

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + Fanne un uso legale Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertati di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da http://books.google.com

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

Digitized by Google

PORTA

LINGUARUM ORIENTALIUM

INCHOAVIT

J. H. PETERMANN

CONTINUAVIT

HERM. L. STRACK.

ELEMENTA LINGUARUM

HEBRAICAE, PHOENICIAE, BIBLICO-ARAMAICAE, TARGUMICAE SAMARITANAE, SYRIACAE, ARABICAE, AETHIOPICAE, ASSYRIACAE, ARMENIACAE, PERSICAE, TURCICAE, AEGYPTIACAE, COPTICAE, ALIARUM

STUDIIS ACADEMICIS ACCOMMODAVERUNT

J. H. PETERMANN, H. L. STRACK, E. NESTLE,
A. SOCIN, F. PRAETORIUS, FR. DELITZSCH, AD. MERX,
AD. ERMAN, CHR. SEYBOLD, R. GOSCHE,
G. STEINDORFF, ALIL.

PARS I.
LINGUA HEBRAICA

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE

PAR

H. L. STRACK.

CARLSRUHE ET LEIPZIG

H. REUTHER

PARIS MAISONNEUVE FRÈRES & CH. LECLERC 25, QUAI VOLTAIBE. GENÈVE HENRI STAPELMOHR LIBRAIRIE 24, CORRATERIS.

1886.

GRAMMAIRE HÉBRAÏQUE

AVEC

PARADIGMES, EXERCICES DE LECTURE, CHRESTOMATHIE ET INDICE BIBLIOGRAPHIQUE

PAR

HERMANN L. STRACK,

DOCTEUR EN THÉOLOGIE ET EN PHILOSOPHIE PROFESSEUR À L'UNIVERSITÉ DE BERLIN

TRADUIT DE L'ALLEMAND

PAR

ANT. J. BAUMGARTNER.

EDITION REVUE ET AUGMENTÉE PAR L'AUTEUR.

CARLSRUHE & LEIPZIG H. REUTHER

PARIS
MAISONNEUVE FRÈRES
& CH. LECLERO
25, QUAI VOLTAIRE.

GENÈVE HENRI STAPELMOHR LIBRAIRIE 24, COBBATERIE.

Préface.

Ma Grammaire hébraïque ayant, soit dans la langue originale (1ère édition 1883, 2ème 1885), soit dans les traductions danoise* et anglaise** qui en ont été faites, reçu du public lettré un accueil très bienveillant, j'ai accédé volontiers au désir qui m'a été exprimé de voir aussi mon ouvrage traduit en français. Je ne sache pas, en effet, qu'il existe en France un manuel de la langue hébraïque qui, tout en étant vraiment à la hauteur de la science contemporaine, renferme, sous une forme très brève, tous les matériaux essentiels pour une étude élémentaire.

L'ouvrage actuel diffère, plus ou moins, des autres manuels par les points suivants:

Les exemples cités sont (à l'exception des exercices de lecture et de la Chrestomathie) empruntés le plus possible à la Genèse et aux Psaumes.

Toutes les formes hébraïques mentionnées dans la Grammaire ou dans la Chrestomathie, existent réellement dans la Bible; je n'en ai créé aucune.*** Les formes qui, en

^{*} Hebraisk Grammatik, Kjøbenhavn 1885.

^{**} Hebrew Grammar, Carlsruhe etc. 1886.

^{***} Les exceptions, du reste inévitables, que je me suis permises sont: les Paradigmes et quelques formes que j'aurai soin de signaler, à mesure qu'ils se présenteront.

vue d'une explication, devaient nécessairement être supposées ou imaginées, ainsi que les constructions à éviter, sont toujours imprimées en italiques; en effet, c'est précisément la forme contre laquelle l'élève doit être mis en garde qui, si elle était écrite en caractères hébraïques à côté de formes régulières existantes, demeurerait fixée dans sa mémoire.*

Afin d'abréger, tout en rendant l'enseignement plus pratique (voy. § 39, noms de nombres!), j'ai introduit dans l'étude des formes une grande partie de ce qui constitue ordinairement la syntaxe.

L'expérience démontre que si l'hébreu reste trop longtemps une étude pénible et peu attrayante pour beaucoup d'élèves, c'est qu'ils n'ont pas, dès l'abord, surmonté les premières difficultés résultant de la lecture de caractères étrangers. Les exercices de lecture, méthodiquement classés, ont pour but d'écarter cet obstacle.

Dans les exercices à traduire, j'ai essayé de condenser en un petit nombre de pages assez de matériaux pour que l'élève, qui les aura étudiés attentivement, puisse être en état de lire sans peine les portions faciles de l'Ancien Testament.

J'ai tâché également de satisfaire à un désir qui m'a été souvent exprimé, en ajoutant pour douze morceaux de la Bible hébraïque (Gen. 1. 2. 3; 1 Sam. 9. 25; 1 Rois 3; Psaumes 1. 2. 3. 121. 127. 130) les explications indispensables

aux élèves, qui renvoient constamment aux paragraphes de la grammaire et ne font pas double emploi avec le vocabulaire.

Dans la plupart des grammaires hébraïques, on commence par l'étude du verbe. Me fondant sur des expériences faites dans l'enseignement même, j'en suis revenu à placer au début l'étude du substantif. Mais MM. les professeurs qui emploieront mon ouvrage dans leurs leçons, auront la faculté de procéder autrement et de conserver la méthode habituelle; car la Grammaire et la Chrestomathie sont disposées de telle manière que l'on puisse commencer indifféremment par le verbe ou par le nom, ou même étudier à la fois ces deux parties du discours.

La Bibliographie (p. 22* et suiv.) fournira des indications suffisamment abondantes aux élèves qui voudraient pénétrer plus avant dans l'étude de l'hébreu.

En vue de l'édition française, j'ai revu avec le plus grand soin le texte allemand paru l'an dernier; la présente traduction peut donc être considérée comme une réédition très améliorée. Quant aux éléments nouveaux que j'y ai introduits, il ne me semble pas nécessaire de les indiquer ici.

La traduction de cette Grammaire est due à mon jeune ami et confrère, Monsieur Ant. J Baumgartner, de Genève. — Nous nous considérerons tous deux comme assez récompensés de notre travail si l'ouvrage que nous présentons aujourd'hui au public contribue, en quelque mesure, à mieux préparer les élèves à l'étude de la Parole divine de l'Ancien Testament.

Berlin, 24 Sept. 1886.

H. L. Strack.

Table des matières.

Grammaire.

		I. Ecriture et Prono	nciati	ion	(§§	1-14	!).	
					100		•	Page
§	1.	Alphabet	•		•	•		1
§	2.	Prononciation des consonne	S	•				3
§	3.	Classification des consonnes						8
§	4.	Voyelles	•					4
§	5.	Š ^č vâ et Ḥāṭēph						(
Š	6.	Prononciation des consonnes Classification des consonnes Voyelles Š ⁸ vâ et Ḥāṭēph Dāghēš, Mappîq, Raphè Accents						8
Š	7.	Accents				•		10
Š	8.	Mèthegh, Maqqēph, P ^e sîq						13
		Qërê et Këthîbh						16
		Particularités de quelques c	onsoni	nes		•		18
		Changements des voyelles						2
		De la syllabe						26
		Du ton		•	•	·	•	29
_		De la pause	•	•				31
		II. Parties du dis				-80).		
		A. Le Pronom	(§§ 1	51	7).			
§	15.	Pronom personnel .	•	•.			•	38
§	16.	Les autres pronoms .				•	•	34
8	17	L'article*						2:

^{*} Les paragraphes de la grammaire renfermant aussi des observations syntaxiques sont marqués d'un astérisque.

		TABLE	DES :	MATIE	KES.			12.
		B. Le No	m (§§ 18	—3 9).			Page
S 1	8.	Genre*						39
§ 1		Nombre*						40
. 2		Cas* . · .					•	40
		Etat construit*						42
		Le nom avec voyelles in	ıvari	ables	(para	digmes) .	45
_		Masculins avec voyelle			-	_		
		syllabe						48
§ 2	4.	Masculins avec voyelle	varia	ble à	la der	nière s	yllabe	48
		Masculins avec deux vo				•	•	50
		Monosyllabes masculins				sonne à	la fin	52
Š 2	27.	Formes ségolées mascul	ines	en g	énéral		•	53
Š 2	28.	A. Formes ségolées ma	sc. d	érivé	es de	verbes	forts	5 4
§ 2	29.	B. Formes ségolées ma	sculi	nes d	lérivée	es de v	verbes	
•		ע"ל et צ"ל					•	58
§ s	во.	C. Formes ségolées maso	uline	es déi	ivées d	le verb	es ל״ה	5 9
§ a	B1.	Noms à deux voyelles d	érivé	es de	v. ⊓′	ענר) ל׳,	(שֵׁדֶּח	59
		Féminins avec voyelles					•	61
§ s	33.	Féminins avec une voye	lle v	ariab	le			61
		Féminins avec deux voy					•	62
§ :	35.	Féminins des formes ségolées dérivées de verbes forts						63
§ :	36.	Formes ségolées féminis	nes				•	6 4
§ :	37.	Féminins en outh et en	îth					65
§ :	38.	Noms de formation ano	male	1				66
§ :	39.	Noms de nombres* .		•			•	68
		C. Partici	iles	(88 4	0-46)			
		C. 14.000	••••	22 -	0 10)	•		
§ 4	40.	Liaison avec les suffixes	3				•	72
§ 4	1 1.	Négations					•	73
§ 4	4 2.	Interrogations						74
§ 4	43.	Prépositions indépendant	tes					75
		בּין		•				76
§ 4	45.	Les préfixes z, z, ż, .			•		•	77
		Vav copulatif (phrases	circ	onsta	nciell	es, car	ısales,	
		ernriment b						. 79

TABLE DES MATIÈRES.

		D. Le 1	eroe	(33	478	10).			Page
§	47.	Manière d'exprimer le	s tem	ips et	les	modes	*		81
§	48.	Formation du verbe h	ébre	1					85
§	49.	Les genera verbi (conj	ugais	ons)					. 86
§	50.	Règles de la vocalisati	ion e	t du	ton				88
§	51.	Désinences du parfait							89
§	52.	Désinences de l'impéra	tif				•		90
§	53.	Flexion de l'imparfait		•		•	•		90
§	54.	Parfait Qal .							91
§	55.	Infinitif Qal .							. 92
§	56.	Impératif Qal					•		93
Š	57.	Imparfait Qal .	•						94
§	58.	Participe Qal .							95
		Niph al (Niqtal) .							95
§	60.	Pi'ēl et Pŭ'al (Qiţţēl e	t Qŭ	ţal)					96
		Hiph'îl et Hoph'al (Hi			qta!)		٠.		98
		Hithpa'ēl (Hithqaţţēl)							100
		Infinitif absolu* .							101
Š	64.	Vāv consécutif* .						•	102
Š	65.	Verbes gutturaux							107
		Verbes N'D .							111
Š	67.	Verbes "D							113
Š	68.	Verbes ''' (Ière classe	9"E))		• .			114
		Verbes ""□ (IIe classe							117
		Verbes ™D (IIIe class							117
		Verbes "ブ							118
		Verbes "ブ							124
Š	73.	Verbes ゴ″ゴ		• ,					125
Š	74.	Verbes ログケ .							129
		Verbes *″> .							133
-		Verbes doublement fai	ibles						135
		Verbes défectifs .							137
		Le verbe avec suffixes	. I. (Infin	itif, P	artici	pe)		138
		Le verbe avec suffixes.						npé-	
		ratif)		•		•	•	•	140
8	80.	Noun démonstratif	_	_					144

	III.	Rem	arqı	ues	relat	ives	à la	Sy:	ntaxe	(§§	81—9	91).
	A	. Synt	axe d	les d	ive rs es	part	ies du	disc	ours	(§§ 8	1—84).	Dome
Ş		Prono								•		146
		Adjec				•					•	146
•		Verbe		c l'a	ccusat	if						148
		Liaiso					ır l'ex	pres	sion d'	une s	eule	
•		idée				•		•			•	151
			в.	La	phras	e en g	énéra	l (§§	85. 8	6).		
Ş	85.	Distin	ction	entr	e les p	ropos	itions	verb	ales et	nomi	nales	153
_		Sujet			-							154
•		C.	Les	dive	rses so	rtes d	le phr	ases	(§§ 8	7—91).	
8	87.	Phrase	es rel	ativ	es .							157
_		Phras				es						161
_		Phras					٠.				•	164
š	90.	Form	ales d	de se	rment	ou d	e con	jurat	ion			166
_		Trans								ou in	fini-	
•		tive) à	un	mod	e défin	i.		•	•			169
					P	arad	igme	s.				
N	om											2*
V	erbe	fort (régul	ier)								4*
		faible			er)			•				7*
				_	dice	bibli	ogra	phic	ıue.			
	I. (Ouvrag	es øé:				•	-	•			22*
		Diction						•	•	•	•	22*
		Concor			·			·		·		23*
ľ	V. (3ramm	aires									24*
	v. (Ouvrag	es re	latif	s à de	s suje	ts spé	ciauz	٠.			2 4*
		·			•	•	_		athie			
	т 1	Exercic					III CS	wiii	atmic	•		28*
1		Exercic				· a l'hél	hren (· Forn	nes et	nhras	(eg)	32*
		Explica								_		-
_		ne n t (0										
		. 2. 3.			-							54**
		. 34			,	ocah	ulair	e.	•	-	•	
						o van	~=~=	~-				

AVERTISSEMENT.

Pour faciliter la tâche de l'élève, j'ai suivi, au point de vue de la transcription, la méthode employée dans la Grammaire Gesenius-Kautzsch; toutefois, j'ai rendu le $\check{S}^{\bar{e}}v\hat{a}$ mobile par $\overset{\bar{e}}{-}$, le distinguant ainsi du $\check{H}\bar{u}t\bar{e}ph-\check{S}^{\bar{e}}gh\hat{o}l$ ($\overset{e}{-}$). \hat{a},\hat{e},\hat{o} sont la transcription des voyelles longues par leur nature même ou par contraction; \bar{a},\bar{e},\bar{o} , celle des voyelles rendues longues par l'effet du ton. \hat{i} et ou désignent l'i et l' \hat{u} longs, de quelque nature qu'ils soient.

La place du ton est indiquée par —', p. ex. בְּיָהוֹ; les formes pausales se reconnaissent au signe — .

Les citations sans mention de source sont tirées de la Genèse.

Les formes qui n'apparaissent qu'une seule fois sont suivies du signe †; les chiffres entre parenthèses indiquent combien de fois telle forme se rencontre dans l'A. T., p. ex. §17 e: קֿרַוֹּלוֹם (8).

«(2!)» ou «(3!)» signifient que le mot en question peut être expliqué de 2 ou même de 3 manières différentes.

Le latin a été adopté pour les titres des subdivisions de la deuxième partie, parce que la chrestomathie, étant stéréotypée, devait pouvoir être utilisée également pour les éditions allemande, anglaise et française.

ABRÉVIATIONS.

יְהיֹיֶה (§9b) || G=Genèse || ψ=Psaume || יְםּיֹּה aliquis || ét. constr. ou ét. c.=état construit || ét. abs.=état absolu || sing. ou sg.=singulier || plur. ou pl.=pluriel || pl. t.=plurale tantum.

ERRATA. Page 9, ligne 1 lire qu'après les au lieu de qu'aux. — 10, l. 11 lire dans au lieu de devant. — 11, l. 21 effacer le mot autrement. — 33, l. 24 lire tuna au lieu de una. — 60, l. 23 lire quelques-uns au lieu de quelques. — Dans une partie des exemplaires quelques signes et voyelles ont sauté.

I. ECRITURE ET PRONONCIATION (§ 1-14).

§ 1. L'hébreu s'écrit de droite à gauche. L'alpha-1. bet n'est composé que de consonnes, dont la tabelle suivante indique la forme, le nom, la transcription, la prononciation et la valeur numérique.

Comme la notion fondamentale d'une racine, en b. hébreu et dans les autres langues sémitiques, est presque toujours attachée aux seules consonnes; comme, p. e., les trois consonnes qil expriment toujours l'idée de tuer (tandis qu'en français plr pourrait se lire également pâlir, pâleur, peler, pelure, piler, pileur, polir), un alphabet composé uniquement de consonnes pouvait suffire aux exigences du langage. — Dans les cas douteux, on se servait, pour représenter les voyelles, de consonnes propres à cet usage et qu'on appelle matres lectionis; ainsi, servait pour i et e, pour o et ou, rarement & pour a long (voy. § 30 c, rem.). Sur nà la fin des mots, voy. § 2 b.

Cinq lettres changent de forme à la fin des mots, c. savoir $\supset (7)$, $\supset (7)$, $\supset (7)$, $\supset (7)$, $\supset (7)$. Elles sont réunies dans la vox memorialis $\gamma \supset kimnapp\bar{e}s$.

H. Strack, Gramm. hébr. I.

1

Valeur numérique	Forme	Nom	Transcription et Prononciation
1	×	'Alĕph	', esprit doux des Grecs
2	ב	Bêth	b(bh)
3	۵	Gîměl	g(gh)
4	٦	Dālěth	d(dh)
5	n	Нē	$h (\S 2b)$
6	ጎ	Vāv	v doux
7	т .	Zayin	z [ach, Bach
8	π	Hệth	h comme le challemand dans
9	ם	Ţêth	t, vient du fond du palais
10	٦	Jôdh	y (dans $yeux$, v. § 2 c)
20	ala fin 7	Kaph	k(kh)
30	3 1	Lāmĕdh	1
40	อล์ la fin 🗅	Mêm	m ·
50	à la fin 7	Noun	n ·
60	ס	Sāměkh	s dur
70	プ	Ayin	(voy. § 2d)
80	dà la fin 🛪	$P\hat{e}$	p(ph)
90	xà la fin 7	Çādhê	g)
100	P	Qôph	$\left\{ egin{aligned} q,\ k \end{aligned} ight\}$ dur, du fond du palais
200	ำ	Rêš	r
امود	.	Sîn	ś (s dur)
300{	w d	Šîn	š (ch dans marche)
400	ח	Tâv	t(th)

I, § 2-3. PRONONCIATION ET CLASSIFICATION DES CONSONNES. 3

§ 2. Prononciation des consonnes. Pour 2. les lettres אברכפת, voy. § 6 a.

ה (pour le ה, voy. 6c) est, à la fin des mots, l'in-b. dice (imperceptible à l'oreille) que la consonne précédente est suivie encore d'une voyelle, ainsi, p. e., que חבה ne doit pas être prononcé $r\bar{a}bh$, mais bien $r\bar{c}bh\hat{e}$, $r\bar{o}bh\hat{e}$, $rabb\hat{a}$ etc. suivant les cas.

Rem. Cette mater lectionis est surtout employée dans les cas où \bar{r} (§ 18 $c\gamma$) ou \bar{r} (§ 31 b. 74 c) ont disparu dans la prononciation et, ensuite, dans l'écriture.

י, lorsqu'il n'est suivi d'aucune voyelle, reste muet: c. 1. après \hat{i} et \hat{e} , 2. au milieu d'un mot, après —, p. e. יְדִי $y\bar{a}dh\hat{e}kh\bar{a}$, -3. à la fin d'un mot, dans la terminaison $\hat{a}v$ (écrite aussi יְדִי $n\bar{a}s\hat{a}v$; mais יִּדִּי se lira $g\hat{o}y$; יְדִי $y\bar{a}dh\hat{a}y$ etc.

y, gutturale d'un caractère particulier, se prononce d. d'une façon différente suivant les mots, comp. l'arabe et $\dot{\varepsilon}$. On peut rendre approximativement au moyen de rg la prononciation la plus rude de cette lettre.

§ 3. Classification des consonnes.
3.

1. Gutturales:

א, ה, ל, א. Vox mem. אַהָּחָל

2. Palatales:

ף, ב, ג, י, Vox mem. בָּרַכַּק

3. Linguales:

ים, ה, ד et ל, ל. V. m. דְּטְלֶּכֶת

4. Dentales ou sifflantes: ב, ש, ס, ז. Vox mem. שַּׁבָּסְיַ

5. Labiales:

ם, ב, מ, ז. Vox m. ברמק.

Envisagées au point de vue du degré de dureté

1 *

dans la prononciation, les lettres p, v et z; z, n, v et v, z; z, n, z et v sont égales. — r et r sont considérées comme demi-voyelles. — t, z, z et r sont liquides. — r possède quelques-unes des propriétés des gutturales (voy. § 10b).

4. § 4. Voyelles. Lorsque la langue hébraïque a. eut cessé d'être une langue vivante, on se préoccupa d'assurer pour l'avenir une prononciation exacte du texte sacré; dans ce but, on inventa et perfectionna (probablement entre les VI° et VIII° siècles ap. J.-C.) le système de vocalisation actuellement en usage. La distinction de cinq voyelles longues et de cinq brèves remonte à Joseph Kimhi (XII° siècle).

Longues. 1. Qāmēç -, \bar{a} , \hat{a} . $\forall y\bar{a}d$, $\exists \psi \hat{s}\hat{a}bh$.

- 2. Çērē —, ē, ê. שַׁם šēm, וַר nêr (de năvĭr).
 - יברנר , ê. הַוּרק ḥêq, עַרנֵר 'ênê.
- 3. Ḥîrĕq magnum י— ou —, î. ירב rîbh, דְּוֹדְ et דְּוֹרָ Dāvîdh.
- 4. Hōlèm i et —,ô, ō. מוֹת môth, דֹק hōq. On trouve souvent pour ô, ainsi לֹ à côté de קוֹל, plus rarement i pour ō.
 - 5. Šûrěq ה $\hat{u}=ou$ franç. אָרוּר $\bar{a}rour$, הָרוּ $h\bar{a}you$.

Brèves. 6. Páthăḥ —, ă. ph răq.

- 7. Sĕghôl —, ĕ. אָבֶרָל 'ĕghdál, אַבָּרַל 'ěl.
- 8. Ḥîrĕq parvum —, ĭ. אָב 'ĭm.
- י9. Qāmĕç-ḥāṭouph —, ŏ. יקה rŏḥbô, בָּל־ kŏl.

10. Qibbûç —, ŭ (u des Allemands). חְלְּכָּה Ḥŭldā, יְּילְנָּח šŭlḥān.

On se sert aussi de — pour indiquer le son e b. ouvert (\dot{e}) lorsqu'il provient, par inflexion, d'un a; p. e., dans אָרָים zera (§ 28 d), עֵּרֶיה (êdhekhā § 22 f., רְאֶינָה r^{z} enā (§ $74 g \gamma$).

Rem. Il existe une exception à la règle N°. 2 dans le cas où le $\frac{1}{\sqrt{2}}$ est voyelle de l'article, comme dans בַּאֵנְיָרוּ, הַאָּנְיָּה, $b\bar{a}^o niyy\bar{a}$, composé de \bar{a} et de רְּאֵנְיָה,

Dans les cas où une des gutturales m, m, y, placée d. à la fin d'un mot, est précédée d'une voyelle longue autre que a, on introduit entre cette voyelle et la gutturale (en l'écrivant sous cette dernière) une voyelle auxiliaire —, appelée Pathah furtif. Ainsi,

 rou^ah , יוֹרַע $z\hat{o}r\bar{e}^a$, שִׁירַת $\hat{s}\hat{i}^ah$, פָּבֹהַ $g\bar{a}bh\hat{o}^ah$. Voy. làdessus \S 65 d, שַׁבַּחָה \S 65 a.

- e. s'emploie souvent pour ז; ainsi שָׁב â côté de קרמר פֿמר, מוֹב et קרמר; mais on trouve très rarement ז pour —; p. e. יוֹלד yŭlládh.
- f. On appelle scriptio plena l'emploi des matres lectionis א, ו et r dans les textes non ponctués, et scriptio defectiva leur omission. יְקוֹמוּ, וְיִקְנוֹי et בְּיִר sont écrits plene; יְקְמוּ פִּנֹת , יִקְמוּ le sont defective.
- g. Quand rencontre w, le point du Hōlem s'écrit; dans les textes imprimés (mais pas dans les textes manuscrits), au-dessus du bras gauche ou du bras droit du w (ainsi מַשׁר sômēr pour מַשׁר, שֹׁבְּיִם tāphōś pour מַשׁר, et il est entièrement omis dans les cas, où il devrait se trouver immédiatement à côté du point diacritique, (ainsi מַשׁר sôrēq pour מַשֶּׁר, שִׁבֶּר môšēl pour מַשָּׁר.
- 5. § 5. Š⁸ vâ et Ḥāṭē ph (Š. simplex et Š. compositum).
 a. I. Š^ēvâ quiescent indique l'absence complète de voyelle.
 Il se place:

au milieu du mot, sous toute consonne mobile fermant une syllabe, ainsi מֲבָדִּיל, דֶּרְכּוֹ (mais מֻבָּאַתְ § 10cβ).

Rem. Sur le $\check{S}^{\overline{e}}v\hat{a}$ dans une syllabe imparfaitement fermée voy. § 12 q.

 Il se place à la fin du mot 1. quand le mot se termine par 7 ou par deux cons., comme dans ברדך, לַדְּ תַרְדְּ, אָבֶרְרָּהְ att; si la dernière consonne est אָ, elle ne porte pas de Š^{*}vâ (§ 10 ca), ainsi: תַּרָּהְ h̄ēt', מַרְּהָּ vayyár'; 2. on le trouve aussi, dans de vieux manuscrits (surtout espagnols) et dans plusieurs textes, à la 2° pers. sing. fēm. Parf. des verbes מַלָּי, et אַ">, ainsi, chez Baer, בְּלָּיְאָרָן 16, 11 et tu (fēm.) nommeras, בְּלִיאָרָ Es. 57, 8 tu (fēm.) as découvert.

II a. Le Ševā mobile, dont la présence est sen-c. sible à l'oreille, peut être considéré comme la voyelle la plus brève; on l'emploie quand la 1ère consonne d'une syllabe ou d'un mot (à l'except. des lettres מבר) ne possède plus de voyelle propre, ainsi: מַחַר penê, מַמַר הַ ' $\bar{a}-m^{\bar{c}}dh\bar{a}$, מַתְּרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרִּם עַּמְּרָ מַרַ מַּתְּלָּ מִּשְׁרָ מַרִּ מַּשְּׁרָ מַרְ מַּשְּׁרָ מַרִּ מַּשְּׁרָ מַרִּ מַּשְּׁרָ מַרִּ מַּשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרִּ מַּשְּׁרָ מַרְ מַּשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַרְ מַשְּׁרָ מַשְׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּיִים מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּיִים מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּרָ מַשְּׁרָ מַשְׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְּׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְּׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְּבְּיִים מַשְׁרָ מַשְׁרָ מְשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מְשְׁרָ מַשְׁרָבְּים מַשְׁרָ מְשְׁרָ מְשְׁרָ מְשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מְשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מְשְׁרָּבְּים מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְּבְּים מַשְׁרָ מַשְׁרָ מַשְׁרָּבְּים מַשְׁרִים מַשְּׁרָ מַשְׁרָּים מַשְׁרָּבְּיִים מַשְׁרָּים מַשְׁרָּים מַּעְּיִים מַּעְּיִים מַשְׁרָּים מַשְּׁרָ מַיּבְּיִים מַשְׁרִים מִּעְּיִים מַשְּׁרָּים מַשְׁרָּים מַשְּׁבְּיִים מַּעְּיִים מַשְּׁתְּיִּים מַשְׁרָּיִים מַשְׁרִיּיִים מַשְׁרָּיִים מִּיּבְּיִים מַשְׁרָּיִים מִיּיִים מִּיּיִים מִּיִּים מִישְׁרָ מִישְׁרָּיִים מִּיְיִים מִּיִים מִישְׁרְישִׁיּיִים מִישְׁרָּיִים מִּיְיִים מִישְׁרָּיִים מִישְׁרְישִׁיְיִים מְּיִים מִּיְיִים מִּיִים מִישְׁבְּיִים מִישְׁרָּיִים מִּיִים מִּיִים מִּיְיִים מְּיִים מִּיְּשְׁתְּיִים מִּיְיִים מִּיִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיּים מִּיּים מִייִּים מִייִּים מִישְׁבְּיִים מִּיּים מִּיִישְׁבְּיִים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיִים מִּיִּים מ

- usité, et se rencontre surtout sous אָבּרוּר ,אֱבּרוּ ; il en est de même du Ḥāṭēph-Qāmĕç: לֱקָּרָה ; צֵּרִר ,אֱבָר , אֱבָר , אֱבִר , אֱבָר , אֱבִר , אֱבָר , אֱבָר , אֱבִר , אֱבִר , אֱבִר , אֱבִר , אֱבִר , אֱבָר , אֱבִר , אֲבִר , אֲבִר , אֲבִר , אֲבִר , אֱבִר , אֱבִר , אֲבִר , אַבְּר , אֲבִר , אַבְּר , אֲבִר , אֲבִר , אֲבִר , אַבְּר , אֲבִר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּר , אָבְיר , אָבְיר , אָבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אָבְיר , אַבְיר , אַבְּר , אַבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אָבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּר , אַבְּר , אַבְיר , אַבְּיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְּיר , אַבְיר , אַבְּיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר , אַבְיר ,
- Le Hāṭēph sert encore à faciliter, dans le milieu des mots, la prononciation de gutturales qui, sans cela, seraient entièrement dépourvues de voyelles: לְחָוֹקל, (17) עַקְיוֹלָם. Voy. encore § 10 a 4.
- f. Devant le Š'vâ, au lieu du Hāṭēph on écrit la voyelle brève correspondante (laquelle n'est alors qu'une simple voyelle auxiliaire et ne forme pas de syllabe, cf. § 12 p); ainsi דְּעָבוֹר, pl. יְעֵבוֹר yaʿam-dhou; pi, pl. יְעֵבוֹר, pl. יְעֵבוֹר, pl. יְעֵבוֹר.
- B. Rem. Quelques manuscr. placent le Dāgh. doux dans toutes les consonnes. Mais on ne saurait justifier l'usage suivi par Baer, lequel, outre les lettres הברכם ח. 'attribue le Dāgh. doux

1. qu'aux gutturales avec Š^svâ quiescent, ainsi ψ 10, 1 מְּלֵּלִים au lieu de תְּלֵּלִים; 2 qu'à la l^{ère} lettre d'un mot, lorsque cette lettre est la même que la dernière du mot précédent, ainsi G 14, 23 אָבְלִּלְבֶּר פָּץ 9, 2 בְּלֵּלְבֶּר. Et encore Baer n'est-il pas toujours conséquent dans l'application de ce principe. Voy. là-dessus H. Strack, Theolog. Literaturzeitung 1879, Nr. 8, col. 174.

Le point appelé *Mappîq* n'est autre chose qu'un c. Dāghēš doux. Placé dans le ה à la fin d'un mot, il indique que cette lettre est mobile. הָּבָה prononcez dāmā; הְּבָה dāmâh. — Le *Mappîq* se rencontre 4 fois avec x, ainsi 43, 26

Le $D\bar{a}gh\bar{c}s$ fort a la même forme que le $D\bar{a}gh.$ d. doux. Il indique le redoublement de la consonne qui le porte et rappelle le petit trait que nous plaçons, en français, sur certaines lettres (\bar{m}, \bar{n}) ; ainsi, יְמֵּיִר Dans les lettres וֹ בֹ דֹ כֹ כֹּ בֹ וֹ remplit simultanément la fonction du $D\bar{a}gh.$ doux; ainsi: יְמָּיִר יִּלְּרַך יִּמְּרַ dh (qui vient de $y[\bar{c}h]inp\bar{a}r\bar{c}dh$), אָנוֹ yittēn (de yintēn).

Le Dāgh. fort est a) ou Dāgh. essentiel (Dāgh. e. necessarium), lorsqu'il est exigé par l'origine de la forme qui le porte, en particulier lorsqu'il se trouve dans une lettre représentant deux consonnes qui existaient originairement: מַנְּיִי pour yammîm, בְּיִּלֵּל pour hillēl, בְּיִּלֵּל pour hisbath-tî, בְּיִּלְיִי pour nāthan-tî; β) ou c'est le Dāgh. f. euphonique, p. e. lorsque des raisons euphoniques exigent le redoublement d'une consonne, ou lorsqu'un Š'vâ doit être indi-

qué comme mobile (voy. des exemples § 25 c. i.) — Sur les diverses espèces de Dāgh. f. euphon., cf. (mais avec réserve) S. Baer, Liber Proverbiorum 1880, p. X—XIV. XV; Koenig I, 53—60.

- g. Le Raphè (מְּבֶּה, c. à d. faible), un trait horizontal placé sur la lettre, en indique la prononciation plus douce. On l'emploie dans les textes imprimés (du reste sans aucune conséquence) dans les passages où l'omission d'un Dāghēš ou d'un Mappîq doit être regardée comme intentionnelle; dans beaucoup de MSS., on le rencontre toujours sur בל דכם מו ces lettres sont dépourvues de Dāghēš.
- 7. § 7. Des Accents. Outre les signes de la vocaa. lisation, chaque mot (à moins qu'il ne soit lié au suivant par le Maqqēph § 8 b) porte un ou deux petits

signes, que l'on a appelés accents, à cause de la signification qu'ils ont, relativement à la lecture modulée du texte sacré (signification qui, à beaucoup d'égards, n'a que très peu d'importance pour nous). Les accents doivent être étudiés par nous A. comme signes indicateurs du ton, B. comme signes de ponctuation.

A. Comme signes indicateurs du ton (§ b. c.). La b. plupart des accents sont fixés à la syllabe qui porte le ton principal, ainsi בְּרֵא אֱלֹהָים et הֵלְילָה Deux d'entre eux se placent au commencement du mot, sans tenir compte de la syllabe tonique (accentus praepositivi), ce sont: le Y²thîb בַּבֶּי 2, 23 et le T²tišā gh²dhôlā בְּהָאָרֶיְ 1,30; quatre se mettent à la fin (accentus postpositivi), savoir: S²gholtā בְּהַלְּרָה 1, 7, Paṣṭā בְּלִּאַרֵר 5, Zarqā בַּרָּאַבֶר 2, 23 et T²tišā q²ṭannā בַּרָּיִבְרֵר 2, 7.

Dans les mots qui n'ont pas le ton sur la dernière c. syllabe, on place un second $Pašt\bar{a}$ sur la syllabe tonique: לְּאוֹר 1, 2 thốhou, mais 1, 5.

Rem. Sans avoir pour lui des autorités suffisantes, Baer met aussi à double $\check{S}^{\bullet}gholt\bar{a}$, $Zarq\bar{a}$ et les deux $T^{\bullet}l\hat{i}s\bar{a}$, dans les cas où ces accents autrement ne seraient pas placés sur la syllabe tonique: אַשְּׁבֶשְׁ et קְּבֶּעָׁ et קְּבֶּעָלָ 3, 11, אַשֶּׁבֶעְ 1, 30, בְּלֶּבֶּן 2, 22, au lieu de תַּשׁׁמָע, קְּׁתְשׁׁתִּץ, וֹיבּוֹ et קִּבְּעַיׁ et קִּבְּעַיִּ

B. Comme signes de ponctuation ($\S d-o$). Ils d. sont divisés en accents de séparation (distinctifs, Seigneurs) et en accents de liaison (conjonctifs, Serviteurs). Ceux qui appartiennent à cette dernière caté-

gorie ont, pour l'intelligence de la phrase, une seule et même valeur; ils indiquent tous également l'étroite liaison d'un mot donné avec le suivant; ils n'ont une valeur distincte qu'au point de vue de la lecture modulée du texte, dans laquelle chaque conjonctif représente une note musicale différente. — Mais de même que, si deux grands distinctifs se suivent immédiatement, le premier possède une plus grande force de séparation (G 21, 6. 22, 8); de même, si deux conjonctifs sont placés l'un près de l'autre, c'est le premier qui aura la plus grande force de liaison.

- Les trois plus grands distinctifs. Sillouq (—),
 placé près de la syllabe tonique du dernier mot d'un
 verset. Il est toujours immédiatement suivi du Sôph
 pāsbuq, signe de la fin du verset.
 - ____ 'Athnâḥ, divise le verset en deux: אַלְדִים 1, 1. On trouve parfois, dans des versets courts, d'autres diviseurs: 1, 13. 19. 23.
 - $\ddot{-}$ $S^{z}gholt\bar{a}$, postposé; dans de grands versets, c'est le plus fort distinctif supérieur avant Athnah. Il est toujours placé après $Zarq\bar{a}$: תֶּלֶקִילֵּ 1, 7. Voy. encore 1, 28. 2, 23 etc.

- $q\bar{a}t$. (בְּהַאָּרֶם 4, 1); 2° immédiatement après un autre Zāqēph (2, 9 הַלֶּן וְעֵּדְ , cf. 1, 14 etc.), mais שַׁנֵיהֵם ז, 7. וַרַּדְעֹר אַ 3, 7.
- Rebhîa' indique souvent les subdivisions secondaires des divisions formées par le Zāgēph. אלהים 1, 9, 14.
- 3. Quatre petits distinctifs. Pašta, postposé, אוֹר 1, 5; g. il est employé à double, quand le ton ne repose pas sur l'ultima, וֹחֹה' 1, 2. L'accent préposé Y thibh le remplace lorsqu'aucun conjonctif ne le précède et que le ton repose sur la première consonne: בַּצֶּבֶ 2, 23, בָּצָ 3, 1.
- Tiphḥā, le dernier distinctif avant Athnah et Sillouq: בְּרֵאשִׁית, בְּרָאשִׁית 1, 1.

 - $ar{\mathcal{L}}^{ar{e}}$ אַלְּחָים 1, 4. $\underline{\tilde{\mathcal{L}}}^{ar{e}}$ Zarq $ar{a}$, postp., toujours devant $S^{ar{e}}$ gholt $ar{a}$. אַלִּדִּים 1, 7.
- 4. Plus petits distinctifs. Guères ou 'Azlā בַּלְבֶּל 1, 21. h. Remplacé par Double-Guères, quand l'ultima porte le ton et que le conjonctif Qadhmā ne précède pas: מַרֵּר 1, 21.
- י בְּשֶׁבוּת L^zgharmêh, toujours devant R^zbhi^a. יבְּשֶּבוּם 1, 29. Pāzēr. בּרבְּשָׁבוּת Remplace 16 fois par Qarnê phārā, toujours après le conjonctif Galgal: יָרהוֹשֶׁבַ בַּן־נֹיּיִן Jos 19, 51.
 - Tëlîšā ghëdhôlā, Grand Tilîšā, préposé, ਸ਼ਾਹੂੰ 1, 12.
 - 5. Neuf accents conjonctifs. Mêrzkha. און 1, 1. i. Remplacé 14 fois par le Double-Mêrekhā: לוֹ הֵיךְ 27, 25.
 - Mounāḥ. בַּרָא 1, 1.
 - Dargā, surtout devant Töbhîr. לְּרֶא 1, 4.
 - _ Azlā ou Qadhmā, surtout devant Guères. אוֹרָפֵל 1, 9.
 - Mahpākh. בין 1, 7.
 - Tënsā qëtannā, Petit Telîsā, postp. וַיְּבֵן (paroxyton.) 2, 22.
 - 6. Les accents suivants sont plus rares: 1 Šalšèleth (suivi k.

du $P^{\bar{c}}s\hat{q}$), p. e. אָרָבְּאַרְיֵּחַ 39, 8, un des plus forts distinctifs, ne se trouve que 7 fois dans les «21 livres». Puis les conjonctifs — Galgal (16 fois, devant $Qarn\hat{c}$ phārā) et — $M^{\bar{c}}ayl\bar{a}$ (16 fois devant Athnâh ou Sillouq, ordinairement pour indiquer le contre-ton, אַרָּאָרָאָרַ 8, 18).

- 7. Trois des «24 Livres» (c.àd. de l'Anc. Test.), à savoir: les Psaumes, Job et les Proverbes, ont un système d'accentuation différent qu'on appelle communément: «le système des accents métriques». Il renferme 11 distinctifs (Çinnôr postp., Döhî préposé), 8 conjonctifs et un «Serviteur inférieur».
- m. Outre Sillouq, les distinctifs sont:
 - 1. Deux plus grands distinctifs:
 - י ׁ ôle v vorēdh, divise en deux les grands versets. יְשׁׁ עֵּים ְ לָ 1, 1.
 - 'Athnâḥ, divise de plus petits versets (ψ 1, 4) et, dans les longs versets, partage la fraction qui suit 'Ôlè v^syôrēdh (ψ 1, 1).
 - 2. Un grand distinctif: ∸ Grand-R⁵bhia′. בֹּאָרִי ψ 1, 1.
- n. 3. Quatre petits distinctifs. Çinnôr, postp. קְּבֶּלְיִ ψ 1, 1.

 Petit-Rëbhîa, immédiatement devant ôlè veyôrēdh. ייי שְׁלַיִּגְּי ψ 1, 2.

 Rëbhîa mughrāš (c. à d. Rëb. avec Guèreš, voy. § h) devant
 Sillouq. ביאנדון עווני.
 - ים ליבור ליו Grand-Šalšèleth. יְבוּרָלִין ψ 7, 6.
 - 4. Trois plus petits distinctifs. $D^{\tilde{z}}h\hat{\imath}$, prép. אַד ψ 1,1. $P\bar{a}z\bar{e}r$. אַ בְּקַרְאַר ψ 4, 2.
 - L^z gharmêh. Il apparaît ou comme M^z hŭppākh (Mahpākh) L^z gharmêh עַכְּבָרִיּן ψ 4, 2 ou comme ' $Azl\bar{a}$ L^z gharmêh עַכְּרִיּן ψ 5, 9.

En outre, on trouve un «Serviteur inférieur» appelé Cin-p. $n\bar{o}r\hat{u}th$, et qui se place dans une syllabe ouverte, devant $M\hat{e}r^{\delta}kh\bar{a}$ et $Mahp\bar{a}kh$ DD^{r} ψ 1, 2, DD^{r} D 3, 8.

§ 8. Mèthegh, Maqqēph, P'siq. Le Mèthegh 8. («bride») est une petite ligne verticale qui se place au-dessous des lettres, à gauche de la voyelle (il est, par conséquent, extérieurement semblable au Sillouq). Il indique un accent tonique secondaire (contre-ton, Gegenton) et se met 1. à la 2e syllabe avant le ton, quand cette syllabe est ouverte: הַאָּרֶם 2, 15, ערגרכם 3, 5. Si celle-ci est fermée, le Meth. se fixe à la 3° ou même à la 4° syllabe avant le ton : וּמֵדֵולְבַהֶּד ערבעים, 18, 29. — 2. A côté de voyelles longues suivies d'un Š'vâ (ou d'un Ḥāṭēph) et du ton: הַּיָתָה, תוֹלְדוֹת, תּוֹלְדוֹת. D'après cette règle, on peut distinguer הַּכְּמָה de הַכְּמָה. — 3. Devant Ḥāṭēph, dans une syllabe ouverte ou devenue ouverte (voy. $\S 12 k$): יַעלָה, רַעַלָּה, הַעָּלָה, אַעָקים; אַעָקים 4, 10; בְּוָהָב 2, 12. — Les deux règles 1. et 2. ne s'appliquent pas au 7 copulatif (§ 46); ainsi, on aura ולאדם, וכנות, ובנות, ובנות, 1, 22.

Maqqeph, petit trait horizontal placé au niveau b. de la partie supérieure des consonnes, relie entre eux 2 et même 4 mots, dont il ne fait plus qu'un seul, au point de vue du son. La liaison pratiquée ainsi est

encore plus étroite que celle résultant des accents conjonctifs proprement dits. Les mots suivants s'emploient surtout suivis du Maq.: מָּלְהְּ מִּלְהְ a, הַּאָּלְהְ avec, ou signe de l'accusatif déterminé, בָּלְהְ נִעָּלְהְ נִעָּלְהְ נִעָּלְהְ נִעְּלִי בְּלִר מְנִילְ נִעָּלִי בְּעָלִי בְּעָלִים בְּעַלִי בְּעָלִים בְּעַלִי בְּעָלִים בְּעַלְי בְּעָלְי בְּעָלְי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלִים בְּעַלְי בְּעָלִים בְּעַלְי בְּעָלִים בְּעַלִים בְּעַלִים בּער בּערִים בּער בּערִים בּער בּערִים בּער בּערִים בּער בּערים בּער בּערים בּער בּערים בּער בּערים בּער בּערים בּער בּערים בּערים

- 9. § 9. Q*rê et K*thîbh. Dans un assez grand a. nombre de passages du texte sacré, on rencontre certaines leçons différant (pour diverses raisons) de celles que recommandent les consonnes du texte lui-même

et devenues traditionelles. Les variantes de ce genre sont indiquées, dans les éditions comme dans la plupart des manuscrits, par le fait que l'on a consigné en marge les consonnes du mot à lire, du Q²rê (קְרֵר, et non pas קְרָר, comme on le dit communément), tandis que l'on donnait au mot écrit dans le texte, au K²thîbh (קְרֵוֹרֶב), les voyelles appartenant au Q³rê. On a ajouté au K³thîbh un petit signe destiné à renvoyer le lecteur à la variante proposée en marge ('); ce signe s'appelle circellus massorethicus. Dans 8, 17, le texte porte בּרֵבָּא, et en marge קרו veut dire qu'au lieu des consonnes transmises par le texte, בונא קרו (lesquelles devraient être prononcées בּרַבָּא, il faut lire בּרַבָּא,

Dans un certain nombre de variantes revenant b. fréquemment, on a, pour abréger, omis les notes marginales et le signe massoréthique; c'est ce qu'on appelle Q²rê perpétuel: הוא (elle) n'existe presque que dans le Pentat., le Q. veut הוא , le K. הוא , n. pr., Q. יִרוּשָׁלֵים, K. יְרוּשָׁלֵים, M. יְרוּשָׁלֵים, M. יְרוּשָׁלֵים, M. יְרוּשָׁלֵים, הוא , יַבְּעָרָה, אַרָר, אַבֶּרָר, אַרָר, אַבֶּרָר, אַרָר, אַבֶּרָר, אַרָר, אַבָּרָר, אַרָר, שַּׁבְּרָר, אַרָר, שַּׁבְּרָר, אַבָּרָר, שַּׁבִּרָר, שַּׁבִּרָר, שַּׁבִּרָר, שַּׁבִּרָר, שַּׁבִּרָר, שִּׁבִּרָר, שִּׁבִּרָר, שַּׁבִּרָר, שִּׁבִּרָר, שִּׁבִּרָר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, אַבַר, אַבַר, אַבַר, בּעַרָר, שִּׁבִּר, שַּׁבִּר, שִּבְּרָר, שִּׁבִּר, שַּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִׁבִּר, שִּׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּׁבִּר, שִׁבִּר, שִׁבִּר, שִּׁבִּר, שִּבְּר, שִּׁבְּר, שִּׁבְּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּבּר, שִּׁבּר, שִׁבּיר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבר, שִּבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּׁבּר, שִּבּר, שִּבּיר, שִּבּר, שִּבּיר, שִּבּיר, שִּבּר, שִּבּיר, שִּבּיר, שִּבּיר, שִּבּבּר, שִּבּיר, שִּבּיר, שִּבּר, שִּבּיר, שִּב

H. Strack, Gramm. hébr. I.

10. 🖎 10. Particularités de quelques cona. sonnes. I. Les gutturales אהחל. — 1. Ne prennent pas le Dāghēš fort, mais présentent, ou un redoublement virtuel (Dāghēš f. implicitum), c. à d. que, tout en n'étant pas écrit, le Dagh. se fait néanmoins sentir, ou (§ 11 e) un prolongement compensatif (Ersatzdehnung). La première méthode est plus employée avec n et n qu'avec & et v, lesquelles, préfèrent le second moyen de compensation. Article (§ 17): שחת, שבר : Verbe האור, העיר, החשה, היום : Verbe מקפלה ; מאנתם mais, מקפלה , שברתם , mais, מקפלה , מְּטְהֵרָה, mais מְשֶׁלְהָ, בְּחָצָה, — 2. Préférence pour la voyelle a (§ 4 d. 28 d. 65); parfois aussi on trouve ĕ au lieu d'un i primitif, ainsi אָדּבּבּוֹ § 281. — 3. Ne prennent pas le \dot{S}^{δ} vâ mobile, mais le $H\bar{a}t\bar{e}ph$, et surtout le $H\bar{a}t\bar{e}ph$ -Pathah; à l'actif simple, & reçoit ordinairement un Hāṭēph-Sĕghôl avant la syllabe tonique: לברתם, לברתם,

אַמַרְהֶּם; mais אָמֵר, תְּבֹר, תְּבֹר (§ 650). — 4. La prononciation des gutturales dans la 1ère ou la 2ème syllabe fermée avant celle du ton, est souvent facilitée par l'introduction du Ḥāṭēph correspondant (voy. pour l'ouverture de la syllabe § 120). Dans le nom: מָּלְכֹּוֹ , מִּלְכֹּוֹ , מַבְּלוֹ , מַבְּלוֹ , מַבְּלוֹ , זְבְעָבוֹ , נִבְּבוֹר , יִקְטֵּר ; יִנְבְּרוֹ , יִנְמָר , יִקְטֵר ; יִנְמָר , יִקְטֵר ; יִנְמֵר , יִקְטֵר ; יִנְמֵר , יִנְמָר , יִנְמָר , יִנְמָר , יִנְמָר , יִנְמָר , יִנְמֵר , יִנְמֵר , יִנְמֵר , יִנְמֵר , יִנְמָר , יִנְמֵר , יִנְמָר , יִנְמֵר , יִנְיִיר , יִנְמֵר , יִנְמֵר , יִנְיִר , יִנְיִּר , יִנְיִּר , יִנְיִיר , יִנְיִיר , יִנְיִּר , יִנְיִיר , יִנְיִיּר , יִנְיִיר , יִייִיר , יִיִּיִיר , יִנְיִיר , יִיִּיר , יִייִּיר , יִיִּיר , יִייִיר , יִייִיר , יִייִיר , יִייִיר , יִייִיר , יִייִיר , יִייִיר

II. ה. — 1. Ne prend pas le Dāghēš fort, mais δ.
exige toujours un prolongement compensatif. Avec l'article: הַּרְכְּיִע , הַיִּים. Dans le verbe: מַּבְּרְבָּע, הְשִּל;
בְּרַכְּמָּם , קְמַשְל;
בַּרַכְּמָם , בְּרַכְּיָם , בַּרַבְּרָ , בְּיִבְּיַם , בַּרַבְּרָ , בְּיַבְּיַם , בַּרַבְּרָ , בְּיַבְּיַם , בַּרַבְּרָ , בְּיַבְּיַם ;
בּרַכְּמָם , בְּרַבְּיָם , בְּרַבְּיָם , בְּרַבְּיָם . — 2. Préfère le son a, surtout comme voyelle précédant le ה (comp. § 60d). — 3. Emploie le Ḥāṭēph-Páthaḥ au lieu du Š*vâ mobile, en particulier dans quelques verbes mediae ¬ (§ 65 rβ).

X 2*

- Rem. Dans les verbes $1^{\rm ere}$ guttur., \approx placé à la fin des syllabes possède la valeur d'une consonne et peut donc, par ce fait, avoir un Š⁸vâ quiescent, voy. \S 65 \hbar . i.
- d. IV. n. L'élision du n a lieu, dans certains cas, après le Š⁸vâ mobile. Alors la voyelle du n va se placer sous la consonne précédente: pour l'article, voy. § 17e, pour le verbe § 59d. 61e. 62a.
- f. VI. ה. 1. Le devient quiescent en une voyelle longue homogène: α) à la fin d'une syllabe ou d'un mot; après i il devient î: יְיִםֵּב pour yiyṭabh, בְּיהֹהָה pour biyhoudhā; après a, il se contracte souvent en ê avec

- VII. כ. Le s'assimile à la consonne suivante g. (excepté si celle-ci est une gutturale ou un אָרְם וּל בּוֹנִים (excepté si celle-ci est une gutturale ou un אָרָם וּל פּגּם (excepté si celle-ci est une gutturale ou un אָרָם וּל פּגּם (b) dans les verbes בְּיִם (excepté si celle-ci est une gutturale ou un אָרָם וּל פּגּם (פּגַּם ניִּם בּיּם לּבּים (שׁמִים (פּגַּם בּיִּם לַּבְּבָּם (שִּמְיִם (שִּמְיִם (שִּמְיִם (שִּמְיִם (שִּמְיִם (פּגַּם פּגַּם (פּגַּם (פּגַם (פּגַּם (פּגַּם (פּגַם (פּגַּם (פּגַם (פּגַ
- § 11. Changements des voyelles. 1. Les 11. voyelles sont invariables 1. lorsqu'elles sont longues a. par nature, ou lorsqu'elles le sont par contraction (comme ô dans Ξ΄ ἐτόιle, pour kavkābh, forme qui vient elle-même de kabhkābh), ainsi —, ¬, presque toujours i et aussi —; 2. dans une syllabe doublement fermée (§ 12e), par ex. i dans ὑπρος sanctuaire, ὑπρος τοῦ Ἰορδάνου; 3. dans une syllabe pré
 ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου; 3. dans une syllabe pré-

sentant un redoublement virtuel: מֶּהַרְהֶּם; **4.** lorsqu'un prolongement compensatif s'est produit devant une gutturale ou un מַאָּנְהָם.

Rem. Exception à la règle 2: le Páthah portant le ton, s'allonge souvent en Qāměç à la pause, comp. \S 60f. 61d.

- b. II. Sont variables, c. à d. peuvent être abrégées, ou même (dans certains cas) tout à fait retranchées 1. les voyelles qui ne sont longues que par le fait du ton qu'elles portent, en particulier ā et ē dans les noms (§ 24: מַּקְרָּהָל ; מִקְרָּהָל ennemi, pl. אֵרָבָּרָם ; וֹלְּבָּרָם il a tué, pl. אִרָּבָּרָם il tuera, pl. יְלְהַלְּהָל 2. les voyelles précédant le ton (Vortonvokale) c. à d. les voyelles primitivement courtes, placées devant le ton dans une syllabe ouverte et qui, pour cette raison (§ ħ) ont été allongées (בְּבָרָרם, pl. מְבַּרָרָם ; דְּבָרָרם ; דְּבָרָרם ; מְבַלְהָם ti a tué, pl. מִבְּרָרַם ; מְבַלְהָם ti a tué, pl. מִבְּרָרם ; מְבַלְהַם ton tété allongées (בְּבָרָרם ; מְבַלְהַם ton teté allongées)
- c. III. Omission et raccourcissement des voyelles. A. Dans les noms, en une syllabe ouverte.

 1. Quand le ton descend* vers la fin du mot (par le fait de l'adjonction d'une afformante ou sous l'action de l'état constr.), la voyelle de la syllabe précédant le ton disparaît: מָשִׁיאָ prince, מְשִׁיאָ le prince du pays, pl. מִשִּׁיאָם, מִשִּׁיאָם leurs princes; בַּחִיבָּה sentier, f. מַשִּׁיאָם idem. 2. Quand deux voyelles sont vari-

^{*} Le ton descend lorsqu'il s'avance dans la direction de la fin du mot; il monte, lorsqu'il recule vers le commencement.

ables, celle qui, lorsque le ton descend, serait placée à la 2ème syllabe avant le ton, disparaît; la voyelle précédant celle-ci s'abrège parcequ'elle se trouve alors dans une syllabe (imparfaitement) fermée et dépourvue du ton, auquel cas le son a est souvent raccourci en i. בַּיְבַיהֶם aile (arabe kănăf), בַּיְבַיהָם son aile, בַּיְבַיהָם leurs ailes; בְּבָרה parole, דְּבָרה sa parole, בַּבְרה leurs paroles. — Sur la façon dont les voyelles variables se comportent dans une syllabe fermée, voir les § 24. 25.

B. Dans le verbe, la voyelle de la 2ème lettre d. radicale disparaît devant les afformantes portant le ton et commençant par une voyelle (par conséquent, la voyelle qui tombe est celle de la syllabe précédant immédiatement le ton):

Νοπ: προπ σοφός, προπ σοφή.

Verbe: חָכָם il est sage, הַכְּמָה elle est sage.

Nom: יַקר précieux m., יַקר fém.

Verbe: (יְקֵר il est préc.), פֶּקָרה elle est précieuse.

Exceptions, voir § 50 a. — Devant les afformantes portant le ton et commençant par une consonne, on applique la règle du § c: מָטֵל הָּתָם, קְמֵיל הָהָּ necavi te.

IV. Un prolongement compensatif se produit dans e. les cas où le Dāghēš n'a pu être employé, et cela de telle façon que l'à devient un ā, l'i un ē, l'u un ō:

1. lorsqu'un redoublement virtuel n'a pu avoir lieu, c. à d. toujours devant les gutturales et ¬ (voy. des

- ex. § 10a1. b1); 2. cependant, à la fin d'un mot (§ 6f1), l'à reste presque toujours invariable, ainsi pour imm, pin pour hūqq, pour gann, comp. § 26 b. 73i. 74s.
- g. VI. Apparition de nouvelles voyelles. 1. Les préfixes לְּ, בְּ, לְּ, רְּ, placés devant une gutturale portant Hāṭēph, reçoivent la voyelle brève correspondant à ce Hāṭēph. בְּאֵדוֹם + בְּ devient בֵּאֵדִים, de même לֵּאֵדִים לְּאֵדִים לְּאֵדִים לְּאַרִים לְּאֵדִים לְּאַבִּיִּים לְּאַבִּיִּים לְּאַבִּיִּים לְּאַבִּיִּים לְּאַבִּיִּים בּאַשָּׁר, בָּאֲשָׂר, בָּאַשָּׁר, בַּאֲשֶׂר, ainsi בָּאֲשֶׁר, בַּאֲשֶׂר, בַּאַשֶּׁר, בַּאַשָּׁר, בַּאַשָּׁר, בַּאַשָּׁר, בַּאַבּיִּים etc., voy. § 10 c.
 - 2. בְּ,בְּ,בְּ (§ 45), placés devant un Š'vâ, reçoivent la

voyelle i: מְבֶר ה' וְבֶר ה' la parole de Yahvè, בְּרֶב, הְבָּר, מִּרְבֵר, מִּרְבֵר, מִּרְבֵר, מִּרְבֵר, מִּרְבַר, (syllabe imparfaitement fermée, voy. § 12r). — Lorsqu'un suit, il devient quiescent en î (§ 10fa), ainsi: + יְהוּנְיָה devient בְּרְתּרָּה la même chose a lieu après le copul.: ריחורה.

3. Le ר copul. (יְן) se change en ר devant un Š vâ ou une des labiales (בומף): 'ר הְּדְבַר ה, וּלְבַר ה, וּלְבַר ה, וּלְבַר ה' (\S 46).

REM. Devant les labiales, la ponctuation babylonienne offre 1, correspondant à 1.

- 4. Non seulement des voyelles primitivement λ. brèves s'allongent dans la syllabe qui précède le ton (§ b 2), mais encore de nouvelles voyelles apparaissent:

 α) sous les préfixes ב, ב et en particulier sous ב (voy. § 45); β) sous le ב copul., à la fin d'une phrase ou d'un membre de phrase (c. à d. après un grand accent distinctif) et dans certains groupes de deux mots, ainsi: בְּלֵבֶל jour et nuit, בֹּרֶל bien et mal; מַרֵּל du pain et de l'eau, etc. Comp. G 8, 22.
- 5. Outre le pron. fém. אָאַ, toi, et la 2° p. f. sing. i. parf. אָטְיָם, il n'existe que quelques formes verbales faibles (§ 74 o. t) et un petit nombre de mots ayant un א à la fin (ainsi אַשָּׁי, אָיִהָא), en outre מַּיִבָּי nard, שְשָׁיִם vérité, qui se terminent par deux consonnes. Dans tous les autres cas, la prononciation est toujours facilitée par l'introduction d'une voyelle auxiliaire (en

général un S^{*}ghôl, de là l'expression «formes ségolées»; avec les gutturales, on emploie le Páthaḥ; après Yôdh, un i). Pour plus de détails, voir § 27—30. 36 a. 65. 74.

- 12. § 12. De la syllabe. Commencement de a la syllabe (§ a. b). Chaque syllabe (et aussi chaque mot) doit commencer par une consonne; elle ne peut donc commencer ni par une voyelle (la seule exception § 11 g 3)
 - b. ni par deux consonnes. Lorsque la 1ère cons. d'une syllabe (ou d'un mot) n'a point de voyelle propre, elle reçoit un Š^èvâ mobile (§ 5 c), ou un Ḥāṭēph lorsque cette 1ère cons. est une gutturale (§ 5 d. 10 a 3).
- c. Fin des syllabes ($\{c-s\}$). On distingue:
 - I. les syllabes ouvertes, c. à d. celles qui finissent par une voyelle: אָשָׁרָּה, אָמִדּר, אָמִדּר, אָמִדּר, אָמִדּר, אָמִדּר, אָמִדּר, אָמָדּר, אָמָדּר, אָמָדּר, אָמָדּר, עִּמִּרּר, voir § 2 b). Elles ont toujours une voyelle longue (exception: le suffixe verbal ani § 79 e). Les syllabes terminées par un א sont considérées comme ouvertes: מַמַל (voy. pourtant § 10 c Rem.).
- d. Les syllabes n'ayant pas le ton et portant une voyelle longue, sont ouvertes; le Š'vâ qui les suit est Š. mob.: אַלְּהָרָ נֹיִ צֹּסְׁרַ נַּיּבּ sô-mërîm.
- e. II. Syllabes fermées, c. à d. finissant par une consonne: בְּיֵבֶּל (2ème syllabe). On les appelle doublement fermées lorsque, dans le même mot, une autre consonne suit encore celle qui clôt la syllabe: מַבֵּרָה

(1ère syll.), קְּיַטְלְּתְּ (2ème syll.). — Si les deux cons. sont semblables l'une à l'autre ou si elles sont faites semblables (c. à d. si une cons. daghesée suit la voyelle), la syllabe s'appelle alors aggravée (geschärft): הַּשָּׁשִׁר (1ère et 2ème syll.).

Les syllabes fermées et dépourvues du ton portent f. toujours une voyelle brève: מַבְּדִּרָל (lare s.), יֻלַּבְ (lare s.), יֻלַּבְ (lare et 3° s.), וַלְּמֵח (lare et 3° s.).

Les syllabes dépourvues du ton et portant une g. voyelle brève sont fermées: מָסִיּהוֹ (1ère s.).

A la pénultième fermée et pourvue du ton, on ne trouve h. que les voyelles suivantes: α) les \bar{a} , \bar{e} , \bar{o} rendus longs par le ton: \bar{n} , $\bar{n$

Dans l'ultima fermée et portant le ton, toutes les voyelles i. longues peuvent se présenter; d'entre les brèves, outre à et è, parfois aussi i: surtout les deux particules en (si); en (avec), lesquelles sont, cependant, souvent privées du ton par le moyen du Maqqēph (de même que p); voy. encore la forme en § 740a.

III. Les syllabes devenues ouvertes (ge-k. öffnēt), c. à d. celles dont la fermeture primitivement double est supprimée par l'introduction d'une voyelle auxiliaire. — 1. A la fin du mot: on emploie en général une voyelle auxiliaire (§ 11i) qui est le plus souvent S'ghôl, mais aussi (si la dernière ou l'avantdernière lettre est une gutturale) Páthah. Alors la voyelle tonique de la syllabe devenue ouverte s'al-

longe le plus souvent, de telle façon que ŏ (ŭ) devient ō: ainsi שַּׁרֶּה, הֹחֶב, que ĭ devient ē: מֶּבֶּר, פַּבֶּר; et que ă devient ė: מֻּבֶּר, Voy. § 28 c. d.

- Si l'avant-dernière lettre est une gutturale, Páthaḥ demeure invariable dans la syllabe devenue ouverte: אַנַעל \$ 28 e, הַנְּעָה \$ 36 a, רַיַעַל \$ 74 o e.
- m. T Si l'avant-dernière lettre est un , on emploie Hîreq comme voyelle auxiliaire. Le Pathah demeure dans la syllabe devenue ouverte: אַלִּדְּרָ § 29 a; il reste de même dans la forme-suffixe בּיִּדְ, p. e. אַלְדִּידָּ ton (fém.) Dieu; de même aussi dans la terminaison du duel שׁלִּדִיר dyim.
 - n. A l'imparf. apocopé des verbes ל"ל, on néglige souvent d'allonger le i en \bar{e} (voy. § 740 γ), ainsi ינֶל pour yigil.
 - o. 2. Au milieu du mot, la consonne qui termine une syllabe reçoit souvent (si c'est une gutturale) un Hāṭēph correspondant à la voyelle qui précède, sans qu'il en résulte un allongement de cette voyelle ellemême. Ce Hāṭēph facilite la prononciation. Ex. § 10 a4. בַּבְרוֹ divisez les syllabes comme suit: na -rô.
- p. La voyelle n'est pas non plus allongée lorsque, au lieu d'écrire un Ḥāṭēph, on écrit la voyelle brève correspondante, à cause d'un Š*vâ qui suit, voy. § 5f. בְּחַלְםוּ, pl. יְחַלְםוּ, divisez en יְחַלְםוּ, pl. יְחַלְםוּ, divisez en יְחַלְםוּ, pl. יְחַלְםוּ,

Sont aussi imparfaitement fermées: les syllabes r. qui proviennent de la combinaison de l'un des préfixes \exists , \exists , \exists avec des mots dont la 1ere cons. porte Š^{*}vâ: ainsi \exists \exists \exists 11 g 2. — Exception: \exists devant l'infin. Qal \S 55 d.

On rencontre très rarement une syllabe impar-s. faitement fermée dans les cas où aucune voyelle n'a été retranchée, voy. § 28 q. Comp. aussi הַבְּיִבָּה § 29 a.

— Syllabe entièrement fermée contraire à la règle: אַ בַּרְבָּה § 34 d a, הַבְּיִם § 35 c; comp. aussi בְּּבָּה § 55 d.

§ 13. Du ton. En hébreu, le ton principal repose 13. ordinairement sur la dernière syllabe; dans ce cas, a. le mot est dit milra (מֵלְכֵל, aram. «d'en bas»). L'accent tonique s'attache à l'avant-dernière syllabe (le mot est alors mil'ēl, מֵלְכֵל «d'en haut») dans les cas suivants:

- 1. quand la dernière voyelle est une voyelle auxiliaire (§ 11 i), et, par ce fait, aussi au duel, p. e. שַׁלָּבֶּרִים biennium;
- 2. devant le ה- local (§ 20 c) p. e.: אַשׂרָּרָה vers l'Assyrie;
- 3. devant le suffixe בּילְכֵּער notre roi, שַׁלְכְּער nous a envoyés, misit nos, et devant quelques autres suffixes, voy. § 22. 79 h;
- 5. dans les verbes ע"ל et ל"ל, pour les terminaisons ק", י, pour les terminaisons ה, ה, י, י, dans toutes les conjugaisons, p. e. de קיבור elle s'est levée, קיבור ils se sont levés, קיבור lève-toi (fém.);
- 6. dans de nombreuses formes de l'imparf. sans afformante et avec γ consécut. (§ 64 g.k-n);
 - 7. souvent à la pause, voy. $\S 14g.h.i$;
- 8. souvent aussi, afin d'éviter la rencontre de deux syllabes toniques: dans un mot dont la pénultième est ouverte, dont l'ultima est longue-ouverte ou brève-fermée, et qui est suivi d'un monosyllabe ou même d'un mot portant le ton sur sa première syllabe. Dans ce cas, l'accent tonique du premier terme se retire sur la pénultième; ainsi: מַּבֶּלָהָ 1,5; בַּהָּתַם 3, 19; בַּבָּרָה 19, 27.

REM. 2. Le ton ne repose jamais sur l'antépénultième. Es. 40, c. 18. 50, 8. Job 12, 15 ne sont que des exceptions apparentes, à expliquer d'après § 5f. 12p (contre Delitzsch à propos d'Es. 40, 18 et de sa préface à l'édition Baer du livre de Job p. VI).

- § 14. De la pause. A la fin des phrases et des 14. plus grandes fractions de phrases, l'accentuation et a. la vocalisation subissent divers changements occasionnés, d'une part, par des raisons rythmiques d'ordre général et, de l'autre, par le soin que l'on prenait de fixer la lecture solennelle du texte sacré. — II. Ces b. changements se produisent régulièrement avec Sillouq, Segholtā, Šalšeleth et Athnah, souvent aussi avec Zāgēph; dans les livres des Psaumes, de Job et des Prov. (§ 71) toujours avec Silloug, 'Ôle veuoredh et, dans de petits versets, avec Athnah; souvent avec Athnah après 'Ôlè veyôrēdh; rarement avec d'autres accents. — III. Les c. effets de la pause ne sont pas les mêmes avec tous les accents; p. e. has, toi (masc.), devient has avec Silloug, 'Athnâh et' Ôlè ve yôrēdh; tandis qu'avec Zāgēph et un Athnah placé à la suite de 'Ôlè vềyôrēdh, il reste הַּאַ, comp. G 3, 19. ψ 2, 7.
- I. Allongement de voyelle. α) Páthah est allongé d.
 souvent en Qāmeç: מֵיִם eau, מֵיִם nuit, יֹבֶּיבָה ;

- e. Rem. Les mots monosyllabiques ayant pour voyelle Páthaḥ demeurent en général invariables: רְבַ 30, 21, דַ 49, 27.
- g. 3. Montée du ton. אָלָכִי moi, אָלָכִי; אָלָכִי voy. $\S c$: מָבִּר יִאָּלָכִי rasez ψ 137, 7.
- A. Montée du ton avec allongement de voyelle.
 הַּמָּה, הִּמָּה, maintenant, הַמָּה.
- 5. Montée du ton avec restitution ou allongement d'une voyelle devenue Š'vâ: α) Apparait surtout fréquemment dans le verbe, comp. § 11 d: בָּחַלָּה il est plein, pl. מָלֵאּר , מֵלְאּר il gardera, pl. יְשָׁבְּוֹרר , יִשְׁבְּוֹר ; יְשָׁבְּוֹר il gardera, pl. יְשָׁבְּוֹר ; יְשָׁבְּוֹר ; שִׁבְּעֹר , pl. יִשְׁבַּער , יַלְּדר , יִלְדר , יִלְּדר , יִלְדר , יִלְר , יִלְּר , יִלְר , יִלְר , יִיִּר , יִּיִר , יִיִּיִי , יִיִּי , יִי , יִיי , יִיי , יִי , יִיי , יִיי , יִיי , יִי , יִיי , יִי , יִיי , יִי , יִיי , יִיי

les «formes ségolées» provenant de racines ל"ה (§ 30 c) p. ex. בְּרָר fruit (primitiv. pary, § 10 f β), בְּרָר maladie, בְּרָר γ) Devant le suff. ¬ (ton, toi, masc.): בְּרָך , בְּרֶךְ ta parole, דְּבָרֶךְ , וְשִׁמִר il te gardera, בְּרֶר , בִּרֶר ...

- 6. Devant les désinences complètes de l'imparf. k. oun et în, la voyelle disparue réapparaît plus longue à la pause, sans qu'il se produise une montée du ton: בַּּתִּיבֶּקִין, רָלִּמְשִׁדּן.
- 7. A l'imparfait, l'accent, qui avait été attiré sur lapénultième par l'effet du Vāv consécutif, revient se fixer sur l'ultima; il en résulte divers changements de voyelles, voy. § 64 g.m.

II. DES FORMES (§ 15—80).

A. PRONOMS (§ 15-17).

§ 15. Pronom personnel, en particulier le $\overset{15.}{a}$. pronom séparé.

- b. Rem. α) La 2° p. s. m. se trouve 5 fois défective au K^δthîbh p. . β) Le K^δthîbh donne 7 fois אחר (lire attî) pour la 2° p. s. f.; la forme primitive était peut-être attîn. Comp. § 51b. 53b. γ) Le K^δthîbh est souvent אווו dans le Pentat.; Q^δrê perpétuel, voy. § 9b. δ) Le K^δthîbh donne 1 fois אוווי pour אוווי בי pour אוווי בי La 2° p. du pl. avait primitivement ŭ à la 2ème syllabe, comp. § 51b. ζ) אוווי sans le הי démonstratif ne s'emploie qu'avec des préfixes, comme dans אווי בי אוו
 - c. Les pronoms indiqués dans le § a n'expriment que le nominatif. Pour désigner les autres cas, on se sert le plus souvent de certaines formes modifiées de ces pronoms, que l'on fixe à la fin du mot auquel elles se rapportent immédiatement et avec lequel elles forment un seul terme; ce sont les pronoms suffixes ou, par abréviation, les suffixes. Les suffixes attachés aux noms indiquent le rapport du génitif; ceux ajoutés aux verbes expriment le rapport de l'accusatif. Pour plus de détails sur les suffixes du nom voy. § 22; sur ceux du verbe § 78 et suiv.; sur ceux des particules § 40 et suiv.
- 16. §. 16. Les autres pronoms. Le pronom déa monstratif est: תְּיָ celui-ci, fém. אַלָּה; pl. commun אַלֶּה בְּיָרִם הָאָלָה;
 בּיִּרִם הַנָּה בְּיָרִם הָאֵלֶה (comp. § 17 h): הַּיִּרֹם הַנְּה בִּיִּרִם הָאֵלֶה ces paroles;
 בּיִּרִם הַבְּיַרִים הָאֵלֶה (comp. § 17 h): בִּיִּרִם הַאַלֶּה בְּיֵרִם הָאֵלֶה בְּיִרִם הָאֵלֶה בְּיִר שַׁרַ ces sont là les fils de Sem. Formes accessoires dans le Pentat.: הָאִרֹשׁ הַלְּנֶה cet homme 24, 65;
 בּיִרִים הָאַל ces villes 19, 25.
- b. Rem. 1. The est aussi employé adverbialement, dans le sens de 1) ici; 2) maintenant donc.

REM. 2. Le pron. séparé de la 3º pers. s'emploie aussi comme c. pron. demonstr.; ainsi: אָשׁל מָּלֹים cet homme-ci.

Les trois termes du pronom relatif: אָשֶׁר, זי (poét.) d. et שׁ (usité surtout chez les Israélites du Nord et d'une époque postérieure) servent pour tous les nombres et tous les genres. Le terme אַשָּׁר, très fréquent, s'emploie comme nota relationis. Par ce fait, il communique une signification relative aux pronoms qui le suivent: שׁ en lui, שֹׁ בּי בּי dans lequel; שׁ là, שִּעֶּר.. שִּׁ où (comp. § 21 h); en outre, il est souvent mis à la place de telle ou telle conjonction (que, parce que, comme). Comp. § 87.

Le pronom interrogatif, מָר qui? est par-e. fois employé comme pronom indéfini (quisquis, qui-cunque).

Rem. Avec les accents distinctifs אָרָ conserve son Qāmec; f. il le garde également devant א et רֹן; en général aussi devant הֹן, lorsque cette lettre ne porte pas elle-même de Qāmec. Devant הֹן, הָן, בָּן, parfois aussi au début de la phrase, on le trouve ponctué הֹבֶּי (comp. § 11 f 2): יוֹדְאָרְוֹי הַבֶּי בֹּי בַּי בַּעָּי בְּי בַּי בַּעָּי בַּי בַּי בַּעָּי בַּי בַּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בַּעָּי בּעָּי בּעָי בּעָּי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעָי בּעַי בּעָי בּעַי בּע

§ 17. A. En hébreu (comme, p. ex., aussi en grec) 17. l'article était originairement un pronom démon-a. stratif, comp. הַלְּיֵלְהָּה ce jour, aujourd'hui 4, 14, לַבָּרְלָּה cette nuit 19, 34, הַבְּרָה cette fois = enfin une fois 2, 23; פַּנָה מְּהָר (§ e) demain à cette même heure.

REM. La valeur pronominale de l'article apparaît encore dans les cas où il s'emploie joint au verbe fini: תָּבְּלָּחָ 18, 21. 46, 27 (§ 76 k), בְּלֵּלֶּחָ son fils, qui lui était né 21, 3. Comp. aussi רְיָּבֶּלֶּחָיִן la cuisse et ce qui y était attaché (la graisse) 1 Sam. 9, 24.

- d. אֶּרֶץ (terre, pays) fait אָּרֶץ avec l'article. Sur אָרָן ($\S c\gamma$), אָם עָם אָפָט voy. $\S 26c$ ε.
- e. Après les préfixes לְ ,כְּ ,בְּ (§ 45), le ה de l'article s'élide, en même temps que le Š'vâ qui précède: הַבֵּיִם

l'eau, בַּמִים dans l'eau (pour בְּמִים,), בֹּמִים à l'eau, כַּמִים comme l'eau; הְאוֹר la lumière, בָּמִים à la lum.; מָלָשׁר les ténèbres, בְּתִשׁך aux ténèbres; הָלְשׁׁך la fumée, בַּתִיּוֹם comme la fumée. — Exception: בָּלִשׁר (8) 39, 11 etc.

B. Emploi de l'article. — Contrairement à f. ce qui a lieu dans nos langues, l'article s'emploie, en hébreu: 1. devant les noms communs de choses ou d'espèces généralement connues, ainsi: «Abram était très riche במקנה בכסק ובוחב en bétail, en argent et en or» 13, 2; couvre les בּכֹּמֵר de poix 6, 14; | 2. devant beaucoup de termes abstraits, en particulier devant ceux qui désignent des défauts physiques et moraux: «ils les frappèrent בסנרים de cécité» 19, 11; | 3. fréquemment devant les noms de villes, lorsque l'on conserve encore le souvenir qui s'attache à l'origine de ces noms: הַלֶּמָה, הָדֶל; | 4. au vocatif, lorsqu'on s'adresse à une personne qui vient d'être désignée ou qui est déjà connue: המֵלָה ô roi! | 5. dans les comparaisons, quand le tertium comparationis est considéré comme étant une propriété de l'espèce à laquelle appartient le sujet qui sert à la comparaison; ainsi: «il chancelle שׁכּוֹר [parce que tous les ivrognes chancellent] comme l'homme ivre» Es. 1, 18; «quand vos péchés seraient rouges comme l'écarlate כשנים, ils deviendront blancs לשלב, comme la neige; quand ils seraient rouges בַּחוֹלֵע comme le cramoisi, ils deviendront blancs מַּשְּׁכֵּר comme la laine.»* Mais l'article ne se met pas quand le tertium comparat. ne peut s'entendre que d'une partie de l'espèce.

- g. L'article ne se met pas: 1. devant les substantifs déterminés par le génitif ou le suffixe qui les suit: מְלֵרֶת בְּרָר הֹי la parole de Yahvè, בְּרֶר הֹי ὁ λόγος μου; || 2. il est souvent omis dans la poésie: ψ 2, 2 אֶרֶץ; cependant, après les préfixes בְּיִלְרָי, on le trouve habituellement employé (comme en prose); ainsi: בְּשִׁרָיִם ע 1, 5, בְּשִׁרָיִם ע 2, 4; || 3. les mots שִׁרִּיל (monde souterrain, enfers), אֱלוֹהְ (§ 31 b), en outre les termes אֱלוֹהְ (pris comme appellation de Dieu) sont toujours sans l'article.
- ג. L'article devant les adjectifs: הְּלִירְ הַבְּּדְלָה la grande ville. De même l'art. est presque toujours employé avec le pronom démonstr.: בְּלִילָה מָהָּ cet homme; בְּלִילָה מֹח dans cette nuit-là 19, 35. Cependant, on trouve aussi: בְּלַיְלָה הוּאַ 19, 33 etc. (probablement pour des raisons euphoniques), אָרָ הַרָּה הוּאַ de mon serment 24, 8.

Bem. Quelquefois, l'art. n'est placé que devant l'adject.: מְּבְרֵּוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת רְעָבְּרָוֹת וּעָבְּרָוֹת מַנְּעָבְּיִלְּתְּעָבְּיִלְּתְּעָבְּיִלְּתְּעָבְּיִלְּתְּעָבְּיִלְּתְּעָבְּיִרְ les 7 vaches grasses 41,26; ce cas se présente surtout avec les nombres ordinaux: רוֹם בְּעָשִׁיבּי 1,31 (proprement: un jour, le sixième).

^{*} Comp. Ed. Riehm, sur ψ 17, 12 (dans: Herm. Hupfeld, Die Psalmen, 2° édit. I, 445. 446).

B. LE NOM (§ 18-39).

§ 18. Genre. La langue hébraïque ne possède 18. pas de forme spéciale pour le neutre; là où d'autres a. langues emploient ce genre, elle se sert, le plus souvent, du fém. plur., parfois aussi du masc. plur. ou du fém. sg., p. ex.: جَابَةُ مُا مُرَادُهُ عُلَادُ عُلَادًا عَلَادًا عَلَى الْعُلَادُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى الْعُلَادُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ عَلَى اللَّهُ عَلَيْكُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَ

REM. Le masculin, étant considéré comme supérieur en b. qualité, remplace parfois le féminin, en particulier comme pron. suffixe: מְּלְבֵּלֶּה ils les comblèrent (les puits, מְלְבֵּלֶּה fém.) 26, 15; votre père (Jacob s'adressant à Léa et à Rachel) 31, 9.

Le sing. masc. n'a pas de désinence particulière. c. L'ancienne désinence du sing. fém. n est encore conservée α) après ou et î: בָּרִית, בָּלְּהָּת; מָצְרָיִת, בָּלָהָת; בְּרִית, בְּלָהָת; β) dans les mots où une voyelle auxiliaire (— ou —, § 36 a) a été introduite après la consonne qui la précède immédiatement: מאכלה couteau, pour maakhalt; מוכחת censure, pour tôkhaḥt; et surtout au participe, une femme qui enfante, pour yôladht; | א rarement sous la forme dth, comme dans בַּרְקַה émeraude, et dans les noms propres גָּבְעַת, בָּרָפָת. — Le ה de l'ancienne désinence ordinaire dth a presque toujours disparu, l'à (alors dans une syllabe devenue ouverte) s'est allongé en ā, et un a été ajouté comme mater lectionis (§ 2b); cette dernière lettre est devenue superflue depuis l'introduction du système de vocalisation; ainsi: mrz commandement, pour micváth (§ 21 d).

- 19. § 19. Le nombre. Outre le sing. et le plur., il a existe en hébreu un duel, lequel s'emploie le plus souvent pour les choses qui se présentent naturellement par paire. La désinence du duel est בי, dyim; pieds, באלום 2000.
- b. La désinence masc. du plur. est בי—, défective בי—; la désinence fém. est הוֹ, défective בּיבוֹ témoin, בִּיבוֹ ; דְּבָרִים ,דְּבָרִים ,דְּבָרִים (pron. gōyîm); בַּיִּבְים juste, סַכּּת , צַּדִּיקִם et סַכּּת, tutte, סַכּת et סַכּּת.
- c. Rem. 1. Beaucoup de noms avec désinence fém. au sing. ont ביים au plur., p. ex. ביים année, pl. טְּיָנִים; et, au contraire, בּאָּנִים père, pl. אֲבוֹח ; אֲבוֹח בּיֹם; שִׁנִים בּאָנִים.
- d. Rem. 2. Le pluriel, en hébreu, n'indique pas seulement une pluralité numérique, mais il sert aussi à désigner des rapports différents, surtout dans les noms abstraits. Remarquer aussi le pluriel «multipliant mentalement» (pluralis excellentiae), p. ex. אָרוֹרָן maître, pl. אֵרֹנֶים notre maître (comme, en allem., «unsere Herrschaft») 1 Sam. 25, 14; ψ8, 2.
- 20. § 20. Les cas. L'hébreu avait primitivement trois a désinences pour les cas. Comp. l'arabe:

le livre un livre l'homme le livre de l'homme Nom. al-kitâbŭ kitâbŭn ar-raģūlŭ kitâbŭ 'r-raģūli Gen. al-kitâbi kitâbin ar-raģūli Acc. al-kitâba kitâban ar-raģūla

- b. Rem. Si le gén. est déterminé (c. à d. si c'est un nom propre, ou s'il a l'article), en hébreu comme en arabe le nom régissant est considéré aussi comme déterminé.
- c. Dans l'hébreu biblique, ces désinences ne se sont conservées que dans le n— local et sous la forme de

syllabes accessoires sans importance; on les rencontre surtout comme archaïsmes et dans la poésie: a) l'ā, תַּשְׁרָם de direction [comp. le latin domum, rus], est presque toujours dépourvu du ton: מְצִּרְיָם, תִּבְיִבְּחָם, מִצְּרִיְם à la maison; אָבֶּיך (vers l'Eg.); אָבֶי à la maison; אָבֶי יִם à la maison; אָבֶי יִם vers le pays de Canaan*, תְּבֶּנְבָּח , תַּהְרָה , תַּהְרָה , תַּבְּיִבְּה , תַּהְרָה , תַּבְּיִבְּה , תַּהְרָה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבּיבְּה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְה , בּבִּיבְּה , בּבִּיבְה , בּבִּיבְה , בּבּיבְה , בּבּיבְה , בּבּיבְה , בּבִיבְּה , בּבּיבְה , בּבּיבְה , בּבּיבְּה , בּבּיבְה , בּבּיבְיה , בּבּיבְיה , בּבּיבְיה , בּבִיבְּה , בּבּיבְיה , בּבְיבְיה , בְּבִיבְּה , בַּבְיבְּה , בּבּיבְיה , בּבּיבְיה , בַּבְיבְּה , בַּבְּבְּה , בַּבְּיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְּבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַּבְיבְּה , בַבְיבְּה , בַבְּבְּה , בַּבְּה , בַּבְּר , בַבְיר בְּבָּר , בְּבָר , בְּבְּר , בַבְּר , בַבְּר , בַּבְּר , בַבְּר , בַבְר , בַבְּר , בַבְר , בַבְר , בַבְּר , בַבְּר , בַבְר , בַבְר , בַבְּר , בַבְר , בַבְּר , בַבְּר , בַבְר , בַבְר , בַבְּר , בַבְר , בַבְר , בַבְּר , בַבְר , בַבְּר , בַבְר , בַבְר , בַבְר , בַבְר , בַבּר , בַבְר , בַבְר , בַבְר , בַבְר , בַבְר ,

 $\mathbf{Rem.}$ Comparer avec יְשׁיּעֶּׁקָתוּ ψ 124, $\mathbf{4}=\mathbf{5}$, יְשׁיּעֶּׁתָּה ψ 3, 3; יְשׁיּעֶּׁתָּה ψ 63, 8. 94, 17; יְשִׁרָּעָּר ψ 120, 1; עּבְּוֹלָה ψ 125, 3.

L'accusatif déterminé est souvent désigné (surtout e.

^{*} בְּנַבֶּךְ porte un Dāghēš forte conjunctivum, § 6eβ.

dans la prose) par un אָרד פּער placé devant le mot: au commencement, Dieu créa אָרד הַאָּיֶרָץ; et elle enfanta אָרד כַּיִר אַרְיַבִי Caïn; tu as abattu אָרד כַּיִר אַרְיַבִי tous mes ennemis.

- f. Emploi de l'accusatif. 1. Comme dans toutes les autres langues, l'acc. est le cas de l'objet. Comp. encore § 83.
- g. 2. Accusatif de lieu: a) répond à la question: «où» (vers quel endroit), après les verbes de mouvement, voy. § 83c; — β) et à la question «où» (en quel endroit), après les verbes de repos, d'état etc., voy. § 83d.
- Accusatif de temps: a) répond à la question: «quand», p. ex. לֵּיְלָה, de nuit, noctu; β) et à la question «combien de temps», p. ex. שְׁמֵּים עָשְׂיֵרָה שָׁנֶה pendant 12 ans (14, 4).
- i. 4. Accusatif de mesure, p. ex.: חֲמֵשֹׁ כֶּשְׂרֵה אֲמָה. 15 coudées («les eaux s'élevèrent de 15 coud.») 7, 20.
- k. 5. Accusatif adverbial: dans les déterminations adverbiales, comme: relativement à, en proportion de, à l'égard de, etc.
- 21. § 21. A. Etat construit. Dans les construca. tions telles que «la voix de l'enfant», «vase d'un potier», le second substantif (qui est au génitif) porte l'accent principal, comme étant le sujet auquel on approprie quelque chose. Le premier mot (au

nominatif) se prononce plus vite, d'un ton moins fort. Par là s'explique le fait qu'en hébreu (quand cela est possible) les diverses parties du premier nom, et surtout ses voyelles, subissent une transformation qui a pour effet de les abréger.

La règle du § 11 c est appliquée ici, comme si le b. premier mot était privé du ton et le second, monosyllabique ou accentué sur la 1ère syllabe. קניר prince, קניר prince, קניר le prince de Tyr. Pour d'autres ex., voy. § 23—25.

Le prem. membre d'une semblable construction, c. et en général tout nom lié étroitement au suivant (le nomen regens), est à l'état construit, status constructus (c'est la forme de rapport). Le status absolutus (ou forme principale) désigne la forme non abrégée d'un nom, lorsque celui-ci n'est pas lié au mot suivant.

Par suite de cette union étroite du premier mot avec d. le gén., l'ancienne désinence áth (§ 18 cγ) reparaît à l'ét. constr. du sing. fém. et remplace la désinence ordinaire : הַוֹּבֶר, 'ה הַבְּיָר le commandement de Yahvè.

L'ét. constr. du plur. m. est ין (primit. ay, voy. e. § 10/a): בּוֹכֶב (מִיֹּאָב , בְּבִּוֹר מִוֹאָב , וֹבְּבֹּר (מִיֹּאָב , בַּוֹרְבָּר מִיֹּאָב , פֹּרְבָּר מִיּיִב , פֹּרְבָּר מִיִּבְּר מִיבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיִּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִּבְּר מִיבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיבְּר מִייִּבְּר מִייִבְּר מִיּבְּר מִיּבְּר מִיבְּי מִּבְּים מִייִּים מִּיִּים מִּבְּי מִּבְּי מְבְּיבְּר מִיּבְּי מִּבְּי מְבְּי מְבְּיבְּי מְבְּיִבְּי מְבְּיִבְּי מִיּבְּי מְבְּיִּבְּי מְבְּי מִּבְּי מְבְּי מִּבְּי מְבְּי מִיּיִים מִּיְים מִּיְים מִּבְים מִּיְים מִיּים מִּיִּים מִּיְים מִּיְּים מִיּבְּי מִּבְּים מִיבְּים מִּיְבְּי מִיבְּבְּי מְבְּבְּי מְבְּבְּי מְבְּבְּי מְבְּבְּי מְבְּיבְּים מִּיּבְּי מִבְּים מִּבְּי מִיבְּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיּבְּי מִיבְּי מִייִּים מִּיים מְיּים מִּיים מִּיים מְייִים מְּיִּים מְּיים מְיּים מְּבְּיים מְיּים מְיּבְּים מְיּים מְייִים מְיּים מְיּים מְייִּים מְייִּים מְייִים מְיּים מְייִים מְּבְּיים מְייִּים מְיים מְיּים מְיּים מְייִּים מְייִּים מְייִּבְּים מְייִים מְייִּים מְיּים מְייִּים מְּבְּיים מְּבְּיים מְייִים

les commandements, 'מְצֵּוֹת הּ' les commandements de Yahvè.

- g. L'et. constr. peut, en outre, se présenter 1. devant des prépositions: אַחֵר מְמֶּנֵּל un d'entre nous 3, 22; en particular, après un participe: יְּלְשָׁבֵר בָה ψ 24, 1; בֹּי בִּלְּר עָב בַּלֶּך (2, 12; בְּיֹבֶר בַבּלֶּך (2, 12; בֹי בַּלָּר (2, 21).
- א. 2. On le trouve employé devant des phrases relatives (lesquelles sont virtuellement au gén.): מְּלָהוֹ (lesquelles sont virtuellement au gén.): מְלָהוֹ (lesquelles sont virtuellement au gén.): מְלָהוֹ (וּבְּיִּ אָטִרּר שָׁה le lieu où Jos. était prisonnier 40, 3; il est usité surtout dans les cas où ces phrases relat. ne sont point introduites par le relatif אַלָּהוֹ הִי אוֹרוֹ (וּבְּיִה הָנִה הָיִה הַנְּה הָנִה הָנִה הָנִה הָנָה הָנִה הָנָה הָנִה הָנָה הָנִה הָנָה הָנִה הָנָה הָנִה הַנָּה הָנָה בּיִּר הַנָּה הָנָה הַנָּה בָּיִר הַנָּה הָנָה בָּיִר הַנְּה הַנָּה בָּיִר הַנְּה הַנָּה בָּיִר הַנְּה הַנָּה בָּיִר הַנְּה הַנְה בָּיר הַנְּה הַנְּה בָּיִר הַנְּה בָּיִר הַנְּה בָּיִר הַנְּה בָּיר הַנְּה בּיִר הַנְּה בּיִר הַנְּה בּיִר הַנְּה בּיִר הַנְּה בּיִר הַנְּה בְּיִר הָנְה בְּיִר הַנְּה בְּיִר הַנְּה בְּיִר הַנְּה בְּיִר הְּנָה בְּיִר הַנְּה בְּיִר הַנְּה בּיִר בְּיִר הְיִנְה הָנְיה בּיִר בְּיִר הְיִנְה בּיִר בְּיִר הְיִנְה בְּיִר הְיִנְה בְּיִר הְיִנְה בְּיִר הְיִנְה בְּיִר הְיִבְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִים בְּי

§ 22. Le nom avec voyelles invariables. 22. Singulier.

בירה commandement. לבד témoin. un témoin menteur.¹) מַצְרָת ה' le c. de Yahvè. לדר 1. sg. mon tém. מצרתר 1. sg. mon comm. 2. m. sg. ton c. ערק 2. m. sg. ton tém. מצרתן: 2. f. g. ton c. ערה 2. f. sg. ton tém. זבותו 3. m. sg. son c. לדוֹ 3. m. sg. son tém. מצרתה 3. f. sg. son c. לרה 3. f. sg. son tém. מצרחנר 1. pl. notre c. לד'נף 1. pl. notre tém. 2. m. pl. notre c. ערכם 2. m. pl. votre tém. ערכן 2. f. pl. votre tém. מצרתכן 2. f. pl. votre c. מבם 3.m.pl. leur tém.(eorum) מבוחם 3. m. pl. leur c. שרן 3. f. pl. leur tém. (earum) מצורתן 3. f. pl. leur c.

Pluriel.

commandements. témoins עדים 'ה חֹצֵיה les c. de Yahvè. לבר שקר témoins menteurs 1. sg. mes c. לרל 1. sg. mes tém. . קיה'דב 2. m. sg. tes c. עריה 2. m. sg. tes tém. קירור 2. f. sg. tes c. ערדן 2. f. sg. tes tém. 3. m. sg. ses c. עדיר 3. m. sg. ses tém. מצוחיה 3. f. sg. ses c. לרות 3. f. sg. ses tém. לדיכד 1. pl. nos tém. לתרנה 1. pl. nos c. 2. m. pl. vos c. בְּצְּוֹהֵיכֶם עדיכם 2. m. pl. vos tém. 2. f. pl. vos c. עַרַיכָן 2. f. pl. vos tém. מצרתם 3. m. pl. leurs c. עביהם 3. m. pl. leurs tém. מצותן 3. f. pl. leurs c. לברהן 3. f. pl. leurs tém.

¹⁾ Littéralement: testis mendacii, c.àd. testis mendax.

$$sg.$$
 1. י ; 2. ק, f . ק; 8. אר (۱), f . תָּ pl . י ; g קָּרָ כֶּם יָרָּ יָּדָּם יָרָ

- b. Les suffixes du nom indiquent le gén. et s'adaptent à l'ét. constr. (§ 21 f). Les formes comme קָּלֶבֶינּ \$ 24 a, מְלֶבֶינּ \$ 28 g ne sont que d'apparentes exceptions.
- c. On distingue des suff. légers et des suff. graves. Les graves sont: בֵּלְ, הָבֶּל, בַּבֶּל, בַּבֶּל.
- d. Entre un nom au sing., terminé par une consonne, et les suffixes (si ceux-ci commencent par une consonne), on introduit une «voyelle de liaison» (comp. § 79e). Cette voyelle est:
 - 1. a avec les suff. 3ème p.: עֵּרֶה (i provient de ahou), הְּדֶה (בַּרָּה de ahèm), בְּיָה; et avec les suff. 2ème sing. masc. à la pause: אָבָר (§ 14iγ, èkhā demi-prolongem. pour ákhā).
 - 2. ē avec le suff. 2º sing. fém.: פֵּרָהָ, et avec celui de la 1ère p. plur.: פּרַכּוּ.
 - 3. Š^evâ mobile avec le suff. 2° *sing. masc.*: מֶּדֶרָה, de là מְּדֶרָה, de là מְדֶרָה, avec Qāmĕç.

Devant les suff. graves בָּן, בּם, בּן, la voyelle de liaison disparaît entièrement, s'ils sont précédés d'une syllabe fermée simple avec voyelle susceptible d'être abrégée: בַּוֹלְבָּעָם, בַּעַנְּבָּעָם, mais on s un Ševâ mobile dans בַּוֹלֶם (parce que la voyelle fondamentale n'est pas susceptible d'abréviation) et dans בַּוֹלֶם (parce qu'une syllabe doublement fermée se trouve devant).

Rem. קבּן, כֶּבֶּ conservent, même après une syll. fermée, leur prononciation aspirée: בַּחַבָּחְבָּם (comp. l'allem. «*Papachen*» à côté de *machen*).

Les formes sans voyelle de liaison s'adaptent à תְּאָ, הַתְּ, פּר תְּשָׁם dont l'ét. constr. se termine par une voyelle, § 38; ces mêmes formes se lient également aux noms qui dérivent des racines תְּ"ֹדְ, § 30 c. 31; enfin, on les emploie toujours à l'ét. constr. du pl. masc.

Pour recevoir des suff., les plur. masc. revêtent l'anc. dési-f. nence de l'ét. constr., savoir ay (בְּרָרוֹ, בְּרֵרוֹ, לֵבֶרִרוֹ, Cette forme devient — devant la 2° m. sg. et la 3° f. sg. (בַּרֶרוֹ, עֵבֶרוֹן), et — (בַּרֵרוֹן) etc.) devant les suff. plur.

Pour l'adjonction des suff. aux plur. en היוֹ, il existe (presque sans gexception) une double formation de ces plur.; après la désinence fém., on emploie aussi une masc.: מְּבְּיִלְהָּיִם au lieu de miçvôth + î, at פֿירסאמנ μου. Les suff. 3° pl. seuls (בּיִידִ, זְיִיִּי) s'attachent fréquemment à la désinence היוֹ; on trouve toujours בּיִּוֹיִיבָּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִּי, וְיִּיִּיִּיִּיִי, le plus souvent בְּיִוֹיִיִּיִּי, mais avec la 1ère pl., par ex., on trouve toujours la désinence — entre le plur. היוֹ et le suff. (ainsi: יִּיִּיִיִּיִיִּיִי nos commandements).

Une forme particulière à la pause n'existe que pour les suff. h. 1ère sg. et 2º f. sg., lorsqu'ils sont joints au pl. et au duel: בַּרבָר, בִּרבַר, בִּרבּר, בּרבַר, בַּרבַר, בַּרבּר, בַּרבּר, בַּרבּר, בַּרבּר, בַּרבּר, בַּרבּר, בּרבַר, בַּרבּר, בַּרבּר, בּרבַר, בַּרבּר, בּרבַר, בַּרבּר, בּרבַר, בַּרבּר, בּרבּר, בַּרבּר, בּרבּר, בּרבּר, בּרבּר, בּרבּר, בַּרבּר, בּרבּר, בברבר, בברבר,

Formes rares de suff. joints au sing.: a) 2° m. sg. אָם pour אָן, i. d'après § 2 b, אַבְּיבְּי ta main, comp. אַבְּיבָּי אָבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי ta main, comp. אַבְּי אָבָּי אַבְּי אָבְי אַבְּי אַבְּי אָבְי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אָבָי אַבְּי אַבְּי אַבְּי אָבְי אָבְי אָבָ אַבְּי אָבָּי אָבָּי אָבָי אַבְּי אָבָּי אַבְּי אַבּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָי אָבָּי אָבָי אַבּי אָבָי אָבָי אָבָי אָבָי אָבָּי אָבָי אָבָּי אָבָּי אָבָי אָבָי אַבּי אָבָי אָבָי אָבָי אָבָי אָבָי אָבָי אַבּיי אָבָי אַבּי אָבָי אָבָי אָבָי אַבּי אָבָי אַבּי אָבָי אַבּי אָבָי אָבָי אַבּיי אָבָי אַבּיי אָבָי אַבּי אַבּיי אָבָ אַבּיי אָבָי אַבּ אַבּיי אָבּ אַבּיי אַבּ אַבּיי אַבּיי אַבּ אַבּיי אַבּיי אַבּיי אַבּיי אַבּ אַבּיי אַבּיי אַבּ אַבּיי אָבּיי אָבּיי אַבּיי אַבּי

Formes rares de suff. joints au plur.: a) 3° m. pl. בָּבֹהֶיר מּי, k. מְבֹהֹיִר שִׁי ψ 2, 3. — β) Ecriture défective, c.àd. omission du ",

- p. ex. קֹבֶּיֶדְ tes paroles (pour קְבֶּיֶדְ forme qu'il n'est, parfois, pas possible de distinguer de בְּבֶיֶדְ ta parole, forme pausale de קְבָבִים 1, 21, וְבַבִּילַבִים 4, 4.
- 23. § 23. Noms masculins avec voyelle varia. able dans l'avant-dernière syllabe. Comp. la règle § 11 c 1. — נְשִׁיא הָאָרֶץ, נְשִׁיא le prince du pays; נְשִׁיאִים. נְשִׂיאִים.
- b. Quand le mot finit par une gutturale: α) on intercale un Páthaḥ furtif (§ 4d), ainsi: מְשִׁיחָה, 'הַבְּשִׂיהָה, 'הְשִׁיחָה, mais מְשִׁיחָה etc.; lorsque la dernière lettre est un אָבָר, β) devant ק, כֶבוּא ; la gutturale reçoit un Hāṭēph-Páthaḥ.
- c. Quand le mot commence par une gutturale, on applique la règle § 10 a 3; on aura donc: אָלוֹן הָאָמֹרִיר, עָלוֹן, pl. עָלוֹחָי, עָלוֹחָר.
- d. Dans les noms de la forme בְּקְרוֹך, le daghes disparaît le plus souvent, en même temps que le de la 2º radicale: זְכִרוֹנְךָּ, זְכַרוֹיִך; mais בָּצְבּוֹרָ, בָּצְבּוֹרָ, .
- 24. § 24. Noms masculins avec voyelle varial able à la dernière syllabe. I. Le Qāmēç persiste dans une syllabe ouverte précédant le ton (aussi devant אָר, § 22 d); mais il se change en Páthah dans une syllabe fermée qui n'a pas le ton (c.àd. à l'ét. constr. sing. et devant כֶּל, כֶּל, et il disparaît entièrement quand le ton recule de deux places (dans l'ét. constr. plur. et devant בּיִבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבֶּם, בִּיבָּם, בִיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִיבָּם, בִּיבָּם, בִּיבָּם, בִיבָּם, בִיבָּם, בִּיבָּם, בִיבָּם, בִיבָּם, בִיבְּיבָּם, בּיבָּם, בִיבְּיבָּם, בִיבְּיבּם, בּיבָּם, בִיבְּיבָם, בִּיבָּם, בּיבָּם, בּיבְּם, בּיבּם, בּיבְּם, בּיבְּם, בּיבְּם, בּיבְּם, בּיבִּם, בּיבּם, בּיבָּם, בּיבְּם, בּיבְּם, בּיבִּם, בּיבְּם, בּיבְּיבּם, בּיבְּם, בּיבְּיבּם, בּיבְּם, בּיבְּם, בּיבְּים, בּיבְּיבּים, בּיבִּים,

, en vertu de la règle § 11 c 1. שֹקְדָשׁ ה', מִקּדָשׁ ה', מִקּדָשׁ ה' מְסְפַּרְכֵם ,מִסְפָּר ;מִקְדְשֵׁי אֵל ,מִקְדָשִׁיה ,מִקְדָשִׁים ,מִקְדָשִׁיה .מְסְבָּרֹשִׁר ,מִקְדָשִׁיה .מִקּדָשִׁיה ,מִקּדָשִׁיה .מִקּדָשִׁיה .מִקּדָשִּיה .מִקּדָשִׁיה .מִקּדָשִׁיה .מִקּדָשִׁיה .מִּיקּדִּשִׁיה .מִיקּדִּשְׁיה .מִיקּדִּישִׁיה .מִיקּדִּשְׁיה .מִיקּדִּשְׁיה .מִיקּדִּישִׁיה .מִיקּדִּשְׁיה .מִיקּדִּישִׁיה .מִיקּדִּישִׁיה .מִיקּדִּישִׁיה .מִּיקּרְישִׁיה .מִּיקּים .מִּיִּבְּישִׁיה .מִיקּיבְּישִׁיה .מִיקּיבְּישִׁיה .מִּיקּרְישִׁיה .מִיקּרְישִׁיה .מִּיקּיבְּישׁיה .מִיקּרְישִׁיה .מִּיקּיבְּישִׁיה .מִּיקּיבְּישִׁיה .מִּיקּיבּישְׁיה .מִּיקּיבְּישִׁיה .מִּיקּיבְּישִׁיה .מִיקּיבְּישִׁיה .מִּיבְּישִׁיה .מִייבּים .מִּיבְּיבְישִׁיה .מִּיבְּיבְּישִׁיה .מִייבּיים .מִייבּים .מִּיבּיים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מַיבּיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִּיבּים .מִיבּים .מַיבּים .מִּיבּים .מַיבּים .מַּיבּים .מִיבּים .מִּיבּים .מִיבּים .מִּיבּים .מִיבּים .מִיבּים .מִיבּים .מִּבּים .מִּיבְּים .מִיבּים .מִּיבְּיבְּיִּים .מִיבְּיבְּיה .מִּיבְּיבְיּים .מִיבְּיבְּיבְּיה .מִיבְּיבְיבְּיה .מִיבְיבְּיבְיה .מִיבְּיבְּיה .מִיבְּיבְּיבּיה .מִּיבְיבְיבְּיה .מִיבְּיבְּיבְיה .מִיבְּיבְיבְּיבְייה .מִיבְּיבְּיבְּיה .מִיבְּיבְיבְּיבְייה .מִּיבְיבְיבְיבְּייה .מְיבְיבְּיבְיבְּיה .מִיבְיבְיבְיה .מְיבְיבְיה .מְיבְיבְיבְיבְּיה .מְיבְיבְיבְיבְּיה .מְיבְיבְיבְּיה .מְיבּיבְיבּיה .מִיבְיבְיבְּיה .מִיבְּיבְיבְּיבּיה .מִּיבְּיבְייה .מִיבְיבְּיבְייה .מִיבְּיבְיבְּיה .מִיבְיבְּיבְּיה .מְיבְיבְיבְּיה .

La voyelle est aussi variable lorsque la dernière b. syllabe renferme une gutturale: מַלְאַכֶּר ,מַלְאַכֶּר ,מַלְאַכֶּר ,מַלְאַכָּר מוראַכם, מוראַ, דוד.

Remarquer les deux noms monosyllabiques: כָּר, כּ. יַר הַאָּדָם , יָדֵי, הַיָּדָי, duel יָדַי, זיָדָי, זֹשָׁטָּי, יָדָי, בּיָדָי, — רַמָּרָם, דָּמָים, דָּמָים, (§ 11 f 1), דּמִיהָם, דָּמָים. (Abrégés de dāmė, yādhė, proven. de verbes ה">).

II. Le Çērê: α) reste invariable à l'ét. constr. sing.: d. יֹצֵר הַאַּרֶץ. Ce n'est que devant Maqqēph qu'il s'abrège en S'ghôl, et cela, presque sans exception (§ 38) dans בָּרְ חָבֶּר, p. ex. בַּרְ בַּרְ le fils de Haran; parfois dans שַּׁרָ, p. ex. יַּשׁמְּבֶּר (— β) le Çērê disparaît aussi lorsqu'il se trouve dans une syllabe ouverte devant le ton: בן, איבר איבר, איבר, איבר, איבר, איבר, איבר, איבר, איבר, איבר il s'abrège en č, ou aussi en ז de la forme primitive: אַרָב, יִצֶּרָה, יְצֵרָה, אַיבּך. — A cette catégorie appartiennent tous les participes ayant ē à la dernière syllabe et un certain nombre d'adjectifs tels que אלם muet, שרה sourd, ערר aveugle, pl. עורים, חרשים (pour י, voy. § 6f).

Sous une gutturale, lorsque le mot s'allonge par e. la flexion, Çērê devient Ḥāṭēph-Páthaḥ: בָּאֵלָר, וּבְמִּוֹעֶדִיכָם ; מוֹעֵד ; בֹרָאָכָם . — Les formes מובח, et. constr. de מעשר ou מעשר, et. constr. de מַלְשֵׂר, s'expliquent, probablement, par la préférence H. Strack, Gramm. hébr. I.

qu'ont les consonnes [gutturales] finales pour le son a. Comp. cependant aussi מְּמְבֵּד lamentation, ét. constr. בְּמָבּוּ § 25 d.

- f. Remarquer les trois monosyllabes: אָשַ voy. § 38. בּשָׁל, הְשִׁלּ, הְשִׁלָּ, הַוֹּטְשִׁל, הַּגְּבַּוֹרִים, הַגְּבַּוֹרִים, הַבְּבַּוֹרִים, הַבְּבַּי, הַנְבַּצַּל, הַבָּבַּי, הַבְּבַּי, הַבְּבַי, הַבְּבַּי, הַבְּבַי, הַבְּבַּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּבְּי, הַבְּיּבְי, הַבְּיּבְי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְי, הַבְּיּבְיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיּבְיי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיּבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְּיבְיּי, הַבְיבְיּיי, הַבְּיבְיּיי, הַבְּיבְייּי, הַבְּיבְיּיי, הַבְּיבְייּי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְייּי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְּיבְיי, הַבְיבְיי, הַבְיבְייּי, הַבְיבְיי, הַבְיבְיּיי, הַבְיבְייּי, הַבְיבְייּיבּי, הַבְיבְיבּיי, הַבְיבְיבּיי, הַבְיבְיבּיי, הַבְיבְיבּיי, הַבְיבְיבּיי, הַבְיבְיבְיבּייה הַבְיבְיבּייה הַבְיבְיבּייה הַבְּיבְייבְייבּיי
- 25. § 25. Noms masculins avec deux voyelles a. variables. Voy. la règle § 11 c 2. I. Voyelles ā et ā: בָּנְפֶּר , בְּנֶפֶר , בּנְפֶר , בּנְפֶר , בּנְפֶר , בּנְפֶר , בְּנֶפֶר , בּנְפֶר הַם , לְּנֶבְר וֹם בּנְפֵּר הַם .* De même זָנָב queue, זְנָבוֹת , et. c. זְנְבוֹת syllabe est imparfaitement fermée (§ 12q), de là résulte l'aspiration de ב et p.
- b. Dans la 3 me syll. avant le ton, ă s'abrège en i (§ 11 f 1), à l'exception des cas où l'une des deux premières consonnes est une gutturale (deux autres exceptions, voy. § a): הָבָרִים, הָבָרִים, הָבָרִים, הָבָרִים, לָב, הֹבְרֵיכֶם, פֿוֹבְייֶם, (comp. encore la règle § 10 a 3) הָבְרִים, הָבָרִים, הָבָרִים, הָבָרִים, הָבָרִים, וּבָּרִים, fém. pl. יַבְּרִיר כּוֹשׁם.
- c. II. Substantifs avec les voyelles \bar{e} et \bar{a} . לְבַב לָבֶב לֶּבֶב

^{*} Dans ce cas, le mot רוּה est (d'après § 21 b) compté comme syllabe tonique; דַּ est la syll. précédant le ton; בְּ perd sa voyelle en vertu de § 11 c 2; enfin la voy. de ב doit être brève parce qu'elle se trouve placée dans une syll. brève (imparfaitement) fermée (§ 12 q). Comp. aussi § b בְּבֶר בַּרָכּר

קְבֶבִּר , לְבָבִר , לְבָבִר , מֵּרְעֹח raisins vénéneux (Dāgh., voy. 6εβ).

A l'ét. constr., les formes suivantes ressemblent e. à des formes ségolées (§ 28): יָרֶהָ אַבְרָהָם cuisse, יָרֶהָ אַבְרָהָם ,יְרֵכִּים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יְרֵכִים ,יַרְכִים ,יַרְבִים ,יַרְבִים ,יַרְבִּים ,יַרְבִים ,יַרְכִים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבָּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַּרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבִּים ,יַרְבְּיִּם ,יִּיבְּים ,יִבְּיִּם ,יִבְּיִּם ,יִבְּיִּם ,יִבְיּים ,יַרְבִּים ,יִבְיּים ,יִבְיבִּים ,יִבְיבִּים ,יִבְיבְים ,יִבְיבִּים ,יַרְבִּים ,יִבְיבְים ,יִבְיבִּים ,יִבְיבְים ,יבִּים ,יבְיבִּים ,יבְיבְים ,יבְיבְים ,יבְיבִּים ,יבִיבְּים ,יבִּים ,יבִּים ,יבְיבְים ,יבְיבִּים ,יבְיבְים ,יבְיבִּים ,יבְיבִּים ,יבְיבּים ,יבְיבּים ,יבּיבְים ,יבִּים ,יבְיבִּים ,יבְיבְים ,יבְיבּים ,יבְיבְים ,יבְיבְ

לֶבֶל פָבר אָבָל, constr. אֶרֶל (\S e) et אָרַל שְּׂפָּתִים, pl. אַרַלים, גּבָר, אַרְלֵי בָשָּׂר פָבָר פָבָר, פָבָר פָּבָד לָשׁוּן פָּבָר פָּלָן פָּבָר, בּיִבָּר, אָרָלי בָשָּׂר פָּבָר פָּבָר פָּרָליים, פּבְרַיִם פָּבָר פָּלוּ

- אָרָדּ; (שְׁרַדְּ long, ne se trouve qu'à *l'ét. constr.:* אֶרָדּ אפרם lent à la colère).
- i. Irréguliers: בֶּלֶע côté, côte, constr. בַּלֶע et בְּלֵע, avec suff. בְּלֵער, pl. בְּלֶערוּר בְּלֵערׁר g, בּלְערׁר בְּעָבר בְּשָׁר g, בּלְערׁר בּשָׂר בּשָׁר בּשָׂר בּשָּׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשְׁר בּישְׁר בּשְׁר בּשְׁר בּשְׁר בּשְׁר בּישְׁר ב
- 26. § 26. Masculins monosyllabiques avec?

 double-consonne à la fin. Dans les noms analogues
 aux formes qaṭl, qiṭl, qǔṭl, dont la 2º lettre radicale est,
 ou semblable à la 3ème, ou un racilement assimilable
 (§ 10 g), les deux dernières consonnes se fondent en
 une seule double-consonne. De la racine אבר לביים dérive,
 sur le modèle de la forme qiṭl, le subst. אבר הביים ma flèche, אבר הביים flèches; de même, de אבר הביים tes
 chèvres.
 - b. Dans toutes les formes augmentées d'afformantes résultant de la flexion (ainsi les suff. et les désinences du pl.), la voyelle fondamentale est invariable, parce qu'elle se trouve placée dans une syllabe entièrement fermée. Par contre, au sing. dépourvu d'afformantes, il se produit un prolongement compensatif (§ 11 e), parce que la dernière consonne d'un mot ne peut porter le Dāgh. f.; l'ù devient ō, l'i devient ē; l'à seul demeure dans la règle (voir pourtant § c e) invariable, excepté lorsqu'il se produit une nouvelle

division du sens de la phrase (voy. Stade § 193 b). C'est à cause de cela que «flèche» ne se prononce pas hiçç, mais אָדָ; que «chèvre» ne se prononce pas izz, mais אָדָ; que «tambourin» se lit אָדָה, et non pas tupp; mais, de la rac. עמם vient עמם «peuple». — La voyelle devenue longue par compensation, ne s'abrège que devant Maqqēph, ainsi: בי multitude, avec Maqq.: בראבל, mais אָבַר, mais אָבָר, mais אָבָר,

Dans bien des mots, la 3ème radicale est redoublée, d. sans que ce fait repose sur une raison étymologique. La flexion de ces mots devient alors analogue à celle des noms dont parle le présent §. Exemples: לָאִם nation, עֵרְהָם , לָאָמִים ,לָאָמִים ,לָאָמִים ,לַאָמִים (écrit plene); עֵרִהְמִם ,נְּמֵלֵּיהַם ,נְּמֵלֵיהָם ,נְּמֵלִיהָם ,נְּמֵלִיהָם ,נְּמֵלִיהָם ,נְּמֵלִים ,נְּמֵלִים ,נַמֵּלָים .

§ 27. Formes ségolées masculines. Consi-27. dérations générales. On appelle noms ségolés les

substantifs formés sur les modèles qail, qiil, qiil qui n'appartiennent pas aux catégories indiquées au § 26. On les nomme ainsi parce que la voyelle auxiliaire employée pour la formation du sing. (d'après § 11 i) est le plus souvent $S^{\bar{e}}ghôl$.

Nous distinguons: A. des formes ségolées dérivées de verbes forts (les racines renfermant des gutturales appartiennent à la même catégorie), qui ont une voyelle auxiliaire au sing. et au pl. (§ 28); — B. les formes ség. provenant de verbes ""p et ""p*, qui n'exigent ordinairement la voyelle auxiliaire qu'au sing., § 29; — C. les formes ség. provenant de verbes 7"b, qui emploient la voyelle auxil. au pl. et au duel, § 30.

28. § 28. A. Formes ségolées masc. provenant a de verbes forts. La forme fondamentale monosyllabique demeure au sing. devant toutes les afformantes, parce que la 2° cons. est attirée par cellesci dans la syll. suivante et qu'ainsi une voy. auxil. n'est plus nécessaire: malk מַבְּרֵה פֹלְבֵּלְה son roi; siphr מִבְּרָה בִּלְבֵּלְה בִּלְבֵּלְה vers le pays de Canaan. — Cependant, au lieu de l'u primitif, on trouve presque toujours (§ n) un ō, ainsi: quadhs מִבְּלָה בָּבְּלָבְּלָה בּנִבּלְּת conform. au § 11 f 1): cadhq בּבְּלֵּתְל ma justice.

^{*} Sur ces termes, voy. § 49 b, note.

Le *Duel* aussi provient de la forme fondamen- b. tale: אָּלְמֵּרִם, מַרְכֵּיִם, אַּלְמֵּרִם. Mais אָלְמֵּר יְהוּדְה est au pl.

Au sing. sans afformantes (ét. abs. et constr.), c. la syllabe doublement fermée de la forme fondamentale est rendue ouverte (§ 12 k) par une voyelle auxiliaire (en général —), laquelle vient se placer sous l'avant-dernière consonne, naturellement dépourvue du ton. Par suite de cela

ă devient è, malk מֶּלֶהְ roi

ז " ē, siphr מַפֶּב livre

ŏ (ŭ) " ō, qodhš tij sainteté.

Si la 3° ou la 2° radic. est une gutturale, on se d. sert alors ordinairement du Páthah comme voy. auxil.: לְנֵה ,וֹרֶע , רֹחֲב , לְנָה , וֹרֶע . Cependant, quand la dernière lettre du mot est un א, on emploie S'ghôl: בָּרָא onagre, אַשָּׁיֹן herbe tendre (exceptions: מָּרָא péché, voy. § 29 a, אַרָּא § 29 c). — La consonne finale dans † בָּרָא (plus souvent בָּרָא , d'après § 30) et dans הַבָּר n'est pas une gutturale, en vertu de § 2b.

Si la 2º consonne radic. est une gutturale, un e. a sous la 1ºre radic. demeure presque toujours invariable (§ 12 l); ainsi: לָּהֵם, לְּהָם, Cependant, pour laḥm on dit מָּהֶם pain, et ordinairement aussi בָּהַם (בַּהָם se trouve 4 fois).

L'ét. constr. reste en général invariable. Cependant f.

בע פּ מְשֵׁע (voy. § 39) deviennent toujours מְשֵׁבְּע et מְשֵׁיִּל; en outre, on rencontre parfois מְשַבְע; etc., à côté du plus usité דְרַע etc.

- Au Plur., on introduit un Qāmĕç auxiliaire* dont la conservation ou la suppression se règlent d'après § 11 c. מְלְכֵיהָם pour malakhîm, fait, avec suff. légers: מֶלְכֵיהָם, מְלְכֵיהָם; lorsque le ton descend, on a: מֻלְכֵיהָם, הַּלְכֵיהָם. De même שֹׁקֹר, בוּהְיַשִּׁיהָם. La syllabe est imparfaitement fermée, comme dans § 25 a.
- si l'avant-dernière syllabe est une gutturale, on met un Ḥāṭēph au lieu du Š'vâ, afin de faciliter la prononciation (§ 10 a 4): נַבְּרָה, בְּבֶּרָה, בְּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, מַבֶּרָה, מַבֶּרָה, מַבְּרָה, מַבְּרָה, on a alors: בַּבְּרַה, on obtient ordinairement une syllabe entièrement fermée, p. ex. לָהֶם, avec suff. toujours לָהָם, בֹּהְבָּר , זַבְּבָר , זַבְּבָר , זַבְּבָר , זַבְּבָר , זַבְּבַר , plus rarement: זַבְּבָר , זַבְּבַר , זַבְּבַר , plus rarement:
- k. נֶגֶד midi, נֶגֶד vis-à-vis, נֶגֶד descendance, conservent leur au sing. devant les afformantes: הַּלְּנְבָּה, וַנְגָדָּה, נָגָדָּה , נָגָדָּה , נָגָדָּה , נָגָדָּה , נָגָדָּה , נָנָדָּה , נַנְבָּה .

^{*} De Lagarde (Mittheilungen 1884, p. 226) fait dériver le pluriel d'une forme fondamentale différente (malak).

Les noms commençant par n et y reçoivent pres- l. que toujours un Seghôl devant le Ševâ, p. ex.: ענל veau, ענלים, ענלים, ענלד.

Un certain nombre de mots ont tantôt —, tantôt m. - dans la syllabe fondamentale ouverte; voy. en particulier בַּר et ישׁע et בַּר (dans l'expression on trouve toujours ___), כֵּבֶר et כֵּבֶר. Avec suff.: ינְדרוֹ ,יִשְׁעֵכוּי.

Noms de la forme $q \tilde{u} t l$. — 1. Ont seuls gardé leur \tilde{u} : n. les mots אָרָלוֹ ψ 150, 2 (on trouve 5 fois בָּרָלוֹ etc.), אָרָלוֹ sa main pleine (3), רכסר ארש attroupements d'hommes ψ 31, 21.

2. La transition de l'ŭ (ŏ) à l'i est un peu plus fré- o. quente; p. ex.: תצלו sein, on trouve les deux formes חצלו et נְּכָח: vis-à-vis, נְכָחוֹ raisins acides. בָּסָרוֹ; דָּבֶּסָרוֹ; אמר parole, אַמְרִים אָמָרִים; voy. aussi אַמָר (4) force, ψ 18, 2, et חזקר (les formes 'emer, etc., que donnent les dictionnaires, doivent donc en être effacées).

Un \check{o} bref est mis à la place du $\check{S}^{\check{e}}v\hat{a}$ dans les p. mots שַׁרָשִׁיהַ, הַשָּׁרָשִׁיר et פַּרָשִׁים, הַגּבַרנוֹת, בָּיָשׁים (car le premier signe sous 'p et 'ti, ne peut pas être un \bar{a} , malgré ce que disent les grammairiens juifs; comp. § 4c3).

4. Le pl. de אהלים est אהלים; de même, avec suff. q. lég.: לאהליר. Cependant, avec ב, l'ét. abs. pl. est: באַהַלִים (4).

Au sing., la syllabe est, contre la règle, impar-r. faitement fermée dans בגד , בגדי de בגד vêtement;

- au pl., contre la règle aussi, elle est entièrement fermée dans בַּסְפֵּרהֶם (2), qui vient de בֶּסֶבּ, et dans נִסְבֵּרהָם (19), לְסַבֵּרהָם.
- - b. Les mots suivants présentent seuls une voy. auxil. au pl.: שַּיִרִים bouc, pl. צָּיִרִים ânon, pl. צָּיִרִים (Dans 32, 16 on trouve le pl. יְבְיָרָם, avec י copul.; dans 49, 11 le sing. avec suff. 3° m. sg. (עַרִּרֹדוֹיִה).
 - c. Dans trois mots, le ז se rencontre comme 2° consonne radicale avec voy. auxil.: מְיָם mort, tandis qu'à l'ét. constr. et au pl. il devient quiescent en ז, הוֹנְלָּנִי הוֹנְלָּנִי הוֹנְלֵּנִי הוֹנְלָנִי הוֹנְלָנִי הַ הוֹנְלָנִי הַ הְּלִינְי הַ milieu, בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , milieu, בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , בְּחוֹנְלֵּנִ , est déjà contracté en ô à l'ét. abs.: שׁוֹרִ , שׁוֹרָ , שׁוֹרָ , שׁוֹרַ , שׁוֹרָ , שׁוֹרְ , שׁוֹרָ , שׁוֹרָ , שׁוֹרְ , שׁוֹרְ , שׁוֹרָ , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שִׁיִי , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שְׁיִי , שְׁיִי , שׁוֹרְ , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוְרְי , שִׁי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שִׁיִי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוְרְי , שִׁי שְׁיִי , שִׁיִי , שִׁיִי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוְרְי , שׁוֹרְי , שִׁיִי , שׁוֹרְייִי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שׁוֹרְי , שִׁיְי , שְ
 - d. Le pl. de cette catégorie de noms apparaît rarement avec une voy. auxil. (1 Sam. 13, 6; Os. 12, 12); ordinairement, il a la forme מוצרף etc.

§ 30. Formes ségolées masculines déri-30. vées de verbes π'' (comp. § 74 a). Quand la 3° a. consonne radicale est un ou un , elle se transforme, dans le sg. sans afformantes, en i ou en ou. i attire sur lui le ton et supplante ainsi la voyelle qui précède (pary devient π , § 10 f β).

Les noms en i conservent, même lorsque le ton b. recule, la voyelle auxiliaire ā qui entre dans la formation du pl. et du duel: בְּרִים chevreau, pl. בְּרָיִם, constr. בְּרָיִים, יְבָּיִים, constr. בְּרָיִים קוֹנִים joue, mâchoire, duel בְּרָיִי עִּדִּיִם.

Devant les afformantes et à la pause, la 1ère con-c. sonne radicale reprend, au sing., sa voyelle primitive (§ 14iβ) yophy, יְבָּר , יְבָּר , יִבְּר , בַּר , בַּר , beauté. בּר , יִבְר , בְּר , בְּר , בְּר , בְּר primitif y est abrégé en č (§ 11 f 1), et, à la pause, en c. Devant אָ parfois aussi devant בָּר , בְּר , בְּר , בְּרִי , בְּר , בְר , בְּר , בְר , בְּר , בּר , בְּר , בְר , בְּר , בְר , בְּר , בְּר , בְר , בְר , בְר , בּר , בּ

Rem. C'est uniquement en qualité de *mater lectionis* (§ 1 b) que « est employé dans בְּבֶּאִים, pour lequel on trouve aussi la forme בְּבָאִים, et dans פַּתָאִים (autre leçon: פַּתָאִים).

Noms en ou: אָדוֹר pour tohv, אָדוֹר Formes appar- d. tenant à cette catégorie, avec afformantes: שַׁלָּרִי mon repos ψ 30, 7; שֵׁלָרָי וַשְּׁלֵּר אָרָץ les extrêmités de la terre; בּוֹלְרַ אָרָץ les fentes de rochers.;

§ 31. Noms masculins à deux voyelles 31. dérivés de verbes n''b. A. Le son primitif iy a.

(forme לְּשִׁיא § 23) devient î à la fin d'une syllabe, p. ex. יְמָר כַּמַּרִם; avec afformantes לָמָר כָּמַרִם; בַּנִּירם ,עַנִיּרם ,עַנִּיּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִיּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּרם ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּים ,עַנִּיִּם ,עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּעִּיִּים ,עַּעִּיִּים ,עַּעִּיִּים עּיִּיִּים עּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עַּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עַּיִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עּיִּיִּים עּיִּיִּים עּיִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עּיִּיִּים עּיִּיִּיִּים עִּיִּיִּים עּיִּיִּים עִּיִּים עּיִּיִּים עִּיִּיים עִּיִּים עִּיִּיִּים עִּיִּים עּיִּיִּים עּיִּיים עִּיִּיים עִּיִּים עִּיִּים עּיִּייִּים עּיִּייִּים עּיִּיים עִּיִּיים עִּיִּייִּייִּים עּיִּייִּים עִּיִּיים עִּיִּיים עִּיִּיים עִּייִּיים עִּייִּים עִּיִּיים עִּייִּיים עִּייִּיים עּיִּייִּיים עּיִּייִּים עּיִּייִּים עּיִּייִּים עּיִּייִּים עּיִּייִּים עִּייִּיים עִּיִּייִּים עִּיִּייִּים עִּייִּייִּייִּי

b. B. Le son primitif áy à la fin d'un mot (ישַׂשֶׁ fréquent en poésie = ישָׁדֶּה, p. ex. ψ 8, 8) est adouci en e, ה, à l'ét. abs., après le rejet du y (comp. מֶּבֶּר, à l'ét. constr., ay se contracte en e, ה, (§ 10 f a). Devant les suff. et au pl., on rejette cette voyelle et naturellement aussi le ה, qui la représente parmi les consonnes (§ 2b); ainsi: ישָׁב berger, ישִׁב יאַנוֹ , רַעֵּר הְעֵּר , רַעֵּר יִבְּעָר , רַעֵּר יִבְּעָר , רַעֵּר יִבְּעַר , רַעֵּר יִבְּעַר, , שִׁבְר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבְר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבְר , שִׁבָר , שִׁבָר , שִׁבְר בּמִּר ; שִׁבָר , שִׁבְר מוֹאָב , מְּבֵר מוֹאָב .
b. (au pl. seulement), מְבֵיר הַשַּׁבִים , מְּבָיר , מְבִיר , מִבְּר .

Rem. Si l'on ajoutait le suff. בּקָר, on aurait probablement sadhkèm avec un son a bref (voy. Luzzatto § 884), dans l'analogie des formes existantes בְּקַבֶּם § 24 c.

et מְּקְנֵיהֶם (mais on ne trouve pas miqnîm ou miqnê avec ביב). Il en est de même pour les mots מְּלְשֵׁהָּת, boisson, festin: מֵרְאֶּה הַ הַּשְּׂהָוּר , מִלְשִׁהָּר הַ הָּשְׁהָּוּר , מַלְאָרָה , פַּרְאֶּרָה , מַרְאָרָה ; probablement aussi pour מָלֶה , feuille, coll. feuilles, אַלָהר , עֲלֵהר , עֲלֵהר , אַלַהר , אַלַהר אַר Néh. 8, 15 est-il seulement une autre manière d'écrire, pour מָלֵה ; צֵּלֵה יוֹר , צֵּלֵה יוֹר , אַלַר .

Suff. au sing.: la 3° m. est presque toujours תּבִּשׁרוּל. (et non i), p. ex. מֵעְשֵׁרוּל; mais la 3° f. est ordinairement ה___, ainsi הַשָּׁרָ.

- § 32. Noms féminins avec voyelles in-32. variables. Voy. le paradigme § 22. A cette catégorie appartiennent aussi 1. les formes féminines des substantifs masc. avec voyelle variable à l'avant-dernière syllabe § 23 (מְחִיבָּ fém. de קַחִיבּ), parce que cette voyelle disparaît toujours, en vertu du § 11 c 1; 2. les féminins des noms monosyllabiqus avec double-consonne à la fin, § 26 (תְּחָהַ fém. de ph).

^{*} Par le fait de l'adjonction de la désinence féminine, le ton est descendu ici d'une syllabe, de sorte que, considérée extérieurement, la vocalisation est analogue à celle de הַבְּי, etc.

- בְּהְנְוֹתֵיכֶם , בַּהְנְוֹתֵיכֶם . בַּהְנְוֹתֵיכֶם sommeil, שָׁנָת עוֹלָם, שְׁנָתוֹ ; שְׁנָתוֹ מָבָת assemblée, עֲדָת יְשִׂנָאֵל.
- 34. § 34. Noms féminins avec deux voyelles a variables. Par l'effet du ton reposant sur la désinence (d'après § 11 c1), la 1ère des deux voyelles a disparu à l'ét. abs. du sing. et du pl. (çadaqa[th] אַדָקָה, * הַיָּבָּיָרָ, ; ce n'est que lorsque le ton descend encore d'une syllabe, qu'elle reparaît, mais en général abrégée en ¿: צַּדְלְחֵינּ, אַדְלְחֵינּ, אַדְלְחֵינּ, אַדְלְחֵינּ, אַדְלְחֵינּ, אַדְלְחֵינּ, \$ 11 c.2.
- b. Si le mot commence par א ou par ה, l'ă primitif persiste lorsque le ton descend (comp. § 25 b); tandis que ה et א, placés dans les mêmes conditions, prennent ordinairement un S*ghôl. אָרְמָהוֹם pays, אַרְמָהוֹם לָּהְנִים הָנְּהְנִים בָּלָהוֹ terres; בָּלְהוֹ , constr. ענלות , constr. ענלות .
- c. L'ă persiste également sous la 1ère lettre radicale lorsque la 2ème est une gutturale, comp. נַהַרוֹת et נַהַרוֹת

^{*} Vocalisation qui, considérée extérieurement, est analogue à celle de בכרים etc.

 $\S 25 b$; p. ex.: סְעָרָה orage, 'ה סֵעָרַת (sur le Ḥāṭēph, voy. $\S 5 e$), סַערוֹת הַּימן

§ 35. Féminins des formes ségolées déri-35. vées de verbes forts. Comp. § 28. — Comme les deux consonnes qui terminent la racine nominale sont toujours suivies d'une afformante (savoir, la désinence du fém.; ainsi: malk, מַלְכָּהָת reine), la voyelle fondam. reste invariable au sing. Au plur., on introduit un Qāmēç auxiliaire, dont la conservation ou la suppression se règlent d'après § 11c: מְלָכִים pour malakhôth, comp. מִלְכִים L'ét. constr. et les formes de ce nom avec suff. ne se rencontrent pas au plur. dans l'A. T.; elles seraient, sans doute, avec syllabe imparfaitement fermée: מֵלְכֹוֹתֵי מָוֹלְכֹוֹתֵי מֵלְכֹוֹתֵי מָוֹלְכֹוֹתֵי מָוֹלְכֹוֹתִי מָוֹלְכֹוֹתִי מָוֹלְכֹוֹתִי מָוֹלְכֹוֹתִי מִוֹרָבִוֹת יְרַבְּיֹת יְרַבְּיֹת יְרָבְּיֹת יְרָבְּיֹת יְרְבָּיִת יִרְנְשַׁלָם, בּיִרְבִּיֹת יְרָבְּיֹת יִרְנִשְׁלַם, — Comp. מַלְכֹוֹתִי מָוֹלְכוֹתִי מָוֹלְכוֹתִי מְוֹלְכוֹתִי מָוֹלְכוֹתִי מְוֹלְכוֹת יִרְנִשְׁלַם, בּיִרְבְּיִבְיִ יִרְנְשָׁלָם. — Comp. הַרְבְּרָת יִרְרְבִּיֹת יְרְבְּיִבְיִם וְנְבְּרָבוֹת יִרְנִשְׁלַם, יַבְּרְבוֹת יִרְנְשָׁלַם, בּיִרְבְּרָבוֹת יִרְרָבִיֹת יְרְבְּרָבוֹת יִרְרָבִיֹת יְרְרָבִיֹת יְרְרָבוֹת יִרְרָבוֹת יִרְרָבִיּת יִרְרָבוֹת יִרְרָבוֹת יִרְרָבוֹת יִרְרָבוֹת יִרְרָבוֹת יִרְרָּשְׁלַם

L'ă primitif apparaît quelquefois sous la forme b. d'un i dans une syllabe fermée et dépourvue du ton; comp. בְּבְשֵּׁח ,בְּבְשֵׁח ,בְּבְשֵׁח ,בְּבְשֵׁח ,בְּבְשֵׁח ,בּבְשֵּׁח placés au début de la syllabe, reçoivent ordinaire-

ment \check{e} , au lieu d' \check{a} ou d' $\check{\imath}$: תֶּרְפָּת לָשׁוֹן, תֶּלְכָּת , תַּלְכָּת , תַּלְכָּת , תַּלְכָּת , תַּלְכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְּכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְּכָת , תִּלְּכָּת , תִּלְכָּת , תִּלְּכָּת , תִּלְּכָּת , תִּלְּכִּת , תִּלְּכִּת , תִּלְּכִּת , תִּלְּבָּת , תִּלְּבָּת , תִּלְּבָת , תִּלְּבָּת , תִּלְּבָּת , תִּלְּבְּת , תִּלְּבְּת , תִּבְּבְּת , תְּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תְּבְבָּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תְּבְבָּב תְּבְּת , תְּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּבְּת , תִּבְּב תְּבְּת , תִּבְּבְּת , תְּבְּבְּת , תְּבְּבְּת , תְבְּבְּבְת , תְבְּבְּת , תְבְּבְּת , תְבְּבְּת , תְבְּבְּב תְּבְּת , תְבְּבְּב תְבּיּב , תְבּבְּב תְּב , תְבּבְּב תְבְּב , תְבְּבְּבְּת הְיבּיּם , תְבְּבְּבְּת הְבּיּב , תְבְּבְּב תְּבְּב תְבְּבְּת , תְבּבְּב תְּבְּבְּבְּת , תְבְּבְּבְּת , תְבְּבְּב תְבְּבְּת , תְבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְּבְּבְּת תְבְּבְּבְּת הְבְּבְּבְּת תְבְּבְּב תְּבְּבְּבְּת הְבְּבְּבְּת תְבְּבְּבְּת תְּבְּבְּב תְּבְּבְּבְּת הְבְּבְּבְּבְּת הְבְּבְּבְּת הְבְּבְּבְּ

- 36. § 36. Nous appelons «formes ségolées féminines» les noms auxquels la désinence du fém. est attachée, non par le moyen d'une voyelle pleine, mais seulement par celui d'une voy. auxiliaire (— ou —): mišmart κάματη, tôkhaḥt (comp. § 18 c β. γ).
- c. Au plur., le son a est, le plus souvent, conservé dans la syllabe qui précède le ton, avec la valeur a, ainsi: מַבְּעָרוֹת; מְשְׁכֶלוֹת couteau, מַבְּעַרוֹת; מְשְׁכְלוֹת chapiteau, מַבָּעַר ; מְיִבְּילוֹת prichapiteau, מַבָּעַר מוֹין ; מְיִרוֹת Quand le ton descend: מַבְּעֹר זָהַב , מַשְׁמִרֹתְם .
- d. . Dans les fém. des noms fléchis tels que אָרֶב, לִצֶּר

(§ 24 d), par conséquent aussi dans ceux des part. Qal, Pi., Hithp., la voy. de la 2° rad. disparaît au plur.; p. ex.: יְלַלְהוֹת מְּנַבְּרִים מְלֵּכְהוֹ pariens (la mère), יְוֹלַדְהְּכֶּם בִּרִים, מְּדַבְּרִים, מְדַבְּרִים, בְּרִים, הַנְבָּרִים, בִּרִים, בְּרִים, בְּרִים, בִּרִבְּרִים, בַּרִים, בְּרִים, בִּרִבְּרִים, בּרִים, וּשִּבְּרִים, בּרִים, lettre, pl. abs. אַבָּרִים,

Exemples avec א à la fin de la racine: אַסָּאָת péché, e sacrifice pour le péché, יְּהַהָּדְה, הַשָּאַת הָשָּׁת, הַשָּאַת, הַשָּאַת, הַשָּאַת הַיָּבְעָם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, הַשָּאַת הַיָּבָעם, אַבָּי, הַאָּאַר, בַּאַב, אַבָּי, הַאָּאַר, בּאַב, הַבָּאַת הַיָּבָאַת, הַבָּאַת הַיָּבָּעם, בּאַב, בּ

Remarquer: אָהָהָאָ tunica, אָסָוֹי היָהָאָ, הְּהָאָהָאָ, אָהָאָהָאָ, אָ פֿוּלָית אַוֹר הַטָּוֹים אָסָרָיָת מּוֹר מִינֹים מּוֹר מּוֹר מִינֹים מּיִבּים מּיבים מּיִבּים מּיִבּים מּיִבּים מּיִבּים מּיבים מּיב

Plusieurs noms ont, à l'ét. abs., toujours la désinence h. תּבְּי, et forment pourtant l'ét. constr. d'après l'analogie des noms ségolés: עָּטְרוֹת , עָּטֶרֶת זָהָב, couronne, בַּטֶרֶת , עָּטֶרֶת, עָּטֶרֶת, אָטֶרֶת, אָטָרֶת, אָטֶרֶת, אָטְרֶת, אָטֶרֶת, אָטְרֶת, אָטְרָת, אָטְרֶת, אָטְרֶת, אָטְרָת, אָעָרָת, אָטְרָת, אָעָרָת, אָבָּיָת, אָבָּיָרָת, אָבָּיָּת, אָבָּיָרְתָּת, אָבָּיָרְתָּת, אָבָּיָרְתָּת, אָבָּיָרְתָּת, אָבָּיִילָּת, אָבָּיִיּיָּת, אָבָּיִילָּת, אָבָּיִיּיָּת, אָבָּיִיּתָּת, אָבָּיִיּיָּת, אָבָּיִיּיָּת, אָבִ

§ 37. Noms féminins terminés en outh et 37. en îth. Les noms terminés en outh forment le pl. en üyyôth; dans la Bible, on ne trouve, appartenant à H. Strack, Gramm. hébr. I.

cette catégorie, que les mots: מֵלְכִיּוֹת, מֵלְכִיּוֹת, royaumes, et הָחְלָּהִיּח les cachots (le sing. הְחָנִיּח, appartient au langage néo-hébr.), néo-hébr. בָּלִיּוֹת. — Exception: בֵּרָיּוֹת, ordonnance, loi, מַדוּת ה', עַדוּת ה'.

- 38. § 38. Noms de formation anomale.

אָבר, אָבִר, אָבִר, אָבר, אַבר, אַ

שליה, הְמִיהָ, הָמִיהָ, beau-père [דָם]

[אָהִיוֹת אָבְרֹן, אֲחוֹתי, אֲהוֹתְן, sœur אָהוֹת, אַקּרוֹת אַבְּרֹן, אֲחוֹתי, אַקּרוֹת אַבָּרֹן, אֲחוֹתיּרָ, וְלַאֲחוֹתִיכֶם.

הָמוֹתָה, הַמוֹתָה, belle-mère

אָלְשֵׁיר סְדֹם, (3), אַלְשֵׁיר et אָלָשִׁיר אָלְשָׁיה, homme אָרשׁיר, אַלְשִׁיר אָלְשִׁיר, אַלִשִּׁיר, אַלִּשִׁיר.

. אָשֶׁת אָבְרָם, נְשֵׁי לֶּמֶך, femme אָשְׁתּוֹ, אַשְּׁתְּדָ, אַשֶּׁת אָבְרָם, נְשֵׁי לֶּמֶך, femme אָשֶׁת אָבְרָם, אָשְׁתּוֹ, אַשְּׁתְּדָ

^{*} Le pl. porte un $D\bar{a}gh.$ fort implic. à $l'\acute{e}t.$ abs. et devant les suff. légers.

- , אָמָהוֹת אָבֶרִיוּ, אַמְהוֹת אָ אַמְהוֹת אָנְיהוֹת אַבְרִיוּ, אַמְהוֹת אַבְרִיוּ, אַמְהוֹת אַבְרִיוּ, אַמְהוֹת אַבְרִינִם. אמָהתַי, אַמְהֹתִיכָם.
- בִּיִת maison, בֵּית עַבְדְּכֶם, בֵּיתְדְּ. —. pl. בְּמִי יְרוּשָׁלַם, בַּתִּר יְרוּשְׁלַם, בַּתֵּיך, בַּתֵּים.
- בת fille, בַּת־הָרָן, בִּתּיה, בִּתְּכֶם. pl. בּתְּיה, בִּתְּיה, בִּנְוֹת-לוֹם, בִּנְתִּירֶם. בִּנְתִירֶם.
- יוֹם מוֹתִי, בְּיוֹמוֹ; יוֹמֵים, aujourd'hui יוֹם, jour יוֹם, קַנִים, יַמְיוֹם, קָנִים, יְמֵיוֹם, pl. .biduum
- קלי pl. .(§ 30 c) בָּלִים, פָלִי נְחֹשֶׁת, פָלִים, vase בְּלִים, פָלֵי, בְּלַי, בְּלֵיהָם.
- בַּרִבּדְ, מֵימֵי הַפַּרְבָּד, eau *** בַּרִבּד, מֵימֵי הַפַּרְבָּד, eau מימי, מימיהם.
 - שָׁבֵירִם *** ciel, הַשָּׁמֵים וּשִׁמֵי הַשָּׁמִים, שָׁמֶיה, שְׁמֵיכֶם.

עָרִים, עָרֵיה, עָרֶיה, עָרֶיה, עָרִיה, עָרִיה, עָרִיה, עָרֶיה, עָרִיה, עָרִיה, עָרִיה, עָרָיה, tête \uparrow עָלָט, ראָשׁיר, ראָשׁיר, ראָשֿיר, ראַשֿירה,

פר, פיכם, פיהם, bouche, פר, פיר suff.;' פיכם, פיהם,

^{*} Nældeke (Sitzungsberichte der Berl. Akad. der Wiss. 1882, p. 1178—1179) cite des exemples d'intercalation de \hbar au plur. dans l'araméen et dans l'arabe.

^{**} Prononcez bātîm, bātê (exception à la règle du § 6 a).

^{***} Pluriel avec désinence dépourvue du ton, et non duel.

[†] Vient de $r\hat{a}\tilde{s}$, primit. $ra\tilde{s}$; de la vient le plur. qui serait proprem (d'après § 28) $r^{\tilde{c}}\tilde{a}\tilde{s}\tilde{i}m$; comp. § 10c2.

- 39. § 39. Noms de nombres. אָחָד 1, ét. constr. אָחָד ; הּלַּיּת. אָחָת אָחָת (§ 11 f 2) est un adject., p. ex. מָלְרֹם הַלָּיִת אָחָת אָחָד ; il est rarement substantif: ét. constr. אַחָר הַבָּרִים אָחָד הַהַּרִים.
- b. שְׁבֵּרֵם 2, fém. שְׁמֵּתִּר *, est proprement un subst. abstrait: dualité. La chose comptée est, ou placée auprès sous forme d'apposition: שְׁבֵּרֵם , שְׁבֵּרֵם , נָשִׁים , נָשִׁים , סְבִּרִים שְׁבַּיִם , נְשִׁים , סְבִּרִים שְׁבַּיִם , cu subordonnée comme un génitif: שְׁבֵּרִים , (une dualité, une paire de fils), שְׁבֵּר בָּנִים .
 - Les noms de nombres de 3 à 10 sont également des noms abstraits ayant chacun une forme masc. et une fém.; mais il faut remarquer que la forme masc. s'emploie avec les substantifs du genre fém., et la forme fém. avec ceux du genre masc. (comme lorsqu'on dirait en allemand: ein Dutzend Kühe, eine Zwölfzahl von Stieren).

Forme masculine employée avec les subst. fém.:		Forme féminine employée avec les subst. masc.		
3 بُم ر به	שׁלשׁ	3 שָׁלשָׁה	<u>ۻ</u> ڒڛ۬ڗ	
אַרבַע 4	אַרבַּע	אַרְבָּעָה 4	אַרְבַּעַת	

:

^{*} Ce mot porte Dāgh. doux (contre la règle de § 5 c. 6 a), parce que la vocalisation suppose une prononciation estayim, estê. — Voy. du reste sur ce suj. Philippi, Zeitschr. der Deutsch. Morgenländ. Gesellschaft, XXXII, 85 et suiv., et H. Strack, ibid. XXXIII, 301 et suiv.

Forme masculine employée avec les subst. fém.:			Forme féminine employée avec les subst. masc.:		
ét. abs.	. é	t. constr.	ét. ab	8.	ét. constr.
בוביש :	5	חמש	ಗ್ರಹ್	5	בולומת
##	6	ઌ૽ઌ ૽ૢ	កម្ចុំម៉	6	រាឃ្លាំឃ្លាំ
<u>ש</u> ָׁבַע '	7	שָׁבַע	שבעה	7	שִׁבְעַת
8 שַׁמֹנֵה		שמנה	8	שׁמנַת	
ַ הַשָּׁע	9	עהָשׁע	הָשִׁעָרה	9	ָתִ שׁׁ עַת
10 בַּטֵּוֹ ר 10	0	עש ר	ָּצָשָׁרָ ה	10	צַשׁׁרֵת
אות; שׁלשָׁה	שׁלשׁ בֵּיא	; סאִים	רם שׁלשׁ; שׁלשׁ	עָר	שׁלשׁ עַרִים;
	•	•		•	בָנִים; יָמִים שְׁלֹּיָ

Dans les nombres composés de 11 à 19, les unités d. de 3 à 9 sont seules soumises à la règle énoncée au § c.

Liaison avec des subst. mas	Liaison avec des subst. fém.:	
אַחַד עָשָּׂר, עַשְׁמֵּר עָשָּׂר 1 אַחַד	.1	אַחַת עֶשְׂרֵה ,עַשְׁמֵּי עֶשְׂרֵה
(82) שַׁנֵים עָשָוֹר (1	.2	שָׁתֵּים עֶשְׂרֵה (31)
שׁלשָׁה עָשָּׂר '	13	שׁלשׁ עֻשְׁרֵה
ן אַרְבָּעָה עָשָׂר	4	אַרַבַּע עֶשׁרֵה
ן חַמִשָּׁה עָשָּׁר 1	5	חַמָשׁ עָשֹרָה
ן שָׁשָּׁה צָשָׂר	16	<u>שׁשׁ עֶשְׂרֵה</u>
ן שָׁבְעָה עָשָׂר יִ	17	שָׁבַע צָשִׂרָה
1 שָׁמֹנָה צָשָׁר	18	שׁמֹנֵה עֲשִׂרֵה
רַשָּׁעָה עַשָּׂר יַ	19	חשע עשרה

Rem. 1. Le terme עָשְׁהֵּר, qui fut longtemps inexplicable, e. existe en assyrien sous la forme ištin. — 2. Les unités de 3 à 9 se mettent au fém. et à l'ét. abs. devant טָּשָׁר; au masc. et à l'ét.

constr. devant בְּשְׁרֵה. — 3. La 1ère unité se met à l'êt. constr.; la 2ème, d'après le Këthibh, presque toujours à l'êt. abs., car שְׁבֵּרם et שְׁבֵּרם sont bien un Qërê perpétuel (§ 9 b) pour שְׁבֵּר בֶּי הַשְׁר, formes qui ne se rencontrent que 4 fois dans le texte des consonnes.

אַחָד עַשֵּׂר כְּוֹכָבִים, שָׁנֵים עַשַּׁר אַנָשִׁים, שָׁשׁ עָשְׂרָה בַנוֹת.

- g. 20 אֶרְבֶּעִים (pl. de לְשֶׁלְשִׁים 30); אַרְבָּעִים, 40 אָרְבָּעִים, 50 אַרְבָּעִים, 60 אָרְבָּעִים, 80 אָשְׁבִּים, 90 אַשְׁיִם. Le nombre indiquant chaque dizaine n'est donc que le plur. de l'unité qui correspond à cette dizaine.

Lorsqu'il suit la dizaine et qu'il est indéterminé, le subst. compté se met ordinairement au sing.: שָׁשִּׁים, mais אָמֵיֹת , de même אָבּלוֹת, פּרְלוֹת פָּרִים אָּקִיר et הַשְּׁשִׁים בַּרְלוֹת. — Rarement: הַבְּיִים אָּקִיר 18, 24 etc.

- Dans la construction des dizaines avec les unités, ou l'on met, comme en allemand, l'unité en tête (surtout dans les plus anciens livres), ou l'on commence par la dizaine, p. ex. 35 הַּשְׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלְשִׁים יְשָׁלָשִׁים יִשְׁלִשִּׁים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלֵשִׁים יִשְׁלָשִׁים יִּשְׁלָּשִׁים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלָּשִׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָּשְׁים יִּבְּשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָשְׁים יִשְׁלָּים יִשְׁלָשִׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָּים יִשְׁלָּשְׁים יִשְׁלָּים יִשְׁלָּים יִישְׁלָּים יִישְׁלָּים יִשְׁלָּים יִשְׁלָּים יִּשְׁים יִּעִּים יִּישְׁים יִּישְׁים יִּעִּים יִּעְּישִׁים יִּעְּים יִּישְׁים יִּעִּים יִּישְׁים יִּעְּים יִישְׁים יִּישְׁים יִּישְׁים יִּישְׁים יִּישְׁים יִּישְׁים יִּישְׁיִים יִּעִּים יִּישְׁיִים שִּׁים יִּישְׁיִים יִּישְׁיִים יִּישְׁיִים יִּישְׁיִים יִּישְׁיִּים יִּעְּיִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישִׁים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְישִׁים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִּים יִּישְׁיִים יִּישְ
- i. 100 מָאָה; 200 מָאָהָים (§ 10 c2); 300 שׁלשׁ מָאוֹת (et

ainsi de suite, comme avec les composés de dix). — 1000 אֲלֶפִּים ; 2000 אֲלֶפִּים; ; 4000 אֲלֶפִּים; ; 4000 אֲלֶפִים; (et ainsi de suite, d'après l'analogie de col. 4). — 10000 רְבָּבָה μ υριάς.

מֵאָה אִישׁ, מֵאָה וְבִראִים, מְאַת שָׁנָה; מֶאתִים אִישׁ, מֶאתִים דְּבֵלִים; אַרְבָּע מֵאוֹת שָׁנָה, שְׁבַע מֵאוֹת פֶּרְשִׁים. ∥ אֶלֶּף אַמָּה, אֶלֶף פָּרִים; אַלְפַּיִם אִישׁ, אַלְפַיִם סוּסִים; שֵׁשֶׁת אֲלָפִים נְּמַלֵּים, אָרֶבָּעִים אָלֶף פָּרָשׁים. שִׁלשָׁת אַלְפֵּי אִישׁ, שָׁלשֶׁת נְּמֵלִים.

Certains subst. indiquant une mesure, un poids, k. une unité de temps, sont entièrement omis dans les cas où aucun doute n'est possible; ainsi בְּשָׁהָ הָּבֶּהְ הָשְׁלַדְּיִם, וְּשָׁהַ בְּשְׁהַ וְּשִׁ שִּׁלְרִים, le mot sicles est sous-entendu; בְּשָׁהֵים בְּשָׁהַ sous-ent. éphas; מַאַהִים בְּהַהַ בַּיִּהַם בְּתַּהַם בַּיִּהַם בַּיִּהַם בּיִּהָם בּיִּהָם בּיִּהָם.

Nombres ordinaux:אָשׁרָן premier; לּמְשׁרֹן deuxième; לּ קרִשִּׁר troisième; רְבִיעִר quatrième; שְׁלִישִׁר cinquième; שְׁמִינִר sixième; שְׁבִיעִר huitième; שְׁמִינִר huitième; שְׁמִינִר neuvième; שְׁמִירָר dixième.

On supplée à l'absence des nombres ordinaux au m. delà de 10, en employant les nombres cardinaux correspondants; ainsi: בָּשִּׁבְעָה־עָשֶׂר יוֹם, בְּעַשְׁתֵּי עָשֶׂר חֹדֶשׁ, בַּעִּים שָׁנָה.

Rem. Dans la numération des jours du mois ou des années, n. les 10 premiers ordinaux sont souvent désignés par les nombres cardinaux: בֵּרְאשׁוֹן בְּאֶדֶד לַרוֹּנֶשׁ au 1er [mois], au 1er [jour] du mois, 8, 13.

Pour désigner les fractions, on emploie ordinaire- o. ment le féminin des nombres ordinaux sus-indiqués:

- P. Nombres distributifs: שְׁנֵים שְׁנֵים שְׁנֵים deux par deux;
 אבעה שִׁבְעָה שִׁבְעָה שִׁבְעָה
- q. Les nombres multiples s'expriment en hébr. par l'emploi du duel du nombre cardinal correspondant, pris au fémin.: מַבְּעָקִים quadruple, שׁבְּעָקִים septuple.

C. PARTICULES (§ 40-46).

- 40. § 40. Les particules avec suffixes. Les particules se joignent aux suffixes du nom.
- b. Il y a quelques différences en ce qui concerne la voyelle de liaison. Les particules ont souvent ā quand, dans le nom, on emploie Ševâ ou Çērê; de même, dans les formes pausales, elles ont souvent קב, au lieu de קב. Sur קב, קם placés, sans voyelle de liaison, à la suite d'une consonne qui termine une syllabe radicale, voy. § 43 f. Sur מַמְּדֶה v. § 43 d.
- c. Sur les suff. verbaux v. \S 78 c. Sur אַרָּך, v. \S 41, 2; אַנָּבּה \S 42 f; מָּרְהַנָּה \S 43 b; פַּבּוֹנִיל \S 45 d.
- d. הְבֶּנִי voici. הְנְנִי me voici, הְבָּנִי et (avec Noun démonstr. \S 80) הְבָּנֵּנִי הִבְּנֵּנִי (nous voici»; on trouve aussi les formes הָבְּנִי הִבְנִי (הְבָנִי $g^{\rm eme}$ m. sg. הְבָּנָה (הַבְּנִי (הְבָּנָה gl). הְבָּנָה gl) הְבָּנָם gl
- e. יַשׁׁדְ il y a, il y avait (contraire de יֶשֹׁדְ, בֹשׁ il y a, il y avait (contraire de יֶשֶׁדְּ

tu es, רְשָׁכֶם עֹשִׂים הֶסֶּך vous faites grâces, הֵיְשָׁכֶם estce que vous êtes (sur הַ, v. § 42, 1); יָשָׁכוֹ (4) il est.

- § 41. Négations. 1. 🕉 où, négation d'une action: 41. ne pas; sans verbe: non.
- 3. אֵל ְּשִׁלְּה, ne, s'emploie avec le jussif (§ 47e), surtout dans une défense et pour exprimer le souhait que quelque chose n'arrive pas: מַשְׁתְּה tu détruiras; ne détruis pas!

Rem. אַל-חַבּיט set rarement employé avec l'indicatif: אַל-חַבִּיט 19,17; אַל-הַאָּל יַשִּׁים Sam 25, 25, comp. Jos 1, 7; ען 121,3; Prov 3, 30.

- 4. $\vec{\eta}$ (toujours avec le Maqqeph) $\mu \dot{\eta}$, ne, usité surtout a) après l'expression d'une crainte, β) dans le sens de «afin que ne pas».
 - 5. לבלחד, avec l'infinitif, «pour ne pas».
- 42. § 42. Interrogations. 1. ה, simple question, usitée aussi bien dans le cas où la réponse est incertaine (הְשִׁלְּדִם עֹדְיּ עִּבְּרָם עֹדִּן pue lorsqu'on attend une réponse négative (הַשְּׁבֶּרָ אָּבְרָ אָבִר אַבּר פּשׁבּער de mon frère?); ce dernier usage est cependant le plus fréquent et rappelle le num latin. Le הַ s'emploie aussi dans une phrase indirecte: בְּבְּאֵרְת הַּבְּלֵּלּ הַבְּיִבְּיִם pour voir si les eaux avaient diminué 8, 8. בּלא חסחתה, est-ce que ne pas?
- b. Rem. Le הֹ interrogatif porte: α) devant les lettres nongutturales pourvues d'une voyelle, toujours Hātēph-Pāthah, בְּיִבְּיבֶּי (détruiras-tu? 18, 28; בְּיבִּי iras-tu (fém.)? 24, 58. β) devant les lettres non-gutturales ayant un Ševâ, il porte ou: Pāthah, avec Dāgh. dans la lettre suivante, הַלְּבֶּי 17, 17, דְּבָּיִהֶּת 18, 21, אָבִי 37, 32; ou: Pāthah sans Dāgh. à la suite, בְּיִּרְהָת בְּיִּהְ בִּיִּהְ בַּיִּהְ בַּיִּהְ מַבְּרָּחָם cacherai-je à Abr.? 18, 17, בּיִבְּהָת בַּיִּה comp. 27, 38; 30, 15. γ) devant des gutturales ayant un Qāmēç: Šēghôl (comp. § 11 f 2), בּיִבְּיִבֶּי 24, 5. הַאָּבִּר . δ) dans les autres cas, devant des gutturales, le הוויד מייבי מי
- c. 2. a, si, dans une interrogation indirecte.
- d. 3. אם, dans une interrogation en sens dis-

jonctif, qu'elle soit directe (37, 8) ou indirecte (24, 21; 27, 21; 37, 32).

- 4. מָה, מִיר, voy. § 16e.f. לָמָה et קָּהָ, voy. § 45e6. e.

אָדא , אור , אָרה , אור א s'emploient assez souvent pour g. donner de l'animation à la phrase: מִי מָּוֹ quisnam?; מָר זָּה quis tandem? 27, 33; מַה־וֹאַת 3, 13; 12, 18.

On trouve parfois des questions dépourvues de h. particules interrogatives: אַהָּה זֶה בְּנִי עֻשָּׂה c'est toi qui es mon fils E.? 27, 24; comp. 3, 1; 18, 12; 1 Sam 25, 11.

§ 43. Prépositions indépendantes. אָל בֿ, 43. vers; אָל, jusqu'à; אַל, sur, se terminaient primitivement toutes en ay; c'est pour cela que, dans le style poétique, on retrouve les formes: אַלֵּי, אָלֵי, Devant les suff., on emploie toujours la forme la plus complète; il en résulte que ces prépos., jointes à des suff., paraissent être des pluriels *: אַלֵּיהָ אָלֵיהָם (défectif אָלֵיהָם , אַלִּיהָן אָלֵיהָם , אַלִיהָם , אַלִיהָם , אַלִיהָם , אַלִיהָם , אָלֵיהָם , עָּלִיהָן , אָלֵיהָם , אָלֵיהָם , אַלֵיהָן , עָלָיה , עַלָּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלִּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלִיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִּיה , עַלִיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלָּיה , עַלַיה , עַלָּיה , עַלָּיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלַּיה , עַלַיה , עַלַּיה , עַלַיה , עַלַּיה , ע

^{*} P. de Lagarde, Symmicta II, 101—103, Mittheilungen 231 et suiv., explique ces formes comme de véritables pluriels.

- b. Sont réellement au pluriel devant les suff., les prép.: ביבים autour, אַהַר derrière, הַהָהַ sous, à la place. פָּבִיבֶּיך, קְבִיבֶּיך; יְסְבִיבֶּיך, סְבִיבֶּיך, סְבִיבֶּיך פָּבִיבָּיך, סְבִיבֵּיך Plus fréquemment: בְּבִיבִּי, יְסְבִיבִּית, מְבִיבֹּית autour de moi, etc. אַהַר פּצּיבוֹתַי, פְּבִיבּוֹת est plus employé que אַהַר Avec suff. toujours: אַהַר פּר פּתַחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַּחְמֵּיר, הַחְמִּיר, הַּחְמֵּיר, הַחְמֵּיר, בּיִחְמֵּיר, Avec suff. verbal: הַּתְהַמִּיה, 2, 21.
- c. בֵּרנְה, בֵּרנִר entre, parmi. בֵּרנָה, בֵּרנָה . בּרנּר Les suff. du plur. sont joints à la forme plur. de ce mot: בֵּרנַרנָם, בֵּרנַרנָר, et même parfois au plur. fém.: בֵּרנֹרָתִם, בִּרנֹרְתָּרנּר,
- d. עמר (אָמָה , אָמָה , אַמֵּך , אַמֵּך , אַמֶּד , אַמָּה , אָמֵר ; אָמָה , אָמָה , אָמָה , אַמָּה , אַמָּה , אַמָּר ; אַמָּה ; עמָר ; אַמָּר ; עמָר ; עמָר ; עמָר ; עמָר ; עמַר ; עמַר ; עמַר (5), אַמָּר .— A la place de אַמָּר , on rencontre plus souvent (surtout dans les écrits anciens): עמַר (Bœttcher, § 894, II).
- e. אָת, דאָמָל; אָמְל; אָתָאּ, זְאָאָ, fém. אָתה ; אָתּל; אַתּג; אָתָנם ;אָתַנם ;אָתַנם ;אָתַנם ;אָתַנם;
- f. אֶתר (§ 20 e): אֹתר מוֹת indique l'accusatif déterminé (§ 20 e): אֹתְה אָתְּכֶּם; אָתְכֶּם; אָתְכֶּם; אָתְכֶּם; אָתְכֶּם; אָתְכֶּם; אָתְכֶּם; אַתְבֶּן (2) et אָתְבֶּן sont rares. Le mot est souvent écrit plene: אַרְהַיּם etc.
- 44. § 44. קל, de, n'est indépendant que dans les cas suivants: 1. souvent dans la poésie: מְרַקְמֵּר ,מְרָאָרֶץ;
 2. le plus souvent, devant l'article: מֵרְקָמֵר ,מְרַהְאָרֶץ. Sauf ces cas, le מֵן se fond dans le subst. suivant, de manière à ne plus former qu'un seul mot avec lui:

Avec suff.: מֶהֶה, הְמֶהֶם, מֵהֶנָּה Pour les autres, il b. se produit un redoublement; מְמֶדָּר de moi; מְמֶדְּר, בְּמְבֶּר de toi; fém. מְמֵבֶר (מְמֵבְר לִּמְבַר de lui; בְמֵבֶר לִפְר de nous.

§ 45. Les préfixes בְּ, בְּ, לְּבָּר (dans), לְּ (signe du datif), et la particule comparative (comme), sont, en tant que mots proclitiques brefs, toujours réunies au terme suivant, de manière à former un tout avec lui. Les formes plus complètes, constituant un mot indépendant du suivant, בְּבֵּר , בְּבֵּר , בְּבֵר , בְּבֵר , בְּבֵר , בְּבֵר (voy. pourtant § d).

ף avec suff.: בָּיָם ; בְּיָם , זְבָּה, זְבָּה, זְבָּה, זְבָּה, זְבָּה, בִּּה בָּיָם , זְבָּה פָּה פָּה פָּה פָּה (15) et בָּהָם (3).

- c. לְכָּה avec suff.: לְּהָּ לָּהְּ (comp. \S $22i\alpha$), אָרָ, fém. לְכָּה (Ez 13, 18); לְכָּה (לִּהָּ , לִּהְּ ,לּוֹ ; לֶּהְּ ,לּהָ ,לַהָּקָּ (comp. \S $22i\varepsilon$), p. ex. 9, 27 = 0; Es 44, 15; 53, 8 = 0.
- d. בְּמִיכוּ avec suff.: בָּחֵם, בְּחֵם. Avec les autres suff., il se lie presque toujours sous la forme בְּמֹיֹנְי :כמוֹ comme moi; 2° m. בְּמֹוֹהָוּ ; בְּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ .)
- e. A l'égard de la vocalisation (§ 11g.h.), il faut encore remarquer que: 1. devant les consonnes pourvues d'une voyelle, ces prépos. portent un Š*vâ: בְּרֵיָר, לָמֵלֶךְ, בְּבֵיֶר,
 - 2. devant une gutturale portant Ḥāṭēph, elles prennent la voy. brève correspondant à ce Ḥāṭēph; בָּאֱמֹר ; cependant on a: בָּאֵלְהִים, נָאֵמֹר; cependant on a: בָּאֵלֹהִים, בָּאַלֹהִים,
 - 3. devant un Š^{*}vâ, elles prennent un זֹ: לָשֶׁלמֹה; cependant, voy. לְּהְרָּהָרָה;
 - 4. devant l'article: בַּהַר, לְמֵלֶּהָ, voy. § 17e.
 - 5. devant la syllabe du ton, elles ont parfoit un \bar{a} ; souvent aussi devant אָלָה, p. ex.: בָּאָבָה, p. ex.: בָּאָלָה, p. ex.: בָּאָלָה.
 - 6. devant מה, elles ont Páthaḥ, avec Dāgh. dans la lettre suiv.: בַּמָה, à la pause et devant א: בַּמָה (voy. Delitzsch, sur Es 2, 22); בַּמָה, הָּלָּמָה, לָמָה לָמָה quel but? pourquoi? Le plus souvent הְשָׁקָלּר לָמָה לֹא הַבְּרָה, p. ex.: לְמָה לֹא הַבְּרָה (אַ הַבְּרָה לֹא הַבְּרָה (אַ בַּמָה הָבַרְהָ בַּבְּר בֹּצִיה הַבְּרָה (בַּמָה הָבַרְהָר (בְּמָה הָבְּר (בְּמָה הַבְּרְהָר (בְּמָה הַבְּרְהָר (בְּמָה הַבְּרְהָר (בְּמָה הָבְרְהָר (בְּתְּר (בְּתָה הַבְּרְהָר (בְּתְּר (בְּתְה הָבְרְהָר (בְּתְּר (בְּתְּר (בְּתְה הַבְּרְהָר (בְּתְּר (בְּתְּרְהָר הְרָבְהָה הַבְּר (בְּתְּר (בְּתְה הַבְּרְהָר (בְּתְּר (בְּתְּר (בְּתְּר (בְּרָה הָר (בְּר (בְּת הְבְּרְהָר (בְּת הְרָה הָבְרְה הַבְּרְה הַבְּרְה הַבְּר (בְּת הַבְּר הָר (בְּר (בְּר (בְּר (בְּר (בְּר הָר הַבְּר הָר (בְּר (בְּר הָר הַבְּר הָבְּר הָבְּר הָר הַבְּר הָבְּר הָבּר הָר הַבְּר הָבּר (בְּר הַבּר הָבּר הָבּר הָבּר הָב הַר הַבּר הַבּר הָב הַבּר הַבּר הַבּר הַבּר הָב הַבּר הָב הַבּר הָב הַבְּי הַבְּיר הַבְּיר הָב בּר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיּיּי הָבְּיר הָב בּיּב הָב הָבְּיר הָב הַבְּיר הָב הַבְּיר הָבְּיר הָב הַבְּיר הָב בּיר הַבְּיר הְבָּיּב הְיּב הָב הַב הַב הַבּיר הַבּיר הַב הַב הַבְּיר הָב הַבְּיר הָב הַבְּיּי הָבְּיר הַבְּיּב הְבָּי הַבְּיר הָב הָב הַבְּיר הָב הַבְּיּב הָב הַבְּיה הַבְּיּב הְיּב הְיּב הַבְּיה הַבְּיר הַבְּיּב הְיּב הָב הְבָּיה הַבְּיּיה הַבְּיּב הְיּב הְיב הְיבְיה הַבְּיה הַבְּיר הַבְּיּב הְיּב הְבּיּב הְיּב הְיּב בְּיּב הְיּב הְיּב בְּיּב הְיּב בְּיּב הְיּב בְּיּב הְיב בְּיּ

p. ex. לֶּכְּה אָמֵרְהָּ 12, 19; comp. 27, 45; pour la même raison: לְבָּה ה' \$\dpsi \psi \text{10}\$, 1 (\{\frac{5}{3}}\text{ b}).

ל, placé avant la syllabe du ton, reçoit encore ā: f. a) devant les infinit.: לֶּלֶכֶּח לֶלֶכֶּח pour aller, קֹלֶכֶּח pour enfanter, לְּלֶּכֶּח ,לֶּלֶכֶּח ,לֶּלֶכֶּח ,לְּלֵּכֶח , a l'exception des cas où l'inf. est étroitement uni au mot suivant, p. ex. cas où l'après qu'Abr. eut habité 16, 3; — β) à la pause, dans le second de deux mots accouplés: בֵּרָן בַּיִרִם לָּכֵיִם בַּרָּיִם לָכֵיִם 1,6; — γ) Remarquer encore: מֵּרָבֶּח בַּרְּבָּיִם en sûreté, מֵּרָבֶּח en sûreté, מֵרָבַּח en masse.

\$ 46. Vāv copulatif (§ 11g.h.). A. 1. Place 46. devant une consonne pourvue d'une voyelle, le א כסף. prend un аvâ: אָרָהָי, הְיִהְאָרָי, בּבּרִית בּ. Devant une gutturale portant Ḥāṭēph, il prend la voy. correspondante: יְבְּבָרִים, הְיַבְּרִים, mais יְבִּלְּהָּ (בִּרִּבְּרִים). —

3. Devant аvâ et les labiales (בּרמִן) il s'écrit יְבָּבְיִרִם, הְּבָּבְרִים; לְבִּבְּרִים, וְּמְבָּרִים; לְבִּבְּרִים, וְּמְבָּרִים; לַבְּרִים, וְבְּבָּרִים; לַבְּרִים, וְבְּבָּרִים, וְבְּבָּרִים, וְבְּבָּרִים, וְבְּבָּרִים, וְבְּבָּרִים, וְבִּבְּרִים, וּבְּבָּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּיִם, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וְבָּבְּרִים, וְבָּבִים, וְבָּבִים, וְבָּבְּרִים, וְבָּבְּרִים, וְבִּבְּרִים, וּבְּבִּבְּרִים, וְבִּבְּבִּים, וּבְּבְּבִּים, וּבְּבִּבְּרִים, וּבִּבְיִּרְים, וְבִּים, וְבִּבְּבִּים, וּבִּבְּרִים, וּבְּבִּבְיִּבְּרִים, וּבְּבִּבְּים, וּבְּבִּבְּיִבְּרִים, וְבִּיִּבְּרִים, וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבְּיִבְּר וְבָּבְּבְּר וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבְּים, וּבְּבִּבְּרִים, וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבְּבִּים, וְבִּבְּרִים, וְבִּבְּבְּבִּבְּרִים, וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבְים, וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבּר וְבִּבְּבִּים, וּבְּבִּבְים, וּבְּבִּבְּים, וּבְּבִּבּר וְבִּבּבּים, וּבְּבִּבְיִּבְּבְּבִּבְיּבְּבּבּבְיּבְּבִּבְּבְּבִּים, וּבְּבִּבְּבְּבְּבִּבְּבְּבְּבִּבּבְּבְ

B. Emploi du Vāv copulatif. I. dans les pro-b. positions circonstancielles, pour introduire le sujet, p. ex.: Dieu apparut à Abraham הַהָּא יִשֶׁב הַּחָה

קאֹהֶל alors que celui-ci était assis devant la porte de la tente 18, 1, comp. 19, 1. Il s'emploie aussi de manière à exprimer en même temps une idée d'opposition, p. ex.: Que me donneras-tu pourtant je m'en vais sans enfants רְאֵלְכִי הּוֹלֶךְ עַרִירִי 15, 2; comp. רְאֵלְכִי הּוֹלֶךְ עַרִירִי בְּשִׁרְי רָאֲלֶר בְּאַלְיִי וְאַלְי וְאָלְי וְאָלִי וְאָלִי וְאָלְי וְאַלְי וְאַבְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַלְי וְאַבְּי וְאַלְי וּאַרְי וְאַלְי וּאַר וְאַלִי וּאַרְ וּאַרְי וּאַר וּאַרְי וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר וּיִי וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּיִי וּאָר וּאָר וּאָר וּאָל וּיִי וּעְי וּיִי וּיִי וּאָר וּיִי וּאָל וּיִי וּעְי וּיִי וּ

- c. II. Il sert à indiquer la raison d'une chose, p. ex.: Maintenant je sais que tu crains Dieu, רְלֹא חָשֶׁרְהָּ parce que tu n'as point épargné ton fils 22, 12; ne me retenez pas, רה' הַצְּלִיה הַּרְכִּר car Dieu m'a fait réussir 24, 56; comp. 20, 3; ψ 7, 10; 32, 2; 60, 13.
- d. III. Il sert aussi à introduire des phrases exprimant l'idée de finalité, de but (afin que, pour que, dans le but de....), surtout après l'impérat., cependant aussi après le jussif Es 5, 19 et le cohortatif (§ 47g), Job 32, 20, occasionnellement aussi après l'imparf. 1Rois 22, 20.
- e. Le verbe qui suit un γ se met α) au cohortatif (1ère p.) ou β) au jussif (2° et 3° p.) ou à l'impérat.,

voy. § 88e.f. — Exemples: α) donnez-moi la possession d'un sépulcre אָמְבֶּרָה afin que j'enterre 23, 4; apporte-moi אָמְבָּרָה afin que je mange 27, 4; fais-les sortir אָמָרָה אֹחָם afin que nous les connaissions 19, 5, comp. 24, 56; 27, 25; 29, 21 etc. Es 5, 19; penche ta cruche רְּבָּלֵּהְ (§ 74v) 24, 14. — β) servez-le lui seul, בְּבֵּלֵּהְ אַחְכֶּח afin qu'il vous délivre 1 Sam 7, 3; priez l'Eternel רְבֵּבֶּל אָחְכֶּח qu'il éloigne de moi les grenouilles Ex 8, 4; voy. encore Prov 20, 22; 1 Rois 22, 20. — Il est souvent difficile de reconnaître le jussif, là où il est employé (comp. § 47e): faites-la sortir בְּבָּלֵּהְ et qu'elle soit brûlée 38, 24; comp. בְּבֵּלֵה 30, 3; voy. aussi Job 32, 20.

D. LE VERBE (§ 47-80).

§ 47. Manière d'exprimer les temps et les 47. modes. Le verbe hébreu ne possède pas de formes a. spéciales pour exprimer les divers temps (présent, passé, futur); l'action y est simplement désignée suivant qu'elle se présente comme accomplie (= parfaite) ou comme non encore accomplie (= imparfaite). De là, les noms de Parfait et d'Imparfait donnés à ces deux moments principaux.

D'après ce principe, le Parf. sert 1. le plus souvent b. à désigner le passé; il est, en outre, employé 2. pour exprimer une assurance que l'on donne (ainsi: לָחָמִּיּל H. Strack, Gramm. hébr. I.

je vous donne par là 1, 29; comp. 15, 18; 28, 11); on le trouve également usité dans les prophéties. En effet, dans ces deux derniers cas, l'action est considérée comme certaine, c.àd. comme si elle était déjà accomplie.

Rem. Perfectum confidentiae: בֵּרֶתְנִי, tu m'exauces (j'en ai la certitude) ψ 22, 22; בְּנֶשְלוּ רְנָשֵּלוּ וֹs trébuchent et tombent (c.àd. ils trébucheront et tomberont certainement) ψ 27, 2.

de raison, Futur), en tant que désignant une action non encore accomplie, sert très souvent: 1. à exprimer le futur; puis aussi à désigner 2. certaines actions qui doivent s'effectuer («tu ne tueras pas» = «tu ne dois pas tuer»); 3. certaines actions qui sont considérées comme possibles, permises, convenables (imparf. potentiel); 4. certaines actions qui avaient l'habitude de s'effectuer et qui s'effectuaient toujours à nouveau, p. ex. ישׁרָל, ils avaient l'habitude d'abreuver 29,2; comp. 31,39. Partant de là, l'imparfait s'emploie aussi lorsqu'il s'agit d'actions appartenant au passé et qui durent encore, p. ex. ישׁרָל, une vapeur s'élevait (s'élevait sans cesse) 2, 6, ישׁרָל, 2, 10.

Rem. L'imparf, simple n'est employé dans la suite d'un récit et sans avoir un sens fréquentatif (sans Vāv conséc., voy. là-dessus § 64), à peu près que α) dans la poésie, voy. cependant 1 Rois 3, 1 בְּעֵלָה; et β) après les particules אָל 1 Rois 3, 4, בְּעָלָה voy. Rem. sur Gen 2, 5, בְּעֵלָה.

Ces deux modes* peuvent servir à exprimer le d. résultat d'une expérience générale (ce qui aurait lieu, dans nos langues, au moyen du présent). On emploiera l'un ou l'autre, suivant que l'acte dont il s'agit sera considéré comme s'étant régulièrement effectué jusqu'à maintenant, ou comme s'effectuant toujours à nouveau et, par conséquent, comme appartenant aussi au futur; p. ex. ψ 10, 3 «car le méchant se glorifie (בְּלֵב, parf.) de sa convoitise» et Prov 1, 16 «leurs pieds courent בְּלֵבֶר, וְּלֵבֶר (בְּלֵבְר, וְּלֵבֶר (בְּלֵבְר, וְּלֵבֶר (בְּלֵבְר, trois parf., et v. 2 un Impf. בַּהְנָּהְר.

Il faut observer les variétés suivantes de l'imparfait:

1. Le Jussif sert à exprimer un ordre, un souhait ε. ou (après אֵל § 41,3) une défense, aux 2èmes et 3èmes pers. seulement. En hébreu, on ne le distingue plus extérieurement qu'au sing. sans afformantes (ainsi, pas à la 2° pers. fém.): α) par l'allègement de la voyelle de la dernière syllabe à tous les imparf. dans lesquels cette voyelle est î (ainsi, surtout à l'Hiph.) et à l'imparf. Qal des verbes ", p. ex. ", juss. juss."

^{*} La désignation que nous adoptons ici est, d'après ce qui a été dit plus haut, préférable à l'expression habituelle de «temps», laquelle pourrait prêter à des erreurs.

- juss. יְשֹׁרֵב; בְשֹׁרֵב; β) par le rejet de la désinence dans les verbes מ"ל (voy. § 74 n. o).
- f. Rem. α) sur le Jussif dans les phrases indiquant une finalité, v. \S 46 e. β) Le Jussif est fréquemment employé dans les phrases conditionnelles, soit dans la première (ψ 45, 12), soit dans la seconde partie (G 4, 12) de la phrase; quelquefois dans l'une et l'autre, ψ 104, 20. comp. \S 88 e β .
- g. 2. Le Cohortatif, ou Volontatif, se forme par l'adjonction de à la 1ère pers. (au sing.: je veux, je voudrais; au plur.: nous voulons, etc.). Comp. le de direction § 20c. Le Cohortatif et le Noun démonstratif (§ 80), lequel ne s'est conservé que devant des suff., sont des restes d'un ancien modus energicus (comp. les conjugaisons arabes).
- h. Sur le Parf. et l'Impft. avec Vāv consécutif, voy. § 64.

k.

chose qui a eu lieu tandis que s'effectuait une autre action (et dans ce cas, il convient de traduire par un temps passé), p. ex. 18, 1; 19, 1; 29, 9.

Sur l' infinitif absolu, voy. § 63.

§ 48. Formation du verbe hébreu. Le verbe 48. hébreu (comme, du reste, tout verbe sémitique) pro-^{a.} vient de la combinaison d'un nom avec le pronom personnel dont il a été question au § 15 a.

Le parfait est composé d'un nom concret ou b. participial, nomen agentis, suivi du pronom personnel: מְּיֵלִיתָּ un tueur toi — tué tu as — tu as tué.

L'imparfait est composé d'un nom (probablement) c. abstrait ou infinitif, nomen actionis, précédé du pronom personnel: הַּיְּמֵשׁל toi tuer = tu tueras.

La position différente que prend le pronom est d. facilement saisissable au point de vue psychologique: lorsque l'action est achevée, c'est surtout le fait même qui intéresse; mais quand l'accomplissement n'a pas encore eu lieu, on se préoccupe davantage de la personne de celui qui agit.

Cette formation du verbe, d'une part, et la fré-e. quence de l'emploi de la 3° pers., d'autre part, expliquent pourquoi cette 3° p. sing. est (au moins au parf.) dépourvue de toute indication pronominale et pourquoi elle est considérée comme étant la forme fondamentale du verbe. C'est en cette qualité que

les dictionnaires l'emploient comme terme de ralliement pour toutes les formes dérivées d'un même verbe.*

- 49. § 49. Les conjugaisons (genera verbi).

 a. De même qu'en grec on distingue 3 genera verbi (actif, passif, moyen), ainsi, en hébreu, il existe 7 modifications usitées et quelques autres plus rares de la notion exprimée par le verbe simple. On a pris l'habitude de les désigner par le terme impropre de conjugaisons (qui a, en latin, un sens tout différent).
 - D. Ces divers genera tirent leur nom de la forme qu'ils ont dans le paradigme anciennement employé בְּבָל (faire).** La lère conjugaison, ou voix simple, a seule reçu un nom spécial, בְּבָר, c. à d. léger, parce que la racine n'y est chargée d'aucune adjonction formative extérieure ou intérieure. Les grammaires les plus récentes appellent d'une façon plus rationnelle ces conjugaisons d'après la forme qu'elles ont dans le paradigme adopté aujourd'hui, בַּבָּל.
 - c. II. Niph'al, נְמְעֵל (Niqṭal, נִקְטֵל), conjugaison réfléchie, exprime 1. le sens réfléchi, p. ex. מָשָׁמֵר se garder,

^{*} L'infin. (constr.) sert à cet effet seulement dans les verbes dont la 2º radicale est quiescente (""", """, § 71.72).

^{**} C'est aussi d'après les lettres de ce paradigme que l'on désigne la 1ère radicale d'un verbe par D, la 2ème par D, la 3ème par D. Les verbes 2 D seront donc ceux dont la 1ère radic. est un D; les verbes 8 D, ceux dont la 3ème rad. est un R. Par 3 D (§ 73) on désigne les verbes dont la 3ème rad. est semblable à la 2ème.

פּסְתֵּר se cacher; | 2. la notion de réciprocité, p. ex. לְּשָׁתֵּם être en procès avec quelqu'un; בְּלַחָם proeliari, conseiller, כַּלַדָּר prendre conseil; | 3. le passif, p. ex. קבַר, קבַר, פָבַר, קבַר, יִּלְבָּר, יִּלְבָּר, יִּלְבָּר, reprendre, réprimander, au Niph'al (§ 68), «être réprimandé» (pass.) et «se laisser réprimander (tolér.) ψ 2, 10.

III. Pi'ēl, אָבֶּל (Qiṭṭēl אָפֵל), forme active intensive, d. indique une gradation de l'idée exprimée par le Qal; il exprime surtout 1. le sens itératif; אָדָי rire, Pi. plaisanter, אַבָּר enterrer, Pi. enterrer beaucoup de gens; בּבָּר enfanter, Pi. faire l'office de sage-femme; de là, il en vient à avoir le sens déclaratif: אַבָּי être juste, Pi. déclarer juste; | 3. il a parfois (surtout chez les dénominatifs) le sens privatif: שֹׁיֵשׁ racine, Pi. שֹׁיֵשׁ déraciner, arracher.

IV. Puʿal, מְעֵל (Quǐṭṭal, קְמֵל), passif de la conjug. III.

V. Hiph'îl, הְּמְּצִּרל (Hiqtîl, הִּקְמֵּרל,), conjugaison e. active causative, est le propre causatif du Qal 1. avec un objet personnel, elle est indirectement causative: שַׁמַּר entendre, הַשְּׁמִרע faire entendre à quelqu'un; de là, elle devient declarative: רָשֵׁע déclarer juste; בְשַׁע יִּי déclarer pervers, הַּתְּשִׁרע déclarer coupable; ∥ 2. quand elle a pour objet l'action exprimée par le Qal, elle est directement causative: הַנְבֵּרר litt. pratiquer

la vaillance — se montrer vaillant, הַּזְקִרן devenir vieux, הַּזְקִרן (dénom. de שֹׁרֶשׁ) s'enraciner. — Le même Hiph'îl a souvent deux significations: קַרַר se rappeler, se souvenir; הַזְּכָּר a) rappeler à quelqu'un, β) rappeler, mentionner quelque chose.

VI. Hoph'al, הְּמְעֵל (Hoqṭal, הָמְעֵל) passif de la conjug. V.

- ל. VII. Hithpa'el, הְּחְפֵּעֵל (Hithqaṭṭēl הִּחְפַּעֵל) conjugaison exprimant une augmentation du sens réfléchi du Pi'el; elle peut avoir 1. le sens réfléchi: אַ הַּחְאַנֵּה se ceindre, הַּחְאַנֵּה se sanctifier; ▮ 2. le sens de réciprocité: הַּרָבֶּלְּהְ délibérer; 3. un sens «médial» (sibi): הַּרָבֶּלְּהְ délibérer; 3. un sens «médial» (sibi): הַּרָבֶּלְּהְ délibérer; 4. «marcher pour soi» = se promener; 4. se présenter pour tel, faire semblant d'être ceci ou cela: הַּרְרַנְשֵׁר faire semblant d'être riche, הַרְרַנְשֵׁר simuler la pauvreté.
- Outre ces conjugaisons, il en existe quelques autres, du reste peu usitées, dont nous indiquerons ici au moins la principale, la forme Pôēl (ou Qôṭēl). אַיֹשָׁ, se forme au moyen de l'introduction d'un ô (primit. â) après la 1ère radicale. Il existe peu d'exemples de cette forme dans le verbe fort (Stade § 158, Kœnig § 26, 1); elle se rencontre plus souvent dans les v. דיים (§ 73 c).
- 50. § 50. Règles de la vocalisation et du ton.

 a. Règles de vocalisation, comp. § 11 c. d. Il faut re-

marquer les deux exceptions ci-dessous à la règle valable pour la flexion verbale § 11 d (d'après laquelle la voyelle de la 2° radicale disparaît devant les afformantes commençant par une voyelle*, même lorsque cette 2° rad. précède immédiatement le ton): 1. la voyelle de la 2° rad. demeure fréquemment devant des suff., voy. § 79g; 2. à la pause, elle demeure toujours devant les désinences oun et în pleines et, par là, pourvues du ton: ex. הַלְּקְיִהְן (comp. § 14, 6).

REM. Exceptions, à αβ: Quand le ton monte d'après § 13 a 8.— c. A β: 1. le Hiph îl; 2. les verbes """, """, """, """; 3. les formes pausales, voy. § 14 i α. — A γ: quand le ton descend, par le fait du Vāv consécut. § 64 c.

§ 51. Désinences du parfait. 3° m° sg. m. — § 51. 3° m° sg. fém. ¬—. L'ancienne désinence ¬— se met a. toujours devant les suff., rarement dans d'autres cas. 3° pl. ¬, 3 fois ¬¬. Cette désinence était-elle peut-être primitiv. ouna (ancienne désinence des noms masc.)?

2ème sg. m. הַ, aussi הה (comp. אָהָה). ∥ 2ème sg. fém. b.

^{*} La voyelle de liaison, dont il est parlé § 79¢, est considérée ici (pour des raisons pratiques) comme formant le commencement de l'afformante (suff.).

- ק, parfois au K^ethîbh תר, devant des suff. toujours הָּ, (comp. attî § 15 b β). או ב^{ème} pl. m. הַּה, devant des suff. קּבּן, arab. antǔm). אוֹן ב^{ème} pl. fém. הָּבָּן, Pas d'exemples avec suffixes.
- c. 1ère sg. אָלֹכֶרן (אַלֹכֶּר, sur le changement de ה et de כ voy. § 22 a). ∥ 1ère pl. כר (comp. אַלַר).
- 52. § 52. Désinences de l'impératif. $2^{\text{ème}}$ sg. a. m. — $\parallel 2^{\text{ème}}$ sg. $f \in m$. — (comp. i dans atti).
- b. 2° pl. m. א. ∥ 2° pl. fém. קָה, sans le ton, rarement (comp. à cette ancienne désinence du pl. fém., la forme araméenne לַבְּהָר, et, en outre, l'hébr. אַחַנָה, הַנְּהָה). Devant les suff., voy. § 79 dβ.
- c. Rem. Un ¬ attaché à la forme fondamentale sert souvent à la renforcer, mais il est parfois sans exercer d'influence sensible.
- 53. § 53. Flexion de l'imparfait. 3° sg. m. ***¬.

 a. (la préformante, au moins pour le Qal, était jadis : yā, voy. § 57 d). | 3° sg. fém. ***¬. (n signe du fém.). || 3° pl. m. ¬***¬; l'ancienne désinence ¬¬ se rencontre surtout à la pause et immédiatement avant celle-ci. || 3° pl. fém. ¬¬**¬, rarement ¬¬**¬, ainsi, avec une double indication du genre. Devant les suff. ¬**¬¬, comp. § 79 dβ.
- b. 2° sg. m. ***ה (comp. אַבְּהָּה). ∥ 2° sg. fém. יַ***ה; l'ancienne désinence יְּיִי se rencontre surtout à la pause (comp. attîn § 15bβ). ∥ 2° pl. m. יַ***ה, aussi יְּדְּ**ה, voy. 3° pl. m. (ה, comp. מַהְּהַם, pour désigner la 2° pers.). ∥

2° pl. fém. מ***ה, rarement בייא"ה. Devant les suff.

1ère sg. *** אָלָר). וּ 1ère pl. *** (primit., au moins c. au Qal, nă, comp. אַלַרְוֹכר).

Rem. 1. L'analogie de la 2º plur. fém. a peut-être influé sur d. la formation de la 3º plur. fém. — 2. La 1ère plur. n'a pas de désinence plurielle. — 3. Sur le cohortatif n*****, plur. n***) voy. § 47 g.

§ 54. Parfait Qal (§ 51). Le parf. transitif est54. (comp. encore § 11 c. d.):

Formes pausales: קְּמֵלָה, קְמֵלֶה, (d'après § 14ia). Autrement (d'après § 14da) le — porteur du ton s'allonge en —, p. ex. קְמֵלְהָ, Les formes: קְמֵלְהָּם, restent donc invariables.

Le Parf. avec prononciation simplement intransi-b. tive (appelé mediae ē à cause de la voyelle placée sous la 2° radicale), ne se distingue du parf. transitif qu'à la 3° personne, et cela, seulement à la pause et devant les suff., pour la 3° fém. sg. et la 3° pl., p. ex. כָּבֶּרָה, בָּבֶּרָה, בָּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, בַּבֶּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, מַבְּבֶּרָה, מַבְּבֶּרָה, מַבְּבֶּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְבָּרָה, מַבְּבָּרָה, מַבְּבָּרְה, מַבְּבָּרְה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּבְּרָה, מַבְּרָה, בּבְּבָּרְה, מַבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרְה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרָה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְהְבְּבְּרְהְבְּבְּבְּרְהְבְּבְּרְהְבְ

Le Parf. avec prononciation fortement intransitive c. (med. \bar{o}) maintient partout le son o (excepté là où il

doit disparaître en vertu de § 11 d), savoir: comme ō long, dans une syllabe tonique; comme ŏ bref, dans une syllabe dépourvue du ton; יְבֹלָה ; רְבֶלָה , יְבֶלָה . — Il n'y a pas d'exemples de la 2º pl., laquelle serait sans doute y*kholtèm d'après l'analogie de reception superavi eum.

- d. Rem. 1. Certains verbes ont tantôt ē, tantôt a à la 2° syll. de la forme fondamentale, sans qu'il résulte de ce fait une différence de sens. Mais à la pause et devant les suff., ils emploient exclusivement ē: 그러워 et 그러워, cependant toujours 그러워. 2. Souvent, par le fait que la forme fondamentale n'apparaît pas employée à la pause, on ne reconnaît l'existence primitive de la formation intransitive que grâce à des formes dérivées; c'est ainsi qu'on trouve 6 fois 그렇 (jamais à la pause) tandis qu'à la pause on rencontre 그렇는 \$ 55. In finitif Oal Ordinairement, 그래요.
- 55. § 55. Infinitif Qal. Ordinairement קטל. a. Formes plus rares:
 - 1. אָקָמֵל, arabe qati. Ne se trouve que dans les verbes qui ont a à l'imparf., p. ex. אַכָּב; en particulier dans les verbes mediae gutturalis, devant les suffixes (comp. § e): הְלַמַעָּדָה et pour la soutenir, בְּזַעַקּה quand tu cries; sans suff. אַלִּיל.
- b. 2. קַמְלָּה (מְ) קַמְלָּה (מְ); ce sont donc des formes nominales féminines: אָהָבָּה aimer, amour; אַנְאָה haïr, haine; יְרְאָה craindre, crainte; הְמְלָּה épargner 19, 16; אַהְרָּה après être devenue vieille 24, 36. Cette désinence féminine est plus employée dans les verbes faibles: מַר״ב § 67, ד״ב § 68 et (à toutes les conjugaisons) § 74.

Rem. Ces formes avec désinence féminine doivent être considérées comme des formes verbales; on s'en convaincra par le fait que, lorsqu'elles appartiennent à des verbes transitifs, elles régissent quelquefois l'accusatif, p. ex.: אָרָיִי אָּיִה אָרָי, pour me craindre, פּיִר מִיּבּר מִיּבּר מִיּבּר מִיּבּר מִיּבּר מִיבּר מִיּבּר מִיּבּר מִיבּר מִיבְּי מִּי מִיבְּי מִיבְּי מִיבְּי מִיבְּי מִּי מִיבְּי מִּי מִּיִּי מִיבְּי מִּיי מִּיי מִיבְּי מִיב

Les verbes med. \bar{c} forment en général l'infin. en $\bar{o}:c.$ בילא, משנא, משנא, בישון, בידור.

Dans les constructions avec ל la première syllabe d. est entièrement fermée: לְשָׁבֶּב , לִקְבֹּר, cela n'a lieu que rarement avec בְּ et בְּ, p. ex. בְּשָׁבֹּן 35, 22. On aura donc ordinairement: בִּנִפֹּל , בְּנִפֹּל.

Devant les suff., la voyelle caractéristique (a abrégé e. en i) se place généralement sous la 1ère radic. (cependant, avec les suff. ק et בָּבֶּלְהָ on trouve souvent aussi אָבָלְהָּ 3,5, אָבֶלְכֶּם 1 Sam. 25,29). Devant les suff. commençant par une voyelle, la syllabe est imparfaitement fermée: בְּלֵבְרֵה lorsqu'il se présenta 41,46; בְּלֵבְרָה en te tuant 27, 42, בְּשִׁבְּבָה 19,33; mais on aura בְּשַׁבְּבָּה. — Exception: בַּשַׁבְּבָּה 19,21.

\$ 56. Impératif Qal (comp. § 52).

Transitif: קְּמִילְּנָה תְּמְלֵּה תִּמְלָּה תְּמְלֵּה תִּמְלָּה תִּיִּבְיָה תִּיִּבְיִה תִּבְיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְיִה תִּבְיִה תִּבְּיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְיִה תִּיִבְּיִה תִּיִבְּיִה תְּיִבְּיִה תִּיִבְּיִה תִּיִּבְיִה תִּיִּבְיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִבְּיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִּבְיִה תִּיִבְּיִה תִּיִּבְיִה תִּיִּבְיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִּבְּיִה תִּיִּבְּיה תִּיבְּיה תִּיִּבְּיה תִּיִּבְּיה תִּיִּבְּיה תִּיִּבְּיה תִּיִּבְּה תִּבְּיה תְּבְּיה תִּבְּיה תְּבְּיה תִּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִבְּיה תְּיִּיה תְּיִבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיבְּיה תְּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיבְּיה תְּיּבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיִּבְיּבּיה תְּיבְּיה תְּיּבְּיּבְּיּיה תְּיִיבְּיה תְּיִּיבְּיה תְּיבְּיה תְּיבְּיּתְּיּבְּיה תְּיבְּיּיה תְּיִּיּיה תְּיִּיּיה תְּיבְּיּבְּיּיה תְּיּבּיה תְּיבְּיבּיה תְּיבּייה תְּיבְּיבְּייה תְּיבְּיבּיית תְּיבּיבְּייה תְּיבּיית תְּיבּייה תְּיבּייה תְּיבּייה תְּיבְּייה תְּיבְּייה תְּיבּייּת תְּיבּייה תְּיבּייה תְּיבְּייבּייים תְּיבּיבְּייה תְּיבּייבְּית תְּבְּיבְּיתְּיבְּיית תְּיבּיבְּיית תְּבְּיבְּייתְיבְּיים תְּיבּיבְּיתְיתְיבְּיבְּיתְיבְּיבְּית תְּבְּיבְּיתְיבְּיבְּיית תְּבְּיבְייבְּיבְּיבְייתְיבְּיבְּייתְי

L'impératif est en a dans tous les verbes qui présentent cette même voyelle à l'imparfait.

Devant les désinences , , , , , , , , , la voyelle carac-c.

téristique apparaît sous la 1ère consonne radicale. Syllabe imparfaitement fermée: בְּקבָה (§ 52 c) écris donc. L'ă s'abrège toujours en ז: לְבְשׁׁל , לְבְשׁׁל , לְבְשׁׁל , בְּשְׁל , בְּשִׁל . Le même fait se produit toujours avec ŏ devant — et , p. ex. שְׁמְכֵּר , שִׁמְכֵּר , שִׁמְכֵּר , mais on aura: בְּקבֹר , שִׁמְכֵר , בַּבְּשׁׁר , בַּבְּרָה , שִׁמְכֵּר , שִׁמְכֵּר , שִׁמְכֵּר , שִׁמְכָּר . — Les formes telles que מָלְכִּר yends donc 25, 31, sont, par conséquent, des exceptions.

- d. La forme fondamentale de l'impératif en o conserve aussi cette voyelle sous la lère radicale, devant les suffixes: בַּרְבֵּם écris-les, שָׁבְּרֵרָנ garde-moi, דְּרַמַה poursuis-le. Mais, au plur., עַּוְברּ derelinquite eam. Sur l'impérat. en a devant les suff., comp. § 79 g.
- 57. § 57. Imparfait Qal (comp. § 53). L'imparfait ... transitif est ainsi conçu:

Pluriel

Singulier

קמל (נְקְשׁלְּנָה (. קמְשׁלְּנָה (. הַקְשׁלְּנָה (. הַקְשׁלְּנָה (. הַקְשׁלְּנָה (. הַקְשׁלְּנָה (. הַקְשִׁלְּנָה (. ב. הַקְשִׁלְּנָה (. ב. הַקְשִׁלְּנָה (. ב. הַקְשִׁלְּנָה (. ב. הַקְשִׁלְּנָה (. הַבְּשְׁלָה (. הַבְּשְׁלָה (. הַבְּשְׁלָה (. הַבְּשְׁלָה (. הַבְּשְׁלָה (. הַבְּשְׁלָה ה. 3. הַבְּשְׁלְנָה ה. 3. הַבְשְׁלְנָה ה. 3. הַבְּשְׁלְנָה ה. 3. הַבְּשְׁלְנָה ה. 3. הַבְּשְׁלְנָה ה. 3. הביר ה. הביר הביר ה. ה

A la pause: נְקְמָלָר, הָּקְמָלֹר, הָקְמָלֹר, אֶּקְלָעָלָר, בָּקְמָלָר.

b. L'imparf. intransitif porte la voyelle ă (à la pause, ā) הַּלְבֵּשִׁר , יְלְבֵּשׁ ; הַּלְבַּשׁר , הַלְבַשׁר , הַלְבַשׁר , יִלְבַשׁ ; הַּלְבַשׁר , הַלְבַשׁר , הַלְבַשׁר , הַלְבַשׁר , יִלְבַשׁ . — On forme des imparfaits avec prononciation intransitive pour beaucoup de verbes qui n'ont que le son a au parfait, p. ex. בַשָּׁבָב , a pour imparf. בִשְּׁבַב. Il

arrive, par contre, que certains verbes intransitifs forment simplement leur imparf. en o: חָבַלּהָּ , בָּבֶלהָּ , בָּבֶלהָּ

in et oun: הַּשְּׁבָּבִּרוּ, הִשְּׁבְבּרוּן; יָרְלְלְטָרּן, הִשְּׁרְפּרָן; הַּבְּבָּעָרוּן, c.

Dans les préformantes, l'à primitif (comp. l'arabe d. yaqtulu) s'abrège en i (§ 11 f. 65 f. 71 m. 73 k); à la 1ère pers. sg., en —, abréviation qui provient de la préférence de l'à pour Séghôl (§ 5 d).

- § 58. Participe Qal. A l'actif, le participe est; 58. לְּמֵר (לְּמֵיל); il a la même flexion que מְמֵלְּה (לְּמֵיל); il a la même flexion que מְמֵלָּה (לְּמֵיל) § 24 d. a. Le fém. est, le plus souvent, שְּׁבֶּי et sa flexion est celle de יוֹלֶרָה § 36 d; l'ét. abs. est aussi רְּלָּהָה. La voy. ô de la lère syllabe est provenue d'un son primitif â, comme on peut le voir en comparant avec l'arabe qâtil; comp. aussi בְּיִלְה (מְמִרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מְמֵרּלָה (מִרּלָה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרְּלִיה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּת (מִרּלְה (מִרְּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּל (מִרּל (מִרּלְיה (מִרּלְה (מִרּלְה (מִרּל (מִיר (מִרּל (מִרּל (מִיר (מִרּל (מִרּל (מִרּל (מִיר (מִרּל (מִיר (מִיר (מִרּל (מִיר (מִי (מִיר (מִ
- Rem. 1. Les formes telles que קבל lourd, אַבֶּק plein, קבּב b. affamé (provenant de verbes med. ē) sont moins des participes proprement dits que des adjectifs verbaux auxquels correspond, en arabe, la formation adjectivale qătil (W. Wright, Arabic Grammar § 230 Rem. a; § 232, No. 3). Pour la flexion, voy. § 25 f.g.h.
- 2. D'entre les verbes $med. \bar{o}$, Til, seul est employé en qualité c. d'adjectif verbal (participial); voy. Jér 22, 25; 39, 17.
- § 59. II. Niph'al, (Niqṭal). Le signe caracté-59. ristique de cette conjugaison est un placé devant a. la racine.

Le son i qui, au parf. et au partic., lie ce a la b. rac. verbale (נְקְטֵל, בְּקַטֵל), provient de l'abréviation

- c. A l'infin., à l'impérat. et à l'imparf., on place devant la racine la syllabe hin (aspiration destinée à rendre sensible le son de l'i placé devant le ב. Comp. arabe VII inquitălă). Le ב de cette syll. préfixe s'assimile régulièrement à la lare radicale: inf. הקטל, impérat. יקטל, imparf. יקטל (avec syncope du ה, § 10 d).
- d. La 1ère pers. sg. apparaît sous les diverses formes: אָפָרֵת, אָפָרָם et אָבָּרָשׁ, אַבָּרָשׁ. Le volontatif a toujours i: אַפָּרָטָה, אָפַלְטָה. Comp. § 68 h.
- e. Les 2° et 3° fém. pl. (impérat. et imparf.) ont un sous la 2° radicale, bien que le de la forme fondamentale provienne de l'allongement d'un i (arabe inqătil et yanqātilŭ) p. ex. הַשְּׁבֵלְנָה, de même à la pause: הַשִּׁבֵלְנָה. Il n'existe pas d'exemple de l'emploi de l'impérat.
- f. Rem. A l'imparf., à l'infin. et à l'impérat., lorsque la syllabe tonique suit, ē est ordinairement privé du ton et abrégé en č. אַחֲרֵר לוֹט מֵעָּמוֹ (13, 9, הַּשְּׂרֶר לִוֹט מֵעָמוֹ (13, 14.
- 60. § 60. III. Pi'ēl et IV. Pŭ'al (Qiṭṭēl et Quṭṭat).

 a. Le signe caractéristique de ces deux conjugaisons, comme aussi de l'Hithpa'ēl (c. à d. des voix intensives ou de gradation, § 49), est le redoublement de la 2° radicale.

Rem. Quand cette 2º rad. est pourvue d'un Šĕvâ, le Dāgh. b. est parfois omis, d'après § 6 f. Cette omission a toujours lieu au Pi el de שַּׁבְּשׁרִם (chercher), à l'exception de l'impérat. (ainsi בְּבְשִׁים, בְּבִּשְׁים, יְבַבְּשִׁים, יְבַבְּשִׁים, mais on a אַבְּבְשִׁים, Autres exemples dans lesquels la mobilité du Šĕvâ est expressément indiquée par le moyen d'un Ḥāṭēph (§ 5 d): אַבַּקְשׁים pour hallĕlou, בּבְּקָשׁים 2, 23.

Pour former le passif (Pŭal), on se sert d'une c. voyelle sourde (comme pour le passif de la voix causative, Hoph'al).

Le parf. Pi'ēl avait, à l'origine, un ă dans les deux d. syllabes fondamentales [arabe II: quttălă]. Le premier de ces ă est toujours abrégé en i (comp. pourtant קוֹמֵם § 71 b). Le second s'est conservé a) devant les afformantes commençant par une consonne קשלה, etc. β) souvent dans la forme fondam., lorsque celle-ci n'est pas à la pause (comp. § 14 d β) גַּרֶל, אָבֶּר ישלם , כפר , לפר , יפר , en particulier lorsque la dernière radic. est une des consonnes emphatiques (p, x, v): et ordinairement lorsque la dernière ou l'avant-dernière radicale est un ¬ ou une gutturale (§ 10 a2. b2): בַּרָהָ , רָחָם; בָּרָהָ (comp. encore בָּלָה (§ 74f). Dans tous les autres cas, l'à s'est changé en ē, grâce, peut-être, à l'influence exercée par la voyelle analogue de l'imparf.: קַמֵּלה, קַמֵּלה; ainsi הָּדֶּל, שׁלֵחוּ, בַּרֶדּ, שִׁבֶּר, שִׁלֵּמוּ, בַּרֶדּ, שִׁלָּמוּ,

Observez les formes: פָּבֶּר, כְּבֶּר, כְּבֶּר, בְּבֶּר; פָּבֶּר, בְּבֶּר, בְּבֶּר, פָּבֶּר, בַּבֶּר, פּּבָּר, A la pause, a demeure presque toujours sans être f.
H. Strack, Gramm. hebr. I.

- allongé devant הָּ, souvent devant הָּ, הָּ, זָּג. On trouve, p. ex., toujours הָבַּרְהַּי הָּבַּרְהָּי הָשָׁבֵּרְהָּי, הָּבַּרְהָּי.
- g. Dans les autres modes, l'ă de la 1ère syllabe fondam. est resté, tandis que l'i primitif de la 2° s'est allongé en ē sous l'influence du ton: inf. בְּקַשֵּל, impér. בְּקַשֵּל [arabe qattil], imparf. בְּקַשֵּל, partic. בְּקַשֵּל.
- La préformante n employée pour la formation du Pi'ēl et des conjugaisons suivantes, rappelle le pronom (§ 16 e).
- i. Part. Piʿēl: מְקַשֵּלָת et מְקַשֶּלָן (flexion analogue au Qal). — Part. Puʿal: מָקְשָּלִים, מְקַשָּל, ; מְקַשָּלִים, מְקַשָּל
- k. Les deux conjugaisons purement passives n'ont, dans la règle, ni impératif ni infinitif. Les seules exceptions sont: impérat. Hoph. Ez 32, 19; Jér 49, 8; inf. Pu'al ψ 132, 1; infin. Hoph. הַּלֶּדֶת (de בָּלֵד § 68 c) G 40, 20; en outre Lév 26, 43; Ez 16, 4.5.
- 61. § 61. V. Hiph'îl et VI. Hoph'al (Hiqtîl et a. Hoqtal). La 1ère radic., dépourvue de voyelle, y est précédée d'une voyelle introduite par la consonne aspirée n.

 - c. Le parf. Hiph. avait, à l'origine, le son a dans ses deux syllabes (arabe aqtala). Le premier a s'est abrégé en a (comp. pourtant §§ 65 a. 68 a a. 69 a. 74a a, 1 Sam 25, 7). Le second s'est conservé de-

vant les désinences commençant par des consonnes, p. ex. הַקְּטֵלְהֶּם, הִקְּטֵלְהָּן; mais, dans les autres cas, et peut-être sous l'influence de l'î de l'imparf. etc., il s'est changé en î: הַקְטֵילָה הָקְטִילָה (comp. cependant הַקְטִילַה § 74f.).

A la pause הקהשנה etc.; cependant l'a reste par-d. fois sans subir d'allongement.

A l'infin., à l'imparf. et au part., l'i primitif de e. la 2º rad. s'allonge en î (arabe imparf. yŭqtilŭ, part. muqtilŭn), probablement d'après l'analogie de la voyelle en יְקִייִם (Hiph. אַ"ְרָ § 71 b; comp. Stade § 91, Kænig I, 210): infin. הַקְּטִיל imparf. יַקְטִיל et part. מַקְטִיל avec syncope du ה (§ 10 d).

L'allongement régulier en ē n'a lieu que: à la f. forme principale de l'impér. בַּקְּמֵל (arab. aqtīl), au jussif (§ 47e) בּקְמֵלְנָה et devant l'afformante sans ton בַּקמַלְנָה ne se trouve pas dans l'A. T.). Mais l'impér. allongé est: הַקְמֵילָה.

Au lieu de \check{o} , on trouve plusieurs fois \check{u} à l'Hoph al; get même cette dernière voyelle est habituelle au part., par suite de l'influence de la labiale ב. P. ex. הַשֶּׁלְכֹה

- à côté de הָשְּׁלֶכְּחִי; partic. כֻּשְּׁלֶּךָ. Comp. les verbes מֵינ § $67\,g$.
- 62. § 62. VII. Hithpa'ēl (Hithqaṭṭēl). Signe caa ractéristique: la seconde rad. est redoublée et la racine est précédée d'une syllabe ,, dont le n est syncopé à l'imparf. et au part.
- b. A l'égard de la syllabe הָּהְ, il faut observer les règles suivantes: a) si la lère rad. a le son T, le ה de la préformante lui est assimilé, p. ex. מְלֵבֶּה qui mundandus est, מְלֵבֶּה colloquens. Dans quelques autres cas, l'assimilation se produit également, p. ex. הַבְּבָּאר prophetaverunt. β) Si la lère rad. est une sifflante, le n change de place avec elle, et on attribue aux deux lettres un même degré de dureté dans la prononciation (§ 3) p. ex. מְלֵבֶּה, הְבֶּבֶּה, וֹשְׁלֵבְּה nous nous justifierons (le n devient n, quand la lère rad. est x).
- c. Rem. Dans le seul exemple commençant par un 7, le 7 auquel on s'attendait (comp. Dan 2, 9) est entièrement assimilé au 7: purifiez-vous (de 77) Es 1, 16.
- d. Flexion semblable à celle du Pi'ēl. Cependant:
 α) devant τρ (impér. et imparf.), la 2º rad. paraît avoir eu plus souvent a que ē. || β) Dans la forme fondamentale du parf., de l'impér. et de l'imparf., on

trouve souvent d au lieu de \bar{e} , p. ex. אָחָהָוּסְ $| \gamma \rangle$ A la pause, l' \bar{e} du parf., de l'impér. et de l'imparf. devient \bar{a} (§ 14f β); p. ex. יְּהָהֶלֶּהָ parf., יְּהְקָּהֶשׁׁרּ impér., יְּהְהֶלֶּהָּ imparf.

§ 63. Infinitif absolu. Outre l'infin. ordinaire 63. (ou infin. construit), il existe en hébreu un infin. absolu, a. lequel tire son nom du fait qu'il s'emploie ordinairement subordonné à une autre forme verbale en qualité d'objet absolu, et qu'il ne peut ni régir un génitif (suff.) ni être régi par une préposition.

L'infin. absolu porte le son ô, à la 2° syllabe fon- b. damentale, dans les conjug. I et II; il se rencontre rarement dans III, dans le seul exemple de IV (בָּלָב 40,15); dans III il a le plus souvent le son ê; dans V, VI et VII, il a toujours ê. — Ainsi: I קְּמֵל II, וּהְמָשֵל II, תַּמְל IV, יִהְמָשֵל VI בְּמָשֵל VI, הַהְמָשֵל VI, הַהְמָשֵל VI, הַהְתַשֵּל IV.

- B. Emploi de l'infinitif absolu. Dans c. le verbe fini: 1. il répond au gérondif latin en do, p. ex.: «vous bénirez ainsi les fils d'Isr. אָמִדֹר לָהָם, en leur disant» Nombr 6, 23; «elle se plaça en face הַרְחַקְרֵי מְשָׁה en s'éloignant d'une portée d'arc (§ 74 b) = à la distance d'une portée d'arc» G 21, 16; on rencontre souvent הַרְבֵּה bene faciendo = bene, הַרְבָּה (§ 74xδ) multum faciendo = multum 41, 49.
 - 2. avec les verbes de même racine: a) l'inf. abs. d.

se place immédiatement avant le verbe fini (la négation seule se fixe ordinairement après l'infin., cependant voy. 3, 4; \$\psi 49, 8\$), et il a pour but d'accentuer, de renforcer l'idée, p. ex. מוֹל הָאָרָה tu mourras certainement 2, 17, יאַרָּה וְלַאַרָּה nous avons vu clairement 26, 28; surtout dans des phrases adversatives, p. ex.: 2, 16 et suiv. יַפְּרָבְּי יְהַ וְלַבְּיָה לֹא נְתְּיָבֶּי (§ 80 ba) \$\psi 118, 18; nous nous ne te ferons pas mourir Jug 15, 13.

- f. Avec les conjugaisons dérivées, on emploie souvent l'inf. abs. Qal, p. ex. מֵרֹת מֹרָת 44, 28 et toujours מֵרֹת וּמָרַת ; cependant on trouve aussi מֵרֹת וּמָרַת 40, 15 etc.
- 64. § 64. Vāv consécutif. En hébreu, dans la suite a du discours, on se représente souvent comme si elle était déjà accomplie une action qui, au début, avait

été désignée comme devant s'effectuer dans l'avenir. De même, après qu'une action a été indiquée comme étant accomplie ou passée, on se replace très souvent aussi dans le temps où elle était en train de s'effectuer, c.àd. au moment où elle n'était pas encore accomplie. — Ce changement dans la manière de représenter les temps est indiqué, surtout en prose, par la particule vă, le Vāv consécutif (puis, alors). L'expression Vāv conversif est moins exacte: comme, dans la règle. un parfait précédé d'un Vav de cette espèce doit être traduit, dans nos langues, par un temps futur, tandis qu'un imparfait joint à ce même Vav doit être rendu par un temps passé (voy. des exemples $\S c.d.e$), on a supposé que la particule en question changeait le parfait en imparfait et vice-versa; de là le nom de Vav conversif.

Rem. Les termes רְּיָרִיּרְ, la formule prophétique, et רְּיִרָּיִר, b. la formule narratoire, méritent une mention spéciale. — מ) וְּיָרָיִר, proprement: « et il arrivera »; ne doit, en général, pas être traduit, p. ex. יְהָיִרּיִר בְּלִּבְּאָר רְּהְרָיִר בְּלִּבְאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהְרָבְּיִר בְּלִבְּאָר רְהַבְּיִר בְּלִבְּאָר רְבְּבְּיִר בְּלִבְּאָר רְבִּירְבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּבְּבִּיר בְּלִבְּאָר רְבִּיר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּבָּיִר בְּלִבְּיִר בְּלְבִּיר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְיִים בְּלָבְיִים בְּלָבְיִים בְּלָבְיִר בְּבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְּיִר בְּלִבְיִים בְּלִבְּיִים בְּלָבְיִים בְּלָּבְיִים בְּלָּבְיִים בְּלָּבְיִים בְּלָבְיִים בְּלָבְיִים בְּלָבְיִים בְּלָבְיִים בּלְּבִיי בְּלִיבְיִים בּיִּבְּיִים בְּבָּיִים בּיִּים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בּּבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בּיִּבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִי בְּיִּבְיִים בְּבָּיִבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בּּיִבְּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בּּבּיי בּיִּבְּיִים בּיִבְּיִים בּּיִבּיי בְּיִים בְּבִּיים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיים בְּיִבְּיִים בְּבִּיּבְיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּייִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבָּיִים בְּבְּיִבְייִים בְּבָּייִּים בּיִבְּייִים בְּבִּיּיִים בְּבָּייִים בְּבִּיּים בּיּבּיים בְּבִּיּבְייִים בְּבָּייִים בְּבִּייִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבָּיבְייִים בּיִבְּיִים בְּבָּיבְּיִים בְּבִּייִבְּייִבְּיִים בְּבָּייִים בּיבְּיבְּייִים בְּבָּיבְייִבְייִי בְּיבְּיבִּיים בּיבּיים בּיּבְּבִיים בּיבּבּיים בּיבּיבְיבְייִים בּבְּבְייִבְּיבְייִים בּיּבְייים בּיבּייִבְייִי בְּיבְיבְייִים בְּב

I. Vāv consécutif du parfait. Il est allégé en 1; c. par conséquent, il est semblable au Vāv copulatif, au

point de vue de la vocalisation. Mais il se distingue souvent de ce dernier par la place qu'occupe le ton dans la forme verbale qui le suit. En effet, après le Vav consécut., le ton descend sur la dernière syllabe; pour s'expliquer ce fait, il suffira de se rappeler que la transformation introduite par le Vav consécut. a pour but de diriger l'attention en avant, vers l'avenir. De là l'accentuation sur l'ultima. — Cette descente du ton n'a aucun effet sur la vocalisation de la forme verbale (le § 11 c 1 n'entre pas en vigueur ici). Exem-יples: אַבא נַמַרְהָּר לְיַד אַבְּר sortirai et me placerai auprès de mon père 1 Sam 19, 3; שמרת stetisti, sors et tiens-toi sur la montagne 1 Rois 19, 11; מַחַר הֹרָשׁׁ רָנְפַקְרָהַ c'est demain la nouvelle lune et tu manqueras 1 Sam 20, 18; ביוֹם אַכַלְכֵם וְנִפַּקְחוּ עֵינֵיכֵם G 3, 5; פַּן־רָשָׁלֶח יָדוֹ וְלָפֶח 3, 22.

d. La descente du ton n'a pas lieu: régulièrement a) à la Pause*: רָשֶׁבֶלְהֵּ רְשָׁבֵלְהֵּ et tu mangeras et tu seras rassasié Deut 8, 10; β) à la 1ère p. pl.: nous ferons 3 jours de marche dans le désert et (puis) nous sacrifierons בֵלְהָּ בַּמִּדְבָּר רְזָבְׁהְוֹכּר Ex 8, 23; γ) à l'Hiph'îl, avec les afformantes — et ٦: et [les bêtes sauvages]

^{*} Parfois aussi avec certains accents distinctifs: ψ 28, 1 , 1 Sam. 29, 8 יְלְּלְּחֶׁלְּחָר (voy. plus de détails dans Driver 2° éd. § 104).

לבייתה לבייתה בייתה בי

II. Le Vāv consecutif de l'imparfait (§ e—n) a la e. forme יַ וַיִּקְטֵל; devant א, il se produit un prolongement compensatif יַיִּקְטֵל; p. ex.: il mourut et ils l'enterrèrent יַיִּקְבֶּרָר אַהוֹ; elle abreuva les chameaux, alors je lui demandai יַּיִּקְבֶּרָר בָּאָרָה 24, 47.

Rem. La préformante יְ ne prend jamais le Dāghēš (§6f3) f. après : conséc.; on aura donc נְיָסָפֶּר, וַיְּכְבֶּלּוּ, וַיְּכְבֶּלּוּ, וַיְּכְבֶּלּוּ, יַנְּיְסָפֶּר; mais

Le préfixe grave nattire à lui le ton. Par là* generalique le fait que la dernière syllabe de l'Imparf. sans afformante 1. ou perd le ton (ce qui n'a lieu, naturellement, que lorsque l'avant-dernière syll. est ouverte, v. § 13,9), 2. ou est abrégée (dans ce cas, l'imparf. avec Vav conséc. ressemble souvent extérieurement au jussif). A la pause, le ton revient alors sur l'ultima.

^{*} Voy. une autre explication de F. Prætorius, dans Zeitschrift für die alttestam. Wissensch. 1883, p. 24 suiv.

- i. Le Vāv consécut. est souvent joint au Cohortatif, p. ex. 4 fois dans le Pentat.: רַאָּשִׁלְּחָה 32, 6, רַבּּחְלְּמָה 41, 11, רַאָּחְלָה 43, 21, רַאָּחְלָה Nombr 8, 19; dans 5 psaumes: 3, 6; 7, 5; 69, 12; 90, 10; 119.
- k Dans le verbe fort, il est employé: α) au Niph'al בְיִּפְּבֵר , וְיִּפְבֵר ; à la pause לֵיִפְבֵר § 14 fa; le ton ne monte sur la pénultième que dans נִיּצְּבֶּר Nombr 25, 3. [β] à l'Hiph'îl, ĭ devient ē: בַּבָּרָב ...
- m. Dans les autres verbes faibles, à l'exception des d'exception des conjug. Cal et Hiph'îl. Dans cette dernière, le ton monte partout où la syllabe préformante est ouverte.

יַרּאֹכֵל ,וַרּאֹכֵל ,יאֹכֵל ,אָכֵל פּ"א.

 $\left\{ \begin{array}{ll} -1^{\prime\prime\prime} -10^{\prime\prime} & \frac{1}{2} & \frac{1$

י"ים. ביי, ביטים, Hiph. בייטים, בעריים.

י"ש. בישׁיָן, בשִּׂיָן, בשִׁיָּן. Hi. בישִּׂיָן, בשֵּׂיָן.

ע"ע. בַּסָּ, בֹסֹיָ, בַּסָּיָיַ. Hi. בָּיָּטָר, בָּיָּיָדָ.

Dans les verbes π'' 5, la désinence π_{-} est, le plus n5. souvent, rejetée, de sorte que la forme qui en résulte ressemble à celle du jussif (§ 74 o - t).

§ 65. Les verbes gutturaux sont ceux dont 65. l'une des radicales est une gutturale. Les verbes מ"ל" מ"ל" (§ 75) et quelques verbes מ"ב présentent diverses irrégularités et seront étudiés à part. Dans les v. ה"ל" (§ 74), ה n'est que mater lectionis. Par contre, à la catégorie des verb. gutt. appartiennent les v. ה"ל, dont le ה est une radicale mobile, p. ex. מְּמָהָה, וֹלְיִּהְהָהָה (de הַּבְּהָהְּה s'étonner). — Règles de vocalisation § 10 a.

I. Au lieu du Dāgh., on trouve dans ces verbes b.

1. soit un prolongement compensatif: il a régulièrement lieu à l'infin., à l'impér. et à l'imparf. Niph'al,

p. ex.: אַל־מַעְבר , בַּהַאֶבְרן , הַאָּסִר , יַאָּסִר ; il se produit, en outre, devant א, p. ex. בְּרָבְּר , וְאֵבְרַך , וְאַבְּרַך , יִרְמָאֵן ; souvent aussi devant א, p. ex. יְרָמָאֵן , souvent aussi devant א, p. ex. בְּרָבְּר , וְאַבְּרַך , מַשְׁרָן , מַשְׁרָן , הַשְּׁרָן , הַשְּׁרָן , הַּשְּׁרָן , הַבְּעַר , p. ex. בּיִּהְיָּת , הַלְשֵּׁר , הַבְּשֵּׁר , הַבְּשֵּׁר , p. ex. בּיִּהְיָתְיּן , הַבְּשֵּׁר , הַבְּשֵּׁר , הַבְּשֵּׁר , הַבְּעַר , הַבְּשָּׁר , הַבְּשֵּׁר , הַבְּעַר , בּצּיִר , הַבְּעַר , בּצּיִר , הַבְּעַר , בּצִר , בּצִּיבְיִר , בּצִּיבְיִר , בּצִיבְּר , בּצִיבְּר , בּצִיבְּר , בּצִיבְר , בּצִיבְר , בּצִיבְר , בּצִיבְּר , בּצִיבְר , בּצִיבְר , בְּצִיבְר , בּצְיבְר , בּצִיבְר , בּצִיבְר , בּצִיבְר , בּצְיבְּר , בְּצִיבְר , בְּבְּר , בְּבְּר , בְּצִיבְר , בְּצִיבְר , בְּבִיבְּר , בְּבִיבְּר , בְּצִיבְר , בּבְּבְיב , בּבְּבְר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְיב , בְּבְּבְר , בְּבְּבְיב , בּבְּבְּר , בְּבְּבְיּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בּיִיבְּי , בּיבְּר , בּבְּבְר , בּבְּבְר , בּבְּבְּיב , בְּבְיבְיּי , בּבְּבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְיּבְר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְר בְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְּר בְּבְּבְּר , בְּבְּבְּבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְיבְּר , בְּבְּר , בְּבְיבְר , בְּבְּבְר , בְבְּבְר , בְּבְבְּר , בְּבְּבְר , בּבְבְּבְר , בְּבְּבְר , בְּבְּבְר , בּבְּבְר , בּבּבּבְּר , בּבְבְּבְיב , בּבּבְּבְר , בּבּבְר

- . et avec ה, p. ex. impérat. מְחֵרָר , זְ, מָהָר , זְּ, מָהָר , זְּ, מְהַרְר , זְּ, פּג , זְּ, מַהְר , זְּ, וּפְּצֵּר , p. ex. הַבְּבֹרּנִי , terrebit, הּבְּבֵר abominati sunt me, infin. אַמְרָר ; fréquemment avec א, p. ex. מְּרָנֵאֶץ, adulterati sunt, אָמ blasphémer, מְּרָנֵאֶץ.
- c. Rem. α) Il n'y a d'exception que pour le parf. Pi'ēl אַחַר tarder, mais on a אַחַר בּיִה הּשׁהָ. β) Exception קנה tarder, mais on a אַרָּהָה. β) Exception קנה tu as conduit, mais b הַנַהֵל, γ) Le part. et l'imparf. Pi'ēl de תּכָּב varient entre Pathaḥ et Qāmeç. δ) au Pi. est toujours avec voy. brève. ε) On peut utiliser, mais avec quelques réserves, les nombreux exemples relatifs au § b, que donne Arnheim, p. 126—135.
- d. II. Préférence pour le son a. 1. Les verbes guttur. emploient le Páthaḥ furtif (§ 4 d) après une voy. longue autre que a, p. ex. מְשָׁלְהַ ; שְׁלֹהַ ; יְּמְשֵׁלָּה ; Part. בְּשַׁבְרֵע ; Hiph. בְּשָׁבְרֵע ; הַקְשֵּל .
- e. 2. Ils mettent α à la place de toute voyelle dont la mutation est possible: α) à la place de ō, à l'impér. et à l'imparf. Qal: רְשָׁלֵּח, יִשְּׁלֵח; la même chose a lieu pour les v. 2ème gutt.: רְשָׁלֵח, אָם ; β) à la place de ē, qui reparaît, du reste, toujours à la pause, p. ex. יִבְּחֵר, הִשְּׁכֵח, הִשְּׁכֵח, הִשְּׁכֵח, הַשְּׁלֵח, יִשְׁלֵח; impér. שִׁלֵּח : יִשְׁלֵח, בּישְׁלֵח, Au part., on trouve en général הַשְׁלֵח et toujours הַשְּׁלֵח.

REM. Exception: l'impérat. en ō: בָּבֶבֶּק 43, 16.

f. 3. a reparaît souvent là où il existait primitivement, et en particulier sous la préformante de l'im-

parf. Qal (§ 57 d). Il se rencontre, avec syllabe fermée, surtout devant ה, p. ex. הַהְמֹל , יַהְמֹל , יַהְמֹל , יַהְמֹל , יַהְמֹל , יַהְמֹל ; rarement devant שׁ et ה, p. ex. יַבְּלְר , יַבְּלְר , יַבְּלְר ; rarement devant שׁ et ה, p. ex. יַבְּלְר , יַבְּלְר , Très souvent on trouve employé Ḥāṭēph d'après § 10a4: יַבְּלַר , יַבְלַר , יַבְּלַר , יַבְּלָר , יַבְלָר , יַבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יַבְּלָר , יַבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יַבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יַבְּלָר , יִבְּלָר , יַבְּלָר , יַבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלִר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְּלָר , יִבְלִר , יִבְּלָר , יִבְיּלְר , יִבְּלָר , יִבְיִר , יִבְּלָר , יִבְיִר , יִבְיִיך , יִבְיִיר , יִבְיִיך , יִבְיִר , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְייִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִיְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְיִין , יִבְי

REM. S^{*}ghôl demeure à la 1ère sg. imparf. Qal: אֶּקְוֹמֵּיל, g. Exceptions seulement: אֲקֵרֹגָּן 27, 41, אֲקֵרֹל, Job 16, 6 (ces deux passages doivent probablement être expliqués d'après § m); אֵכֵל Job 23, 9 et אֵכֵל , צֵּלֵכל, § 740ε.

4. Au lieu de l'a primitif, les verb. gutt. em-λ. ploient souvent le S*ghôl, qui a de l'affinité avec lui, en particulier dans la syllabe avant le ton: α) à l'impér. Qal. Tout d'abord, lorsque la 2° radic. porte a, p. ex. יַחָבָּב , יַחֲבָּב , יַחֲבָּב , יַחֲבָּב , פּאָבַר , יַחֲבַר , יַבְּבָּר , יַחֲבָר , יַבְּאַבוּ , פּאָבוֹר , יַבְּאַבוֹר , פּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּבָּבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּיִבְּר , יִבְּבִּיל , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּבוֹר , יַבְּבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּאַבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבוֹר , יַבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יִבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּבוֹר , יִבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבוֹר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יִבְּבְּבְּר , יִבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יִבְיּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּר , יַבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּר , יִבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר , יַבְּבְּר , יַבְּבְּבְּר ,

Rem. Les autres verbes avec א sont: רֶאֶלֶהְ , יֶאֶלֶהְ , יֶאֶלֶהְ , יָאֶלֶה , יָאָלֵה , יָאָלֵים, i. אָרָגוּ ,יָאָלֵים, (§ 66, 6), הַאֶּלָגוּ ,יַאֶלִים.

β) Niph'al et Hiph'îl. — Parf. et part. Niph.: k. קְּהַשְּׁדְ, נְהַקְּשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נָהְשָׁרְ, נַבְּעַרְהָי (מְּאַבְיּרְ : κַמְּרָבְיּר (מַבְּיִרְרָהִי לָּבְיִר אַנְיִּבְּיִר : אַמְרָבְיר (מַבְּיִר הַיִּבְּיִר : הַבְּיִרְיִי (הַחַלְּבָּיִר הַהַּבְּיִר הַהַּבְּיִר (הַחַלְּבָּיִר הַהַּבְּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבִּיר (הַחַלְבָּיִר (הַחַלְבָּיר (הַחַלְבִּיר (הַחַלְבִּיר (הַחַלְבְּיִר (הַחַלְבִּיר (הַחַבְּרִים (הַחַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיִר (הַבְּיר (הַבְּיִר (הַבְּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הַבְּיר (הַבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּבְּר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבְּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִּיר (הְבִיר (הְבִּיר הְיבְּיר (הְבִּיר הְבִּיר (הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבִּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבּיר הְבּיר הְבּיר הְבּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבּיר הְיּבְּיר הְבּיר הְבּיר הְיּבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְבְּיר הְיבְּיר הְבְּיר הְירְיר הְיבְּיר הְיּבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבּיר הְיר הְבּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבּיר הְיבְּיר הְיבּיר הְיבּיר הְיבּיר הְיבּיר הְיבּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר הְיבְּיר

- o. Rem. L'm a quelquefois Ḥāṭēph-S³ghôl (§ 10 a 3): אֲכֹר parle (אָבֹל § 10 c 3); אֲכָל mange, אֱבֹל pour manger. Lorsque le ton descend: אֲבָלְּדְּ en manger 3, 11, אֲבָלְדְּ 2, 17.

Observations diverses. 1. Sur la position du ton quaprès Vav cons., voy. § 641.

- (2. Verbes 2 me gutt.: a) Impérat. Qal בְּחַר , pl. r. בְּחַרבּ; זְעֵקּר , וֹבְּחַר בּר 14. [בְּחַר בּרְכֹּר , בְּרַבְּרַכֹר , mais ψ 72, 17 בְּרַכְּר , מַבְּרַכִּר , Dans יְבְּתַּרְכֹר , 17 בְּרַבְּרָכ , מַבְּרַכִּר , Dans בְּרַכ , 17 בְּרַבְּרַכ , 21, 6, le Ḥāṭēph sert à faciliter la prononciation.
- 3. Verbes 3ème gutt.: a) A l'ultima portant le ton, s. surtout à la 2° f. sg. parf., on intercale un Pathah auxiliaire; cependant le ה suivant conserve Dāghēš et аvâ, p. ex. קַּנְתַּלְּהָ, הְּתָּבְּיָה, לְּקְתַהְּ, לְּקְתַהְּ, (Hiph. de שַּׁבְּעָּרָ, 4, 23 au lieu de יַּשְּׁבְעָּרָ, β) Dans les formes de l'impér., du juss. et de l'imparf. Hiph. avec Vāv conséc., qui n'ont pas d'afformantes commençant par une voyelle, la 2° rad. porte toujours a au lieu de ē, p. ex. הַּבְּעַה , רַבְּעַה (de בַּרָת , בַּעַה , רַבְּעַה) הוֹדְע , הַבְּעַה , הַבְּעָה , הַבְּעָה , הַבְּעָה , הַבְּעָה , בַּעָה , בַעָה , בַּעָה , בַעָּב , בַּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּע הַבְּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָב בָּעָה , בַּעָב בָּעָב הָּע , בַּעָב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָב הָבָּעָה , בַּבְּעָה , בַּעָּב בָּעָה , בַּעָּב בָּעָב , בַּעָּב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בָּעָב בַּעָּב בַּעָּב בַּעָּב בַ
- § 66. Verbes *"n. Les verbes commençant par 66. sont des verbes 1ère gutt., voy. § 65, en particulier o. a. Nous n'avons à considérer ici que la formation de l'imparf. Qal de quelques-uns de ces verbes. A l'imparf. Qal, les verb. suivants ont l's quiescent en ô (voyelle qui est provenue de la prononciation sourde

d'un a, ainsi $ya^{*}khal$ est devenu yakhal, puis yakhal):

toujours: 1. אָבֶר יָאבֶר, יאבֶר ,יאבֶר יאבֶר, יאבֶר, יאבֶר, יַתְּאַבֶר,.

- 2. אָכֵל אָכֵל יִיאָכֵל יִיאָכֵל יִיאָכֵל יִיאָכֵל אָבָל יִיאָכֵל (יִיאָכֵל יִיאָכֵל יִיאָכֵל (יִיאָכֵל יִיאָכֵל ; lorsque le Noun démonstratif (§ 80 a) suit avec un suff., on place, sous le ב, un Ḥāṭēph-Pathaḥ au lieu du Ševâ, p. ex. הַאַּכֵלְנַה 3, 17.
- 3. אָבֶר, וּיּאָבֶר ; יאֹבֶר ; יאֹבֶר ; קיאָבֶר [Job 3, 2—42, 1 à la fin des vers : נַאִּבִר ; אַבֵּר ; מָבֵר ; מָבֵר ; מַבּר ; מַבּר בּיבּיי (aussi à la pause);
- puis, deux autres verbes qui sont en même temps π"> (§ 74):
- 4. אָבָה vouloir, יאֹבָה 5. אָבָה cuire au four, $3^{
 m eme}~pl.~m.$ יאֹפּר ;

enfin, dans la plupart des cas: 6. אָדָּה saisir: יאָתָד, זיי, זיי, זיי, אַדָּד; $1^{\rm ère}$ sg. (17 fois \hat{o} , 3 fois d'après \S 65i);

le verbe suivant se conforme plus rarement aux règles des א"ב: 7. אָטָאָ rassembler, emporter (il est employé 44 fois comme verbe 1° gutt.; il a 3 fois la voy. ô: אָטָה לְּ 104, 29, אַטָּאָ, אָטָאָ, comp. Kænig I, 382 suiv.). La forme אָטָּאָ, de אָטָדְ, appartient au § 68.

b. Le verbe אַרָּאָרָ, aimer (§ 54d) fait, à la 1ère p.sg., לְּבְּרֶבְּּא à côté de אַרָּבּא (4); aux autres formes, il a toujours le son e, אַרָּבּא etc. (§ 65 h).

אחר fait à la 1ère p. sg. אחר 32, 5 (du reste, ce verbe n'est usité qu'au $P^{i\cdot \bar{c}l}$).

c. La radicale א devient toujours quiescente à la l^{ère} p. sg. de l'imparf. Qal (אֹמֵר אָבֶל), rarement à d'au-

tres personnes, voy. plus haut אסף, et קְּמְרוּ 2 Sam 19, 14 pour הַמְּמֵרוּ 2 Sam 2 קּמְמֵרוּ

\$ 67. Verbes "ב. Ces verbes assimilent leur : 67. à la 2° rad., lorsque ce : porte un Š'vâ, p. ex. בָּבֶל (tomber) fera à la 3° sg. m. imparf. Qal: מָלֵל (au lieu de yinpōl). Mais à l'impér., on aura בָּלְל , et, avec la prépos. לִּלְל (§ 55 d). L'Hiph'îl fera donc יְּתְּלֵּל (au lieu de hinpîl).

Rem. L'assimilation n'a, parfois, pas lieu à la pause; p. ex. b. הְּנָבְּיוֹי (4); קּנְבְיוֹי (4); הְּנָבְיוֹי הַ.

(Les verbes מ״נ 2ème gutt. conservent le ב, p. ex. c. רְבָּאַדְ, רְבָּאַדְ, רִבְּאַדְ, וּבְּאַדְ, וּבְּאַדְ וּבִּאַדְ, וּבְּאַדְ וּבּאַדְה, בִּחַם בּאַרָּה בּבְּאַרְ וּבְּאַדְה בּבְּאַר וּבְּאַדְ וּבּאַדְה בּבְּאַר וּבְּאַדְ וּבּאַדְה בּבְּאַר וּבְּאַדְ וּבּאַדְה בּבְּאַר וּבְּאַדְ וּבּאַדְה בּבְּאַר וּבְּאַדְ וּבְּאַדְ בּאַר וּבְּאַדְ בּאַבְּאַר וּבְּאַדְ בּאַר וּבְּאַר וּבְּאַדְ בּאַר וּבְּאַר וּבְּבְּאַר וּבְּאַר וּבּאַר וּבּאַר וּבְּאַר וּבְּאָר וּבְּאַר וּבְּאָר וּבְּאָר וּבְּאָר וּבְּאָר וּבְּבּאוּב בּאַר וּבְּבּאַר וּבּאַר וּבּאָב בּאַר וּבּאָר וּבּאַר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָר וּבּאָב בּאָב בּאָב בּאַר וּבּיּבּאָר וּבּיּבּי בּאָב בּאָב בּאָב בּיּבּא בּיּבּאָר בּאָר בּיּבּא בּיּבּאָר וּבּיּבּאָר וּבּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָבּייים בּאּבּיבּייִים בּאָבּייבּיים בּיּבּיים בּיּבּייבּיים בּיּבּייב בּיּבּאב בּיבּיבּיים בּאבּיביים בּיבּייביים בּיּבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיּבּיים בּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייביים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים

Outre les verbes 2° gutt. § c, les verbes suivants d. ont a à l'imparf.: יַּבָּשֹׁי s'approcher, שַּׁשַׁי baiser, יַבָּע couler, ainsi que les verbes plus rares יָבַע רָחַר, יִשַּׁין. — Ont ō et a: דְּשָׁר, יִשְׁיִן (2) mordre; בְּיִבּר (11), יַמָּרְר (3), faire vœu; יִבְּיִר (2) errer, fuir.

L'inf. des verbes נמח (souffler) rejette le כפר et reçoit comme compensation la désinence ה (comp. § 68 f. 74 k): אָטָּהוֹ (9), avec suff. הַּשָּׁהוֹ (§ 36 b); לְּהַהוֹם souffler. — Remarquer, en outre: אָבָהוֹ (2) toucher, à côté de בָּיבוֹ (6), et לְינִים, planter, à côté de בְּיבוֹ (4). — Pour הוא, voy. § i, pour בְּיבוֹ § 76 e. — Tous les autres verbes (17) conservent régulièrement leur à l' inf. constr.

H. Strack, Gramm. hébr. I.

- f. A l'impér. Qal, ces deux mêmes verbes, et, en outre, יָמֵע (lever le camp), יָשֵׁל (dépouiller) et יָמֵע (dépouiller) et יָמֵע (baiser), rejettent le ב. Les formes existantes sont: שֵׁל, הִשֶּׁי 19, 9, הִשֶּׁי , aussi בְּשִׁר , בְּשִׁר , בְּשִׁר , בְּשִׁר , בְּשִׁר , בְּשִׁר , בְּשִׁר (3); שֵׁל (4); שֵׁל (2), dépouille, הַשֵּׁי 27, 26. Pour בְּשִׁר, voy. § i; pour בְּשָׁר , בַּרָּג , יִבְּרָר , וְּכָּלַר , בִּרָּנְיִע הָנָבְלר , בִּרָּנְיִע הָנָבְלר , בִּרָּנִיע , בָּרָנִיע , בָרָנִיע , בָּרָנִיע , בַּרָנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרָנִיע , בַּרַנִיע , בַּרָנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִייִ , בַּרָנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנּיע , בַּרַנִיע , בַּרַנְיִיע , בַּרַנִיע , בַּרַנְיִיע , בַּרְנִיע , בַּרַנִייִיע , בַּרָּבְּיִי , בַּרְנִייִּע , בַּרְנִיע , בַּרְנִייִיע , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִּבְּי , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִי , בַּרְנִייִי , בַּרְיִיבְּייִי , בַּרְיִי , בַּרְיִי , בַּרְנִייִי , בַּרְיִי , בַּרְיי , בְּיִיי , בַּרְיִי , בַּרְייִי , בַּרְיי , בַּיִי , בַּרְיי , בַּרְיי , בַּרְיי , בַּרְיי , בַּיִי , בַּיִי , בַּרְיי , בְּיִיי , בְּרָּיי , בְּיִי , בְּיִיי , בְּיִיי , בְּיִייּי , בְּיִייִּיי , בְּיִיי , בְּיִייִי , בְּיִייִי , בְּיִייִּיי , בְּיִיי , בְּיִי
- g. La voyelle passive de l'Hoph'al est toujours (§ 61g), p. ex. מְנָשׁר , הְנָשׁר.
- ג. Le verbe קְלָק, prendre, se conjugue (à l'exception du Niph'al, לָּקָח (מְּלָּקָה) sur le paradigme des ניפֿר), ainsi: impérat. קַּחָה; inf. חַבָּף, avec בּלְחַהְה (ṣans Dāgh., voy. § 6/3); אָרָה (sans Dāgh., voy. § 6/3); Hoph. Imparf. פּרָה.
- i. לָתֵּלְ, donner, assimile sa dernière rad. au n suivant (§ 10g), p. ex. בְּתָּקְם; 2° m. sg. est ordinairement écrite plene הַהְּתָי; 1²٠٠ pl. נְתָּלֵּה; infin. הַתַּ (pour tint), avec suff. הָתִּר; impérat. הַתָּר, הְתָּר, הָתָר, הִתָּר, יְתָּר, יְתָּר, וֹיִתְר, וֹיִתְר, וֹיִתְר, יִתְּר, וֹיִתְר, וֹיִתְר, יִתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִּתְּר, יִתְּר, יִּתְּר, יִּתְּרְּר, יִּתְּרְּרְּתְּרְּרְּתְּרְּתְּרְּרְּתְּרְּרְּתְּרְּרְרְּתְּרְּרְּתְּתְּרְּתְּרְּרְּתְּתְּרְּתְּתְּרְּתְּתְּרְּתְּתְּתְ
- k. Sur les verbes doublement faibles, tels que מָשָּׁא, מָשָׁה, נְמָה ,נְמָה ,נְמָה ,נְמָה ,נְמָה ,נְמָה ,נֹמָה ,נַמָּה ,נֹמָה ,נֹמָה ,נֹמָה ,נַמָּה ,נַמָּה ,נַמָּה ,נַמָּה ,נַמָּה ,נַמָּה ,נֹמָה ,נַמָּה ,נָמָה ,נַמָּה ,נְמָה ,נְמָה ,נְמָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נַמָּה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נְימָה ,נ
- 68. § 68. Verbes מ"ר (1° catégorie מ"ב, primitive a ment מ"ב). Les verbes מר"ד sont ceux dont la 1° rad. était à l'origine un קלד correspond à l'arabe wălădă; comp. encore קלד, enfant, 11, 30). Ce ו (§ 10e) s'est changé en dans les conjug. I, III, IV, partiellement

- dans VII; mais, protégé par les préformantes des conjugaisons, il s'est maintenu dans II, V, VI, partiellem. aussi dans VII, et cela, sous les formes suivantes:
- 1. au commencement de la syllabe, en qualité de b. consonne: α) toujours au Niphʿal: רְּבָּלֵד, יִּדְּלֵב, le jour de sa naissance; β) quelquefois à l'Hithpaʿēl: הְּתְרֵבָּד, confesser, בַּהְתְרַבָּד 45, 1 lorsqu'il se fit reconnaître, בַּרְּתְרַבָּד il plaidera. Le י demeure à l'Hithpaʿēl des verbes רָבֵּץ, רְחֹשׁ, רָלֵּך .
- 2. A la fin des syllabes, en qualité de voyelle: c. a) fondu, à l'Hoph'al, dans une voyelle homogène: הַּלְּבֶּל, הַּרְּבֶּד, הַהְּבֶּד, β) contracté, au Niph'al (§ 59 b) en ô avec l'ă primitif: נּלָּד, natus est, נּלָּד, natus; de même, à l'Hiph'îl (§ 61 c) הַוֹּלִיד, יִוֹלָיד, יִוֹלָיד, יִוֹלָיד.
- Rem. 1. Dans quelques cas, à l'Hiph., la syncope du ה' n'a pas été opérée, p. ex. רְּהוֹשִׁיבֵּ ψ 116, 6, comp. § 61e Rem. || 2. On rencontre rarement des formes non contractes qui ont conservé le ה' à l'Hiph.; p. ex. רַּשִּׁרוּ Prov 4, 25, הַּיִּשִׁר rends droit, impér. ψ 5, 9 au Q³rê (le K³thibh donne הַּשִּׁיִה). Comp. aussi G 8, 17 בַּיִּבְּעָה Q³rè (אַ הּוֹצָּא K³th.). || 3. On trouve un inf. Hoph. de בַּיִּבָּי avec Dagh. au lieu d'une voy. longue: הַּבָּיִה (§ 60k) pour houlèdeth.

Il existe, au Qal, deux formations différentes:

ment l'imparf. de la même manière, les verbes: יעק (med. ē), יעד , יעד (l'inf. et l'impér. manquent à ceux-ci). | — De יְסֵד, fonder, on trouve un inf. (avec ¿לִיסֹד ; l'imparf. et l'impér. manquent.

- e. Rem. יקר et יקר précieux, imparf. יקר et יקר ביקר et ייקר. -- יִקר brûler, imparf. ביקר et ביקר.
- ק. 2. Imparf. avec les voyelles ê, é, * ou ê, á; 7 verbes appartiennent à cette catégorie: שָּבָּר, habiter; imparf. שֶּבֶּר, וְיַשֶּׁב, וְיַשֶּׁב, וְיַשֶּׁב, אַשֶּׁב, בְּשֵּׁב, אַשָּׁב, אַשָּׁב, אַשָּׁב, בְּשֵּׁב, יִשְּׁבָּר, אַשָּׁב, שַּׁב, ישִּבְּה, שַּׁבָּר, שְּבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַׁבָּר, שַּבָּר, שַבְּר, שַבְּר, שַבְּר, שַבְּר, בְיַב, בְּיַב, בְיַב, בְיַב, ווּשְׁבָּר, שִּבָּר, יִבְּר, בְיַב, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, בִיב, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבָּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבָּר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְּר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבְּר, יִבּ
- g. Rem. 1. L'inf. des verbes מו"ב est parfois en הַ (comp. § 55b): בְּּבְּה (souvent employé), בְּבְּה (4), בְּבְּה ! 2. L'inf. abs., partout où il se présente, est régulier: הָלוֹף. || 2. L'inf. abs., inf. מָבָּה ', inf. abs. בְּבָּה', imparf. בְּבָּה' donner; on trouve seulement l'impér. בַּבִּי ; mais הְבַבָּה age, agite (aussi dans un discours adressé à plusieurs personnes 11, 3.4) et הַבֹּבּר.
- Niph'al. La 1^{èce} p. sg. de l'imparf. a toujours i: מַאַרָּדָע ,אַרְּדָע ,
 לַפָּרָע ,אַרְדָע ,
 Comp. § 59 d.

קּלָּהְ, aller, se conjugue sur הָלָבְּ à l'inf., à l'impér., i. à l'imparf. Qal et à l'Hiphʿîl; inf. לָבֶת (mais, avec suff.

^{*} L'é de la 2° syllabe provient d'un i primitif; comp. l'arabe wălăda, imparf. yălidu. Comp. aussi אָרָה § 67 i.

; imparf. לֶכָנָה ,לֶכָּר ,לְכָר ,לְכָר ,לְכָר ,לְכָּר ,לֵכָּה ; imparf. יֵלֵבְּ ; imparf. יֵלֵבְּ ; imparf. יָלֵבְּרָ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיַּלֶּךְ ,רַיִּלֶּךְ .— Exceptions, p. ex. יְהַלְחָבָּר.

Rem. לְּכָּה age (voyons!), s'emploie aussi lorsqu'on s'adresse k. à une personne fémin., 19, 32, ou à plusieurs 31, 44.

§ 69. Verbes פר"ד (II° classe des מ"ב, primit. 69. "ב).

Qal. L'impér. n'existe pas dans l'A. T.; on trouve l'infin. שֵׁבִי Es. 27, 11. — בשר être bon, רְשֵב et בְּשֵׁי, וְיַנְישׁר se réveiller, יְבִיּישׁר יִנְיִּלְיִי (arab. yabisa) être sec, inf. שׁבִּי et 8, 7 יְבַשׁׁי, imparf. יְבַשׁׁי, וְרֵיבׁשׁ ; Hiphʿil יִבִּשׁׁ sur le modèle des v. מַר״.

Hiph'îl. L'ay primit. (sur l'a dans la préform. du b. parf. Hiph., comp. § 61 c) se contracte en ê: הֵימִיב, בָּימִיב, פָּימִיב, פָּימִיב etc.

On rencontre parfois des formations doubles: c. בימיר etc.

§ 70. Verbes x" p (IIIème classe des "") Quel- 70. ques verbes ""p, surtout ceux dont la 2° rad. est x, assimilent dans cette lettre leur 1ère rad., quand celle-ci porte un Ševâ quiescent (comp. les z"p). La liste ci-dessous indique les principales différences qui se trouvent dans la formation des verbes de cette catégorie:

יַבַּק, verser, inf. צֶּקֶת; impér. יְצִיק et אָב; imparf.

יִצִּק et (p. ex. 28, 18. 35, 14) יְצִיק (intrans. בְּיֹבֶּע se répandre). V* הְצִּיק placer, poser; VI הַצָּיִם être versé, בְּיַבִּיק, בְּיַבִּיק.

יַצֵּר former, imparf. יְאַרֵּהוּ et יָנְיּצֶר, וַוְּיּצֶר, II יַצְּיֹדוּן. VI יִצְּר וּיִצֶר.

יצח brûler, imparf. תְּצְחְנָה. II יצח être allumé; V הצית.

- ריבג), V הְצִיגָ placer, הַמְצִיגָ VI imparf. יַצֵּג. יצֵע), V étendre, disposer un lit. יַצָּע ;יִצִיע im-
- parf. Hoph. ou parf. Pu.
- (יבב), VII הְּחַיֵּצֵב (se placer, se présenter) n'appartient, probablement, pas à cette classe; car II הָצָב, V הָצִּיב, V הָצָּב, doivent plutôt remonter à une rac. נבר (verb. ב"ב).
- 71. Y§ 71. Verbes "".** En vertu de sa nature de " demi-voyelle (comp. § 10 d), le , lorsqu'il est 2° rad., disparaît tout à fait, ou perd du moins sa valeur de consonne: c'est ce qui a lieu dans tous les verbes qui ne dépendent pas à la fois de deux classes de v.

^{*} Les chiffres romains, pour abréger, indiquent les diverses conjugaisons (ainsi, II Niph'al, V Hiph'îl, etc).

faibles (p. ex. קדם se lever, רוֹם פֿרּרּם faibles (p. ex. קדם se lever, בידי être haut, פרים retourner), et dans la plupart de ceux qui sont en même temps v. guttur. (p. ex. בידי reposer). — Pour cette catégorie de verbes, les dictionnaires indiquent l'infinitif comme terme de ralliement (voy. § 48e).

REM. Le reste consonne ferme dans tous les v. qui sont en même temps "5 et dans quelques v. guttur. (p. ex. 515 expirer).

Le Pôlēl, voix active, et le Pôlal, voix passive, c. ne se distinguent l'un de l'autre (si l'on excepte le partic. pl., comp. § 60i מְּמָפֶּלִים, מְשָׁלִים) que dans les formes suivantes:

Act. בְּיִבְּיִם , קּלְנְמָם ; הְּקוֹמָם, יְהְקוֹמֵם, יְקּלְנִמָם, יְקּלְנִמָם, יְקּלְנִמָם, יְקּלְנִמָם, יְקּלְנִמָם, יְקּוֹמֵם, Pass. בּיִמְם, יְקוֹמֵם, יְקּוֹמֵם, פּוֹמֵם, etc.

II. Les autres conjugaisons. - Règle du d.

- ton. Les desinences $\neg \neg$, \neg , $\neg \neg$ sont, en général, dépourvues du ton ($\S 50 b \beta$), parce qu'on voulait accentuer l'importance de la rac. verbale abrégée. Voy. cependant le Hoph. $\S p$.
- f. Qal transitif (§ f.g.ha.). 1. Au parf., le son a caractéristique de la 2° rad. a complétement supplanté le et la voy. qui le précédait: מָּמָה, ainsi que l'accentuation de la syllabe rad. à la 3° f. sg. מְּמָה et à la 3° pl. אַמָּה reposent sur le même principe.
- g. 2. Partic. a) on explique le part. actif p en remontant à la forme fondam. du part. (comp. § 58a, arabe qâtil. Hébr. qâvim, qâim, qâm): fém. πρρ.
 β) Au part. pass. pp, la voyelle grave passive ou l'emporte sur les autres.
- ג. 3. Dans les autres modes, qvum est devenu qoum: הוח inf. et impér., יְקְרוּם imparf. (mais à l'inf. abs. קטול: בקטול).
- i. Qal intransit. (med. ē et ō). מְם il est mort, fém. מְּחָה, 2º מֵּהְבּי, 1º מֵהְנּי , מֲתוֹר , מֵהְנּי , מְתוֹר , מְהָה ; part. מִתְּה mortuus, fém. מִרְּח מִתְּה mortua; inf. מוֹר (abs. מוֹר); impér. מוֹר (écrit defective); imparf. מוֹר בּוֹשׁ מִילִּה avoir honte, בּוֹשָׁה, 2º fém.

בְּשְׁהֵּר , l^{ère} בְּשְׁהֵּר ; *pl.* בּשְׁהָּר ; part. קבּשְׁהָר (la 2º *pl.* avait, sans doute, un o bref); part. *pl.* בּשִׁר ; impér. בּשָׁר , בּשָׁר ; imparf. אור , וויך נוֹשׁ ; imparf. אור , וויף : יבּוֹשׁ ; imparf. אור , וויף אור . יבּוֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁר . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁר . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁ . יבּיֹשׁר . יבּישׁר יבּייִשׁר . יבּישׁר יבּייִשׁר יבּיִשׁר . יבּישׁר יבּייִשׁר יבּייִשׁר יבּייִשׁר יבּייִשׁר יבּיִשְׁר יבּיִישׁר יבּיִישׁר יבּיִישׁר יבּיִשְׁר יבּיִשׁר יבּיִשׁר יבּישׁר יבּישׁר

Niph'al. — La voyelle de la rac. devenue mono- k. syllabique est ô à tous les modes. Inf. et impér. בְּקְמֵל; imparf. יְקְמִים; parf. et part. יְקְמִים (voy. § m).

Hiph'îl. — Ici le n a été complétement supplanté l. par la voy. suivante de son différent, sans pouvoir modifier cette dernière, imparf. [77] (arabe yŭkîmŭ)*.

Voyelle de la syllabe préformante (§ m—p). — m.

1. Par le fait que disparaît comme consonne, la syllabe préformante devient en général ouverte. Elle reçoit donc, si elle précède le ton, une voy. longue:

a) l'à devient ā. יְּקְמֵּיל יִּקְיִם: יִּקְמֵיל ; יָּקִים: יִּקְמֵיל ; יָּקִים: יַּקְמֵיל ; יָּקִים: יַּקְמֵיל ; יָּקִים: מַּמְיֹל ; יָּקִים: מַמְיֹל ; יָּקִים: מַמְיֹל ; יַּקִים: מַמְיֹל ; יַּקִים: מַמְיֹל ; יַּקִים: מַמְיֹל a qui existe encore dans le verbe fort, mais aussi pour celui qui s'est abrégé en i au Qal et au Niph. de ce même v. f.: imparf. Qal יִּקִים (§ 57 d): יִקִּיִּם (§ 59 b): יִקְּיִּמֵּיֹל ; imparf. Hiph. יִּקִיִּם ; imparf. Qal יִּקִּיִּם ; imparf. Hiph. יִּקִיִּם ; imparf. Qal יִּקִּיִם ; imparf. Hiph. יִּקִיִּם: tu les ramèneras; Inf. Hiph.

β) A l'Hiph., i devient ē. הַקִּים; de même, n. avec prolongement anormal: part. מַקְּיִיל, même

^{*} Ce son î (comp. encore le part. muqîmun) a été, probablement, la cause de l'apparition de l'î dans בַּלְטִיל, dans בַּלְטִיל et aussi dans בַּלְטִיל. Comp. § 61 c. e.

prolongement dans les v. צ"ע, § 73 k). — Lorsque le ton descend: מקימים.

- מ. Rem. La préformante ד porte, dans certains cas, au lieu de —: α) toujours à la 3° pers., p. ex. בְּבְּיבוֹי il les a dispersés, אוֹן בְּבִּיבוֹי ils l'ont fait mourir; β) rarement aux 1° et 2° pers., p. ex. פּבּי חוֹים nous avons répondu, הַּבְּיבוֹי (§ 77) ψ3, 6 (mais ce changement de voy. n'a pas lieu après le Vav cons., ni avant les suff.; ainsi, on a בְּבִּיבּיִיִּירְבָּי je t'ai dispersé, etc.).
- p. 2. L'Hoph. a toujours ou. Par suite de l'importance de ce son, il n'était pas nécessaire d'allonger la voy. de la syllabe radicale; הַּלְּמֶם, הַּלְּמֶם, הַּלְּמֶם, הַּלְּמֶם, הַּלְּמֶם,.

Rem. הורֵיך (§ 68 c, verbes """) est extérieurement semblable à ce Hoph. On pourrait dire, peut-être, avec plus d'exactitude que les formes de l'Hoph. des v. "" (et "") se sont construites sur le modèle des v. """.

q. Voyelle de séparation (§ q—v). — Pour soutenir la voy. longue (ou allongée) de la rac. devenue monosyllabique, la syllabe fondamentale est maintenue ouverte devant les afformantes net par une voyelle de séparation, qui est ō au Parf., è (¬, ¬) à l'Imparf. — Cette voy., qui reçoit le ton dans les cas où la syllabe fondam. devrait l'avoir, s'emploie toujours au parf. Niph., jamais à l'Hoph. ni au parf. Qal (elle n'y est pas nécessaire, d'après § f et p), et généralement dans tous les autres cas (ainsi, aux parf. Niph. et Hiph., aux imparf. Qal et Hiph.; il n'existe pas d'exemples de l'imparfait Niph'al relatifs à ce cas particulier). Exemples: הַּקִימִיּהַר, הַיִּקִיִם; הָּתְּקִיבֵּיה, רָקִיִּם.

REM. La voy. de séparation n'est probablement pas, à propre-r. ment parler, une voy. intercalée, mais plutôt la voyelle de la désinence radicale qui s'est conservée sous cette forme (Kænig I, 322); elle serait donc, sous ce rapport, analogue à la «voyelle de liaison» (§ 22d. 79e). En arabe, abréviation de la voyelle radicale: ǎqâmă, ǎqamtǎ.

Au Parf. Niph., l'ō de la syllabe radic. devient s. ou, au moins dans les cas où le ton descend d'une syll. par l'effet de la voyelle de séparat.: יָסׁרְּנֹחִי il s'est retiré, יָסׁרְנֹחִי — Dans les 5 endroits où le ton descend de deux syllabes (2° m. pl.), l'ō est resté: יָסׁבֹּנִי ils sont dispersés, בּיִּבְּיֹבְיִם :

On omet parfois la voy. de séparation. Les exem- t. ples ci-dessous montrent quelles modifications de la voyelle radicale cette omission produit. A l'imparf. Qal, קַּמָּבֶרֶּהָ, הְּשָּׁבֶרֶּהָ, au parf. Hiph. דְּכִיפָּהְ j'ai agité, הְּבִימֶּר, tu as ag.; à l'imparf. Hiph., fém. pl. הְבִימֶּר, elles apporteront, הַשַּׁבֵּרֵה elles ramèneront.

REM. La voy. de séparat. est régulièrement omise à l'Hiph. u. de ראם, p. ex. הקלים interfecisti, הקלים, et lorsque le ton descend ביא et interfeciam eam, בוֹאָלים; souvent pour אוֹב § 76h.

Au parf. Hiph., malgré la voy. de séparat., la voyelle radi-v. cale a parfois \bar{e} au lieu de \hat{i} , en particulier après le Vāv conséc., p. ex. [25]; mais on aura [25] «et tu élèveras.»

Jussif.—Qal יָּלְם, Hiph. יָּלְם; quand le v. ש"ל est x. aussi v. 3° gutt: יַלְם (comp. § $65s\beta$).

Avec Vāv consécutif—Qal רָּלְּקָם; 3° gutt. ou רּלְּבָּד ; 3° gutt. ou רַלְּבָּד ; 3° gutt. ou רַלְּבָּד ; 3° gutt. ou רַלְּבָּד

- רָלְּסֵר , וְלָּסֵר , וֹלָּכֵּר , וֹלָּכֵּר , וֹלָּכֵּר , וֹלָּכֵר , וַלָּכָּר , וַלָּכָּר , וַאָּקִים , ווֹאָקים , ווֹאָקים , ווֹאָקים , ווֹאַקים . יַאַקים
- 72. § 72. Les verbes ש"ד ont î comme voyelle de la syll. radicale, à l'inf., à l'impér. et à l'imparf. du Qal; ils sont semblables aux v. "ד, au parf., au part. et à l'inf. abs. du Qal. L'inf. Qal suit souvent l'analogie des v. "ד" (voy. § d).
- b. Qal (§ b—e.). Parf. הָלָתָּר, הָלָבְ, הָבְבָּ, הָבְבָּ, הָבְבָּ, הָלָבָּ, בְּלָתּר, בְּבָּלְתּר, בַּנְתָּר, הָבֹּ Sam 9, 24.
- c. Le parf. avec î ne se trouve que dans בינחר et בינחר (Dan), בינחר (Job), וְדִיגוּם (Jér).
- e. Rem. 1. On ne peut distinguer les imparf. de la forme רֶבֶּרֹן des imparf. Hiph. que par le moyen du sens du contexte. — 2. L'inf. en î s'emploie aussi comme inf. abs.; comp. pourtant שום Es 22, 7, ער בא Jug 11, 25, שום Néh 8, 8, שום Es 61, 10.
- f. Le Niph'al, l'Hiph'îl et l'Hoph'al sont semblables à

ceux des v. יֶּהבין être intelligent; Hiph. inf. הָּבִרן, imparf. יָבִרן, part. מֵבִרן.

Pôlēl et Pôlal comme ceux des v. צ"ר. — Pilpēl g. ב"ל. — Pilpēl g. אַבַּלְבֵּל ,רַיַבְלָבָּל ,רְבַלְבָּלְתִּר ; prendre soin de: אַבַּלְבָּל

Ce qui a été dit au sujet de la position du ton a. dans les verbes ל"ב (§ 70 d. e) est également applicable ici, p. ex. שׁמֹר אַתִּר בַבּוֹר, 9, 21, שִׁמֹר אַתִּר בַבּוֹר (G 40, 15. Mais, dans les v. "ב", les désinences ה", ה, יד peuvent recevoir le ton aussi dans quelques autres cas, surtout quand une guttur. les suit: בְּבֹר 26, 22.

- est rarement consonne ferme dans ces v., p. ex. i. אוֹיַב , אַיְבַהִּר
- § 73. Verbes $\mathfrak{Z}''\mathfrak{Z}$. Ce sont les verbes dont la 73. 3° rad. est semblable à la 2°.
- 2. L'intercalation d'un ô invariable après la lère rad. c. (comp. arabe III qâtălă et § 49g) a lieu: au Pô'ēl, au Pô'āl et à l'Hithpô'ēl (extérieurement semblables au Pôlēl, au Pôlal etc., et dont la flexion est la même, § 71 b.c). Exemples: יְהוֹלֵל il rend fou; בְּיהוֹלֶל insensé, יְחִהְלֵלִי ils deviendront fous; בַּיִּחְרְוֹלֵּב 25, 22; בַּיִּחְרְוֹבֶּב 25, 22; בַּיִּחְרִוֹבְּב 25, 22; בַּיִּחְרִוֹבְּבּ 26, 22;

- d. 3. Pilpēl: הָתבּלְבֵּלֹה, בְּלְבֵּלֹהָ, הָלְבֵּלֹהָ.
- e. Quelques verbes forment leurs conjug. intensives de plusieurs des manières indiquées ci-dessus, et parfois sans qu'il existe entre ces diverses manières une différence de sens; p. ex. בְּיִבְבָּאַדְּ, tu as brisé, יֵיְרְבָּאַדְּ, mais il arrive aussi qu'elles représentent des sens divers, comme p. ex. יְיִהֹלֵל, il louera, יַהֹלֵל, voy. § c.
 - II. Les autres conjugaisons. Règle principale. Les deux consonnes semblables se fondent en une seule double-consonne; la voyelle de la 2º radicale va se placer sous la 1ère. A cause de cette abréviation de la rac. verb., les désinences ת, , , , , , sont, le plus souvent, dépourvues du ton (comp. § 71 d): תוֹחוֹ être effrayé: parf. תוֹח, fêm. תוֹחוֹ, pl. תוֹחוֹ, inf. et impér. בס.
- g. Le ton se place sur les désinences דּיִי, זְּ, דִּי: α) souvent après le Vāv conséc. § 64 dɛ; β) plusieurs fois aussi devant une guttur., p. ex. בְּבִּדִּים 1 Sam 25, 10; γ) quelquefois dans certains autres cas, surtout à la 3° pl. parf., p. ex. ψ 3, 2. 55, 22. 69, 5. 104, 24.
- i. Prolongement de la voyelle de la syllabe radicale.
 Si la double-consonne termine le mot, le Dāgh. disparaît. Dans ce cas, α n'est point allongé (§ 11 e 2). La

voyelle fondamentale de l'Hiph. est ē (l'î ne peut pas se mettre devant la double-consonne), p. ex. הַּמָבּל; souvent aussi d: surtout au parf. (3° f. sg. et 3° pl. presque toujours): הַמַבּל il a réduit en poudre, הַמַּבּל ; mais, devant des gutturales, ce sera ē: הַמָּבּר.

Voyelle de la syllabe préformante. Comme dans k. les v. ק"ב (§ 71m—p). 1.a: Hiph. imparf. קבר, inf. et impér. קבר, Qal imparf. קבר, Niph. parf. קבר, β 1.β: Hiph. parf. מֵקִרם, part. מֵקֵר (comp. מֵקֵר § 71 n). ן 2.: Hoph'al הוכר, ou ferme.

Voyelle de séparation (comp. § 71 q—v). Pour la assurer l'exacte prononciation de la double-consonne, on intercale devant les afformantes met dans les 4 conjugaisons (donc, aussi à l'Hoph. et au parf. Qal) une voyelle de séparation, qui sera: ō au parf., è (ישָר, ישׁ) à l'imparf. et à* l'impér. L'ō et l'ē de la syllabe daghēšée s'abrègent alors en ŭ et en ¡ (parce qu'une voyelle longue ne peut demeurer dans une syllabe entièrement fermée). ō: Qal ישְׁלַבְּהָּ, וֹחַלְּבָּהָ, וֹחְלַבְּהָּ, Hiph. יְּהַבֶּבֶּיהָ, יִיִּסְבֵּרְ liph. יִּהְבֶּבֶּיה, יִיִּסְבֵּרְ liph.

Rem. Il n'existe pas d'exemples de l'Hoph. avec afformantes commençant par une consonne (5, 2). Le caractère invariable de

^{*} Probablement; car il n'existe pas d'exemples de ce mode dans l'A. T.

l'ou dans les préformantes est certifié par l'existence du part. fém. plur. רוֹבְּסֵבְּיה.

- m. Redoublement compensatif. Comme, dans les formes sans afformantes, il n'est pas possible de discerner le caractère de double-consonne de la lettre finale, on redouble parfois la 1ère rad. par compensation: ainsi, à côté de סָב, on aura aussi בְּיִּלְּבּוֹל , יִיִּלְּבְּׁל , יִיִּלְּבְּׁר , יִיִּלְבְּׁר , יִיִּלְבְּׁר , וֹיִיּלְבְּׁר , וֹיִלְבְּׁר , וֹיִלְבְּׁר , וֹיִלְבְּר , וֹיִלְבְּר , יִיִּלְבְּר , וֹיִלְבְּר , יִיִּלְבְּר , וֹיִלְבְּר , יִיִּלְבְּר , וֹיִלְבְּר , וֹיִלְבְּר , וֹיִלְבְּר , יִיִּלְבְּר , וֹיִלְבְּר , יִיִּלְבּר , וֹיִלְבְּר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְבְּר , וֹיִילְר , וֹיִיּבְּר , וֹיִיִּבְּר , וֹיִילְר , וֹיִיבְּר , וֹיִיּבְּר , וֹיִיבְּר , וֹיִיבְּיב , וֹיִיבְּר , וְיִּבְּר , וֹיִיבְּר , וֹיִיבְּר , וֹיִיבְּי , וֹיִיבְּר , וֹיִיבְּי , וְיִיבְּר , וֹיִיבְּי , וֹיִיבְּי , וֹיִיבְּי , וֹיִיבְּי , וֹיִיבְּי , וֹיִייִי , וְיִיבְּיִי , וֹיִיי , וֹיִייִי , וֹיִייִי , וֹיִייִי , וֹיִייִי , וֹיִיי , וֹיִי , וֹיִייִי , וֹיִי וְיִיי , וֹיִייִי , וֹיִי וְיִיי , וְיִייִי , וְיִייִי , וְיִייִי , וְיִייִי , וְיִיי , וְיִייִי , וְיִייִי , וְיִייִי , וְיִיי , וְיִייִי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִייְיִי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִייְי , וְיִיי , וְייִי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְייי , וְיִיי , וְייִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְיִיי , וְי
- n. Redoublement négligé. La difficulté de discerner la présence de la double-consonne à la fin des mots expliquera pourquoi on a, ici ou là, négligé de redoubler la 2ème radicale Imparf. Qal, 3° pl. קַּמַבּ, ils projéteront 11,6; 1ère pl. כָּמַבּ, cohortat. קָמַבּ, (n'existe pas dans l'A. T.), בַּמְלָּהָת nous voulons confondre 11,7; parf. Niph. 3° fém. sg. בְּמַבֶּה, כָּמַבָּה, 9, 19; 2° m. pl. בְּמַלְּהָם, 17, 11.
- o. Qal intransitif. a) Parf., avec ō: לְּבֵּל 49, 23, de rābhōbh. β) Imparf., souvent avec les voyelles ē ἀ (comp. יְבֵּלֵל, surtout: יְבֵיל il est amer, יְבֵּלְל, pl. יְבֵּלְל, pl. יְבֵּלְל, mais יְבֵּלְל, mais יְבַּלְל, il sera méchant, יַבְּלָּר, mais יְבַּלְל, il sera tendre, mou; יְבֵּלֶר et c'était étroit (forme qu'il ne faut pas faire dériver de בַּלָּיָר, 19 de יִבְּלָּר, 19 de יִבְּיַל, γ) inf. יִבְּלֵּר dans leur égarement 6, 3.
- p. Vāv consécut. רַיָּכֶל; Hiph. רַיָּכֶל;

Rem. On reconnaît à un petit nombre de formes seulement b. que quelques verbes ל"ב ont eu primitiv. un ז comme 3° rad. Voy. surtout: לְשֵׁלֵּדְיּ a côté de יְשֶׁלֶּדְיּ ; en outre, les formations Pi'lel: מַשְּׁבִּוֹרָ מָשֶׁה être agréable (de בַּמְשַׁהְוֹרָ מָשֶׁה comme les archers 21, 16 (de מַבוֹח et l'expression très usitée (﴿ archers 25, 16 (de בַּתְּבְּהַרָּה (﴿ archers 25) וְּשִׁבְּתְּרָה (﴿ archers 25).

Dans tous les autres cas, la 3° rad. a perdu sa c. valeur de consonne: 1. ou elle se fond avec la voyelle qui précède; 2. ou même elle disparaît absolument. Dans ces deux cas, on place un 77 à la fin du mot, pour marquer la présence de la voyelle longue* (§ 2b). — Comp. aussi § 31b.

- I. Fusion du vavec la voyelle précédente (§ d.e): d.
- 1. en ê, à la forme fondamentale de l'impér. Qal p. ex. רְאֵה, et, en conservant le י écrit, devant le n et le des parf. passifs (Pu. Hoph. et, dans la plupart des cas, Niph'al), p. ex.: הָּהֶלֵיתִר, יָנְבֶלִיתִר, יָנְבֶלִיתִר, jussus es, הְּתְלֵיתִר, p. ex.: הְּתְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, p. ex.: הְּתְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, p. ex.: יְנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, p. ex.: יְנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, יִנְבְלֵיתִר, et, en conservant le י écrit, devant le n et le n e
- 2. en î (presque toujours —) devant le ה et le כ e. des parf. α) toujours du parf. Qal: רָאִיהָר, רָאִיהָר; β) le plus souvent des autres conjug. actives et de

^{*} Le n ne doit donc pas être pris pour la 3e rad.

H. Strack, Gramm. hébr. I.

- f. II. L'omission du —, avec maintien (dans cert. cas, prolongement, ou «inflexion») de la voyelle primitive qui précède, a lieu:
 - 1. A la forme fondamentale de tous les parf., פָּלָה , הַלְטֵל ; עָּלָה ; נְרְאָה : נִלְטֵל ; עָּלָה ; לָּכָּה ; לָּכָּה הפ̂me כָּלָּה (\S 60~d β), הְשָּׁקָה ; הְתְּנַּה ; הֹתְנַּה (\S 61~c).
 - 2. Avec prolongement partiel (inflexion) de l'aen è:
 α) à tous les imparf. sans afformantes, p. ex. רְּבָּשֶׁה, רְּבָּשֶׁה, בְּבַּשֶּׁה, יְבַּעֶּה, בְּבַּעֶּה, בְּבַּעֶּה, בְּבַּעֶּה, בְּבַּעָּה, בְּבַּעָּה, בְּבַּעָּה, בְּבַּעָּה, בְּבַּעָּה, p. ex. בְּבָּעָּה, בְּבָּעָּה, p. ex. בְּבָּעָה, בְּבָּעָה, p. ex. impér. et inf. ('est, en général, maintenu écrit), p. ex. impér. et inf. ('est, en général, maintenu écrit), p. ex. impér. בְּבָּעִינָה, imparf. בְּבָּעִינָה, בְּבַּעָרָנָה, בְּבַּעָרָנָה, בְּבַּעָרָנָה, בּבַּעַרָּנָה, à cet égard, entre toutes les conjugaisons est probablement, en partie, le résultat d'un travail d'uniformisation toute artificielle.
- 3. A la forme fondam. des impérat. (Qal excepté),
 p. ex. מַמֵּל, הַקְמֵשל; בַּיֵּה, הַקְמֵשל.
- i. 4. A l'inf. abs.: רָאֹח, מְמֵל, aussi יָרָאל, קְמֵל; קְמֵל ; קְמֵל ($\S x \delta$).
- k. 5. A l'inf. (constr.) qui, à toutes les conjug., reçoit la désinence n (comp. § 67 e) précédée d'un ô:

לְהַרְאוֹת ; gutt. לְהַרְאוֹת .— Par exception, les inf. constr. sans ד: 48, 11. בְּשׁוֹת 50, 20, יַשׁה 31, 28.

- 6. Au parf., la 3° fém. sg. avec l'ancienne désinence l. ath, était d'abord galayath, puis gālāth, p. ex. בּשָׁת Lév 25, 21; mais elle se présente, ordinairement, avec double désinence fém.: בְּיָתָה, הָיָתָה,
- III. L'omission du י et de la voyelle précédente m. (ou, suivant les cas, du Š'vâ mobile) a lieu: devant les afformantes י, (pour le ה ב cohort., voy. § v), p. ex. יְהַלְּבֶּר, לְבֵלֵּר, לְבֶלֵּר, לְבָלֵּר, יִבְלַלָּר, יִבְלַלָּר, יִבְלַלָּר, יִבְלַלָּר, יִבְלַלָּר, יִבְלַלָּר, יִבְלָעִלֹר et devant les suff., p. ex. יְהַלְּמֵילֹר eos.
- IV. L'apocope du ר et de la voyelle précédente, n. à la fin des mots (§ n—u) a lieu: A. rarement à l'impér.: du Pi'ēl, בְּהָה (3) et אַב (10) commande; סַ essaie; de l'Hiph.: הָרֶב et הַרֶב multiplie; הַרְבַּה (2) et הָרֶב (6); הַכֵּל (5) הַעַל (6), de הַבָּה (6), de הַבָּה (6), de הַבָּה (6), de הַבָּה § 76 d.
- B. Au jussif et après le Vāv conséc. de l'imparfait o.

 1. Qal: a) רֵיִּשְׁבְּּ β) avec prolongement de la voyelle מוֹבְּבָּרְ , רֵיִּבְּרְ , וְיִּבְּרְ , רֵיִּבְּרְ , וְיַבְּרְ , רֵיִּבְּרְ , וְיִּבְּרְ , וְיִּבְּרְ , וְיִּבֶּרְ , וְיִּבֶּר , וְיִבֶּר , וְיִבֶּר , וְיִבֶּר , וְיִבְּר , וְיִבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּרְ א , וְבְּרָ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּר , וְבִּרְ , וְבִּרָּ , וְבִּרְ , וְבִּבְּר , וְבִּרְ , וְבִּבְּר , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרָּב , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּבְּר , וְבִּבְּר , וְבִּבְּר , וְבִּבְּר , וְבִּבְר , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבִּרְ , וְבְּרָּע , וְבִּבְּר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּרְ , וְבְּרָ , וְבִּרְ , וְבִּבְּר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּבְר , וְבִּרְ וְבִּר , וְבִּבְר וְבִי , וְבִּבְר וְבִּר , וְבִּבְר וְבִּר וְיִבְּר , וְבִּבְר , וְבְּבְר , וְבִּבּר , וְבִּבְר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבְר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְר , וְבְּבְר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבְּבְּר , וְבִּבְּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִּבּר , וְבִבּר , וְבִיבְּר , וְבִּבְּר , וְבִּבְּר , וְבִיבְּר , וְבִּבּר , וְבְּבְּבְּר , וְבִּבְר

- יַתַל, jussif יְאַנֵּט. יַנְעל, וָאַנֵּט, , וְאַדֵּל, (comp. § p et § 65g); mais, avec suff. וְאַנֵּשׂרָן 12, 2.
- p. Quand le verbe est en même temps 1ère guttur., l'imparf. Qal (à l'except de la 1ère sg.) est semblable à l'Hiph îl. בְּלֵּכִי signifie au Qal (comp. בְּלֵּכִיל: «il montera», et à l'Hiph (comp. בְּלָכִיר (בְּעָבִיר): «il fera monter». La 1ère sg. du Qal est מְצָבֶּלִי (שִׁבְּלֵּר): "Hiph îl: מִצְּבֶּלִי, mais avec Vāv conséc., les 2 conjug. ont בַּצָּבִי.
- q. Rem. 1. Malgré la gutturale au commencement, on a: רְּיַחֵר ; cependant au pl. חרה, רדה voy. § 76 b.c. | 3. La 3º m. sg. de l'imp. Qal de ראה avec Vāv conséc., très usitée, est: אָרַהֵּרְא; les autres formes apocopées de l'imparf. et du juss. se construisent d'après § o ô.
- י. 2. Niph'al: הְּנֶּל qu'elle se découvre; 1ère gutt. יִרָא וְרָּמָּדו , 2° guttur: רְיָּמֵדו !
- s. 3. Conjugaisons intensives. Elles n'offrent pas le prolongement compensatif (comp. § 11e2), p. ex. אַרָכַל , רַיְכַל , רַיְצַל ; ă demeure aussi dans les v. 2° gutt.: יְצֶּרֶה (bien que l'imparf. Pi'el soit יְצֶּרֶה).
- u. L'apocope du ה à l'imparf. n'a, souvent, pas lieu α) au jussif, p. ex.: רְמֵּרָאֶח et qu'elle se montre! 1, 9; β) après le Vāv conséc., surtout à la 1ère sg., p. ex. רָאֵרָאָח et dans les écrits moins anciens, p. ex. רְאַרָאָח, רַוְּמִבֶּכֶּח, רְיִשְׁמֶח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמֵח, בּוֹיִשְׁמַח, בּוֹיִשְׁמָח, בּוֹיִשְׁמָח, בּוֹיִשְׁמָח, בּוֹיִישְׁתְּיִּים, בּוֹיִשְׁמָח, בּוֹיִים, בּוֹים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּיִּים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּיִים, בּוֹיִים, בּוֹיִים, בּיִּים, בּיִיִּים, בּוֹיִים, בּיִּים, בּיִים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִים, בּיִּים, בּיִים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִים, בּיִּים, בּייִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בְּיִים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִּים, בְּיִים, בּיִּים, בּיִים, בְּיִים, בּיִים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִים, בּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בּיִים, בּיִים, בּיִּים, בּיִּים, בּיִים, בּיִים, בּיִים, בּיִים, בּייִּים, בּיִים, בְּיִים, בּייִים, בּייִים, בּייִים, בּייִים, בְּיִים, בְּיִים, בּייִּים, בּייִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּיִים, בְּייִים, בְּיִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִייִים, בְּיייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים, בְּייִים
- v. Au lieu du cohortatif, qui n'apparaît que 3 fois (ψ 77, 4. 119, 117. Es 41, 23), on emploie l'indicatif:

י אָבֶּלֶּה־נָא nous voulons faire; אָבֶלֶּה־נָא je vais donc monter; לָבָה נְשָׁבָּק (§ 68 k) 19, 32.

Observations: a) Dans les formes sans afformantes, x. l'imparf. a parfois n- au lieu de n-, surtout à la pause, ou encore lorsque la lettre suivante est un ou un , (donc, pour des raisons rythmiques ou euphoniques), p. ex. הַּעָשֵׂה עָמֵנה (29. — β) Quelquefois (surtout à la 3° m. sg.), la voyelle préformante du parf. Hiph. est — (comp. § 61 c), p. ex. הַּלָבה (5), הַּנְלָה (12) à côté de הְּנְלָהי; ce — est aussi employé devant les suff.: הַרָאַם (3), †הָאָנִי et הַרְאָנִי (9). Des autres personnes qui prennent cette voy., on ne trouve guère que: הֵלְאֵחִיהְ Mich 6, 3, הֵרְאִיתִיה Deut 34, 4. — γ) Pour le Niph'al de עשה, voy. § 65 l. — δ) הרבה s'emploie adverbialement: «beaucoup», «en masse»; la forme fémin. הְּשֶׁחַהָרָה sert d'inf. abs. — ε) הְּשֶׁחַהָר, Hithpa lel de משתורית (§ b), se prosterner, 2° m. sg. השתורית; imparf. ישׁתַחור, pl. ישׁתַחור, avec Vāv conséc. sg. רָשַׁתַחור pour vayyištaḥv (§ 30 d), à la pause דָיִשְׁמָּחַר, pl. רַיִּשְׁמָּחַר.

§ 75. Verbes א"ל. La consonne faible א (comp. 75. § 10c) ne peut, ni suivre une voyelle brève, ni porter a elle-même un Š'vā (quiescent). Mais elle a toujours devant elle une voyelle longue, comme si la syllabe était ouverte, p. ex. מָמָלָא : נִמְטֵל trouver, יַמְטֵל, et, devant les afformantes ה et ב, elle est elle-même complètement dépourvue de ponctuation, p. ex. הַמֵּלָה:

- b. א, étant gutturale, 1. préfère le son α, à l'impér. et à l'imparf. Qal: אַבָּאָר, וְבָּלְּאָ 2. ne porte jamais Š'vâ mobile, mais Ḥāṭēph, קּבָּאָר, : לְבָּרֶה. Cependant, vu la faiblesse de son de l'א, on ne lui fait pas porter de Páthaḥ furtif: מַבָּלָרָא ,כַּבָּרָא ,כַּבָּרָא.
- e. Rem. C'est par la faiblesse du son κ que s'expliquent les particularités suivantes: α) κ est parfois omis, p. ex. בּבְּיִם 20, 6 pour אָבְיִם ; קְבָּיִם Job 1, 21 = בְּבָּיִם Job 32, 18. β) Quelquefois le Š⁸vâ mobile s'élide devant κ, et la voyelle de cette lettre passe à la consonne précédente (comp. § 10 c 2): בְּרֵא: [3) craignez, de אַרֵיִ, et, en retranchant l'κ, même de la forme écrite: מְּבְּיִּבְּיִּם 31, 39 pour בּבִּיִּם אַרִּיִּה, comp. ci-dessous § e.

REM. sur 2: Il n'existe pas d'exemple du Pu'al; de l'Hoph'al, on ne rencontre que निरुष्ठ Ez 40, 4. Cependant aussi Kænig I, 617 défend la généralité de l'emploi du son ĉ.

e. Affinités des verbes ל"א: — Il n'est pas rare de voir certaines formes des v. א"ל: suivre l'analogie des formes correspondantes היבֶּלָת (a) ainsi יְבֶלֶת 23, 6, de כלא refuser. Certains verbes empruntent

β) des voyelles aux v. מ"ל, ainsi הְּמָא , רְּמָאָהָר, רְּמָאָהָר, (γ) des consonnes, p. ex. בְּמָה guéris ψ 60, 4, יְמָלָה il remplira.

Par contre, certains verbes ל"ה suivent fréquem- f. ment l'analogie des v. ל"ה, p. ex. יְקְרָאָהוּ 49, 1, יִקְרָאָהוּ 42, 4, זְּרְאָהוּ 42, 38 de קְרָה rencontrer. — אַרְאָהוּ Job 5, 18 elles guériront (de רָפָא), mais Es 13, 7 elles seront affaiblies (de רַפָּה).

§ 76. Verbes doublement faibles. Pour 76. voy. § 66 a; pour הַלָּה, § 71 y a; pour בָּתוֹן \$ 67i. a.

לְּדָה פֿריר, הְיִהְם, הֵיִיהֶם; inf. abs. הִּיה et יְּדָּה; inf. b. constr. הַיְּהָה, imper. הֵיִר, הָרֵיר, בְּיִרּר, וֹשְרָה ; imparf. יְדְיר, יְרְדֶּר, (§ 10 β); avec Vāv copul. יְרָהָר, (§ 11 g 2), יַּרְיָּר, בְּיִרָּר, Quand des formes commençant par un Ḥāṭēph sont jointes à l'un des préfixes בְּּרָּבָּר, לָּבְּרָּר, לָּבְּרָר, tandis que la 1ère rad. π prend un Š'vâ quiescent: בְּרָרִיהָם; exception: בְּרָרִיהָם. Avec זְסִ on dit: בְּיִרִיהָם;

יתיק, vivre (ponctué comme היָה, après les préfixes), c. בְּיִרִיה, היִיִּר יְּנִירִי, הִיִּרִי, יִּרִיר, הַיִּרִי, הַיִּרִי, הַיִּרִי, יִּרִיר, יִּרְיִּר, יִּרִיר, יִּרְיִּר, יִּרִיר, יִּרְיִּר, וְּבִּירִי, בְּיִרְיִּר, וְבִּיִּרְיִּה, בּוֹנִיִּה, בּיִּר, בּוֹנִיִּה, בּיִּרְיִּה, בּוֹנִיִּה, בּיִּרְיִּה, בּוֹנִיִּה, בּוֹנִיִּה, בּוֹנִיִּה, בּיִּרְיִּה, בּיִּרְיִּה, בּיִּר, בּיִּר, בּיִּר, בּיִּרְיִּה, בּיִּרְיִּה, בּיִּרְיִּה, בּיִּרְיִּה, בּיִּר, בּיִּרְיִּה, בּיִּיְּיִּה, בּיִּיְיִיּה, בּיִּיְרִיּה, בּיִּיִּיְּה, בּיִּיִּיה, בּיִּיִּיְּה, בּיִּיְרִיה, בּיִּיִּיה, בּיִּיְּיִּה, בּיִּיִּיה, בּיִּיִּיה, בּיִּייִּי, בְּיִּייִּי, בְּיִּייִּי, בְּיִייִּי, בִּיִּייִי, בְּיִּייִי, בְּיִּייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִּייִי, בְּיִּייִי, בְּיִּייִי, בְּיִּייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִּייִּיּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייּים בְּיִייִּייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִּייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִּייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִּי, בְּיִייִייּי, בְּיִּייִייּי, בְּייִייִּי, בְּיִייִּייִייּי, בְּייִייִּי, בְּייִּייּי, בְּיייִיי, בְּיייִייּי, בְּייִייּי, בְּיִיייִּי, בְּיייִּי, בְּיייִיי, בְּייִּיי, בְּייִּיי, בְּייִּיי, בְּייי, בְייִיי, בְּייִּיי, בְּיייִּיי, בְּייִייּיי, בְּיייִּיי, בְּיייִּייי, בְּייייי, בְּיייי, בְּייי, בְּייִייי, בְּייִיייי, בְּיייייייי, בְּייייי, בְּייייי, בְּיייי, בְּיייי, בְייִיייי, בְּייייייי, ב

Verbes ב"p et ה"ל. — לְּשֵׁה étendre, fléchir, יְנְיִםר, d. بَرْتِم , بَرْتِم , بَرْتِم , بَرْتِم , بَرْتِم , الْكِمْ أَلْكُمْ أَلْلِكُمْ أَلْكُمْ أَلْكُمْ أَلْكُمْ أَلْكُمْ أَلْكُمْ أَلْكُمْ أَلْ

ינְטִרּה ; שְׁרָהְשׁרֹּה ; מְשְׁרָה ; מְשְׁרָה ; נְשְׁרָה ; נְּשְׁרָה ; נְשְׁרָה ; נְשְׁרָה ; נְשְׁרָה ; נִשְׁר , מְשְׁרָה , מְלִים , מִלְּרָהַט , מִלְּרָהַט , נְשָׁר ; imparf. הַטָּר , מַלְרַהָּט , צִּלִּרְהָט , נְשָׁר ; imparf. בְּרָה , וּבְּרָה , וּבְּרָה , וּבְּרָח , וְבְּרָח , וְבָּרְח , וְבְּרָח , וְבָּרָח , וְבָּרָח , וְבָּרָח , וְבָּרָח , וְבָּרְח וּבְרָח וּבְּר וּבִיר וּבְרָח וּבְּרָח וּבְּרָח וּבְּר וּבְּרָח וּבְּרָח וּבְּרָח וּבְּר וֹבְּר וֹבְיִים וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּרָח וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְר וּבְּר וּבִין וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבּר וּבְרָת וּבְּר וּבּר וּבְּר וּבּר וּבּיף וּבְייִי וּבְיִים וּבְייִי וּבְיִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְיִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְיִים וּבְיִים וּבְייִם וּבְייִם וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִב וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְּיים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְיים וּבְייִים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְּיִים וּבְייִים וּיִים וּבְיים וּבְייִים וּיִים וּבְיים וּבְיים וּבְיים וּבְיים וּבְיים וּבְיים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְיים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְיים וּבְיים וּבְייִים וּבְייִים וּבְייִים וּבְיים וּבְיים וּבְייִים וּבְיים

תֹבָּא מ"ל. — אב' Niph. et Hithp. προφητεύειν, רְהַנָּבְא , לְהַנְּבָא , בָּאַחְ. Comp. encore § 62 ba. אַ לְּחִנָּבּא , לְהַנְּבָא , לְהַנְּבָא , נְבָּאַחְ. Comp. encore § 62 ba. אַ לְּטֵּא לוּלְיּי , מַשְּׁא לוּלְיּי , מַשְּׁא לוּלְיי , מַשְּׁא לוּלְיי , מַשְּׁא לוּלְיי , מַשְּׁא לוּלָי , מַשְּׁא לוּלָי , מַשְּׁא לוּלָי , מַשְּׁא לוּלָי , וֹשְׁאַר , נְשָׁא לוּלָי , וֹשְׁאַר , נְשָׁא לוּלָי , וֹשְׁאַר , נְשָׁא לוֹי , וֹשְׁאַר , נְשָׁא לוֹיף , אַנְשָׁא וֹיף , וֹשְׁאַר , נְשָׁא לוֹיף , וֹשְׁאַר , וְשָׁאַר , נִשְּׁא לוֹיף , וֹשְׁאַר , וְשָׁאַר , וְשָׁאַר , וֹשְׁאַר , אוֹיף , וּשְׁאַר , וְשָׁאַר , וְשָׁאַר , וְשָׁאַר , וְשָׁאַר , וּשְׁאַר , וֹשְׁאַר , וּשְׁאַר , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי אַר , וּשִׁי , וּשִּי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי וּשִׁי , וּשִּי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִׁי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִּי , וּשִי

ל מר"ז et ה"ל. — רדה Hiph. célébrer, Hithp. confesser. Hiph. parf. ידה אוֹדִינה, מוֹדֶה מוֹדֶה, impér. לְּהוֹדוֹת, imparf. יַנְרָה (§ 68 b), יַנְיתְוְהָה (Ձal,lancer; Hiph. même sens; puis, avertir, enseigner), inf. לִירוֹת, אוֹרָה, אוֹרָה imparf. לִירוֹת. יוֹרָה אוֹרָה, אוֹרָה.

^{*} Le Pa'el est employé ici au lieu du Pi'el, à cause de sa ressemblance de son avec le nom מְנֵשֶׁח.

77.

ע"ל פל א"ל. — אוֹם venir, Hiph. apporter. אָבָּ, א. בְּאָר, יְּבָאָר, יְּבָאָר, בָּאָר, בַּאָר, בַּאָר, בַּאָר, בַּאָר, בַּאָר, בַּאָר, בַּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בָּאַר, בַּאַר, בַאַבּאַר, בַּאַר, בַאַּבּאַר, בּאַר, בַּאַר בּאַר, בַאַּבּאַר, בּאַר, בַאַּאַר בּאַר, בַאַּאַר, בַּאַר, בַאַאַר בּאַר, בַאַאַר, בַּאַר בּאַר, בַאַּאַר, בַּאַר, בַּאַר בּאַר, בַאַּאַר בּאַר, בַּאַר בּאַר, בַאַּבּאַר בּאַר, בַאַּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר, בַּאַר בּאַר בּאַבּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַבּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב

§ 77. Verbes défectifs.

בּוֹשׁ I et VII, avoir honte; Qal, voy. § 71*i*; Hithp. imparf. בְּרְבּשֵׁשׁלּי 2, 25 (§ 62 d γ). — Hiph. הַּבִּישׁ rendre honteux (בְּרִישׁ devenir honteux).

^{*} Sur אָבֶּׁהַ, qui est venue, voy. § 17 a Rem.

טוֹב être bon, parf. טֹברּ, טֹברּ, ב'imparf. et l'Hiph. viennent de ימב § 69.

יְבֶּר avoir peur. Même forme au parf. et au part. (§ 58c) Qal. — Impér. הורר, imparf. בנרר, ינורר, (de gour).

קסק ajouter, le Qal n'existe qu'au parf. et au part.

— L'imparf. et l'inf. de l'Hiph. se forment d'après § 68 (cet Hiph'îl est, du reste, usité aussi au parf. et au part. הֹסִים, הֹסִים,).

יקץ L'imparf. est le seul mode du Qal qui soit usité. — Parf. הַקִּידְ, inf. בְּהָקִידְ, impér. הָּקִידָ, aussi l'imparf. אָקִידְ (de qîç ou qouç).

trébucher. Qal: employé au parf., part. et inf. absolu. — Niph'al: imparf., inf., aussi le participe.

se rapprocher. Qal: employé à l'imparf., à l'inf. et à l'impér. (§ 67d.e.f). — Niph'al: parf., part.

הְהָי conduire. Qal: employé au parf. (7), à l'impér. תְּהָ. Hiph.: employé à l'impératif, à l'inf. et au parf. (2). הְּשָׁבָה. Hiph. הְשָּׁבָה.

78. § 78. Le verbe avec suffixes. — I. Ina. finitif et participe. 1. L'infin. et le partic se lient ordinairement, en qualité de noms, aux suffixes du génitif (ou suff. nominaux, § 22). Comme ce génit. peut être aussi un gén. objectif (§ 21f), le suff. exprime donc souvent aussi l'accus., p. ex. יַרְאָּבְּרְ (§ 55b) אַרְיָאָרִדְּ timor tuus Job 4, 6 et timor tui, la crainte [qu'on a] de toi Deut 2, 25. | 2. En tant que l'inf. et le part.

sont des formes verbales, ils peuvent également se joindre aux suff. de l'accusatif (aux suff. verbaux). Le plus souvent, c'est le contexte seul qui permet de reconnaître si l'on a affaire à un suff. du gén. ou de l'acc.: מַּלְּהָוֹלְ לַשְׁלְּחֵל לִשְׁלְּחֵל לִשְׁלְּחֵל לִשְׁלְּחֵל לִשְׁלְּחֵל לִשְׁלְּחֵל et tu t'es refusé à le congédier Ex 11, 1, מְיִהְיּל לְשֵׁלְּחָם et tu t'es refusé à le congédier Ex 4, 23; מְיִהְל לְשֵׁלְּחָם tt tu t'es refusé à le congédier Ex 4, 23; מְיִהְל לְשֵׁלְּחָם tt tu t'es refusé à le congédier Ex 4, 23; מְיִהְל לְשֵׁלְּחָם tt tu t'es refusé à le congédier Ex 4, 23; מְיִהְל לְשֵׁלְחָם tt tu t'es refusé à le congédier Ex 4, 23; מוֹלְּהְיִל בְּהַלְּתְּם בְּבְּרוֹם מִיֹלְיִם בְּבְּרוֹם בּיִּבְּרִם בּיִּבְּרִם בּיִּבְּרִם בּיִבְּרִם בּיִבְּרִים son parler, לְיִבְּרוֹב בְּרֵר בְּבְרוֹן son parler, לֹא יֶּבְלוּ דָבְּרוֹן ils ne pouvaient lui parler G 37, 4.

Seul, l'accus. de la 1 a sg. est exprimé par le b. moyen d'une forme spéciale de suff. verbal, אבן ווי il s'emploie régulièrement à l'inf., mais seulement au sing. du part. et encore cet usage ne se présente-t-il qu'en poésie. — Inf. מְּשֵׁלְּחִי quand j'enverrai Ez 5, 16, יְשֵׁלְּחִיכִּי pour m'envoyer 2 Sam 13, 16; de même לְשֵׁלְּחִיכִּי pour m'envoyer 2 Sam 13, 16; de même בְּׁבְּלְחִיכִי (p sans Dāgh., voy. § 60 b), בְּׁהַרְיַחִילִּי, — Part. בְּׁהַרְיַחִילִּי, qui me ceint ψ 18, 33; יְשִׁילִי qui m'a fait Job 31, 15; 32, 22, cependant, on trouve aussi שִׁילִי (comp. § 31 c) mon Créateur Job 35, 10; יְשִׁילִי celui qui me voit (ā pausal, pour ē) Es 47 10, cependant on trouve 3 fois רְּאֵבִי On trouve beaucoup plus fréquemment מְּבִּלְּתִי mon libérateur ψ 18, 3; מְוֹיִבְּיִבְּיִבְּיִי quiconque me trouvera me tuera.

a) Au Part., l'article indique parfois que le suff. c. représente l'acc.: מְּמָעֶבֶּוֹרֶכָּת 2 Sam 1, 24, הְּמָעֶבֶּוֹרֶכָּר celui qui te (fém.) couronne ф 103, 4, מַמֹּיִבְיַבֶּר Deut 8, 14;

- 13,11, comp. Deut 8,15.16; 13,6; 20,1; Es 9,12; Job 40,19. β) On emploie la voyelle de liaison \bar{e} (comme à l'imparf. et à l'impér., voy. \S 79e): בְּחַלֵּם ψ 68, 28 (de הָּמַעלִם Es 63, 11.
- d. A l'infin., il n'est que rarement possible de distinguer extérieurement le sujet de l'objet: בְּהוֹצִיאוֹ hour l'établir lorsqu'il les fit sortir Deut 29, 25; סְׁמִלְּיֹכוֹ pour l'établir roi; mais: לְהוֹצִיאֵהוּ pour le conduire dehers Jér 39, 14.
- 79. § 79. Le verbe avec suffixes. II. Parf., a imparf., impérat. Au parf., à l'imparf. et à l'impér., les suffixes indiquent (presque sans exception, comp. בַּקְּבְּיִנְּיִ \$ \$da\$) l'accusatif du pronom personnel. Cet accusatif peut aussi s'exprimer par le moyen de cet accusatif peut aussi s'exprimer par le moyen de cet a lieu en particulier lorsqu'il s'agit d'exprimer le pron. de la 2° pl.: בַּיִּנְיִינְיִי מִי n'apparaît nulle part comme suff. joint au verbe, et בּרְכָּנִיכֶּים ne se trouve qu'une fois au parf. (Stade § 635); la langue évitait toute forme de mot trop longue, et en outre, l'apposition de cet de cet à à la 3° fèm. sg. et 3° pl. au parf. Qal, aurait produit des formes non hébraïques (Kœnig I, 219).
- L'accus. du pronom réfléchi ne s'exprime pas par le moyen d'un suff., mais par l'une des conjug. réfléchies (Niph., Hithp.); יְשִׁמְלֵהוּר ne peut donc signi-

a) En ce qui concerne les consonnes, le suff. c. verbal est semblable au suff. nominal; seul, le suff. de la 1ère sg. est î dans le nom, et nî dans le verbe (§ 78 b): קוֹלִי , mais יְלְאַיִּנְי viderunt me, יַרְאַיִּנְי videbunt me. || β) Les formes usitées sont donc: יָרָ , הָּ ; הָּ , וֹך , הַ , וֹך , הַ , בָּר , הַ , וֹך , הַ , בָּר , הַ , וֹך , הַ , בַּר , הַ , וֹך , הַ , בַּר , הַ , בַר , הַ , בַר , הַ , בַר , הַבְּר , בַּר , בַּר , הַ , בַר , הַבְּר , בַּר , בַר , בַר , בַּר , בַר ,

Lorsqu'elles se lient à des suff., certaines formes d. verbales prennent une désinence plus ancienne, différente de celle qu'elles ont habituellement sans suff. (comp. § 51—53):

- a) Parf. 1° fém. sg.: הַבִּי חָנה, בָּצִּאַחָנה, בַּצִּאַחָנה, בַּיּאַחָנה, ordin. defective הָּר: רְּמַרֹּחְנָּר הָּר: חָבְּירְתְּנָּר הַּרָּי.
 - 2° pl.: הד: seulement יהלירְיכוּל vous nous avez fait monter Nombr. 20,5; 21,5, et אַמְהָנִי vous avez jeûné pour moi (de בַּבְּלָּבִי Zach 7,5.
- β) Imparf., impérat. fém. pl. ה. Imparf. seulement
 Job 19, 15, הוֹלְשְׁבְּנִי Jér 2, 19 (3° pl., comp.
 § 53 a) et הַּרְאַנִי Cant 1, 6 (2° pl.). Je ne connais

pas d'exemple pour l'impér. (car le passage Cant. 2, 5 est suivi par d'autres formes masc.).

e. Entre les suff. commençant par une consonne et la forme verbale terminée de même, apparaît souvent* une voyelle (devant ¬ on ne trouve, en général, qu'un Š'vâ mobile, à la pause ¬), appelée voyelle de liaison qui, dans la plupart des cas, doit être regardée comme le reste d'une voyelle qui terminait la forme verbale, ou d'une voyelle qui commençait la forme suffixe (¬ serait un reste de him, ¬ un reste de hin), comp. § 22 d et Kænig I, 219 suiv. Cette voyelle est a au parf., ē à l'imparf. et à l'impér.**

Parf.	יִ שׁבֶּרֵנִי ***	לְתָנוֹ †	בָרָנכּה	נענם
Imparf.	ָרִ שְׁבְרֵנִי	ָר יַז כֵרוּר	בּשׁבּכנה	יִהְנַם
Impér.	שָׁב ּרֵנֶר	תנהו	לַמְּדֵנוּ	הַנֶם

f. Rem. 1. ē se trouve régulièrement au parf. devant le suff. 2º fēm. sing. ק, p. ex. מְשֶׁלֶהְן, הְשֶׁלֶהוּ, הְשֶׁלֶהוּ, בְיִיהִוּ et, privée du

^{*} Cette voyelle ne se trouve pas dans le *mode énerg*. de l'imparf. et de l'impér. (voy. § 80), et rarement à la 3° *fém. sing*. du parf. (voy. § ia. h2).

^{**} La forme fondamentale de l'impérat, a dû se terminer à l'origine par une consonne. Partant de là, il faudra donc admettre que la vocalisation se forme sur le modèle de l'imparf., voy. Nœldeke ZDMG 1884, 408 à la fin.

^{***} Páthah, voy. § 12c.

[†] Contracté de ahou (comp. לְּבִדּי § 22d), forme qui se rencontre parfois à la pause, p. ex. אַנוּדוּדוּגיי

ton: אָרְלֶּתְּהְ אָּאַ (קְּיַבְּי ne se trouve que 2 fois, après אז et אר: Es 54, 6. 60, 9) voy. Bœttcher § 881 γ.

2. a, à l'imparf. et à l'impér. est employé surtout devant יָּ. Il se produit alors α) souvent une contraction en אַרָבָּה, ף פּגרּבָּה, וֹבְּמֵּרְהָּ scribe eam; β) quelquefois aussi, un demi-prolongement en è, p. ex. יְּבְּשִׁרְבָּר, יְּבְּעַרְהָ, הַבְּעַרְהָ, הַבְּעַרְהָ, בּעַרְהָ, בַּעַרְהָ, בּעַרְהָ, בּעַרְהָ, וּשִׁרְבָּ, מּמּמּ eam. Devant d'autres suff., la voy. a n'apparaît que rarement: יְבַּעְּרָבְּי, 19, 19, יְבַּאַרָבְיִר, 29, 32.

Règle de vocalisation. § 11d (comp. § 50 α 1). בְּרְדְּפֵּם: g. le γ est sans voyelle, comme dans יִרְדָּסִּר: — Exceptions: g) Hiph'îl: מְכָרָנִר g, הִאָּרְלֵנִר g) parf. Qal g, מְכָרָנּם , מְכָרָנּם: g) imparf. Qal en g: בּתֹנִּרנִי , שִׁאָלֵהוּ, , בּתֹנְרנִי , שׁמִענִר ; שׁמִענר .

à la pause שׁלַחְתְּלֵּר etc. — γ) Devant les suff., la désinence verbale ou est souvent écrite defective: יְבַבְשֶׁהָּה 1, 28, בַּיְבְּאָהַה וַיַּנְּתְּחֹה 19, 16.

§ 80. Noun démonstratif. — Devant les suff. 80. a. כָּ, אָ, אָה, חָר, lorsqu'ils sont joints à l'imparf. ou à la forme fondamentale de l'impér. (surtout à la pause et dans le cas où l'imparf. est un cohortatif: לכר רַנְמַבֶּרֵבּר voyons, nous allons le vendre 37, 27), on rencontre fréquemment la syllabe an, vestige (en général sans importance, d'un ancien mode énergique § 47g). Le nom de noun démonstratif (Nûn energicum) lui convient donc mieux que celui de Noun épenthétique, dont on se sert habituellement. De cette syllabe an, la voyelle a se maintient devant le suff. כל; mais, devant les autres suff., elle se change en - (portant le ton). Lorsqu'il est suivi d'un 7, le 3 s'assimile dans cette lettre; mais s'il est suivi d'un n, c'est ce dernier qui se fond dans le Noun, par assimilation rétrograde (en poésie, le 7 se maintient parfois sans être assimilé). Il en résulte, à quelques exceptions près, les formes suivantes:

moi, יְבַרְכָנֶּי, הְּבַלְּתוּנָּה, הְּבַלְּתוּנָּה, הָּבְּרְכָנָּי, moi, יְבַרְכָנָּי, הֹי לְּנָדְּהָ, תָאַרְאֶדְ, תָאֵרְבֶּדְ, תְּבְרְכָנָּי, בּיּרְ בְּיִרְהָּיּ (poét.) יְבַרְכָנָיה, הִבְּרְכָּנָּי, הִיבְרָכָנָּי, הִיבְרָכָנָּי, הִיבְרָכָנִּי, הִיבְרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרָכְנָּי, הִיבְּרָכָנִּי, הִיבְּרְכָנִּיּ, הִיבְּרְכָנִּיּ, הִיבְּרְכָנִּי, הִיבְּרְכָנִּי, הִיבְּרְכָנִּיּ, הִיבְּרְכָנִּיּ, הִיבְּרְכָנִּיּ, הִיבְּרָכָנִּיּ, הִיבְּרָכְנָּיִּ, הִיבְּרָכְנָּיִּ, הִיבְּרָכְנִּיּ, הַבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנָּיִי, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִּיּ, הִיבְּרָבְנִיּי, הִיבְּרָבְנִּיּי, הִיבְּרָבְנִּיּי, הִיבְּרָבְנִיּי, הִיבְּרָבְנִיּי, הִיבְּרָבְּיִיּי, הִיבְּרָבְּיִּיּ, הִיבְּרָבְּיִיּי, הִיבְּרָבְּיִּיּ, הִיבְּרָבְיִיּי, הִיבְּרָבְיִּיּי, הִיבְּרָבְּנִיּי, הִיבְּרָבְנִיּי, הִיבְּרָבְיִּיּי, הִיבְּרָבְנִיּי, הְיבְּרָבְּיִּיּ, הְיִבְּרְבְּנִיּי, הְיבְּרָבְיּיִּיּ, הִיבְּרְבָּיִיּי, הִיבְּרָבְּיִי, הְיבְּבְיּרָי, הִיבְּרָבְיּי, הִיבְּרָבְיּיּי, הְיבִּיּי, הְיבְּיּי, הְיבִיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבְיּיי, הְיבִּיּי, הַיּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבְּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיבִּיּי, הְיּיִיּיּי, הְיבִּיּי, הְיִיּיּיּי, הְיִייּי, הְיבִּיּי, הְיִייּיּיּי, הְיִייּיּי, הְיבִּיּי, הְיּיִיּיּיּי, הְיּיּיּיּיּי, הְיבִּיּי, הְיּיִיּיּייּיּיּיּי, הְיּייּיּיּיּיּיּיּייּי, הְיבִּיּייּיּייּייּייּי, הְיּייּיּיּיּייּיּיּיּייּייּייּייּיּיּייּייּייּייּייְי

III. REMARQUES RELATIVES A LA SYNTAXE (§ 81—91).

A. SYNTAXE DES DIVERSES PARTIES DU DISCOURS (§ 81—84).

- 82. § 82. Adjectif. A. Superlatif et comparatif.

 a. En hébreu, on exprime la notion du superlatif α) soit en plaçant l'article devant l'adjectif dont il s'agit,
 β) soit en faisant suivre cet adjectif d'un subst. au génitif, p. ex. קַּמַדְ le plus jeune 42, 13; קְמַדְ בָּנִיר le cadet (le plus jeune) de ses fils.

Pour exprimer le comparatif, on emploie מָמָם מ) avec b. les adjectifs, p. ex. טוֹבָה הְּכְּהָה מִפְּנִינִם la sagesse est meilleure que les perles; טוֹבָה הַנְּבָּוֹר וֹנְהָה מִנְּבָּוֹר un homme patient vaut mieux qu'un homme vaillant; בָּבֹה מִנְּבָּה מִנְּבָּוֹר צֹבְיֹר מִנְּעוֹר מִבְּעוֹר מִנְּעוֹר מִנְּעוֹר מִנְעוֹר מִיִּעוֹר מִיִּבְּיִי מִנְּעוֹר מִבְּעוֹר מִבְּעוֹר מִבְּיִיִּים מִּבְּל בְּיִבְּיִים מִּבְּל בְּיִבְיִים מִּעְּיִבְייִם מִּעְנִיִּים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִבְּיִבְיִים מְּעוֹר מִבְּיִב מִּבְּיִים מִּבְּיִים מְּבְּיִים מִּיִבְייִם מְּבְּיִים מִיִּבְיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מְּעִּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּעְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּיִּבְיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּיִים מִּיִּים מִינִים מִּיִּיִים מִּיִּיִים מִּיִּיִים מִּיִּיִים מִּיִים מִּיִּיִים מִּיִּיִּים מִּיִּים מִינְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּבְיִים מִּיּים מִּיּים מִּיּים מִּיּיִים מִייִּים מִייִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיִים מִּיִים מְיִּים מְיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיים מִּים מִּים מִּים מִייִּים מִייִים מִיים מִּיים מִּים מִּים מִּיים מִיים מִיים מִיי

Lorsque la mention de l'objet (ou de la personne) c. que l'on compare n'est point immédiatement liée à l'adjectif au moyen du מָּר, on n'exprime alors la notion du comparatif que par l'article, p. ex. הַּבְּשׁלוּ le luminaire plus grand, הַבְּּשׁלוּ le l. plus petit 1, 16, בְּבָּה הַבְּּל son fils aîné, major natu (parce que Rebekka n'avait que 2 fils) 27, 15.

B. Autres parties du discours remplis-d. sant les fonctions d'adjectifs. La languehébraïque, qui est relativement pauvre en adjectifs, supplée à cette pénurie en faisant suivre le substantif principal d'un nom (au gén.) correspondant à la notion qu'aurait dû exprimer l'adjectif, p. ex. אַשָּבֶּת עַלְכָּם litt. une possession d'éternité = une p. éternelle, 17,8;

^{*} Comp. le latin major sum quam cui possit fortuna nocere.

- e. Le pronom possessif (pron. suff. du nom) s'attache, dans ce cas, au 2° substantif (au gén.), p. ex. מַּלְילֵי בַּקְּמֵּוֹ ses idoles d'argent Es 2, 20.
- b. En hébreu (à l'opposé de nos langues) sont construits avec l'accus.: 1. régulièrement, les verbes qui expriment le fait d'être vêtu, d'être plein, ou le contraire, p. ex. הַּבְּיֵלְ לְבֵּיִלְ עִּבְּילִ עִּבְּילִ לְבִּילִ לְּבִּילִ עִּבְּילִ עִּבְּילִ לְבִּילִ עִּבְּילִ עִּבְּילִ עִּבְּילִ עַּבְּילִ עִּבְּילִ עַּבְּילִ עַּבְּיל עַבְּילִ עַבְּילִ עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל בַּבְּיבְיל מַבְּיל בַּבְּיבְיל בַּבְּיבְיל בַּבְּיבְיל עַבְּיל עַבְיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְיל עַבְּיל עַבְּיל עַבְּעַיבְ עַבְּעַל עַבְּיל עַבְּעַיבְע עַבְּער עַבְּעַיבְּע עַבְּעַיבְּע עַבְעַיבְּע עַבְּעַיבְּע עַבְּע עַבְּע עַבְּע עַבְּער עַבְּע עַבְּער עַבְּע עַבְּע עַבְּע עַבְּער עַבְּע עַבְּע עַבְּער עַבְּער עַבְעַיבְּע עַבְּער עבּער עבּער
- c. 2. souvent, les verbes exprimant le fait d'aller vers un lieu ou d'y arriver. אוֹב avec בּ סִנ יִּבְּי, et aussi avec בּ וֹכִּב (§ 20), p. ex. מִּבְּרִיבָּה en Egypte (vers l'E.) 12, 11, ou avec accusatif simple, p. ex. בֹּאֵר שִׁבֶּרִיר arrivez jusqu'à ses portes ψ 100, 4; on trouve également le part. de ces verbes suivi d'un gén,: בָּאֵר שֵׁבֶר ceux qui entraient par la porte de sa ville G 23,10. מֵּבֹוּר , ordinairement avec ; mais aussi:

יְהְנָה vers Haran 28, 10, הְּשָּׁהַה aux champs (dans les ch.).

3. rarement les verbes indiquant l'habitation* (dans, près d. d'un lieu). בְּשֵׁרָ, ordinairem. avec בְּ 13, 12 etc.; mais aussi: בְּשֵׁרְ הַשְּׁרָנָה habitant dans des tentes et près des troupeaux 4, 20, דֹּתֶּלְ בִּאָרָה וֹשְׁרֵ הְּתִּלְּוֹת וְשָׁרָּ בְּאָרָה וֹשְׁרֵ הְּתִּלְּוֹת וְשָׁרָ בְּאָרָה וֹשְׁרַ בְּאָרָה וֹשְׁרַ בְּאָרָה וֹשְׁרַ בְּאָרָה וֹשְׁרַ בְּאָרָה וֹשְׁרַ בְּאָרָה וּשְׁרַ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשָׁרְ וְשָׁרְ וְשָׁרָ וְשָׁרְ וְשֶׁרְ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וְיִים עַ שְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרִי בְּאָרָה וּשְׁרָ וְשְׁרָ בְּאָרָה וְיִים עוּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ וְשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרִי בְּאָרָה וּשְׁרִי בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וְיִים עְּבְּבְּיִים עוּשְׁרָ בְּאָרָה וּשְׁרָ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשָׁרְ בְּאָרָה וְשְׁרָ בְּאָרָה וְיִים עִייִים עִייִים עִייִים עוּבְּיים וּשְׁרִי בְּאָרְיִים עִייִים עְּיִים בְּיִים בְּיִים עִייִים עִּיִים עִייִים עוּיִים עוּיִים עוּיִים עוּיִים עוּיִים בּיִים בּיִים עוּיִים בּיִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיּים בּיִים בּיּיִים בּיּיִים בּיּים בּיּים בּיּים בּיִים בּיִים בּיּיִים בּיּים בּיּים בּייִים בּיּים בּיּים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִבְיּים בְּיִים בְ

4. Se construisent encore avec l'accus., les verbes: e. בָּבֶּר commettre adultère, בָּבֶּר répondre, etc.

On trouve le double accusatif: 1) après les con-f jugaisons causatives de tous les verbes qui, au Qal, régissent (ou peuvent régir) un seul accus., p. ex. régissent (ou peuvent régir) un seul accus., p. ex. régissent (ou peuvent régir) un seul accus., p. ex. régissent (ou peuvent régir) un seul accus., p. ex. régissent (ou peuvent régir) un seul accus., p. ex. régissent accus., p. ex. régissent régissent régissent régissent régissent régissent de vêtements de fin lin G 41, 42; הילבי אורינונים אורינונ

2) parfois après les formations Qal de signifi- g.

^{*} En franç., il n'y a guère que le verbe «habiter» qui se construise directement avec l'accus; on dit «habiter Paris» et «habiter à Paris». (Note du trad.)

cations analogues à celles mentionnées ci-dessus, p. ex. בּלִי וְתִּירוֹשׁ סְמֵרְתִּיר je l'ai pourvu (litt. «soutenu») 27, 37, comp. ψ 51, 14; סָבֵר Jug 19, 5; זְבֶר מִינְאָה faire don, G 30, 20; יַבְּר שִׁיְאָה לָּ 45, 8; יַּבְרֵי שִּׁיְאָה ils m'ont entouré de .. ψ 109, 3. — Ordinairem. aussi après בָּמֵל faire à quelqu'un qlqch., p. ex. רָנָה ils t'ont fait du mal G 50, 17, comp. v. 15; 1 Sam 24, 18.

- א. 3) Remarquer: l'expression «faire de quelqu'un (ou de quelque chose) ceci ou cela», p. ex. קנים מַּנְשֶּׁהָּד tu la feras (la disposeras) en cellules 6, 14, v. 16; 27, 9; אַב־הְמוֹן גּוֹיִם נְחַמִּיך לָּדְּ 17, 5 (comp. cependant le b dans v. 5 et 20); אַב־הְמוֹן בָּרִר שַׂמְתִּיך לָדְּ 27, 37. La matière dont quelquechose est fait, se met quelquefois à l'acc., parfois même après le verbe, p. ex. «Dieu forma l'homme אָפָּיָר de la poussière (litt. «poussière»)» 2, 7.
- i. 4) L'accusatif epéxégétique, p. ex. הְבִּיהְ אֶּח־כְּלֹד tu as frappé tous mes ennemis sur la joue (c.àd. tu leur as frappé la joue) ψ 3, 8; לאַ כַּכָּפּוּ יָבָשָּׁשׁ nous ne le frapperons pas à mort G 37, 21; הוא הוא 3, 15.
- k. Avec les verbes passifs, l'objet logique est parfois à l'acc. (ce qui correspondrait à peu près à la tournure: «on . . .» en franç.), p. ex. דייָלָד לְחֵלֵּדְ לֹאַ־יִּקְרָא עוֹר il naquit 'Irad à Enoch, 4, 18; לֹאַ־יִּקְרָא

אָרִים אָבְרָם on n'appellera plus ton nom Abr. 17, 5; comp. 21, 5. 8; 27, 42; 40, 20.

§ 84. Liaison de deux verbes en vue d'ex- 84. primer une seule idée. Dans la langue hébraï-a. que, qui possède relativement peu d'adjectifs et peu d'adverbes, certaines déterminations exactes s'expriment, non par le moyen d'un adverbe, mais par l'emploi d'un verbe particulier.* Remarquer, entre autres: מַהַּר de nouveau; הַּסָר, הַסֹר encore, plus; מַהַר à la hâte; הַיִּמִר bien; הַּרְבָּה beaucoup. Voy. des exemples plus loin.

^{*} Comp. certaines expressions françaises, telles que: j'ai failli mourir; vient de paraître, etc.

- 18, 33; מְהַרְתָּ לְּמִצֹּא tu as vite trouvé 27, 20, comp. 18, 7; 41, 32; הְרַבְּּהָה לְהִתְּפֵלֵּל elle priait beaucoup 1 Sam 1, 12, comp. ψ 78, 38; הַבְּּנְבְּּרָה הְשַּׁשְּׁרָלִי il demeure en haut et abaisse ses regards sur la terre ψ 113, 5.6 [sur l'1—, voy. § 20 b].
- c. 2) Le verbe principal se trouve souvent à l'inf. sans ל ברלק: ברלק: à t'élever Jos 3, 7; מֵהוֹעֵ בֹּא היוֹם pourquoi êtes-vous si vite revenues aujourd'hui? Ex 2, 18; מֵהוֹלְ בֹּא אֹרוֹן ils le haïssaient encore plus G 37, 5.
- e. ר 3) Le verbe principal se présente aussi à un mode défini avec Vāv. Il apparaît fréquemment sous cette forme après שַּׁהֶב, p. ex. יַּהְשֶׁב רַיִּשְׁב לוּיָשָׁב til creusa de nouveau 26, 18, רַּיִּשֶׁב רַיִּשְׁב לוּיִשְׁב פּׁ et il envoya de nouveau 2 Rois 1, 13. Autres exemples: רַיִּּקְב אַבְרָהם et Abr. prit de nouveau une femme G בַּיָּה בְּרָה וַעֵּלה אֶל־אָבר ? et Abr. prit de nouveau une père

45, 9, comp. v. 13; 24, 18. 20; וְהְּמֵּדֵהר וַהֵּרֶד 1 Sam . 25, 23.

4) A un mode défini sans Vāv. Exemples: אָשׁדּּכָּה f אָרְעֶּח צֹאנְהְ je paîtrai de nouveau ton bétail 30, 31; מַהַר הִּמָלֵם sauve-toi vite 19, 22; מְהַר הִּמָּלֵם שְּׁרְחוּר שֶׁרְחוּר שָׁרְחוּר שָׁרָחוּ lave-moi complètement ψ 51, 4.

B. LA PHRASE EN GÉNÉRAL (§ 85-86).

§ 85. Distinction entre les propositions a. verbales et nominales.

I. La proposition verbale commence par un verbe fini. Comme, en hébreu, ce dernier contient en luimême son sujet (קְשָׁבִי אָר בְּיִלְשִׁי il gardera . .), la mention du sujet, qui vient ensuite, a proprement le caractère d'une apposition, p. ex. לא יָכָּרִם וְלֵא יִרְשֵׁר ְ יִשְׂרָאֵל il ne sommeille ni ne dort [lui, à savoir:] le Gardien d'Israël.

Position habituelle des mots: (éventuell. négation), b. verbe, (sujet), objet. מָלְאָה הָאָרֶץ הָשָׁס (comp. § 83b) 6, 13. — Il se produit des irrégularités de diverses sortes, lorsqu'une importance particulière s'attache à tel autre élément de la phrase; c'est ainsi, p. ex., que l'on trouve l'objet placé avant le reste: 'הַּבְּרָּה הִיּשְׁרָק de ta grâce, Yahvè, la terre est remplie.

- c. II. La proposition nominale. A. La prop. nom. simple se compose: du sujet (qui peut être un subst. ou un pronom), et de l'attribut (qui peut être un subst., un adj., ou un partic.). La copule (je suis, tu es, il est, etc.) ne s'exprime pas, en hébreu, d'une manière particulière.* Position habituelle des mots: sujet, attribut; p. ex. אַלְהֵּדְׁכֶּם 'A Yahvè [est] notre roi, שִּׁבְּרַבָּה moi [je suis] votre Dieu, אַלָּה וּבָּרַה Mais lorsque l'attribut doit être particulièrement mis en relief, on trouve, p. ex. שִּׁבְּרָה אַתָּה poudre tu es 3, 19.
- d. Si l'attribut est un adjectif, il se place, dans la règle, avant le sujet, p. ex. 'העודן ורַחוּם.
 - B. La phrase nominale composée est celle dont l'attribut lui-même constitue une proposition α) soit nominale, β) soit verbale. Exemple relatif à α): מִישִׁים בֵּרְחָה la cigogne, des cyprès sont sa demeure, c.àd. la demeure de la cigogne, ce sont des cyprès. Ex. relatif à β): ה' יִשְׁמֵר צֵאחָה וּבוֹאֱאַך.
- 86. § 86. Le sujet et l'attribut. Il faut obsera ver les exceptions suivantes à la règle fondamentale

^{*} Le pronom séparé de la 3º pers. sert fréquemment à mettre en relief l'idée exprimée par le sujet, et semble, dans ces cas-là, remplir la fonction de la copule. Exemples: הַּלְּהֶר הוֹא פְּרָה וֹנְהַלְּיִל הוֹא פְּרָה (c')est l'Euphrate 2, 14, comp. 9, 18; אֵלֶה הוֹם בְּבֵּר הַשְּׁלְשֵׁה נְשִׁלְשֵׁה נְשֵׁלְשֵׁה בְּבֵּר הַשְּׁלְשֵׁה נַשְּׁלְשֵׁה בַּבְּיל הִישְׁלְשֵׁה בַּבְּילִים שְׁלְשֵׁה בַּבְּיל הִישְׁלְשֵׁה בַּבְּיל בִּיל בְּבְיל בְּבִּיל בְּבִּיל בְּבְיל בְּבִּיל בִּיל בְּבְיל בִּיל בְּבִיל בְּבְּיל בְּבִיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּיבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּבְּיל בְּיבְּיל בְּבְּיל בִּיל בְּיבְּיל בְּבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּבְיל בִיבְּיל בְּבְיל בְּבְּיל בְּיבְּל בְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיִיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּילִים בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְּיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּיבְיל בְּבְיבְיב בְּבְיבְיל בְּבְיבְיבְייב בְּבְיבְיבְיים בּבְּיבְיים בּיבְייב בְּיבְיבְיים בּבְּיבְיב

usitée en hébreu comme dans les autres langues, d'après laquelle l'attribut s'accorde avec le sujet pour le genre et le nombre:

- 1) Lorsque le sujet est au duel, les adjectifs (ou par- b. ticipes) et les verbes prennent le pluriel, parce qu'ils n'ont pas de duel, p. e. עוני הארם לא תשבעה Prov 27, 20.

^{*} Féminin ayant, dans ce cas, le sens du neutre; comp. § 18a; voy. en grec τὰ κακὰ γίγνεται, τὰ πρόβατα βαίνει.

les bêtes des champs désirent ardemment Joël 1, 20.

- f. 4) L'attribut verbal, lorsqu'il est en tête de la phrase, demeure souvent au sing. masc., p. ex. יְהִרּ מְשָׁר que des luminaires soient 1, 14; הַבְּרָכָה אֲשֶׁר (pour הַבִּיאָה 1 Sam 25, 27. Comp. ψ 57, 2. 124, 5.
- g. Rem. Devant un fém. plur., cet attribut n'est que rarement au masc. plur., comme, p. ex., dans אַ יִּרְבּל עַצְבּוֹקִם ψ 16, 4.
- h. 5) Si le sujet se compose d'un nom suivi d'un gén., l'attribut s'accorde fréquemment avec ce génitif, lorsque ce dernier contient l'idée principale, p. ex. קשׁרוּ les arcs (litt.: «l'arc») des héros sont brisés, 1 Sam 2, 4.

C. LES DIVERSES SORTES DE PHRASES. (§ 87-91).

§ 87. Phrases relatives. Règle fondamen- 87. tale: Les phrases relatives sont introduites par le moven du terme de relation אָשׁׁר (§ 16 d).* Au reste, leur structure est essentiellement analogue à celle des propositions indépendantes. Exemples: בֹאר אַליה relat. האַנְמָה אשָׁר פּצַתָּה 19, 5; האַנשִׁים אשָׁר בַּאַר אַנִיה ו ארביה la terre, qui a ouvert sa bouche 4, 11; הבהמה ים היא ישר לא סהרה היא je t'ai fait sortir d'Ur Kaśdîm, 'אני ה' אַשׁר הר' מ' כ je suis Yahvè qui t'ai fait sortir etc. 15, 7; מכרתם אתר , relat. אני יוֹסף אשׁר מ' אֹתִר je suis Joseph que vous avez vendu 45, 4; הַבֶּרִים אַשֶּׁר־יַשֵּׁב בַּהָן לוֹם les villes que Lot avait habitées 19, 29; אַשָּׁר אֹמָר עַלֶּיהָ (§ 9 b) הַנָּעַר la jeune fille à laquelle je dirai 24, 14; דַרָכָּי אֵשֶׁר אַנֹכִי הֹלֶךְ עַלֵּיהָ mon chemin, sur lequel je marche 24, 42; הַלֶּלְ אָשֵׁר l'arbre duquel je t'ai défendu de manger 3, 11; שׁמרלמר שׁם le lieu où il s'était tenu 19, 27; משׁם le pays duquel tu es sorti; המקום אשר נבוא שמה le lieu où nous viendrons 20, 13; הֹאָשֶׁר־הָתְהַלֶּכְתִּי לְפַנֵיר Yahvè, devant

^{*} Dans le langage poétique, 🕆 (\$\psi\$ 9, 16; 142, 4) et 📆 (\$\psi\$ 74, 2; 78, 54; 104, 8) servent également à introduire des phrases relatives. Comp. Delitzsch sur Es 43, 21.

la face duquel j'ai marché 24, 40, comp. 48, 15; אָקִיר אֲשֶׂר son frère qui avait à la main le fil d'écarlate 38, 30.

- b. Rem. Les exemples ci-dessus montrent que l'on sépare volontiers de אָשֶׁר, par un autre membre de phrase, le terme auquel se rapporte plus directement la particule relative. Comp. cependant בְּלֹרְינֵץ אֲשֶׁרֹבוֹ מְרִיבֵץ tout arbre dans lequel 1, 29; le pays de Havila, אַשֶּׁרִיבֶּע où est l'or 2, 11; אַלָּה 34, 14.
- c. Le complément de la particule relative est omis: α) toujours, quand ce doit être un pronom au nomin. Par ex. הַמִּלְכִּים ils (sont) avec lui; הַמְלָכִים וּשְׁר אֲשֶׁר אָשְׁר אָשְׁר אָשֶׁר מִעַל לֶרָקִיעַ les rois qui (étaient, sont) avec lui 14, 5; הַמֵּיִם אֲשֶׁר בַּעִל לֶרָקִיעַ 3, 3; הַּעֵּץ אֲשֶׁר בַּארָץ יָנִוּע 6, 18.
- d. Rem. On rencontre parfois des exceptions dans les propositions négatives: אַשֶּׁר לֹא מִנְרְבֶּרְ הֹא tout étranger qui n'est point de ta race 17, 12, comp. 7, 2; très rarement dans les propositions affirmatives: אָשֶׁר הוּאבּחַר 9, 3, (תַּבְּלַרְנֶּמֶשׁ אֲשֶׁר הוּאבּחַר 9, 3, (תַּבְּלַרְנֶמֶשׁ אֲשֶׁר הוּאבּחַר 4). Dans ces cas-là, le pronom doit s'expliquer d'après § 85c note.

 Le complément ne se rencontre dans une phrase verbale que 2 Rois 22, 13 (Koenig I, 136).

dont Dieu lui avait parlé 21,2; בְּיִם שֶׁרֶה (\$ 221, 21, 29; בֵּים שֶׁרֶה (נְיִם שֶׁרֶה בַּרְכוֹ הי l'odeur du champ que Yahvè a béni 27, 27 (cas différ. au v. 41!); אַשֶּׁר מִבֶּרָהָם אֹרָר (voy. § a).

tient à notre père, il s'est acquis tout cela 31, 1; tu les établiras עֵל־אֵשֶׁר לִּי sur tout ce qui m'appartient (c.àd. sur les troupeaux) 47, 6; אָשֶׁר יָמָבֵא אָהוֹ יִהְיָה־לִי celui auprès duquel elle (la coupe) sera trouvée, deviendra mon esclave 44, 10.

- h. On trouve quelquefois l'état construit employé devant la phrase introduite par אָשֶׁה (comp. § 21 h): מְשָׁר le lieu où . . 39, 20; 40, 3.
- וֹס אָשֶׁר est omis (parfois dans la prose, fréquemment dans le langage poétique): α) lorsqu'aucun complément ne le suit, p. ex. בְּלֶדְל לֹא לָהֶם dans un pays qui ne leur appartient pas 15, 13; בּנְיָמִין זְאַב יִטרֶך בַּאָרֶץ לֹא לָהָם Benj. est un loup qui déchire 49, 27; בְּנֶבֶר יַחֲקַח־בּוֹ l'homme qui se réfugie auprès de lui ψ 34, 9; הְּגֵלְנְה צָּצָמוֹת דְּכִיתְ 134, 9; ווֹאַ מַּבְּלְנָה בַּנְיִמְיוֹ דְּכִיתְ 134, 10.
- k. β) quelquefois, lorsque le complément suit, p. ex.:
 et fais-leur connaître אָר־הַּרֶּךְ בֵּלְכוּ בָּה le chemin par lequel ils doivent marcher Ex 18, 20.
- γ) lorsque אָשֶׁר aurait le sens de «celui qui»,
 p. ex. אַבֶּה יַבְהַר בַּכֶּם il est abominable, celui qui se complaît en vous Es 41, 24.
- m. Le substantifainsi expliqué prend, alors, assez fréquemment l'état constr., et en particulier: α) lorsque c'est un subst. de temps ou de lieu, p. ex. בְּיִּה אֶּלֶרָה au jour où je crie ψ 56, 10, comp. ψ 18, 1; שְׁנֵיה les années dans lesquelles nous avons vu le mal-

heur ψ 90, 15; בֶּל־יָמֵי הָתְהַלֶּכְנוּ אָתָם. Tout le temps que nous avons été avec eux 1 Sam 25, 15; comp. encore § 21 h. — β) régulièrement, lorsque ττικ aurait le sens de «de celui qui», p. ex. מקום לא־יַרֶע אֵל le lieu de celui qui n'a pas connu Dieu Job 18, 21; tout ce qui lui appartenait (= la totalité de ce qui etc.) G 39,4; שֹׁמַת לאַ־ירעהי le langage de quelqu'un que je ne connaissais pas ψ 81, 6.

- § 88. Phrases conditionnelles. In indique 88. la condition pure et simple; il correspond donc au a. latin si, au grec ei. — On emploie i, lorsque la condition n'est pas ou ne sera probablement pas remplie. — כר comme particule conditionnelle, signifie «supposé que», comp. le grec ἐάν. Le passage Ex 21, 2 et suiv. est très instructif quant à la distinction à faire entre בי et כּרלָא ,לוּלִי si . . . ne pas.
- a) La phrase principale est fréquemment intro-b. duite par un 7 conséc. (33, 10), moins souvent par un ו copul. (יאַימְיכָה je prendrai la droite 13, 9, comp. Jér. 15, 19). — β) Pour mettre en relief la phrase principale, on emploie les expressions: כי להה 31, 42; 43, 10 et כי אז 2 Sam 2, 7 (certainement alors, en vérité alors, etc.); on trouve plus rarement tout court Es 7, 9. — γ) Souvent la phrase principale suit sans être introduite par une particule: 20,7;24,49;43,4, surtout si elle commence par une négation: 44, 23 etc. H. Strack, Gramm, hébr. I.

Digitized by Google

- Pour ce qui concerne les temps usités dans les. phrases conditionnelles, on trouvera l'essentiel dans les exemples suivants: אִם־לֹא יֵרֶד אָחִיכֶם הַקְּטֹן אָתְּכֵם לֹא si votre frère cadet ne descend point avec vous . . . 43, 4; on rencontre rarement le parf., analogue au Fut. exact. latin: quiconque sera demeuré de reste à Jérusalem sera appelé saint, מב רַחַץ אַרֹני quand Dieu aura effacé Es 4, 4. Le parf. est employé régulièrement lorsqu'il s'agit d'exprimer une condition considérée comme déjà remplie: אָם־נָא מַצַאָּתִי חֶן בַּעֵינֵיך si, comme je le désire, j'ai trouvé grâce, ... 18, 3, comp. 33, 10; 47, 29. אַמ־נַשׁהָּ מִשָּׁלֵח אָתר si tu envoies (maintenant) notre frère מיר חכמה (avec nous, . . . 43, 4, comp. 20, 7; 24, 49. — לר חכמה s'ils étaient (devenus) sages, ils comprendraient ceci Deut 32, 29; לר חַפַּץ ה' לַהַמִּיחֵנוּ לא לַקַח מְיַרֵנוּ ללה שמיע לי Si Y. avait voulu etc. Jug 13, 23; . . . לר עמי שמע לי si mon peuple écoutait (maintenant), je soumettrais ses ennemis ψ 81, 14. 15. — | וכר ישׁמְער השֹרִים . . וְאַמֵּרְהַ אֵלִיהֵם si les chefs appren-חפת בשבט לא ; alors dis-leur Jér 38, 25 במהת Prov. 23, 13.
- d. לוּלֵא, לוּלֵי, si... ne pas, accompagne presque toujours le parf. (car il signifie: «si ce qui est n'était pas»). Exemples: לוּלֵר אֲלוֹהֵר אָבר .. הְיָה לֹר כִּר עַתָּה רֵיקִם שִׁלַּחְתְּנִר si le Dieu de mon père n'avait pas été avec moi, en

Phrases conditionnelles dépourvues de c. particules conditionnelles. Lorsque, en franç. ou en allem., on omet la particule conditionnelle, le verbe se place alors devant le sujet (comme dans les propositions interrogatives), de sorte que l'on reconnaît aussitôt qu'il ne s'agit point d'un fait accompli, d'une action achevée. La chose est différente, en hébreu. Là, en effet, la signification des phrases hypothétiques, en vertu de leur nature même, rend possibles les constructions suivantes: on remplace la particule conditionnelle a) en mettant les deux verbes au parfait avec r conséc.; β) en employant le double jussif; γ) ou l'impérat., en le faisant suivre d'un autre impér. ou d'un jussif (cohortatif). — Exemples: pour a) J'ai avec moi des vaches qui allaitent פּרָשַׁקוּם וְמֵּתוּים et on les pressera trop et elles mourront, c. à d. «si on les presse trop, elles mourront» 33, 13; וְהַוֹּרֶדְהָם . . וְהַוֹּרֶדְהָם et si un malheur lui arrive (§ 75e), vous me ferez descendre au tombeau 42, 38; רַדֹּמָ אַחֶרֵי הַאָּנְשִׁים רָהַשֶּׂנְחָם et si tu les atteins, dis-leur 44, 4, comp. 44, 22. — à β) הַשָּׁת חשָׁהָ si tu amènes les ténèbres, il fait nuit ψ 104, 20 (comp. § 47f). —

- 89. § 89. Phrases optatives (phr. rogatives). Le a. souhait (ou la prière) s'exprime souvent 1. par le moyen du jussif (3° pers.; la 2° n'est, à peu près, employée qu'après אַל, p. ex. יְפִּהְ אֵלְהִים לְיָפֶּה que Dieu mette au large 9, 27, comp. 31, 49; מְלֵּהְה שָׁלְּהִי שֵׁם ה' מְלֵּהְה מְעֵּינִי אָטָ עִּלְּה לִּאָּ בְּרָ הְשָׁתִּי לָּאָרָ בְּי וּשְׁהָּ יִבְּרָ בְּעָרְ בְּעָרָ בְּעָרְ בָּעְרָבְיָם מִעְיִנִּן בּערִינָא בַּרִיךָ עַבְּרְיִי בְעָרִי בְּעָר בְּעָרִי בְעָר בְּעָרִ בְּעָרָ בְּעָרְ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בְעָרִ בְּעָרִי בְּעָר בְעָּבְרִי בְּעָּבְיִבְּרְ בָּעָבְיִבְּרְ בְעָּעְרָבְיִבְּעְ עַבְרְדְּבְּעָ עַבְרְדְּבְּעָר בְעָבְרִי בְעָּבְירִינָא בַרְבְּעָ עַבְרְדְּבְּע בְּבְרִי בְעָבְירִ בְּעָבְיִבְּר בְעָּא בָּעְרָם בְּעִבְּרִי בְעָבְירִי בְעָבְירִי בְעָבְירִי בְעָבְירִ בְּעָבְירִי בְּעָבְירִי בְּעָבְירִי בְּעִבְּירִי בְעָּבְירִינָא בְּעִבְירִינָא בְּעִרְיבָּע בְּבְרִיךְ בְּעִבְּרִי בְעָבְירִי בְעָבְירִי בְעָבְּירִ בְּעִי בְּבְרִיבְיִי בְּעִבְּייִבְיי בְּעִי בְּעִרְיבִי בְּעִי בְּבִרייִי בְּעִי בְּבִרייִבְעָ בְּעִרְיבִּי בְּעִי בְּעִבְירִי בְּעִי בְּעִבְירִי בְּעִי בְּבִירִים בְּעִי בְּבִירְ בְּעִי בְּעִבְירִי בְּעִי בְבִירְיבָּי בְּעִבְייִבְיּי בְּעִבְיּבְייִבְיּי בְּיִבְיּי בְּבִירִי בְּיִי בְּבְירִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּיבְיבִיי בְּיבְיּבְייִי בְּיִי בְּיבְיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְיּבְייִי בְיּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְיִי בְיִיי בְיבְייִי בְיִיי בְיִיים בְּיִי בְּיִי בְיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיִים בְּייִים בְיּבְייִים בְּיִיבְייִים בְיּיִים בְּיִים בְיּיבְיי בְיּיִים ב
- 2. par le moyen du cohortatif, p. ex. אֶשְׂבְּנֶה puisséje me rassasier ψ 17, 15; אֲלָהוֹ puissé-je savoir ψ 39, 5; אַלאַבּוֹשְׁה ψ 25, 2. Surtout avec אָלַבּרוּנָא ψ 25, 2.

יְאֶקְבֵּרָה qu'il me soit permis de (je vous prie, laissezmoi) monter et d'ensevelir G 50, 5.

L'emploi des particules אָם פֿר לוּ, o si! utinam!) c. doit s'expliquer par la présence d'une ellipse, comp. doit s'expliquer par la présence d'une ellipse, comp. אָם הַּשְּׁאַ הַּפְּבְּרָאַ מְּפְּבְּרָאַ pardonne-leur leur péché (proprem. si tu pardonnes leur péché, alors je serai satisfait); mais si non . . Ex 32,32; יְשִׁרָאֵל אָם puisses-tu m'écouter ψ 81,9; אִם הִּקְטֵל אֱלוֹהַ רָשָׁכְע לִי יְדְיָה לְפָּנֶרְהְ avec l'imparf. לוּ יְהִיֶה לְפָּנֶרְהְ 30,34. Mais avec le parf., לוּ בַּרְבֶרָהְ 5 ô si nous avions pu mourir! Nombr 14, 2; לוּ בַּרְבָרָה 20, 3, comp. Jos 7, 7.

Quelquefois, les phrases optatives sont rendues d. par le moyen de phrases interrogatives optatives, p. ex. בי ישׁמֵיני שׁמַּטּי qui m'établira juge? c.àd. puisset-t-on m'établir juge! 2 Sam 15, 4, comp. 23, 15; מִי יֹבְּלֵינִי 4 60, 11; מִי יִבְּעָר יִנְּעָר יִנְּעָר מְיִנְי שׁנְּעָר הַ מְעָר מִּעָר בְּעָר מִּעָר יִשְּׁרְעָר מִּעָר בְּעַר מִּעְר יִשְּׁרְעָר מִּעָר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעָר יִמִּרְעָר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעָר יִשְּרְעָר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעָר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְ בְּעָּר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִשְּׁרְעַר יִבְּעָר בְּעָר יִבְּעְר בְּעָרְעָר בְּעִר בְּעָר בְּעָר בְּעִר בְּעָר בְּעִר בְּעִּר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִּי בְּעִּי בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּעִר בְּעִיּער בְּעִי בְּעִר בְּעִּי בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּעִר בְּעִר בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּיִים בְּעִי בְּעְיב בּיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיבְיי בְּעִיבְּעִיי בְּעִיבְיי בְּעְיבְּעִיי בְּעִיי בְּעִיבְּיי בְּעִיבְּיי בְּעִי

Remarquer les formules suivantes, qui sont des e. phrases optatives sans verbe: שָׁלוֹם לָכֵם la paix soit

166 III, § 89.—§ 90. FORMULES DE SERMENT OU DE CONJURATION.

avec vous; 'בְּרוּהְ שְׁ 31, 22; בֶּרוּהְ אַבְרָם béni soit Abram G 14, 19. Comp. 1 Sam 25, 6.

- b. Le plus souvent, ces particules elles-mêmes sont précédées d'une formule de protestation. Remarquer, entre autres: מ) מורה משני vai que Yahvè est vivant: הביה משני aussi vrai que Y. est vivant, il ne mourra pas! 1 Sam 19, 6; הַנֶּרְשָׁנֶת אַמֶּם vous êtes enfants de la mort (vous méritez la mort) 1 Sam 26, 16; comp. 2 Sam 12, 5. β) מוראָנִי נאָם אֲדֹנָי ה' אִם־אָּחְמֹץ בַּמוֹח הַּרָשֶׁע aussi vrai que je vis*: חֵראָנִי נאָם אֲדֹנִי ה' אִם־אַחְמֹץ בַּמוֹח הַּרָשֶׁע je vis, dit le Tout-Puissant, je ne prends point plaisir

^{*} אָּבֶּי, toujours avec — dans la dite formule.

מוגא ירחי (תְּרִיר בַּמְשִׁךְּ (תְּרִיר בַּמְשִׁךְּ (תְּרִיר בַּמְשִׁךְּ (תְּרִיר בַּמְשִׁךְּ (תִּרִיר בַּמְשִׁרְּ (תְּרִיר בְּמִירְ בַּנְתִיר אַנְירִר אָנִירְ בַּנְתִיר אַנִיר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בּבִינְר בְּבִיר בּבִינְר בּבִינְר בְּבִיר בּבִינְר בּבִינְר בְּבִינְר בְּבִיר בּבִינְר בּבְיר בּבִינְר בּיבְיר בּבִינְר בּבְיר בּיר בּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּביר בּבּיר בּביר בּבּיר ב

^{*} דְּהָ, dans ces formules, n'est point un état constr., mais une forme secondaire de l'adj. דְּהַ (vivant) produite par la contraction du ay en ê.

י דְבֶּר אֲדֹנְיְהוּ אֶּדְרַהְּרָּר הַדְּּהָר יִהְּהָּר מִינְיְהוּ אֶּדְרַהְּרָבְּר הַדְּּהָר מִינִים vraiment, c'est au prix de sa vie qu'Adoniya a prononcé cette parole. On trouve une fois cette expression devant אָבּרלא מֵּרְבָּא תְהְיֶה לְּכָּנִי כָּלְּהַיְּמִים certainement, tu seras toujours le chef de mon armée; quatre fois devant אָבּרי רְאָשׁ אֶלִישֶׁע עָלֶיִר 2 Rois 6, 31 אָבּרי רְאָשׁ אֵלִישֶׁע עָלִיר בירבור ראָשׁ אֵלִישֶּׁע עָלִיר בירבור וווין certainement, la tête d'Elisée ne restera pas aujourd'hui sur lui, comp. encore 1 Sam 3, 17; 25, 22; 1 Rois 20, 10.

- e. το; ce terme qui, dans tous les passages cités plus haut, signifie «c'est le cas que», et qui, de là, acquiert la valeur d'une affirmation, est également employé pour introduire le style direct (comme le récitatif δτι); il n'est, alors, pas traduit. Comp. 26, 9; 27, 20; 29,

33 etc. (Dans plusieurs de ces passages, il semble qu'il s'est conservé un reste de la signification fondamentale.)

REM. DR. comme particule interrogative, attend toujours f. une réponse négative. Il résulte de là que DN a pris régulièrement la valeur d'une négation; de cette dernière acception résulte alors l'emploi de אם לא dans un sens affirmatif (double négation = affirmation!). - On explique habituellement l'emploi de אם לא et de אם לא dans les formules de serment par le fait que. dans ces cas là, le DN serait hypothétique et qu'il y aurait ellipse. Mais alors, l'adjonction de la formule d'imprécation mentionnée \$c∂ serait dépourvue de sens partout où il serait question d'un serment de Dieu (comp., en outre 2 Sam 19, 8; 2 Rois 3, 14); on trouve, d'ailleurs, aussi cette expression dans quelques passages où il n'est possible de la considérer comme étant le terme principal de la formule de serment soi-disant hypothétique (outre 1 Sam 14, 44; 1 Rois 2, 23, voy. encore 1 Sam 20, 13; 2 Sam 3, 25).

- § 91. Transition de la construction parti-91. cipiale (ou infinitive) à un mode défini. Lorsqu'un participe (ou un infinitif) est suivi d'autres verbes qui, parce qu'ils sont logiquement coordonnés, devraient être également au part. ou à l'inf., on préfère, en hébreu, changer la construction et mettre ces verbes aux modes définis. Il faudrait alors, dans nos langues, ajouter ou, du moins, supposer: après le participe, le terme relatif, et après l'infinitif, la conjonction exigés par le sens de la phrase.
- a) Là où le part. (ou l'inf.) peut se traduire par b. δς ἄν (quiconque, celui qui), ἐπειδάν (après que,

lorsque), le parf. suit avec γ conséc.; lorsque le γ est séparé du verbe, on emploie l'imparf.; $\parallel \beta$) là où il est question d'un fait concret, l'imparf. suit avec γ conséc.; lorsque ce V av est séparé du verbe, on emploie le parf.

- בצמשוף relatifs au part.: α) celui qui demeurera dans la ville mourra יְהַפְּלֵל עֵל־הַכְּשֶּׁהִים, mais celui qui en sortira et se rendra aux Chaldéens, aura la vie sauve Jér 21, 9; lorsque le Vāv est séparé du verbe, le sens du verbe est fréquentatif: Es 5, 23; Prov 7,8 (l'imparf. sans Vāv aura aussi ce même sens: Es 5, 8; Prov 2, 14). β) מִרֹבְּעָל הַלְּבָּע לִי וְלָבָע לִי וֹלְבָע לִי וֹלְנְעָ מִי וֹלְנִי עִּמְיִר וְלְבָע עִנְי וֹלְנְעָ מִי וֹלִי עַמְּיִר וְלְבָּע עִנְי וְלְבָּע מִי וֹלִי עַמְּיִר עַמְּיִר וְלְבָּע מִע וֹנִי מִנְי וְלְבָּע מִע וֹנִי מִנְי וְלְבָּע מִע וֹנִי מִנְי וְלְבָּע וֹנִי עַמְּיִר וְלְבָּע נִי וֹנְי עַמְּי וְלָבְע מִי וֹנְי עִנְי וְנְהִי עָמְיִר וְנְהִי עָמְיִר וְלָבְי מִנְי וְנִי וֹנְי עִנְי וְנִי וְנְהִי עָמְיִר וְנְהִי עָמְיִר וְנְהִי עִנְיִי וְנְיִבְּי נְיִבְּי לִא שָׁנְל וְנִי וְנִי וֹנִי בְּיִים וְנִי לִא שָׁנְל וְנִי וְנִי וֹנְי וְנִי וֹנְי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וֹנִי וְנִי וְנִי וְנִים וְנִי לֹא שָׁנֵלוּ מִי וֹנִים וְנִי לֹא שָׁנֵלוּ Es 30, 2, comp. Prov 2, 17.

יליהָרֵי אֲבּרּטָכּוּ j'ai résolu de briser Assur et de le fouler aux pieds . . Es 14, 25. | β) לִיְהִי כְהַרִימִי קוֹלִי (β) לִיְהִי כְהַרִימִי קוֹלִי (פֹּאַרָּאָ וּבּיּטָנּוּ בּיַהְרִימִי קוֹלִי (קוֹלִי בְּיַהְרָמִי קוֹלִי (פֹּאַרְיִם בְּעָרִים בְּעָרִים בּעָלִים puisque vous avez abandonné les commandements de l'Eternel et que tu as suivi les Baalim 1 Rois 18, 18, comp. ψ50, 16; 92, 8; 105, 12 et suiv.; lorsque le Vāv est séparé du verbe, on emploie le parf.: עֵלִיבְּים אֶּתִּרְתִּר רִוֹלִי parce qu'ils ont abandonné ma loi et qu'ils n'ont point écouté ma voix Jér 9, 12.

ADDENDUM.

§ 1, pag. 2: On trouvera l'indication de la valeur numérique des lettres au tableau de la page 2. — Dans les nombres composés, le plus fort est placé le premier, ainsi: א" = 11, ב"ב = 22. Pour désigner le nombre 15, les Juiss emploient "ב (9 + 6) ou "" (les lettres ב constituent une partie du tétragramme sacré הוהוים). Pour exprimer les centaines de 500 à 900, on se sert, en général, des combinaisons suivantes: p" (400+100) = 500, "ב 600, "ב 700, "ב 800, p" = 900; ce n'est que rarement qu'on emploie les cinq finales ב "ב, "ב, "ב, ", "ב. Les milliers s'expriment par le moyen des premières lettres de l'alphabet placées à la droite: מרום" = 1886.

PARADIGMATA, LITTERATURA, CHRESTOMATHIA.

PARADIGMATA.

NOMINA MASCULINA.

	§ 22	§ 23	§ 2 4		§ 25	
	(testis)	(princeps)	(iudicium, ius)) (incola)	(verbum)	(senex)
Sg. abs.	צֶר	לַגִּיד	خبفقع	רמֵיב	וַבָּרָ	ŢŖŢ
c.	צֵר	כְּבִרד	خشقم	רמֶיב	וַבַר	727
suff. lev.	עַרָר	زذننه	בנה פולים	רְשָׁבִר	ئڭڭر	זַקני
	ברה	לַבְּיוָד ְה	خباقمك	نشخك	וַבְּרָדָּ	וַקוּר
suff. gr.	בַּרְכֶּם	לַגְידְכֶם	خشقفثر	יָטֶיבְכֶם	ּבַרְכֶם	
Pl. abs.	לֵדִים	לְגִידִים	خشفنعص	רְשָׁבִים	בׄבׄנים	זָקנים
<i>c</i> .	בב	לניבי	להמכי	יִשָׁבִי	ندختر	זַקנֵר
suff. lev.	בב	ללנב	בייִיםְפָּטֵר	יִשְׁבַר	أنأت	וַקנַר
suff. gr.	לֵבִיכֶם	לְגְידֵיכֶם	בּי מִׁפְמֵיכָם	ישביכם	דּבְרֵיכֶם	זַקְנֵיכֵם
	*	•	• • •	•		•
	3 (sagitta)) (puer)	
	• .	§ 28 (re:		(sanctum		
§ 26	3 (sagitta)		c (liber) א (liber)		(puer) ((facinus)
§ 26	3 (sagitta)	\$ 28 (re: בֶּלֶּךְּ	x) (liber)	(sanctum) طَٰ <u>ت</u> ِق	(puer) (בַּלֵּר בַלֵּלֵר בַלֵּלֵר	(facinus) פֿלַל
\$ 26 Sg. abs. c.	בוץ בוץ בוץ	בּילָךְ בָילָךְ בָּילָךְ	x) (liber) סַפֶּר סַפֶּר	طِيْرِم طِيْرِم غَلَيْم	(puer) (בַּעַר בַּעַר בַעַר	(facinus) פֿעַל פֿעַל
\$ 26 Sg. abs. c.	ترار ترار ترار	בַּלְפָּר בָּלֶךְ בָּלֶךְ בָּלֶךְ	x) (liber) סַפֶּר סְפָּר	לוֹרָהָּ לוֹרָהַ לוֹרָהַ לוֹרָה	(puer) (בַּעֵר בַּעֵר בַּעֵר	(facinus) פֿעַל פֿעַל
§ 26 Sg. abs. c. suff. lev.	نخار تخر ترار ترار ترار	בֿלָפָּׁר בַּלְפָּר בָּלְּבָּ בָּלֶּדְ בָּלֶּדְ	مُوْرُثِ مُوْرِك مُوْرِد مُوْر مُوْر مُوْر مُوْر	ځاښه ځاښه ځاښ ځاښ ځاښ	לַבַּרָר בַבֵּר בַבֵּר בַבֵּר בַבְּר	(facinus) פֹעַל פִעַל פַּעַל פַּעָל פַּעַל בַּעָלָרָ
§ 26 Sg. abs. c. suff. lev. suff. gr.	نيمة ناتم تاتم تارم تارم بالم	בֿעלָפָּכָם בַעלָפָּר בַעלָפָּר בָעלָהְ בָעלָהְ	مُوْرُثِ مُوْرِك مُوْرِد مُوْر مُوْر مُوْر مُوْر	לַבָּעַיִּהם * לַלְבְּאַבָּ לַלְבָּאָר לַלְבָּאָר לַבָּאָר	לַבַּרְבָּ בַבֵּרִ בַבֵּר בַבֵּר בַבֵּר בַבִּר	(facinus) פֹעַל פִעַל פַּעַל פַּעָל פַּעַל בַּעָלָרָ
§ 26 Sg. abs. c. suff. lev. suff. gr. Pl. abs.	ייִגִּים הַגְּיִלִם הַגְּיִ הַגְּי הַגְּי הַגְּי הַגְּי	ִׁםְלָּכִים בַּלְּכָּכ בַּלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר בַלְבָּר	, סִפּרִים סִפּרִר סִפּרִר סִפּר סִפּר יסִר יסִר יסִר יסִר יסִר יסִר יסִר יסִ	לֹלְהַׁהַכֹּם לֹלְהָּה לַלְהָּה לַבָּה לִבָּה	לַבַּרְבָּ בַבֵּרִ בַבֵּר בַבֵּר בַבֵּר בַבִּר	(facinus) פֿעַל פֿעַל פֿעַל פַּעָלָר

^{*} המָה hasta. — לֶּכֶשׁ, plur. קּלָשׁרם v. $\S28p$.

	NOMINA	MASCU	LINA.		NOMINA 1	FEMININA.
•	§ 29 (aries)	§ 30 (morbus)	§ 31 (vates)	(campus)	§ 32 (praeceptum	§ 33 n) (annus)
Sg. abs.	אַיִל	דַלָּר	חֹוֶה	<u>הָּרָה</u>	בֹּגְיָה	לָשׁנָה †
c.	אֵיל	<u>ה</u> ַלָּר	חֹוֵה	صٰیۃ	מִצְנַת	מָעַלַת
suff. lev.	אַילי	דַולִיי	דוֹדָר	בָּטִידִיר בְּי	מֹצְוֹתִי	הָשׁבָּרָ ת
	אַילְרָ	ָּדַוּלְיִ וּ	نبزنك	ظراك	בֹגְלָתְרָ	فمزنك
suff. gr.	אֵילְכֶם	דָלְי ֶכֶם	הְוָּכֶם	[sadkhèm]	ביגּוַתְכֶם	הַנ ְתְבֶּם
Pl. abs.	אֵרלִים	דָלָיים	הווים	فَزره **	בָּוֹאֲוֹת	בַּיקונות ++
<i>c</i> .	אַרלֵר	[דָוֹלָיֵר]*	חוֹוֵר	פָנֵי	מְצָוֹת	בַּוֹתְנוֹת
suff. lev.	אַרלַר	דַולַיִי	רוֹזַר	פַני	בּוֹצְוֹתֵי	בַּוֹתְנוֹתֵי
suff. gr.	אַילֵיכֶם	_	הְוֹזֵיכֶם	פניכם	מצותיכם	בַּתְנִוֹתֵיכֶם
				• •		

NOMINA FEMININA.

	§ 34 (iustitia)	(procella)	§ 35 (regina)	(ruina)	§ 36 (pariens, mater)
Sg. abs.	בְּרָקָה	ָסְעָרָה סְעָרָה	בַּלְבָּה	<u>ئار ق</u>	יולֶדֶת
c.	אַדְקַ ת	סָעַרַת	בַּלְבַּת	בֿוֹנַבּע	יוֹלֶדֵת
suff. lev.	אַדְקָתׁי	קַצֶרָתי	בַּוֹלָכָּתִי	בֿוֹרָבּינג.	יוֹלַדְתִּי
	אַר ַכּוֹת ַהְ	סַבַרָתר	בַּלְבָּתִּךּ	ثرز قرنك	יולָרָתָ דְ
suff. gr.	גבלעכם	סַצַרַתבם	בַּלְכַּ ּ תְבֶ ׁם	הַרְבַּתִכֵם	יולַדְתֹּכֶם
Pl. abs.	אַדַקות	סערות	מלכות	הַרָבות	יולדות
c.	צדקות	סערות	בַלכות	ָדָוִרבוֹת דַּוֹרָבוֹת	יְוֹלָדוֹת יְוֹלָדוֹת
suff. lev.	ברקותי	סַצַרוֹתֵי	בַלִכוֹתֵי	דורבותי	יולדותי
suff.gr. 🗖	צָּדְקוֹנתיכֵּו	סַעַרוֹתִיכֵם	בַּלְכְוֹתֵיכֵם	ָדָרְבְוֹתֵיכֵם	יולדותיכם יולדותיכם

^{*} Conf. § 30*b* הָּדֶּיִר ** בְּּרֶבּי, pl. abs. שָּׁדֹּוֹח, pl. plerumque שָׁבָּה — †† מָשָׁרָח, pl. plerumque,

VERBA.

A. Verbum firmum (§ 51—64).

1. Perfectum.

T	ן קָשַלְתִּי 1.	י/לֹמַלָּעׁ	2ָלְמַלְתָּ	יז לַמְיִלָּה.	3לַמַל	sg.
1	קָםַלְנוּ) קַמַלְנוּ)	ל <u>ה</u> לשו	ָלְמַלְ תָּם	יקנ ללהלברי.	άĎ	pl.}€
11	יs נַלְמַלְתִּר)	נלהלני	י <br גללהלנש	נַלְמְילָה	נלהע	sg. Niph al
		נ לה לְשׁוּ	نظقبإشع	זלר		
111	פּלמַלְתִּר א	לפֿלָת	פלמּלָתׁ s.	ַקָּה,	לה להק	sg.) ⅓
	למלננ למלננ למלנג.	ظمَّלڤا	ظمَرْشם			
τv	לַמַלְנוּ צְלֹמַלְנוּר.	לה ּל הַי נ	פּלִמַלְּתָּ	ַקְּטְלָה		sg.) ₹
			كأهَذِشَם			pl.∫≈
· v	פּ הַלְםֻלְּתִר :s.	בַּלְמַלְתַּ	יז בילהלְנֹע	הַקְּילָה	נילוסרק	sg.
	בּילִמַלְנוּ ן.s. הִלְמַלְנִוּ זּיּ	נילהּלָתׁנ	בילהּלְשׁם			pl.)
vi	בּלִמַלְנּנּ) בּלְמַלְנִיּרּ !	בולהלי	צבילהלְנֹע s·	בֿילִמְילָה	בילה	sg. Hoph al
			בילהּלמים	יְזלה		
VII	ון התפשלמי נ.s התפשלמי	ָה ִתְּלַ מַלְּהָ	צייעלהליני.	ָ הַּתְּלַשְׁלָה	ניללמק	$\{ egin{array}{l} sg. \\ pl. \end{array} \} \stackrel{Hill}{\underset{p}{i}}$
. == }	ון התפשלנו	ם ביעלהלט	ביעלהּלמּלמׁי	וְטְלּרּ	ביע כֿ	pl .) ξ

3. Imperativus.

•	3. <i>Impe</i>	2. Inf.			
/קְמֹלְנָה	. קטְלוּר <i>Pl</i> .	אַקְטְלִי ּרָ.	קטל Sg .	קטל	Qal
[הקטלנה]	הקטלר	הקִקְילִי	הקטל	ניפֿמֿק	Niph.
קַמֵּ לְנָה	קַמְלֹרָ	קַמְלִי	קַמַל	קַמַל	Pi.
הַקְמֵלְנָה	הַקְטִילוּ	הַקְטִילִי	הַקְטֵל	הַקְמִיל	Hiph.
הַתְּלַפַ <i>ׁ</i> לְנָה	הְתַקְמְלוּ	- התקשלי	העלמק	ההקשל	Hithp.

4. Imperfectum.

Cohortat. אָקִיםְלָה ואַקטל. י/שלחק י/שַקְטְלִי .2תִקשׁל יקטל sg. \ נַקְטל . הַלְמָלְנָה נעלמקנ טלקלנע רַקְטְלֹר וּ pl. נظفؤك אַ (sg. לְקְמֵלְרָּ בַּצְּלָ (pl. בַּקְמַלְרָּ שׁלַמָּל نظقر אַפֿהַלָּע אַלּמֹהַל נולמיני נפלהלע שׁלּמַלְנָּה תקיילר שׁפֿהַלְנָת נפֿהק טַלַמּל אַקִּטְלָה אַלַמָּל הַקַטְלִּי נעלמק יַקְמֵיל sg. } ר בקשלר pl. J נַקְמֵל י**ת**כןמלר הַקַמֵּלְנָה נַלַּמְּלָה שׁכַּלְמָּלְנָה ٺٽڏامَر . sg. לְמַטַל אַלמֿק . הַלִּמְטִּלִי فتذآقر הָלְשַׁלְנָ**ה** ר וְקְמִילוּ הְקָשִילְנָה הְקִמְילוּ בּוֹ חָקְמִילוּ בּוֹ מִּ נٰלמק יַקְנִזִיל sg. } אַקְטִילָה עַלְטִילִּי שַקִּטִיל בּעלָם.כְּ אַ יַקְטִיל הַקְטָיל sg. אַ יַקְטִיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטִילי פּקּטִיל פּקּטיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטִיל פּקּטיל פּקּטִיל פּקּטיל פּיקּטיל פּיקּטיל פּיקּטיל פּיקי פּיקּטיל פּיקיטיל פּיקי פּיקיטיל פּקיטיל פּיקיטיל פּיקיטיל פּיקּטיל פּיקיטיל פּיקיטיל פּיקיטיל פּקיטיל פּיקיטיל פּיקּטיל פּיקיטיל פּיקיטייל פּיקיטייל פּיקיטייל פּיייל פּיקיטייל פּיקיטיל פּיקיטייל פּיקיטיל פּיקיטיל פּיקיטיל פּיק בַקְּטִילַה בַקְנִשׁיל שַלְמֻלְנָה תַקְטִילוּ טֿלהֿק לְקְמַל sg. ﴿ אַלוֹהַנ הַלְ**טְלִּי** עלהק ילף דָקְיְדְלּר pl. ∫ טַקף שַׁלְמַּלְנָה בֿלַהַּל שׁלַמַלְנָה יַלמֿמָל שׁלַקמּל sg. ʃ אָתְקַשֵׁל אֶתְקַשְׁלָה נשלבלמלי שלעלואל

5. Participium.

קֹמֵל ,קֹמְלִים; קִמְעָלוֹת et קְמֵעָלָה (קְמֵעָלָה f. (קטול ,קטולים; קטולה, קטולות (נְקְשֶׁלֶת) נִקְשָׁלָה ,נִקְשָׁלוֹת ;כְּקְטָלִים; אוֹקָטָל Niph. מְקַשֶּׁלֶת (מְקַשֵּלָה), מְקַשְּׁלוֹת ; מְקַמְּלִים, מְקַמְּלִים Pî el בְּקְשֶׁלֶת et בְּקְשָׁלָה, הְקְשָׁלוֹת בְּקְמָל ,בְּקְמָּלִים; Pu al מַקְשֶׁלֶת (מַקְטִילָה), מַקְטִילוֹת בַּקְטִיל ,מַקְטִילִים; Hiph. ;מְקְטָלִים Hoph. מַקְּשֶׁלֶת ,מֻקְנות מִתְקַשֶּׁלֶת (מִתְקַשֵּׁלָה) מָתְקַמֵּל ,מִתְקַמְּלִים; Hithp.

B. Verbum cum suffixis. 1. Perfectum Qal.

								להלים	•			קשקו	pl.f.
	ייייייייייייייייייייייייייייייייייייי	ילמלום	 	المُلْمَانِ الْمُرْتِ		לֵבֻיְנְיִם לְבַילְנוּים	קטיים	מישיקטט	ממלים מישולים	להלים	משקלים שלקלי לושלקלים	, קלק קלקלים	3. pl. m.
	רְשׁוּנוּ	. למליה. המליה	ָּרְיִבְּיִּהְ בּיִרְיִבְּיִּהְיִּ	ָילֵםְמְלֵּנוּ בְּלְמְלֵנוּ		I	לכיליני	: 	לְבַּלְנִינוּ	ממלים לים ביי	מְטָלְינֵינִי	לָםְלָנוּ: לְםְלֵנוּ:	1. pl.
613	וֹרָים: בוּינוֹים:	יקטטיר <u>י</u>	ָרָי. בּוֹים:	יַלְםֶּלָהִי,	••	֓֓֓֓֓֓֓֓֓֟֟֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֟֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓		לְבֵּילְתֵּיךָ	いるがはた	מַבְיְיֻבְּיִם בְּי	ממלילים	קשָלְה	3. sg. f.
3. Imperativus Qal.	יילישוני יילשוף יילשוף יילשות	יים און מון מון מון אין קיליף: קישליין מון מון מון מון מון מון מון מון מון מו	יַלְמֵּלִי יִנְמֵּלִי יִנְמֵּלִי יִנְמֵּלִי יִנְמֵּלִי יִנְמֵּלִי	مي براغ الله ، راغ الله ، راغ الله ، براغ	2. Impersectum Qal.	יותאילשף קשליניף קשליניף —	יים איני קשליף קיליף יים 3. pl.	m.1.sgי ייהיְשׁׁףְ יְיהיִבְשׁףְ אְיהיִבְּשׁף $m.1.sg$ י ייהיְשׁׁף $m.1.sg$ י	יושְלְשַׁלְּיִינִי יְשְׁלְשָׁלֵי.	່າກ່ຽນກູ່ — ນຸກ່ຽນກູ $m.2.sg.$	ئى بىيۇغۇ، يىشۇغۇ خىشۇغۇ خىئۇغۇ ئىشۇغۇلار.	יים אָלְנִי קְמָלְנִי קְמָלָרָ קְמָלָרָ קְמָלָרָי קּמְלָרָי., קּמְלֹיי. קּמְלֵיי.	3. sg. m. 2. sg.f. 2. sg. m. 1. sg.

C. Verba primae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

D. Verba mediae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

I	ַטְּדַשְׁתִּי. שָׁדַשְׁנִרּ	شتامتان بشتاغان	: אָטְרַשָּׂטָ אַרִיטִיִם יִּי	וֹבׁוֹםנּ אָמֵּוֹבַטְּה.	- 1 ·
1	ָּלְשְׁדֵלְטְתּר . גִּשְׁדַלְטְתּר .	ַ נִשְׁבוֹמִים נִשְּׁבוֹמְיִם	נמבלמשם נמבלמשל s.	יָשְׁרֲשׁר נִשְׁרֲשָׁר	
ː I	נְחַבְּנוּ נְחַבְּוֹנִיּ נִחַבְּוֹנִיּ	ַלְבַילִּינֵּוּ נְבַּילִינְי	לֹבִלְּמֵׁם נְבַלְּתְּׁתְּ	ַ <u>ה</u> מר	
·IV	ָּנְחַבְּינוּ נָחַבְינוּ נָחַבְינוּ	לְבוּלִימָּוּ בְּבוּלְיִמְּ	לעלומם פונעלע:	דַתה לְדַבְּתרי	b8 Dij $sg.$
vII {	הָתְנַחַמְנוּ . הִתְנַחַמְנוּ s.		בילולבלמי e. , בילולבליי	יִלְנִיְדַמּוּ ס _{פּי} ּ הִתְנַדֲבָּהי	
111	֓֞֞֞֓֞֓֞֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	שַּׁרַלְשָׁנ בַּרַלְתְּ	בּלַלְמֶם בּלַלְתָּ	ַרָּברּ בְּרַכרּ	. P
ıv{	בַרַכְנוּ בֹרַכְנוּ	לַּרַלְמָּוּ בִּרַלְתִּ	בְּרַלְמֶּם בִּרַלְתָּ	בְרַכּוּ בְּרַכָּה	
VII	ָ בִּלְבַּבַּלְנוּ בִּלְתַּבַּלַלְתִּי,	ء ٺاڻقرَدُشا ڍنڻقرَدُن	ڬڂڰڐڂڞ ٤٠ڬڂڰڐڂڞ	יִלַבְּנַכנּ בּיּנְינִלְבְּנַכָּנִי	

3. Imperativus.

2. Infinit.

:	ילְשְׁתַשְׂלָה.	שׁרַוֹם $pl.$	r^{lpha} שְׁחֲטִר f .	ea បក្ស $sg.$	שׁ הֹם	I
	השָׁחַמְנָה	ישְׁחֵטר ^{יי}	השֶׁחָטִר״	نبقتم	نبغتام	II
	[נַבֵּילְמְנָה	נַחמר	ברוביר ^ת	נבום 27	ו נבום B	II
1	<u>ה</u> ענה הלע	התנחמו	הֹתְנַחַמִּי	<u>הַתְּלֵבֵת</u>	ע הִתְנַחֵם V	II
i	בָּרֹכְנָת	בַּרַכּוּ	רכר ^β ז	چر ۲ ¹	ו בָּרֵק <i>וּ</i>	II
. ;	יי ולב רכנע	התברכו	הֹתְבֶּרָכִי	נילפֿכנ	ע בּעבּבּנ V	II

D. Verba mediae gutturalis.

4. Imperfectum.

_	ן אַשׁׁדֵשׁ .	ָּתִּשִׁרָ ִ יִּת	ר. טקשהם.	/שִׁשְׁחַם	: פישׁרַשׁ־3	sg.
ľ	נְשָׁיחַם (תשתיםנה	הִשְׁתַשׁר	שֹׁאַתַשְׁנָה	רשְׁרַוֹמוּר״	$\{sg.\}_{pl.}$
11	אָשָׁתֵם) s,	תמודיםי"	ದ್ದಾರ್ಥೆ ಪ್ರತ.	טַשָּׁהַת	רְשָׁרֵוֹם	sg.\\\\rightarrow\righ
11)	ذفتات	نافيت ألم	שמובטו	ظفتلفث	יַשְׁיַדִשׁר	pl.
TIT	צּילַנוֹם s.	תַּנְדַוֹבִי <i>י</i> ״	פענבום.	فترتبط	$\imath_{oldsymbol{s}}$ נַנֵים	sg.
111	נְכַנֵתם	ָתַבַּהַבְּינ ְ רָה	הַנְדַמוּ	فتتتأثين	ָרַבְּרָרבוּר	pl.) છો
IV	ננחם) גַּנְחַם נּנַחַם	הַנְיַבוֹבִי <i>י</i>	.s فَرَيَّاط	שנהם	נְצָׁתַם יַּגָּתַם	sg.)
11	לנתם	תֹנֶ <u>ת</u> ִימִנְיה	הַנְדַמוּ	فائتاذرث	יַבְּרַבוּר	pl.
VII	נתנחם ג'תנחם	מִתְנַדֵּתִבי״	s עַלנדֶם s.	שׁעַנַבֵּם	. לעניים ₂₉	$sg.$ Hithpa $\stackrel{\circ}{el}$ Pi $sg.$ $gg.$
4 11	נְעַנַתֵם (שלוניילני	שׁעַנְיוֹבֵנּוּ	فلأتبخث	יִתְנַדֵוּמוּ	pl.∫a
111	אַבְרֵדְּ וֹ וֹיִבְּגַּנְּ s.	נילבׂבׂב _נ ג	ع نعدّتك	نعختك	⁶¹ בָרָדְיּ	sg.
111	נַבָּרֵה	فاختبخث	הַבְרַכוּ	שׁבָרֵכְנָה	יָבֶרַכוּ	pl.
1V	אַברַדְּגָּ נּ.	הַבְרַכִּי	s מבבר		וְבֹרַן; ⁶¹	sg.) 2
11	ַנְבֹרַךְ	הִבֹרַכְנָה	הלבכנ	הָבֹרַכְנָ ה	יְבְרַכוּ	pl.∫ ≋ੌ
VII	.s ۾ئين ڌ تاكي	טלבנכי	.s نعرٰخرك	فالأقتاك	نىٰ ق تك،	sg.} Hithpa
, 11	؛ נעבר ٤٠ ڜندورك	טלבּרָלנָת	מעלבנכנ	שלבּבְּלְנָה	יִתְבְּרֵכוּ	pl.

5. Participium.

ן אַנְחָמִים מְלְּרָכִים | III מְנָחַמִים, מְבֶרְבִים | IV מְלֶחָמִים מְלְּרָכִים | III מְלֶחָמִים מְתְבַּרְכִים. ∨VII מְתְנַחָמִים מְתְבַּרָכִים.

Imperf. c. suff. יְבְחָנֵיִר (§ 79 g). Imptv. c. suff. בְּחַנִירָ (§ 79 g).

E. Verba tertiae gutturalis § 65.

1. Perfectum.

I		ָשׁלַתִּתְּיּ״ אָשָׁלַתִּתְּיִּ״.	אָלַחָתם שַׁלַחְתם	אַמֶּלְחָר. מֵשׁלָחוּ	אַנְתּוֹ (3.sg.) פַּשְׁלַחּ מוֹ (pl.
II	. כִּשְׁלַקְתָּתִּי . כִשָּׁלַחְנהּ	ڒۺ۬ۯؚٙٮٙۻ؞؞	נִשָּׁלַּחְתָּם נִשָּׁלַחְתָּ	נְשִׁלְחָה נִשִׁלְחה	sg. נְשְׁלַח $sg.$
Ш	אַשִּׁלֵּחְתִּר (s. שַׁלַּחְנרּ	ָּמִּלְּוֹשֵׁר מִּלְּנִוֹשְׁ״,	הַּכְּּעִמֶּם הַכְּּעִהָּ	T : 1	$^{\circ}$ רשַ שַּׁלַ $sg.$
IV		ۺؚڎٟڹڶۺ۬ٳ	،«ۻؘڎؚؗۻڝ ۻڎؚۻڝ	שׁלְּחָה שׁלְּחוּ	ינים אינים
V	רושלהנו (ו השׁלַחְתּר	הִשְׁלַחְתָּב. הִשְׁלַחְתָּב.	ם המוליחה ^מ ד	נים ליו sg.
VI	בּיִּשְׁלַדְּוֹנָהּ הִיִּשְׁלַדְּוֹנָהּ קִּיִּחְנָּהִ } s.	ו השלחתו	השלחתם	השלחו	pl.
VII	(הְשְׁתַּלֵּחְתִּרְ - s. זְשְׁתַּלֵּחְתִּר (הַ הִשְׁתַּלֵּחְתִּר	ەر ئىشقۇنىڭ ئا ئىشقۇتىن	ۻٛڡٙۊۻڶ ٷۻۿۊڐۻۯ؞	ָהִשְׁתַּלְּחנּ בָּח׳ הַשְּׁתַּלְּחנּ	

3. Imperativus.

2. Infinitivus.

ק מְּלַתְּלֵּח Qal
^{פּף} אַנְּחְלָּחְ Niph.
(תַּשְׁלֵּחְ Pi.
^מ הָשְׁלִּחְ Hiph.
לוווף Hithp.

E. Verba tertiae gutturalis.

4. Imperfectum.

_ {	ו אָשִׁלַח 1.	/ הִשִּׁלְּחִי	: מִּשִׁלַח.	/שִׁשָׁלַח	: יִשׁלַרו״ :	3.sg.
1	נִשָּׁלַה	ָהִשָּׁלַחְנָ ָה	תשלחו	ָתִּשְׁלַחְנָ ה	ישלחה	pl.
11 {	אָשָׁלַת s.	תַּמֶּלְּתִי	ಶಭಹ್ಗೆಗ	فشور	نْھُرَىي.	sg.) ₹
	נמָּעַת	نعقركنائك	יעשׁלְחוּ	T 1 T T *	: IT*	- , e.
TTT }	אַשׁלָּח s.	שַׁ שַׁלָּחִי	שַּׁמַשַׁלַּח	שַׁשַׁבַּח	רָשַׁלַּח	sg. \ ₺
ш{	רְטַׁילַּח	فرقة وأباذكى	فاشؤلا	T::	: -:	pl. ∫ ⊗i
TX7 5	חשַׁעָאַנּ.	ה מלחר	י <i>פ</i> ישׁמָשׁכַּיִּח s.	:	- \;	
IV	נֹאָהַכַּוֹת	שׁׁמָשׁלַּיִחנָה <i>ו</i>	הָשָׁלְּחוּ	הָשָׁלַּיְחנָה	רָשָׁלָּחוּ	
v }	אַשְׁלִיתַה s.	• • : -	פּתִּשְׁלָיתַ <i>ו</i> .	- • • -	בַּשְׁלִיתוּ יַשְׁלִיתוּ	sg.
v {	נִשָּׁלִיתַ	7:-:-	תַשְׁלִיחוּ	שַּׁאַלַּוֹדְנָה.	רַשְׁלִיחוּ	pl. } ₹
v1 ∫	אָשְׁעַלַּחּ	•:: •	-: +	T : T	רַשְׁלַת	sg. } pl. }
VI	נָשְׁלַח	טַּמְּׁעַלְּדְנָה	תִּשְׁלְחוּ	T:-:T	רָשָׁלְהוּ	pl.∫ ĝ
VII	צּאָשׁׁתַּלַּח		•	שֹהָתַלַּת	ַיִּשְׁתַּלְּחנּ יִשְׁתַּלְּחנּ	sg. \ ₩
A 11	נ <u>ښ</u> توتر ب	ו שֹׁהְשׁכַּיִׁתְנָה	שה מישלים	ظشقةلثر	יִשְׁתַּלְּחוּ	pl.}°å

5. Participium.

— נְשְׁלָחִת אַ II — . d שָׁלְחִים: pl. שֹּלְחִים לַּחָת שׁלְחִים וּ פֿשַּלַחַת פּשָּׁלָחַת וּייים אַ וּ בּשְׁלָחַת וּייים בּשְׁלָחַת וּייים אַ וּ בּשְׁלָחַת וּייים אַ וּ בּשְׁלָחַת וּייים אַ וּ בּשְׁלָחַת וּייים אַ בּשְׁלָחַת וּייים אַ בּשְׁלָחַת יייים אַ בּשְׁלָחָת וּייים אַ בּשְׁלָחָת וּייים בּשְׁלָחָת וּייים בּשְׁלָחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלָחָת וּיייים בּשְׁלָחָת וּיייים בּשְׁלָחָת וּיייים בּשְׁלָחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּייים בּשְׁלְחָת וּיייים בּשְׁלְּחָת וּיייים בּשְׁלְחָת וּייים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּיים בּשְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּיִים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּיים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְּתְחִים בּישְׁלְּחָת וּייִים בּישְׁלְחָת וּייִים בּישְׁלְחִים בּישְׁלְחָת בּישְׁלְחָת בּישְׁלְחָת בּישְׁלְּתְּיִים בּישְׁלְּיִים בּישְׁלְּיִים בּישְׁלְּתְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלִים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלְיִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלְייִים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיים בּיִים בּישְׁים בּישְׁלְיים בּישְׁלִים בּישְׁלְיים בּישְׁלְיים בּישְׁלְייִים בְּיִים בּישְׁלְייִים בּיִים בּיִים בּיִים בּישְׁלְיים בּיִים בּי

VIIבְשְּׁבֶּׁת. — עוֹ בְשְׁלָת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת. VIIבְשְׁבָּת.

Impf. c. suff. יִשׁלְחֵוֹנִי (79 g).

 $Imptv.\ c.\ suff.$ שֶׁלְתֹּרְנִי (§ 79g).

Formae pausales: II Impf. יָשֶׁלֶחָ, Inf. חָשֶׁשֶׁהָ. — III Perf. שָׁלֶחָ, impf. יְשֵׁלֶחָ, Inf. שָׁלֶחָ, impf. יְשָׁלֶחָ

F. Verba " (§ 67).

1. Perfectum.

TT)	וּלָבַּשְׁתִּד. לָבַּשִׁנּרּ	י/נפֿמָית.	בָּנְשַׂטְּק.	י" אָנְבְּשָׁרּוּ נְבְּשׁרּ	غي)3.sg.}ز <u>دّ</u> ظ
11)	ָ רָבַיִּשׁנר	زدَفْشت	بذقفاشط	לְבְּטוּר	pl.
77	רַבְּשִׁתִּר s. הַבְּשִׁתִּר s.	تاقضط	יבּישָׁים.	ש ^י הגישה הגישה	<i>sg.</i> } القاتة على القاتة التقاتة الت
		בוֹבַשְׁעֶּר	רבשקת	רובישור	pl.
377	ר אַבְשִׁיתר (הַבַּשִׁיתר (تبقفن	יובישה s.	דְּבְּשְׁוּה ^g u	sg.} Phoph at pl.
VI	רובשנר)	רַבִּשְׁתָּן	ָהַבַּ ִ	רובשר	pl.
		• • •	•	•	•

2. Imperfectum.

$\mathbf{I}\Big\{$	אָפּל. וִשָּׁל	אָתּפְּלָיר. תּפֹלנָרה	ঠছন 2. গঠছন	אַ תּפֹלנָה. אַ תִּפֹל	?יפלי יִפְלוּ	sg.
. ∫.	אַבַּשׁ s.	הַלְּיִטִיר	שׁבַּׂשׁ s.	תבַש	רבַּט	sg.\€
1	רָבָּשׁ	נעליהלעי	ضختد	עַבַּשׁנָה	רַבְּטוּר	sg. Qalai
· II · .				- יַּלַמֵל	בלבל =	iph
\mathbf{v}	אַנִּישׁ s.	חַבּישׁי	אַבִּישׁ s.	רַתּבִּישׁ	רַבִּרשׁ	sg. Hiph's
11	ַנַבִּישׁ	ַ בּוֹבְיֹשׁ בָּוֹת	הַגִּישׁוּ	ַתַּבְּשְׁלָדוּ	רַבִּישׁר	pl.
vI	۳غږ s.	אַבְּיִער	שַּבַּשׁ s.	שׁבַּשׁ	רַבַּשׁ	sg. Hoph al
11	زوض	فتقفشث	קּתְּבְּשׁרּ	فتقفثو	רָבְּשׁרּ	pl.

5. Partic.		4. Impe	rativus.		3. Inf.
ו נפַל	נְפֹּלְנָה	קפלר ק $pl.$	לנְפַלִּר.	י ד (יְפֹל	לפל
ו כָבָּישׁ II כָבָּישׁ	[בִשׁׁנָה]	ې ن	ڋ ؚڶ ڎ	₩2∫1.	؞ڐؚڛ۬ڗ
a בֵּוגִּרשׁ ${f V}$	[הנָנִפנָה]	דונגפו	הבַּבפר	II הַּכְּגַף	ىد
VI جونت ^ھ	הַגַּשְׁנָה	הגרטור	הַגִּרשִׁר	מהַנָּשׁ V	

Verba פר"ר (ב"ד I.) § 68.

1. Perfectum.

2. Imperfectum.

קמָשׁב .2 מַשָּׁבָר. בְשָׁבִּר. $\operatorname{II} \Big\{ \exists w \in \mathcal{S} .$ בי הול הליה בי היים הליה הליה הליה הליה הליה הליה בי היים בי הול הליה בי היים בי הי עול אושב הושב הושבר אושב VI תושבלה הישבר תושבלה

5. Participium. 4. Imperativus. 3. Infinit.

pl. $\dot{\psi}$ $\dot{\psi}$ VI מרשב"

Verba פר"ר (ז'ב II) § 69.

1. Perfectum.

נימִרמָן בּוּימִיבּיּ אָבוּימִיבָּה בּוּימַבְּמֶּם בּוּימַבְמֶּן בּוּמַבְנּוּ). [אַ 2.5] בּוּימִיביּי אָבוּימִיבָּה אַבוּימַבְּמָּן בּוּמַבְנָּוּ אַ בּוּמַבְנָּוּ אַ בּוּמִיבַבְּתָּוּ

2. Imperfectum.

 $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$ אַרִּטְבּר $I \left\{ \begin{array}{lll} I \right\} & I \end{array} \right\}$. איטבנה, היטיבר, היטיבר, היטיבר, היטבנה. V Imptv.

Verba ל"ל § 71.

1. Perfectum.

 $I = \frac{1}{2}$ والقعد المنقف المنقفة المنقف

Verba ל"ל.

2. Imperfectum.

J	וּאָקוּם.	יהַלוּמִי	ל. בַּתְּקוּם 2.	ישלוקינט. ישלום	בַקרם" ^א .	3.sg.
1	נָקוּם	הַ קוּבֶּיינָה	הַלוּמוּ	הָקרבֶּלינָדז ^ץ	רָלְוּבוּוּ	$pl.$ $\stackrel{\mathfrak{s}}{\sim}$
TT.	אָקום s.	הַּלְרִבִיי	בוֹסְהַ <i>s</i> .		יקום*	sg.\≋
ΙΙ{	נקום	[תקובֶינָה]	ן תקובור	[תקומינה	יקומו	sg. Niphi al
\mathbf{v} {	אָקים s.	הַקיביי	פּתָקים.	הַקִּים	רָקִים׳	sg. Hiph'il Hoph'al sg. pl. sg.
* {	נָקים	הַקּיבֶּינָה	הָקימוּ	הַקִּינָהי [®]	רָּלִרבוּר	$pl.\int_{\mathcal{E}}^{\mathcal{S}_{r}}$
VI	אוּקם s.	שוּלּהֹנָה הַּנְּלְנִי	s. תולקם	ענַלַם	ريرطَاط _ة	sg.
VI	מנפֿם	שנללגלע	הָזּהְקְבוּה	שוּלּלֹבְנָת	יְהֹקְבוּה	pl.
TTT	לַלוִמֵּם אַקוֹמֵם s.	הַקוֹבְיביי	פּתקוֹמֵם.	הַקוֹמֵם	וְקוֹמֵם.	sg.) Polel
111	נְקוֹמֵם	הַקוֹבֵיבְנָה	הַקוֹבַמוּ	הַקוֹבֵלְינָר, הַקוֹבֵלְינָר,	יַקוֹמַמוּ	pl.∫ 🖺
T 17/	יְקוֹמֵם s. יִקוֹמֵם	הַקוֹבֵי <i>בי</i> י	פּתקובה s.	הַקוֹמַם	יְקוֹמֵם [׳]	$\begin{cases} sg. \\ pl. \end{cases} $
11	נְקוֹבֵ ים	שׁקובַי <i>ב</i> ְּלָה	הַקוֹבֵמוּ	הַקובַיקנה הַקובַיקנה	יקובמו	pl.∫ Ē
	-			ביתקשל –	יתקומם	Hithp.

3. Impera	tivus.	4. Infin.
קרמר, קֹמְנָה $pl.$	ז קום ^ו , קוביו;	$^{\hbar}$ קרם $^{\kappa}$
הּלִּוֹמוּ [הֹלְמְנָה]	II הִקּוֹם, הִקּׂוֹמִי	II הקום"
הָקֹּימוּ, [הָקַּמְנָה]	V הָקַם, הָלִימִי	V הָקִים׳
קוֹמֵמוּ, קוֹמֵמְנָה	III קומם, קומִמִי	ווו קומם

5. Participium,

 p^l . קפִרם". עקים". עקים". עקים". עקים". עקים". עקים". עקים". עקיםים עקימים. עו און פּקימים. עו עקימים. עו עקימים. עו

ען נְמְקוֹמָם. עו [מְקוֹמָם]. עו דיף מְחְקוֹמֵם. וו $\dot{\alpha}$

Jussivus: I יָלָם; V יָלָם.

Waw cons. Impf.: וַלְּקָם , וַיַּלָם, עַלָּקָם , נַיּלָם.

K. Verba ""> § 73.

1. Perfectum.

1	ַן סַבּוֹתִר. סַבּוֹנוּ	סַבּוֹתֵן סַבּוֹת	. ∂בּוֹתֶם סַבּוֹתָם	אָבְבָרה §5 <i>d</i> קבָבָרה	تقتة كوتتد _{ار} بر	
11	נסבונו פָּסַבּונוּ .s.	נְכַבּוֹת	ַ נֹסַבּוִעֵם נַסַבּוַעָּיַ <i>י</i>	: נָסְבָּה	נֹקׄבּוּ נַסַב ^{ּי}	sg. Niph al
\mathbf{v}	הָסִבּוֹנוּ	וְהַסְבּוֹתֶן	הַסְבּוֹהֶם	זב ^{ג,:} הַלַבְּהּ נוּ(הַבֵּרוּ)'	בּקֿב	sg. Hiph
vi{	. הרסבותי] הרסבונו	ז הוּסַבוֹתוּ ז הוּסַבוֹתוּ	בינסבועו פן בינסבועו s.	הוַלַבָּה בו	הוּכַב״ הוּלֵ	sg. Hoph al
III	סובַבנוּ	סובבתו	סובבתם		ְס וּ בֵּו	sg.} Polei
ıv{	סובּברני סובּברני		סובבתם	זלֵל סְרְבֲבָרוּ בר ב (nf. Pôēl	סובׁי	pl.∫ 🖺
			.(00	ui. 1 061) -	ر رب د ا	Treesep.

${\it 2. \ Imperativus.}$

3. Infinit.

$_{I}$ טֹבּר, $_{I}$ סְבֶּׁרנָה $_{I}$	$pl.$ מב 7 , מבָר; I	סבוֹב $abs. ; f$ סבוֹב ${ m I}$
הַסַּבּר, [הַסַבֶּרנָה]	II הָסֶב, הָסֵׂבִּי	ון הָמֶב; abs. ; הַמּוֹב II
רָסֵׂבּר, [הַסִבֶּינָה]	V הָסֵב, הָסֵבי	ע הָמֶב V
סובבר, סובבנה	ן,, (סובב, סובבי	ווו {סובב הלכל
הַלֵּלוּ הַלֵּלְנָה	סובב, סובבי ווו {הַבֵּל הַלֵּלִי (§5 <i>d</i>)	יַהְלֵּל ווו לַהַלֵּל

K. Verba "> § 73.

4. Imperfectium.

5. Participium.

 \parallel מוּסָבּוֹת. $\parallel II$ מָסָב. $\parallel VI$ מַסְבּ. $\parallel VI$ מוּסָבּוֹת. pass. מוּסָבּוֹת. qass.III מסובב. | IV מסובב.

Waw cons. Impf.

Qal intransitivum (§ 730).

ז רַלַּסָב. | V רַלַּסב I קל, קלה; pl. קל, קלה? 3. Perf. יַקלּר, תַּקַל; pl. יָקַלּר 3. Impf.

H. Strack, Gramm. hébr. II.

L. Verba n"5 § 74.

1. Perfectum.

τŞ	בָּלִיתִי 1.	ַּלְרָת ּ	$^{e^{lpha}}$ בְּלִרתָ 2 .	יַלְתָּדה [ּ]	פּבָּלָד,׳	8.sg.}&
	בָּלִינוּ	בְּלִיתֶן	בְּלִיתֶם	چٔرد _س ۱۳۶۰خزندی		pl.) ~
$_{ m II}\{$	נְּנְלֵיתִי \$.	נְבְלֵית	לְּבְבֵּיתְ <i>י</i> s.	נְנְלְתָה	נּגְלָה	sg. Niph.
, , (כבליכר ^{יי}	נגליתן	נגְלֵיתֶם	בָּבָלוּ ``		pl.
111	בליתי.	בָּלָית	ع لأخرك	בּלְתָרוּ	בּלָרוּ	$\left. egin{array}{c} sg. \\ pl. \end{array} \right\} \stackrel{\sim}{\mathcal{Q}}$
,,, ,	ַ בִּלִּינוּ	لأذركا	בּלִיתֶם	בָּלַר	ı	pl.∫ ≊
IV {	צובל לילות.	בְּלֵית	מבלירָז s.	בָּלְתָה	בֻּלָּה	$\begin{cases} sg. \\ pl. \end{cases} \stackrel{\mathbf{b}}{\underset{\epsilon}{\overset{\bullet}{\underset{\bullet}}}}$
1,	<u>בַּ</u> בַּרכור	בָּבִיתֶן	בַּ בַּרתֶם	ַלָּר יֹי	-	pl.∫ ĝ
v	בּוֹלְלִיתִר :	הַבְּלִית	יהֹבְלִיתְ s.	הְנְלְתָה '	הגלָה	pl.
')	ר,בלינה	הגליתן	הֹלְלִיתֶם	ָהַלָּרָּ הַבְּלַרָּ		pl.
VI.	בהגליתי (s.	דָוֹלְלֵית	פּרָבְלֵיתָ s.	ָה ְגְלְתָה	בַּגְלָה	
11,	רָגלַינוּ (דָגְלֵיתֶן	הָוֹגְלֵיתֶם	הָבַלר יי היבלר יי ה	1	sg. Hoph al Hith
VII :	٤٠ بِالْالَادِّرْ رِلارًا	התנלית	יצייטיבילים s.	התבלתה	لأناتث	sg.
4 11 4	הותבליכה (ההבליתן	התבליתם	ַר וּ בַלּוּ	ı	pl.)
	•	•	•	•		

2. Infinitivus.

וו הָלָוֹת VII הָלְנֹת VII בְּלוֹת III בְּלוֹת III הָבְלוֹת III בְּלוֹת. או און די הָבְנְלוֹת וּ

3. Imperativus.

אַלֶּרנָדוּ ^{ץ פ} ָּ	$,^m$ וְלָה $pl.$; ^m ילָּלְּר ּ,	.sg בְּלֵה ⁶ ,	I
הָבָּלֶינָה	ָּד וּ בָּלרּ	הוגלר	הַבְּלֵה ^ג	II
בַּלֵינָה	בַלר	בַּלר	בלָח ^ג	III
הַנְלֶינָה	הַגְלוּ	דוּגְלִי	הַגְלֵה	V
ָהְרְגַּבֶּלֶרנָ ה	ָה ְתְּ בַּלֹּוּ	הִקנּלִי	התְנַלֵּה	VII

L. Verba 7"5 § 74.

4. Imperfectum.

I	נגלה }. (גלה	יּאִבְלֵּינֵה. י∕הִּבְלֵּינֵה.	תְּלֶּדְה 2. תִּגְלִר	ּאִתְּלֶּה תִּלִינַה ^ז ִיּ	?יְּבְלֶּה״? יִבְלִּר״	$\left. \begin{array}{c} 3.sg. \\ pl. \end{array} \right\} \stackrel{\circ}{\approx}$
II	אַבְּלֶּדה . נבָּלֵדה	תבלר תבלינה	אָתִבְּלֶרָה. הִאַבָּלרָר	תּבָּלֶּה תִּבָּלֵינִה	יָבָּכֶרוּ יבלוּ	pl.
Ш	ַנְבַּלֶּח } אֲבַלֶּח }	הְבַבְּלִי הְבַבָּלִינָה	שׁׁרַּקנּ פּשׁׁרַּפְּׂע.	מְנַלֶּלֶה מְנַלֶּינָה	רְבַּלֵּר רְבַלֵּר	pl.
IV	אַגֶּלֶּה } נְגָלֶּה	הַגָּלֶינָה הַגָּלֶינָה	יs הְזְגָלֵּה הִזְגָלֵּה	הַגָּלֶינָת הַגָּלֶּת	רְבָּלֶּה רְבָּלַרִּ	sg.} $pl.$
V	אַנְלֶּהּ } נַגְלֶּהּ	֖֖֖֖֖֖֧֧֧֧֧֧֚֚֚֚֚֚֚֚֓֞֞֝֝֟֝֝֝֓֓֝֓֓֓֟ ֖֖֖֖֓֓֓֓֞֓֓֞֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	פּתְנְלֶּה תַּגְלָוּ	תַּלְלֶינָה תַּלְלֶינָה	יַבְלֶּח יַבְלָר	sg. riph will
VI	נְבְלֶּה (בְבֶלֶה (בִבְּלֶה	הַבְּלֶינְה הַבְּלֶינְה	פּתְּלְלָּהְ מִּנְלָרִּ מִבְלִרִּ	הַנְלֶינָה הַנְלֶינָה בבבר	יָבְלֶּה יָבְלוּ יִבְּלוּ	pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl.
VII	ַנִּלְעַבּּלָּע (אָלְעַבּּלָּע:	שׁלַפַּפְּׁרנָה תַּלְפַּפְּׁר	ݽݪݻݚݚ ئىلئۆۋىد	טִלֻּפַּבְּׁרָנָה תַּלְּפַּבְּ	יִתְבַּלֵּה יִתְבַּלֵּה	sg. sg. shipa el

5. Participium.

Imperfectum apocopatum.

יגָל" ע אָנל אוו אין דון איגן ווו איגל וו איגן וו ויגָל וו וו יגָל וו ויגָל וו ויגָל וו ויגָל וו וויג

M. Verba ℵ"5 § 75.

1. Perfectum.

τſ	ַנְבָאַתִי 1.	ַבְּצָאת .	. <i>"</i> กุหรุธุ2.		3.sg.) 😞
1	בָּצְאנוּ	לַאמֶר	בּוֹגֿאמֿם	בְּיִצְאַרּ	pl.
τJ	s בְּלֵא תי	בָּולֵאת	יַבְלָאַתָּ s.	בָּלֵא בֶּלְאָה	$\{ \begin{array}{c} sg. \\ pl. \end{array} \} \left\{ \begin{array}{c} Q_1 \\ Q_2 \end{array} \right\}$
1)	בָולֵאנוּ	בְּוֹלֵאתֶן	מְלֵאתֶם	בָּולְאוּ	pl.
тτ∫	ומצאתי.	נמצאת	פנלגאט.	ניגא ניגאען	sg.\\z
11	נְנְצֵאנוּ	נכמאטנ	נֹמִצאמׁם	נבָיצאר	sg. Niph al
ттт∫	זהבאתר s.	דְּבַּאת	ין בּאָק ^ג s.	דָּכָּא דִּכְּאָה	sg.
111	דָבָאנוּ	וּבּאמֶן	דָבָאמֶם	הכא ר	pl.∫ ≈Î
TV)	ַבָּאִתִי <u>ַ</u>] s·	דָבָאת	d2 דָבַאֹק $]s.$	דָּכָּא דָּכְאָה	sg.} ₹
1, (רָבּאנר]	דָבַאמֶן	ַדְּבַּאמֶם	דָּכָּאוֹ	pl.
v {	יז בוֹלְגאַתִי.	הָמְצֵאת	מיולגאלע פייי	הַבְצִיא הַבְּצִיאָה	gg. $pl.$ Hiph'a
_ ' l	הִבְּצאנוּ	רַבְּצאתֶן	הַבְּצֵאתֶם	הַבְּיאוּ	<i>pl.</i> ∫ ≈
VI [יז בולו גאני.	ָ דַּמְצַאַת '	ַרָּבְּצֵאָתְ ^{s.}	הַבְּצָא הָבְיצְאָה	sg. Hoph a
11	[הְבְצֵאנוּ	בׄלִבאמֶן	[הָנְיצֵאתֶם	רָנְיִצְאוּ	pl.∫ åˆ,
VII §	פּרִוּבַבּאָתִר.	הַנַּמֶת הַנַּמֶת	יs בובּבּאת.	הַבַּבָּא הַדַּבְּאָה	sg.
' " {	רובּפּאתי יזרַפּאתי.	בובּכּאמֶן	ביבּכּאמֶם	רְזְּרַכְּאוּ	sg. Hith pa
		3. Imperation	vus.	2. Infa	initivus.

3.	Imperativus.
----	--------------

2. Imperation					2. Zinjonette as.	
^{d1} קּבָּאנָה <i>f</i> .	בּיִצָאר $pl.$	לִמִּצְאָר.	ۻٛڲ۬؉ _ۄ	1	מָצֹא	I
הַמָּצָאנָה	המָאַאר	הַבְּאָר	لافتته	II	×zžži	II
דַּכָּאנָה	דּכְּאר	דַּכְּאָר	なごす	III	דַּכָּא	III
ַהַמְעֶּאנָ ה	הַמְצִיאוּ	הַמְצִיאָי	נימׄגא	V	הַמְצִיא	V
הַּבֶּאנָת	ָהַבְּבָ א ר	רִהַּכְּאָר	הַנַכָּא	VII	85 <u>7</u> 7	VII

M. Verba צ"ን § 75.

4. Imperfectum.

5. Participium.

I מֹצַא, מֹדְאָרִם, I מֹצֵאת (טְלֵא, מְלַאִים, I מֹצֵאת (טְלֵא, מְלַאִים, I מֹנְצָא, וֹ מִלְצָאת. I ווו מְדָּבָא. I מְרְבָּא. I מִמְצִרא. I מִמְצִרא. I עֹמְצָרא. I עֹמְצָרא.

Litteratura.*

T.

M. Steinschneider, Bibliographisches Handbuch über die theoretische und praktische Literatur für hebräische Sprachkunde. Leipzig 1859, XXXVI, 160 p. [Addenda permulta et Corrigenda enumeravit J. Gildemeister, Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft XIV, p. 297 sqq.]

Wilh. Gesenius, Geschichte der hebräischen Sprache und Schrift. Eine philologisch-historische Einleitung in die Sprachlehren und Wörterbücher der hebräischen Sprache. Leipzig 1815. VIII, 231 p.

V. E. Loescher, De causis linguae Ebraeae. Francofurti et Lipsiae 1706. 496 p. 4.

S. D. Luzzatto, Prolegomeni ad una Grammatica ragionata della lingua Ebraica. Padua 1836. 234 p.

Franz Delitzsch, Jesurun sive Prolegomenon in Concordantias V^{is}
Tⁱ a Julio Fuerstio editas libri tres. Grimma 1838. XVI, 260 p.
Ern. Renan, Histoire générale et système des langues sémitiques.
5ème édit., Paris 1878. XVI, 527 p.

II.

*Wilh. Gesenius, Thesaurus philologicus criticus linguae Hebraeae et Chaldaeae Vis Ti. Editio altera. Lipsiae. Vol. I: 1835; vol. II: 1840; vol. III, 1 (צַ-בַּיבֶּי): 1842; vol. III, 2: 1853 (composuit Aemil. Roediger); III, 3: 1858 (indices, additamenta et emendationes digessit et edidit Aem. Roed.). 1522+116 p. 4. Paul. Martin. Alberti, Porta linguae sanctae. Budissae 1704. 1259 p. 4. Wilh. Gesenius, Hebräisches und aramäisches Handwörterbuch. Zehnte Auflage bearbeitet von F. Mühlau und W. Volck. Mit Beiträgen von D. H. Müller. Leipzig 1886. XLII, 984 p.

^{*} Libros a Judaeis medii aevi conscriptos enumeravi in: Lebrbuch der neuhebräischen Sprache und Litteratur von H. L Strack und C. Sizgfried, Karlsruhe und Leipzig 1884, p. 107—116.

- *W. Gesenius, Hebrew and Chaldee Lexicon to the O. T. Scriptures, translated with additions and corrections from the Author's Thesatrus and other works. By S. P. Tregelles. London 1859. XII, 884, 35 p. 4.
- Sander et Trenel, Dictionnaire hébr.-franç., Paris 1869 (811 p., auctor. Jud.).
- Frédéric Lévy, מזכרת עולם, Vocab. hébr.-franç. etc. Paris, 1867 (VI, 524 p., auct. Jud.).
- L. Hollaenderski, Dictionnaire univ. franç.-hébr., Revu et complété
 par L. Wogue. 1ère partie, A—C, Paris 1878 (464 p., auct. Jud.).
 E. F. Leopold. Lexicon hebr. et chald. in libros Vet. Test. 1878.
- E. I. Berbout, Henrich Hebrew Language viewed in the Light or Assyrian Research. London 1883. XII, 73 p.
- , Prolegomena eines neuen hebräisch-aramäischen Wörterbuchs zum Alten Testament. Leipzig 1886. IX, 217 p.
- W. Wright, The Book of Jonah in four Oriental Versions, namely Chaldee, Syriac, Æthiopic and Arabic, with Glossaries. London & Leipzig 1857. X, 148 p. ["Glossaries admirable, as introduction to comparative study of Semitic languages" Driver.]

Ш.

- Isaak Nathan, מאיר נחיב. Venet. 1523. fol.
- J. Buxtorfi Concordantiae Bibliorum Hebraicae . . . Accesserunt novae concordantiae Chaldaicae . . . cum praefatione . . . per J. Buxtorfium filium. Basileae 1632. fol.
- Concordantiae Bibliorum Hebraicae et Chaldaicae [auctae et emendatae ab] editore Bernh. Baer. Stettini 1867. 4.
- J. Fuerst, Librorum sacrorum Vis Ti concordantiae Hebraicae atque Chaldaicae. Lips. 1840. fol.
- *B. Davidson, A Concordance of the Hebrew and Chaldee Scriptures. Revised and corrected. London 1876. VI, 904 p.
- Christian Nolde, Concordantiae particularum Ebraeo-chaldaicarum in quibus partium indeclinabilium ... natura et sensuum varietas ostenditur ... Joh. Gottfr. Tympius ... recensuit et annotationes ... adiecit. Jenae 1734. 984, 24, 40 p. 4.
- Concordantiae nominum propriorum quae in libris sacris continentur, a divo patre Gideone Brecher inchoata [!] ..., finita demum a filio Ad. Brecher. Francofurti ad M. 1876. 79 p. 4.
- L. M. Schusslowicz, אבער השמות עם Wilna 1878. 276 p. 4.
- Die neubearbeitete hebräisch-chaldäische Bibel-Concordanz von Dr. S. Mandelkern in Leipzig. Leipzig 1884. 15 p.

IV.

- Johannis Buxtorfi Thesaurus grammaticus linguae sanctae Hebraeae ... editio sexta. Recognita a J. Buxtorfio, Filio. Basileae 1663. 669, 33 p.
- Wilh. Gesenius, Hebräische Grammatik [Halle 1813]. 24. Aufl. Völlig umgearbeitet und herausgegeben von *E. Kautzsch. Leipzig 1885. XII, 419 p.

Heinr. Ewald, Ausführliches Lehrbuch der hebräischen Sprache des Alten Bundes. 8. Ausgabe. Göttingen 1870. XV, 959 p. [1827:

Kritische Gramm. der hebräischen Sprachel.

- *Justus Olshausen, Lehrbuch der hebräischen Sprache. Buch I. Laut- und Schrift-Lehre. Buch II. Formen-Lehre. Braunschweig 1861. XVII, 676 p.
- S. D. Luzzatto, Grammatica della lingua Ebraica. Padua 1853-69. 611 p.
- Friedr. Böttcher, Ausführliches Lehrbuch der hebräischen Sprache. Herausgegeben u. mit ausführlichen Registern versehen von Ferd. Mühlau. Leipzig 1866. 68. XII, 654, 699 p.
- *Bernh. Stade, Lehrbuch der hebräischen Grammatik. Erster Theil. Schriftlehre. Lautlehre. Formenlehre. Leipz. 1879. XVIII, 425 p.
- *Friedr. Ed. König, Historisch-kritisches Lehrgebäude der hebräischen Sprache. Erste Hälfte: Lehre von der Schrift, der Aussprache, dem Pronomen und dem Verbum. Leipzig 1881. X, 710 p. [Pars altera "Nomen und generelle Bildungslehre" anno 1886 in lucem prodibit.
- C. Bonifas, Nouvelle Grammaire hébraïque analytique et raisonnée. Montauban 1856. X, 420 p.
- I. M. Rabbinowicz, Grammaire hébraïque, traduite de l'allem. par Clément-Mullet. Paris 1862-1864.
- S. Preiswerk, Grammaire hébraïque. 4º édition. Bâle, Lyon et Genève 1884. LXVI, 402 p.

V.

- Phil. Berger, Ecriture et inscriptions sémitiques (in: Encyclopédie des sciences religieuses de Lichtenberger. Separatim typis mandatum. Parisiis 1880. 51 p.)
- C. Schlottmann, Schrift und Schriftzeichen (in: Riehm, Handwörterbuch des biblischen Altertums p. 1415-1431).
- H. L. Strack. Schreibkunst und Schrift bei den Hebräern (in: Real-Encyklopädie für protestantische Theologie und Kirche 2 XIII

[Leipz. 1884], p. 689—696, quo loco libros huc pertinentes enumeravi).

Literarum figuras optime delineavit J. Euting in Bickell-Curtiss, Outlines of Hebrew Grammar (Leipzig 1877) et in

Chwolsonii Corpore Inscriptionum Hebraicarum.

De historia punctorum vocalium scripserunt: H. Strack in: Zeitschrift für die gesammte lutherische Theologie und Kirche 1875, p. 619-624; in: Theologische Studien und Kritiken 1875, p. 736-746 (cf. 1876, p. 554). M. Schwab, Des points-voyelles dans les langues sémitiques, Paris 1879, 48 p. J. Dérenbourg, Revue Critique 1879, 21. juin. H. Grätz, Die Anfänge der Vokalzeichen im Hebräischen, in: Monatsschrift für Geschichte und Wissenschaft des Judenthums 1881, p. 348-367. 395-405. Ad. Merx, Die Tschufutkale'schen Fragmente. Eine Studie zur Geschichte der Masora, in: Verhandlungen des internation. Orientalisten-Congresses (Berlin 1882) II, 1, p. 188-225.

De punctatione quae dicitur Babylonica legas praefationem meam in Prophetarum posteriorum codicis Babylonici editionem p. VII et: Zeitschrift für luther. Theologie 1877. p. 18—21.

Abrahamum Firkowitsch falsarium et defensorem eius, Danielem Chwolson, saepius impugnare coactus fui, cf.: A. Firkowitsch und seine Entdeckungen, Leipzig 1876, 44 p.; Zeitschrift der Deutsch. Morg. Ges. 1879, p. 301 sq., 1880, p. 163—168; Literar. Centralblatt 1883, Nr. 25, col. 878—880.

- S. Baer und H. L. Strack, Die Dikduke ha-teamim des Ahron ben Moscheh ben Ascher und andere alte grammatisch-massorethische Lehrstücke. Leipzig 1879. XLII, 95 p.
- A. B. Davidson, Outlines of Hebrew Accentuation, prose and poetical.

 London and Edinburgh 1861. XXIV, 114 p.
- Louis Segond, Traité élémentaire des accents hébreux envisagés comme signes de ponctuation. Genève, 2ème édit. 1874. 32 p.
- S. Baer, Das Accentuationssystem der Psalmen, des Buches Job und der Sprüche, überlieferungsgemäss seinen Gesetzen nach dargestellt, in: Franz Delitzsch, Commentar über den Psalter II (Leipzig 1860), p. 477—512.
- *William Wickes, רמרי אמר A treatise on the Accentuation of the three so-called poetical Books of the Old Testament Psalms, Proverbs and Job. Oxford 1881. XI, 119 p.
- S. Baer, Die Metheg-Setzung nach ihren überlieferten Gesetzen dargestellt, in: Archiv für wissenschaftl. Erforschung des Alten Testamentes I (1867—69), p. 55—67. 194—207.
- Jos. Wijnkoop, Darche hannesigah sive leges de accentus Hebraicae linguae ascensione. Leiden 1881. 115 p.

- Franz Delitzsch, Die Dagessierung der Tenues, in: Zeitschrift für die ges. luth. Theol. u. Kirche. 1878, p. 585—590.
- S. Baer, De primarum vocabulorum literarum dagessatione, in: Liber Proverbiorum. Textum..expressit..illustravit.. S. Baer, praefatus est.. F. Delitzsch, Lipsiae 1880, p. VII—XV.
- Franz Prätorius, Über den Ursprung des Dagesch forte conjunctivum, in: Zeitschr. für die alttestam. Wissenschaft. 1883, p. 17—31.
- —, Über den Einfluss des Accentes auf die Vocalentfaltung nach Gutturalen, ibid. p. 211—219.
- Ed. König, Gedanke, Laut und Accent als die drei Factoren der Sprachbildung comparativ und physiologisch am Hebräischen dargestellt. Weimar 1874, 155 p.
- Franz Dietrich, Abhandlungen zur hebräischen Grammatik. Leipzig 1846.
- W. H. Salter Brooks, Vestiges of the broken Plural in Hebrew. Dublin 1883.
- F. W. M. Philippi, Wesen und Ursprung des status constructus im Hebräischen. Weimar 1871. 208 p.
- —, Der Grundstamm des starken Verbums im Semitischen und sein Verhältniss zur Wurzel (in: "Morgenländische Forschungen", Leipzig 1875, p. 69—106).
- N. Porges, Über die Verbalstammbildung in den semitischen Sprachen. Wien 1875, 76 p.
- Th. Nöldeke, Untersuchungen zur semitischen Grammatik. I. Die Verba "" im Hebräischen, in: Zeitschr. der Deutschen Morgenl. Gesellsch. 1883, p. 525—540.

 II. Die Endungen des Perfects. ibid. 1884, p. 407—422.
- F. Prätorius, Das Imperfectum הְשֵׁיל, in: Zeitschr. f. d. alttest. Wiss. 1883, p. 52-55.
- Adolf Koch, Der semitische Infinitiv. Eine sprachwissenschaftliche Untersuchung. Stuttgart 1874. 71 p.
- A. G. Sperling, Die nota relationis im Hebräischen. Ein Beitrag zur hebr. Lexikographie und Grammatik. Jena 1876, 46 p.
- Fritz Hommel, マヴ ursprüngl. Substantiv zu trennen von 一 ゼ (一 逆) ursprüngl. Pronominalstamm, in: Zeitschr. der Deutsch. Morg. Ges. 1878, p. 708—715.
- Geo. Wandel, de particulae Hebraicae z indole, vi, usu. Jena 1875, 50 p.
- E. Schwabe, pach seinem Wesen und Gebrauche im alttestam. Kanon gewürdigt. Inaugural-Dissertation. Halle 1883. 44 p.
- F. Giesebrecht, Die hebräische Präposition Lamed. Halle 1876.
- M. Budie, Die hebräische Präposition al (כל). Halle 1882. 80 p.
- P. de Jong, Over de met ab, ach enz. zamengestelde Hebreeuwsche Eigennamen. Amsterdam 1880. J. Müller. 15 p.

- *Heinr. Ewald, Syntax of the Hebrew Language of the Old Testament. Translated from the 8th German edition by James Kennedy. Edinburgh 1879. VIII, 323 p.
- *Aug. Müller, Outlines of Hebrew Syntax. Translated and edited by James Robertson. Glasgow 1882. XIV, 143 p.
- *S. Ř. Driver, A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew. 2nd ed. Oxford 1881. XVI, 320 p.
- E. Trumpp, Über den Zustandsausdruck in den semitischen Sprachen, speciell im Arabischen. München 1876. 52 p.
- Henry Ferguson, An Examination of the Use of the Tenses in Conditional Sentences in Hebrew (in: Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis.. for June and December 1882. Middletown, Conn. 1883. p. 40—94).
- Paul Friedrich, Die hebräischen Conditionalsätze. Inaugural-Dissertation. Königsberg 1884. VIII, 109 p.
- H. Mitchell, An Examination of some of the final Constructions of Biblical Hebrew. A Part of a Dissertation. Leipzig 1879. 38 p.
- F. Mühlau, Geschichte der hebräischen Synonymik, in: Zeitschrift der Deutschen Morgenländ. Gesellschaft. XVII (1863), p. 316—335.
- R. B. Girdlestone. Synonyms of the Old Testament; their bearing on Christian Faith and Practice. London 1871. XIV, 534 p.
- Victor Ryssel, Die Synonyma des Wahren und Guten in den semitischen Sprachen. Leipzig 1872. 54 p.
- tischen Sprachen. Leipzig 1872. 54 p. Conr. v. Orelli, Die hebräischen Synonyma der Zeit und Ewigkeit genetisch und sprachvergleichend dargestellt. Leipz. 1871. 112 p.
- Em. Kautzsch, Über die Derivate des Stammes pru im alttestamentlichen Sprachgebrauch. Tübingen 1881. 59 p. 4.

Chrestomathia.

I. Legendi exercitia.1

ו אבנדוחינער שטה. רדבת אעשוג. דוג וַד רַב שָׁב עַב עַשׁ שַׁת שַשׁ נַע נָא אָח - בֿיַ דַ רַב שָׁב עַב בַּשׁ אָב אָז. 2. למסק ב' £ .ê ,ē ... , ... פר מסק. נר רַק לַב נַס יַשׁ אָשׁ אַל אַד אַת עֵז שַׁת׳ שׁב. אי מי חיק | בי ז שיר עיר ריב איש קיר מי לִי. אות .o ,ō i, - צוג" קול לומ" אות 3. מות מוב הוד עוד הוי אור נוד' או לו. קל לג לא קר צר q ו \hat{u} סוס מוב חוג חום הוא צור לו. 24. מם נן צץ כה: פף. כמנפץ. ים שם שם 24. לן אין חון רץ קץ ציץ לף לף איף עוף סוף חם הן צץ סוף הן שם קום אן יום קם קוץ אם. ַסָר זָכָר זָהָב אָדָם שָׂבָּן עָפָר וָלָּד הָרָן. 5. קָנֶר אָשֶׁם רָּעָב שָׁכֶר לָבָן הַשְּׁעִם הָעָב הְעֵּץ הַלָּבּר אָבָר הָעִים שְׁנִים בְּעִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים שְׁנִים בְּעִים שְׁנִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים אַחִיו אַבִּיו נַלִּין אָשִׁית | הַאוֹר מַקוֹם יַדוֹ אָכֹל לַרֹב

¹ p =nomen proprium. ² § 1c. ³ § 5b1.

בְּגוֹג׳ נְחוֹר׳ לָאוֹר מָרֹף שָׁפּוֹם עָצֹר | אָרוּר חָיוּ עשׁוּ לָגוּר אָסוּר נָסוּ לָנוּ | עִינֵּ הַחֵל מֵעֵץ עֵשִׁוּ׳ מֵאִישׁ הַבִּיא לֵוִי׳ שֵׁנִי מֵאוֹת אַלוּן | וִיהִי אִישֵׁף צִידֹן׳ קִיפֹר | אתו פֹבת אֹיָם עוֹלָם מוֹאָב׳ למֵשׁ חֹרֵשׁ חֹרֵג רֹבֵץ רוֹמֵשׁ יִצֵא עַבֵּד יוֹסֵף׳ קוֹלִי אֹתִי | סֹוּרוּ לְוִּמוּ עוֹנָב רוּחִי רוּחוֹ | אָחִוֹיך עָשִׁיתָ הְוֹלִידוֹי יָבִינוּ רָאִיתִי.

26. בב גג דד ככ פפ הת. בֵּן בֵּין בָּא בּא בּוֹ בּוֹר. גַּר גָּר נִּדְי נִּרְ בִּוֹר דָּם דִּין. כֹּל בּוֹר. גַּר נִּרְ בִּוֹר דָם דִּין. כֹּל בֵּן כּוֹשׁ כוֹס כִּי. פּוּךְ פּוּר פִּי. הַת הֹר ְ הֹסֵף הוֹפַשׁ פָּרוֹת נָּדוֹל בֹּגַד כָּבֵד הַלֵּךְ הָמוּת מֵיִטִיב דָּבָר נָּלוּי פִּרוֹת נָּדוֹל בֹּגַד כָּבֵד הַלֵּךְ הָמוּת מֵיִטִיב דָּבָר נָּלוּי פִּירוֹן נְאַיְרָא, כִּי עֵירֹם אָלָכִי וָאֵדְבֵא:

על עד נְם נֵּן חֵר רֵק רַע קַח אַל .a— 7. אַר עָד נָם נֵּן חֵר רֵק רַע קַח אַל .a— אַר שָׁרַ עָּק הַע פַּף שְׁבַת אָמֵר אָכֵל לָקַח יָלַד יָדַע שָׂרַי⁴ אֵלֵי אַכַל אַמֵּר רִעִי אוּלֵי יוּכַל.

אַנְשֵׁי אַבְרָם״. אָכֶלְהָּ כָּחֲבָהְ נָכְּהָלִי״ שָׁמַּאְהִּי חָרַגְּהִי. אַנְשֵׁי אַבְרָם״. אָכֶלְהָּ כָּחֲבָהְ נָכֵּלְהָּ יָכֵלְהִי שָׁכֹּלְהִי שָׁכֹּלְהִי שָׁכֹּלְהִי שָׁכֹּלְהִי שְּ וַרְדְּ הֵשְׁהְּ הִּסְףְ וִשְׂטִי. וַרְדְ הֵשְׁהְ הִסְףְ וִשְׂטִי.

נַיִּבְתָּ נִיְבָתָה. עָמָה כּוָחה זַרְעָה אישָׁה קּוֹנְעָה. זַיְבְרָּ נַיִּשְׁהְ נַיְּבָת. תַּיּוֹם תַיָּם תַשָּׁם תַּנָּחשׁ. אַהְּ נָּבָה נַנָה נִיָּבָת הַּתְּבַה עָמָה נִיְבְרָּ בִּבָּר קִוּוּ צֵּוּוּ. נַיְּבְרָּ

^{1 §8}a 1. 2 §6a 3 §7e. 4 §5a.b. 5 §6d.c.

10. יְהִי ְסְדֹם" פְּרִי שְׁמוֹ שְׁנֵי מְאֹד גְּבוּל שְׁלִישִׁי. לְהַשְׂכִּיל בְּצַלְמֵנוּ לְהַשְׁקוֹת. פְּנֵי תְחוֹם | נְפְלוּ² שֵׁרְצוּ מֵלְכוּ צָבְדוּ חֵרְפוּ בֵּינְךּ נְּחְלָךָּ. יַחְפָּצוּ וַיַּחְדְּלוּ מַחְשָׁבֹת מַמְלְכוֹת | דַּבְּרוּ הַנְּבוּל הַשְּׁבִיעִי מְרַנְּלִים.

זו → ... אם מן עם מְשְׁפֵּׁם מְדְבֶּר אִשְׁחּוֹ לִזְכֹּר יִשְׁפִּׁם יִנְבָּר יִשְׁפִּׁם וְנִפְּעַר יִשְׁפִּׁם וְנִבְּלְחוֹּ וְיִשְׁבְּּר יִשְׁפִּׁם יִנְבָּר יִשְׁפְּח וַיִּפֵּע יִנְּבָּר יִשְׁבְּרוּ וְנִפְּקְחוּ וַיִּשְׁבְּר יִשְׁבְּרוּ וְנִבְּקְחוּ וּנִבַּר יִשְׁבְּרוּ וְנִבְּקְחוּ וּנִבַּר יִשְׁבְּרוּ וְנִבְּחוּ וּנִבַּר יִשְׁבְּחוּ וּנִבְּבְּתִי שִׁבְּחוּ וּנִבְּבְּתִי שִׁבְּחוּ וּנִבְּבְּתִי שִּבְּחוּ יִקְם בְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּנִבְּבְּת יִשְׁבְּחוּ וּנִבְּבְּת יִשְׁבְּחוּ וּבְּבַּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּת יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּרְיִי יִנְבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּתְיוֹ בְּבְּבְּתוֹי בְּבְּבְּתוֹי יִנְבָּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּר יִשְׁבְּחוּ וּבְּבְּבְּת יִשְׁבְּבוּר יִשְׁבְּּח וּ בְּבְּבְּת יִשְׁבְּר יִבְּבְּבְּר יִשְׁבְּבוּת יִבְּבָּר יִבְּבְּבְּר יִשְׁבְּבוּת יִבְּבְּר יִבְּבְּר יִבְּבְּר יִבְּבְּת יִּבְּבְּר יִבְּבְּרוּי יִבְּבָּר יִישְׁבְּים יִבְּבְּבְּר יִבְּבְּר יִבְּבְּבְּר יִבְּבְּבּר יִייִבְּבְּר יִבְּבְּבְּר יִבְּבְּר יִבְּבְּר יִּבְּבּר יִּבְּיִים יִבְּבּר יִיבְּבּר יִייִבְּבּר יִיבְּבְּר יִּבְּיִבְּיוּ יִבְּבְּבְּרִיי יִבְּבְּרִיי יִבְּבְּרְייִי בְּבְּרְייִי בְּבְּבְּרִיי יִבְּבְּרְייִים יִבְּבְּבְּרִיי יִבְּבְּרְבּיי יִבְּבְּבְּר יִבְּיִבְּבְּר יִבְּיִבְּיוֹבְייִיים יִּבְּבְּבְּיבְּבְּר יִבְּבְּר יִבְּיִבְּר יִבְּבְּר יִבְּיִבְּבְּר יִבְּבְּבּר יִבְּיִבּר יִבְּבְּבּר יִבְּבְּבְּר יִבְּבְּבְּר יִבְּבְּבְּר יִבְּיבּר יִבְּיבּר יִבְּיבּים יּבְּיבוּייבּר יִיבְּבּבּר יִיבְּיבּים בּיבּיים בּבּר יִבְּיבּבּר יִיבְּבּר יִיבְּיבּים בּיבּיבּיבּר יִיבְּבּים בּיבּיבּר יִיבְיבּבּר יִבְּבּיבּים בּבּר יִיבְּבּבּר יִיבְּבּים בּיבּבּר יִיבְּבּבּר יִיבְּבּים בּיבּבּר יִבְיבּבּר יִיבְיבּבּר יִבְּבּיבּים בְבְּבְּבְּבּר יִבְּיבּבּים בּיבּבּיבּיים בּבְּבּיבּים בְּבּיבּיבְי

גַּבְּבְהִּר. אַמְנָם שִׁלְחָן. בּיִּלְ אָמֵן שֶׁפְחָן. בּיִּלְ אָמֵן שֶׁפָּחֵר שָּׂשְׁמִר נֶחְמָד נִיּנְבְּרִם שָׁלְחָן. בּיִּנְלְם אָמָן שָּׁפָּחֵר שָּׂשְׁמִר נֶחְמָד עַשְּׂרִים חָבְרוֹן". נִיּוֹלֶד וַיִּנְּחָם | לָכֶם לָחֶם לָחֶן אַמֶּם מְבַרְשָּׁם מְבְּרָנֶל וַּבְּרָנֶל וַבְּרָנֶל וְבִינְהָם הַמְּרִים הֻקָּרִים הָבְּרִנִל וַבְּרָנֶל וְבִינְל וְבִינְהָוּ הַבְּרִים הָתְּרִים הַתְּרִים הַבְּרִנֶל וְבִינְן | הָחָג הֵעְיִרִים הָתְּרִים הַתְּרִים הַבְּרָנֶל וַבְּרָנֶל וְבְרָנֵן | הָחָג הַעְּרִים הָתְּרִים הַתְּרִים הַתְּרִים הַתְּרִים הַתְּרִים הַתְּרִים הַרְבֵּרְ שְׁבֵּךְ שְׁבֶּךְ שְׁבֶּךְ שְׁבֶּרְ שְׁבָּרְ שְׁבָּרְ שְׁבָּרְ שְׁבְּרָן בְּתִייִים הַתְּיִים הַיִּים הַיִּבְּים הַיִּבְּים הַיִּבְּרִים הָּבְּרִים הָּתְּרִים הָּתְּרִים הָּבְּרִים הָּבְּרִים הָּבְּרִים הְבִּרוֹים הָּבְּרִים הְּבִּרְים הִּבְּרִים הְּבִּים הְבִּרְים הְבִּרְים הְבִּרְים הָּבְּרִים הְּרָּים הְּבְּרִים הְּבְּבִיל הָּבְּרִים הָּבְּרִים הְּבִּיְם הִיבְּרְים הְּבִּיְלְים בְּים הַבְּרְיֶּלְם בְּיִּבְּיִּם הְּבִּיְלְיבִּים הְּבִּיְים הְּים בְּבִּלִיים הָּיִּלְּים הָּבְּים הְּבְּבָּל הְּיִּבְּים הָּבְּרִילְּם הָּבְּרִילְים הָּבְּיִים הְּבִּבְּל הְיִּים הְּבִים הְּבִּבְּיִים הְּבִּיף הְּיִּבְּיִים הְּבִּים הְּבִּים הְּיִבְּיִים הְּבִּים הְּיִּבְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִבְּיִים הְיִים הְּיִּים הְּיִבְּיִים הְּיִּים הְּבְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְּיִבְּים הְיִּים הְּיִים הְיִּים הְיִים הְיִים הְּיִים הְיּיִים הְיּים הְיִים הְיִים הְיִים הְיוֹים הְיוֹים הְיוּים הְיוּים הְּבְּים הְיִים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְּיִים הְיוֹים הְיִים הְּיִים הְּיִים הְיוֹים הְיוֹים הְיִים הְּיִים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְיוּבְים הְיִים הְּיִים הְיוּים הְיוּים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְּיִים הְּיִים הְיִים הְּיִים הְיוֹים הְיוֹים הְּיִים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים הְיוֹים

יָּהָקם וַיָּרָץ וַלָּשֶׁב. רְּחֲבּוֹ רָחֲבָּה אָרְכּוֹ אָרְלָם חָדְשׁוֹ. וָהָלְמוּ חָּכְרַת חָמְלַןּ חָפְּקַד בָּתְנוֹת אָכְלָם חָדְשׁוֹ. וַיָּקִם וַיִּרָץ וַלָּשָׁב.

בּוְרִיצַ. רֵיחַ הַנִּיחֹחַ. מַוְרִיצַ. רֵיחַ הַנִּיחֹחַ. מַוְרִיצַ. רֵיחַ הַנִּיחֹחַ.

ישׁוּבוּ וַשָּׁבוּ שׁוּב שָׁב הְאָמוּן יְשׁוּבֶן 615.

^{1 §5}c. 2 §8a 2. 3 §4b. 4 §4c. 5 §4d. 6 §4e.f.

הַכְּרָבִים נַיָּלֶסוּ. צַדִּיקִים צַדִּקִים צַדִּיקִם שִׁימוּ נֵאֵשׁם צֵיִרָּמִם גּוֹיִם לְיִיִם בְּמְשׁוּכָּתוֹ כּוּלָּם (כָּלָם). 16. ישׁב (ישׁב) שנא שׁפֵּט נשׁא לְלְבּשׁ שְׁמְנֵי שׁב יִתִּבּשׁשׁוּ שַׁבְיִם קשׁבִּי.

הֹסבּינָה וַפְּנִיךְ אֵלֶיךְ חַבֶּּיךְ נְּמַלֶּיךְ. הִּבְבֶּינָה הְבֹּאֵינָה הְסבֶּינָה וְפָנִיו אֵלָיו וָמִיו

יִּפּאַרֶּן פָּאַרֶּן בְּשְׁמִּת נְצָאַתִּי. רְאַשׁ זּאַת צאָן האַכֶּל וַיִּאַמֶּר צאָנוֹ. רֵאשׁית מִלֵּאַתִּי לֵאַלֹּתִים רָאשׁוּן. וַאַרְנֵי. הַצָּאנָת הָּקּרָאנָת הָּמָצְאוֹ נְּיָא שׁוִאּ

בּס. בּס. בּס. בּס. בּס. בְּלֵּה בְּרָגוֹ צְשׁוֹת אֲשֶׁר צְמִרָה״ אֲבֶּלְה בְּנְבִּה בְּבָרִת בְּעָלִה בִּמְיִם בְּצִקִים בִּנְבְּנִה בְּנְבִּרִת בְּנְבִּרִת בְּנְבִּנִּה בִּרְבִבוֹת. וַיְהַלְּלוּ רַנְנִנּ הַצְּקִים בְּנִנּוּ הָאְבֶלֶנְה. בִּרְבִבוֹת. וַיְהַלְּלוּ רַנְנִנּ הַצְּקִים בְּלִנּיה בְּנִנּוּ שְׁבָּלִים בְּנִנּוּ שׁבְּלִים.

ֹרָם בְּעָלָב מְּשֶׁתָר מִּשְּתֵר תְּאֲנֻנָּה נַעַלְב^{ּי} הֶעֲבִיר אֲתֵלֹח נָחֲרָם הַחֲלֵיתִי מִשְּחֲרָת.

^{1 §4}g. 2 §2b. 3 §8a2. 4 §2c. 5 §10c. 6 §5d. 7 §5e.

22. אֱמֶת וֶאֱמֶת לֶּאֱמֶת אֲנִי וָאֲנִי. 23. מִלְאֹם מִלְּמֵעְלָת הְבַקְשׁוּ בַּלְּאָמִים. 24. בָּן־נֵכָר כָּל־עוֹף הִּמְשָׁל־בּוֹ.

שָּבֶּם בּּלֶרְ נָּפֶשׁ יָרֶק לֶּדֶם דָּרֶךְ הַּרֹּטֶשׁת סֵפֶּר יַּבֶּר בּּלֶרְ בּּלֶרְ שֶׁרֶץ אֶבֶן הָרֶב לֶחֲם בָּתֶח בָּצֵע צָמַח | צַׁתַר שׁתֵם רֹחַב אֹרַח | בַּעַר פַּעַם לַתַם בַּעָר שְׁתָם רֹחַב אֹרַח | בַּעַר פַּעַם לַתַם דַּעַת | הָּוֶךְ מָוֶת. הֹחוּ בֹּחוּ. עַיִּן נַעַר פַּעַם לַתַם דַּעַת | הָּוֶךְ מָוֶת. הֹחוּ בֹּחוּ. עַיִּן נַעַר פַּעַם בַּתִם צִּיל זַיִּת אַיִּן בַּיִּת.

נַחֲרֵיִם שְׁנַיִם בָּאָתִים | מַּיִם שָׁנַיִם, רַגְּלַיִם צְחַרַיִם אַפַּים זְרוּשֶׁלַם.⁷

II. Exercitia transferendi ex Hebraeo.

A. Nomen (pag. 25*-34*). B. Verbum (pag. 34*-47*).

ו מת מתי מקד מקד מתו מתיד. פבור במרו במרים במריד. פבור 25.5 בפורם במניים, פביר ישור במרים במרים במרים, מלבי מלבים במלבים במלבים.

ווו קול בְּקלָי קּלְּדְ קוֹלָן קלות. דְולום דֵלמוֹ דְּזָחֵלמוֹת, בְּלמוֹת שׁפֶר, דְלְמֹתִינוּ. הּוֹר, לְדֹרת שׁלָם, לְדֹרְתֵיכֶם לְדִרֹתָם. בַּרְחוֹב. בְּאֵר, בְּאֵרוֹת דַּוַלֵּים. הָרוּתַ רוּתִי רְוּתְּדְּ רוּתֶךָ רְוּחֵכֶם רוּחוֹת.

יוֹנֵת הְיֹנָתִי יוֹנִים, בּיִנֹתִי הְאַנְתִי הְאַנִּתִי בּיּאָה IV. סִאִּים. ∥ הָּחָלֵּת חָכָמָה יְרָאַת ה׳.

- בּמִּשְׁפָּט, מִשְׁפָּט דַּיָּחוֹם, מִשְׁפָּטן, מִשְׁפָּטים, מִשְׁפָּטיו. מִגְּצַלִים מִנְאָלִים, מִשְׁפָטוּ, מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִיה. מִדְּבָּלִים. מִינְאָל", מִדְבָּלִיה. מִדְּבָּלִים. מִנְאָרֵים. מִלְאָרֵי דִוֹיִלְּם. מִלְאָרֵי דוֹי, מֵלְאָכִי לַבְּוֹלְבָּים. פַּוֹכַב אֱלְהַיִּם, מַלְאָרֵי דוֹיִלְּאָרֵי בִּוֹּלְאָרֵי בִּוֹלְאָרִים. מַלְאָרָי דוֹיִים. מִלְאָרָ דוֹי, מַלְאָרֵי לַמְּלִאָרִים, מַלְאָרִים, מַלְאָרִים, מִלְאָרָים, מִלְאָרִים, מִלְאָרִים, מִלְאָרִים, מִלְאָרִים, מִּלְאָרִים, מִּלְאָרִים, מִילְאָרִים, מִילְאָרִים, מִיּלְאָרִים, מִיּלְאָרִים, מִיִּים, מִיּיִּבְּים, מִּלְאָרִים, מִיִּים, מִיּיִּבְּים, מִיִּים, מִּיִּים, מִיִּבְּים. מִילְאָרִים, מִיִּים, מִייִּבְּים. מִיִּים, מִיִּים, מִיים, מִיִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִּיִּים, מִיּים, מִּיִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִיִּים, מִּיִּבְּים, מִּיִּמְים, מִּיִּבְּים, מִּיִּבְּים, מִּיִּבְּים, מִּיִּבְּים, מִּיִּבְּים, מִינִים, מִּים, מִּים, מִּים, מִּיִּבְּים, מִינְים, מִּים, מִּים, מִּים, מִּים, מִּיִּים, מִּים, מִּיִּים, מִיּים, מִּים, מִּיִּבְּים, מִּיְּבְּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיבְּים, מִּיִּים, מִּיּבְּיִים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִיּיִּים, מִיּיִּים, מִּיִּים, מִיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִיים, מִּיּים, מִּיּים, מִּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּים, מִּיּים, מִּים, מִּיּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִּיִּים, מִ

^{1 § 19}d.

H. Strack, Gramm. hébr. II.

וּבְחֵיכָלוֹי, חֵיכְלֵי שׁן ו אִוֹשָׁבָם, לְאַשְׁבֹתָם מוֹשְׁבִוֹתִיחֶם ו מוֹרַאָּי.

יו השופט שִּפְטֵנוּ שִּׁפְטֵנוּ שִׁפְּטֵנוּ שִׁפְּטֵנוּ שִׁפְּטֵיךּ שִׁפְּטֵנוּ שִׁפְּטֵנוּ שִׁפְּטֵידְ שִׁפְּטֵיהָ. בְּיִּשְׁבִּי בְּיִּבְּיוֹתְ בִּיְּבְּיִרוֹ, שִּׁבְּיוֹרְ בְּשִּׁבְּים, עִּרְבֵּי בַּיִּלְכֵּם שִּׂנְאַרְ, שְּׁבְּיוֹרְ הְעָבְּרְ לְּרְיִתְנוֹ וְעָנְךְ בְּאַלְכֵם שִׂנָאַרְ, שְׁיְבָּיוֹר, מְיְבָּיוֹר הְיֹ, וֹ בַּמִּוֹבְתוֹ הְעָבְּר הִי, וֹ בַּמִּוֹבְתוֹ הְיָבְיר, מְיְבָּיוֹר הְיִּ, וֹ בַּמִּוֹבְתוֹ הְיִבְּיִר הִי, וֹ בַּמִּוֹבְתוֹ הִיְּבְּיוֹר הִי, וֹ בַּמִּוֹבְתוֹ הְיִבְּיִיךְ, שִׁיְבָּעוֹר הְיִבְּיִבְי הִי, וֹ בִּמִּיוֹר הִי, וְבִּייִבְּיוֹ הִיּבְּעוֹר הִי, וֹ בְּמִּבְּיוֹ הִי, וִיְבְּיוֹר הִי, וֹ בְּמִּבְּיוֹ הִי, בְּיִבְּיוֹ הִי, וֹ בְּיִבְּיוֹ הִי, וֹ בְּיִבְּיוֹ הִי, וֹ בְּבִּיוֹ הִי, וְיִבְּיִי הִי, וֹ בְּיִבְּיוֹר הִי, וֹ בְּיִבְּיוֹר הִי, וֹבְּיוֹר הְיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִבְּיוֹ הְיִבְּיִיךְ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִבְיוֹךְ בִּיִּבְּחִוֹּבְ הִיִּבְּיוֹר מְיִבְּבִיי הִי, וֹ בְּיִבְּיִי בְּיוֹרְ בִּיִּבְיִים מִּיִבְּבְּיוֹ בְּיִבְּיִים מִּיְבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּי בְּיִּבְיִים מִּיבְּטִּיים בְּיִבְּיִבְּיים בְּיִבְּיִבְּיים בְּיִבְּבִּיים בְּיִבְּיִבְּיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּים מִּיבְּבִיים בְּיִבְּיִבְּיי בְּיוֹבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיי בְּיִבְיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּבִּיים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּים בְּיִבְּיִּים בְּיבְּבִּיים בְּיבְּבִּיים בְּיבְּיבְייוֹבְּיים בְּיבְּבְּיוֹים בְּיבְּבְּיוֹבְייִים בְּיבְּבְּיוֹבְייִים בְּיבְּבְּיים בְּיבְּבְּיים בְּיבְּבְייִים בְּיבְּבְייִים בְּיִבְּיבְיים בְּבְּבְּיבְייִבְּיים בְּיבְּבְּיים בְּיִבְּבְּיים בְּיבְּבְּיוֹבְבְּיבְּבְיים בְּיבְּבְּיבְיים בְּבְּבְּיבְיים בְּיבְּבְּיבְיבְיים בְּיבְּבְּיבְיים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּיבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּיבְיים בְּבְּבְּיבְּים בְּיבְּבְּבְּים בְּיבְבְּיבְיים

ווו. יֵרְךְּ בְּיֶדְכֶם יָדַיִם יָדֶיִם יְדֶיכָם. הַם הַאָּדָם, בְּמֹר, דְּמֵי הָבֶל", דְּמֵיכֶם בָּמֶידְ. בָּגִים, דְּגֵי הַיָּם ו שֵׁם הַגָּיָר, שֶׁם־אַבְרָם", שְׁטָם בִּשְׁמוֹתְם. הָצֵץ הֵצֵצִים, עְצֵי בַּגָּים, עְצֵי גֹּיִר, שֶׁבֶים, וְ מָנֵת וְחַיִּים בְּיַרַלְשוֹן.

ְּהַבֵּר הֹי, ְּהְבָּרִי ְּהְבֵּרְהְ הְּבָּרֵוֹ הְּבָרוֹ הְבָרֵנוּ הְּבָרֵנוּ הְּבָרֵנוּ הְּבָרֵנוּ הְּבָרֵנוּ הְּבָרִי שַּׁלְּלָּהּ שְׁלַלְּכֶם. נְּהַרּ אַפִּרְרְ אַבְּרִיר, שְׁלָּלֶה הַבְּרֵנוּ הְּבָרֵנוּ הְּבָרֵי הִפְּלְּהְּ שְׁלַלְּכֶם. נְהַר מִּצְרַיִם הְּבְרֵי הִפְּלְּהְ שְׁלַלְּכֶם. נְהַר מִצְּרַיִם הְּבְּרֵוּ וְעָלְהָה בְּצְבָאוֹת, צִּבְאוֹת צְּבָאוֹת, צִבְאוֹת בְּבָּרִיה, שְּׁלָּהְה וְעָלְרָה. הַאָּרֶץ. הֹי, צִבְאוֹת בְּבְּאוֹת בְּבְאוֹת הַיְּבְּאוֹת הַבְּרִיה הִיּבְרִי הֹי, הַחְלָּלִי הַיְ, הַחְלָּלִי הַיְ, הַחְלָּלִי הַיְ, הַחְלָלִי הַיְ, הַחְלָלִי הַרְּבְּיִר הִיּבְּרִי הִיּבְיּרִי הַיְּבְּיִר הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיי הִיּבְיִי הִיּבְייִ הִּבְּיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיּבְיִי הִיִּי הְּבָּרִי הִיִּבְי הִבְּיִי הִיִּבְיִי הִיִּבְיי הִיּבְיִי הִיִּבְיי הִבְּיִי הִיּבִי הִיּבְיִי הִייִ הְּבָּיִי הִיּבְיִי הִיִּבְיי הִיִּי הְּבִּיי הְיִבְיִי הְיִבְיִי הְּבִיי הְּבִּיי הְיִבְיִי הְיִבְיי הְבִּיי הְבִּיי הְיִבְיִי הְּבְיִי הְּבָּיי הְיִי הְבָּיי הְ הְבָּיי הְ בְּבָיי הְ בְּבָיי הְ בְּבָיי הְ בְּבָיי הְ בְּבָיי הְ בְּבְיי הְ בְּבָיי הְ בְּבְיי הְ בְּבָייה הְ בְּבָיי הְ בְּבָיי הְ בְּבִיי הְ בְּבָייה הְ בְּבָייה הְ בְּבָיי הְ בְּבִיי הְ בְּבִיי הְ בְּבִיי הְ בְּבִיי הְ בְּבָיי הְ בְּבִיי הְ בְּבָיים הְבְּיִים הְיִבְּים הְבִּיים הְבִּיים הְבִּיים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְיִים הְבִּים הְיִים הְבִּיים הְבִּים הְיִבְים הְבִיים הְבִּים הְיִים הְּבִיים הְּבָּיים הְבִיים הְּבִיים הְיִבְיִים הְבִיים הְבִיים הְבִיים הְיִים הְבִיים הְבִיים הְיִבְיים הְיִים הְבִיים הְיִבְיים הְבִּיים הְיִים הְיבִים הְייִים הְיִים הְיִים הְיִים הְיִּבְיים הְיִים הְיים הְבִיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִּים הְיבִּיים הְיים הְבִּיים הְיבִּיים הְיבִּיים הְיבִיים הְיבִּיים הְיבְּיים הְיבְּיים הְיבִּים הְיּים הְבִּיים הְיבִּים הְיבִּים הְיבִּיים הְיבְיבְּיים הְבְּיִים הְיבְּבְיים הְיבִּבְיים הְיבִּייִים הְיבְּבְּיים הְיבְּבְיים הְיבִּיים הְיבִיים הְיבְּיִים הְיבְּיִים הְיבְּבְי

לְבָבָם. שְּׁעֵר ראשׁוֹ, שְּׂנֶרוֹ. וּ זְמֵנֶיךְ חֲצֵרוֹת חֵצְרוֹתְיוֹ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹחֵינוֹ. יְרֵכַיְךְּ. וּ יְשׁנִים עְרֵלָּה הַעְּרֵלִים מְלֵאָה שְׂבֵעִים שְׁלֵמָה שְּׁבִעִים יְבַשׁוֹת רְעֵבָה מלֵאוֹת צְצֵאִים.

[ע"ע] הַצּר הַצִּיך הַצִּיר, הַצִּיר בְּנִר. קַן, קַן־צְפּוֹר, 26. פְנֵים קצָּה הַצֵּל קֹרָתִּי. קַנִּים קצָה קצָה קצָּה בָּצֵל קֹרָתִּי.

שָׁפּר שָׁפַּרֶם שָׁפֵּרֶם, שָׁפֵּר רְשָׁצִים. לְבְּכֶם לְבּרֹת. אִפָּה שָׁפּר שָׁפִּר שָׁפִּר בְּשָׁת. וֹ פֹּלְּרוֹם, כָּלְהַיוֹם, כָּלְּרוֹם, בְּעִבְּרוֹם, בְּעִבְּרוֹם, בְּבָּרִם וְשִׂרִים, שְׁפִּרְם הְעָבִים קְּבָּרוֹם, וְשָׁרִים, שְׁפִּרְם הְעָבִים קְּבָּרוֹם, וְשָׁרִים, שַׁבְּרוֹן, שַּׁרִבְּיִלְם, הַשָּׁרִם בְּעָבִים וְשָׂרִיןּ, שַׁיִּרְוֹם כְּעָּהִם, בְּבְּרִם, הַאָּרִין, שַּׁרִין, שַּׂרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִים, בַּבְּרִם הְעָבִים וְשִׂרִיןּה, שָׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שַּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שִּרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שַּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שַּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שִּׁרִין, שִּיִּין, שִּׁרִין, שִּּיִין, שִּּרִין, שִּּיִין, שִּּרִין, שִּיִּין, שִּּרִין, שִּּרִין, שִּּרִין, שִּּרִין, שִּּרִין, שִּּרִין, שִּּבּיין, שִּּבּיין, שִּּבּין בּיִּים, שִּבּיין, שִּבּיין שִּּבּיין, שִּּבּיין שִּּבּיין שִּבּיין שִּבּיין שִּיּין שִּּבּיין שִּבּיין שִּיּים, שִּבּייִּים, שִּבְּיים בִּיּיִים, שִּבּיים שִּבּיים בִּיבּיים בִּיִּיים, שִּבּיים בִּיִּים, בְּבִּיים בּיִּבּיים בִּיּבְּיִים בְּבִּיּים, בְּבְּיִּים, בְּבִּיּיִים, שִּבּיים בִּבּייִּים, בְּבִּיּים, בִּבּיים בִּיִּיים, בִּבּיים בִּיבּיים, בּבְּיים בִּיּבּיים בּיבִּיים, בִּבּיים בּיבִּיים בִּייִּים, בּיּים בִּיבּיים בְּיבּיים בִּיים בְּבִּיים בּיבְּיים בְּבִּיים ב

[ע"נ]. אַת ה', בְּאַפֶּך, אַפַּים, אַפּּי דָוָד, אַפֶּיה, בָּג הַאִּגְדָּל, לְנַנְּבֶּךְ נַּפּוֹת. חִבְּךְ חִבֶּךְ. אִשׁוֹ אֶשְׁכֶם. לְעֵת עֶרֶב, בִּשִּגִּדְל, הָעִּאִים, עִּתּוֹת.

בּקרניכם; קרנית, קרנית הַמּזְבַּהַ. עַבְּרִים בְּלָכִי הְּלָכִים בְּלָכִי הְּלָכִי בּאַרָ. בְּלָבִי בּאָרָ. בְּלָבִי בּלְכִיכָם. כַּלְבִים בְּלְבִי בּאָרָ. בְּלָבִי בְּלְבִי בְּיִים בְּלְבִי בְּיִּבְיִים בְּרְבָּבְיים בְּרְבִּים בְּרְבִּבְיים בְּרְבִּים בְּרְבִּים בְּרְבִּים בְּרְבִּים בְּרְבִּים בְּיִיבְים בְּיִּבְיים בְּבְּיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבִים בְּיבְבִי בְּיבְּים בְּיִבְיִים בְּיִבְיים בְּיִבְיִים בְּיבְבִּים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִּים בְּיִבְנִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְנִים בְּיִבְנִים בְּיבְיים בְּיבְנִיים בְּיבְבִיים בְּיבְבִּים בְּיבְבִּים בְּיבְבְיים בְּיבְבִיים בְּבְבְיבִיים בְּבְבְּיבְים בְּיבְבְיים בְּיבְבְיים בְּיבְבִים בְּיבְבִּים בְּבְּבְבִּים בְּיבְבִים בְּיבְבְיים בְּיבְבְיים בְּיבְבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְבְּיבְיים בְּיבְבְיים בְּבְּבְיים בְּבְבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְבְּיבְים בְּבְבְיבִים בְּבְבְּיים בְּבְיבִים בְּיבְבְיים בְּבְבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּבְבִים בְּבְיבְּיים בְּבְבְּיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְבְיים בְּבְבְיים בְּיבְבְיבִים בְּבְּבְיבְים בְּבְבְים בְּבְּבְבִים בְּבְבְיבִים בְּבְבְּבְים בְּיבְבְים בְּבְבְיבְים בְּבְבְּבְיבְים בְּבְבְּבְיבְים בְּבְּבְבְים בְּבְבְים בְּבְבְבְי

¹ § 22iδ. ² § 17cγ. ³ § 20c. ⁴ § 11f. ⁵ § 5d. ⁶ § 22kβ.

בּעַׁרִּנִ בִּעַּרִּנִי. בִּנְבָּנִים, בִּנְפֵּנִי נִוֹמָם. בִּנְפִּנִים, בִּנְפִּנִים, בִּנְפִּנִים, בִּנְפִּנִים, מִּלְנִים מִּלְנִים, מִּלְנִים מִּלְנִים מִּלְנִים מִּלְנִים, מִּלְנִים מִּלְנִים, מִּלְנִים מִּלְנִים מִּלְנִים, מִּלְנִים מִּלְנִים, מִּלְנִי, מִּלְנִי, מִּלְנִי, מִּלְנִים מְּלִנִים מְּלִנִים מְּלִנִים בְּלִּעִּים בְּלִּעִּים בְּלָתִּים, בִּבְּנִית בְּאַרָּגִים בְּלָתִית, בִּלְּנִים בְּלָתִית בְּאַרָּגִים בְּלָתִית, בִּבְּנִית בְּאַרָּגִים בְּלְתִּית בְּאַרְאַם ו דַיְּנְלֵי. בִּבְּנִית בְּאַרָּגִים וּ בִּלְּתִית בְּאַרְאַם ו דַּנְּכִּים בְּלִּתִית בְּאַרָּתוּ, בִּלְּתִּית בְּאַרְאַם ו דִּלְּכִין הִיבִּים וּ בִּלְנִית בִּאַרְאַם ו דִּלְּכִּים. ו בִּבְּנִית בְּאַרְאַם ו דְּלָתִית בְּאַרְאַם ו דִּלְּתִית בְּאַרְאַם. ו בִּבְּלִית בְּאַרְאַם ו בִּלְּתִית בְּאַרְאַם וּ בִּצְּמִים בְּלְּנִית בְּאַרְבִּים אִבְּנִית בְּאַבְּנִית בְּאַבְּנִית בְּאַבְּנִית בְּאַבְּנִית בְּאַרְבִּים אִּבְּנִיתְ בִּאְבִּים בְּבְּלִית בְּאַבְּנִית בְּאַבְּית בְּאַבְּנִית בְּאַבְּנִית בְּבְּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבִּבְּית בְּבִּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְּית בְּבִּבְּית בְּבִּבְּית בְּבִּבְיוּה בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּבְיוּה בְּבִּית בְּבּבְּית בְּבִּית בְּים בְּבִּית בְּית בְּבִּית בְּיבְּבִּית בְּיבְּבִית בְּיבְּבִּית בְּיבְּבִּית בְּיבְּית בְּיבּית בִּים בְּבִּית בְּיבּית בּיִים בּיבְּבְיוּם בּיבְיבְּים בּיבּיוּם בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בְּיבּבּיוּם בּיבּיוּב בְּיבּבּיים בּיבְּיבְים בּיבּים בּיבּים בְּבִּיוּם בְּבִּבְּית בְּבִּבְּים בְּבְּבִּית בְּבִּבּית בְּבְּבִּים בְּבְּבִּים בְּבְיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיוּם בּבְּבִים בְּבְּבְּבּית בְּיבּבּים בּיבְּים בּבּבּיוּם בּבּבּיוּם בּבּבּיוּם בּבּבּים

זַרְגֵּךְ זַרְגֵּךְ זַרְבֶּלָם. לְּפָּצְעִי פְּצָעֵי. פֵּשִׁע. פִּשְׁעֵי פִּשְׁעִי וּנְגַלִים זַלְכָם. לְפָּצְעִי פְּצָעִים וְנְעֲלֵים וַנְעֲלֵים בְּנְעָלִים וְנְעֲלֵיכִם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵיכִם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵיכִם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵיכִם בַּנְּעַלִים בְּנְעָלִים וְנְעֲלֵיכִם בַּנְּעַלִים בְּנְעָלִים וְנְעֲלִי תָּוְים בְּנְעַלִים וְנְעֲלֵי תָּנִים בְּנְעַלִים וְנְעֲלִי תַּנְם בַּנְּעַלִים וְנְעֲלֵי תָּנִם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵי תַנִּם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵי תַּנְם בַּנְּעַלִים וְנְעֲלֵי תָּיִם בִּנְּעָלִים וְנְעֲלִי תַּנְם בַּנְּעָלִים וְנְעֲלֵי תַּיִם וַעְּמִי זְּעָבְיה זְּעָבְיה וְנְעֵלִי בְּיִם בְּנְעָלִים וְנְעֲלִי בִּיִם בַּנְּעָלִים וְנְעָבְיה וְנְעָבְיה וַנְעָבִי בְּיִם בִּנְּעָלִים וְנְעָבְיה בַּנְּעָלִים וְנְעָבֵּי בְּיִם בִּנְעָלִים וְנְעָבְיה בַּנְּעָלִים וְנְעָבֶּי בַּיִּם בִּנְּעָלִים בְּנְעָלִים וְנְעָבְיה בַּנְּעָלִים בְּנְעָלִים בְּעָּלִים בְּנְּעָלִים בְּעָּעִים בּנְעָלִים בְּנְעָלִים בְּעָּלִים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעָבְיים בְּעְבְּיִים בְּעָבְיים בְּעָּבְיים בְּיִבְּיִים בְּעִבְּיים בְּעִבְייִים בְּעִבְיים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּעִבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְיים בְּעִבְיים בְּעבְּים בְּיבְּים בִּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּים בְּיבְּבְיים בְּיבְּבְים בְּיבְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּבְּבְים בְּבְּעִים בְּיבְּבְיים בְּיבְּבְיים בְּיִבְיבְים בְּבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיִים בְּים בְּעָבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְיִים בְּיִבְים בְּיבְּים בְּיבְּבְים בְּיבְּים בְּיִבְים בְּבְּעִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּיבּים בְּבְּבְיים בְּיבְים ב

יִשְׂרָמֵּר הַשְּׁבְמֵּך הַשְּׁבְטִים לְשִׁבְּטֵיהֶם, שִׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל. עִּמְמֵךְ הַצְּעָמִים עֲנָטְמַיִךְ. עֶשְׂבָט. עֶזְרֵנוּ. הַחֵּלֶּק חֶלְמֵי הַלָּמִים חֶלְּמֵים עֲנָטְמַרָּה. עֶשְּׁבָט הַפָּצִיךְ חֶלְבּוֹ וּמֵחֶלְבִּהוֹן 2.

יַלְּשָׁרִם הַחָּדָשִׁים תַּדָּשָּׁיוֹ, דָּתְּשֵׁי הַשְּׁנָה. בַּחְּדֶשׁ הַשֵּׁרָה. לְאָרְכָּם אָזְנָים אָזְנָיה אָזְנֵיהָם, בְּאָזְנֵי הַשְּׁכָּם. בַּחִּדֶשׁ הַשֵּׁרִי, אָזְּלְבָם אָזְנַיִם אָזְנֵיהָ הָאָנֶי הָשִּׁינִי. רְבֵּח רָבֵּחִים. אָזְּלְדְּ

^{1 § 6}eβ. 2 § 22kβ.

רַמְתִיהֶם. נָגְהָם. רָחְבָּה. אָרְתֵּךְ אֲרָחוֹת, אָרְחוֹת חַיִּים. פַּצֵלַךְ פָּצֶלְךְ כְּבָּצֵלוֹ, פְּצָלִים. בַּרְנִי, בַּרְנוֹת דָּבָּן, בַּרְנִה. קַרָשׁרָ קַרְשִׁיכֶּם, קֹרָשׁ הַקָּרָשִׁים, קַרְשֵׁי דָוִר. אֹהֶל הָאֹהֱלָה אַהַלֹה ¹ בּאָהָלָךְ אָהָלִים בְּאִהָלֶיךְ אֲהֲלֵיכֶם בְּאֲהַלֵּי־שֵׁם״.

.ע בָּסֶת בַּסְפֵּך בַּסִפֵּיהֶם. בָּגֶּד בִּגִדוֹ, בִּגְדִי עֵשָוֹ. רַזִּצוּר תָּמִים פֶּעֶלֶוֹ ² כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: פַּלְּגִי־מַיִם לב-מלה בנר-ה:

עַיִן הָעַיְנָה, עֵין הַמַּיִם, עֵינַים, עֵינֵי ה', בְּעֵינֶיך בּצִינֶיף צֵינֶיכֶם. יָיִן יִינֶך, יֵין חֶלְבּוֹן". הָאַיל, אִיל הַעֹּלָה, אֵילִים. הָעַיִּט, לְצֵיט הָרִים. צַיִּד צֵירִי. לַיִּל (לַיִּלָה ³), לֵילות.

שֶׁבִי שִׁבְיָה שֶׁבְיְהָ. בֶּכִי בִּכְיִי. לֶחְיָה, לֶחֱיוֹ, לְחֵיהֶם!. אָרִי אֲרָיוֹת אֲרָיִים. חֵלָיִים הֱלָיֵינוּ. עֲנִי עַמִּי, עֹנִי עָנְיַדְ.

ּלֶכָנִי, עֲנָהֶּיך, נַמָּיִם, עֲנָהֵי עַמִּי. בַּעַל הַשׁוֹר נָמִי. 🗓 🗚. 🛚 § 31. B. מַדְחַוֹר שָׁוְא. מַשְׁמָחוּ הַמַּשְׁקִים. בְּיְצְשֵּׂנוּ, בַּיְצְשֵׂיה ה', בַּרְצָמִים בַּיְצְמַיֹּר בַּיְצַמִיר בַּיְצַמִיכָם, בַּצְמַיִי יָדֶיך. בַּחְסֶה (מַדֶר׳), מַּחְמַה כָּוָב, בַּחְסִי (מַדְ׳), מַחְמַהוּ. מַחֲנֵהוּ. הַהֹנֵה, בָּר הֹוָה דָוִיד, הַהֹּוִים חוֹוֶי. מַמַּה אֲהַוֹן, מַשְּׁךְ מַמַּהוּ מַטוֹת מַטֹּתָם װֹבְּדֹלִים בְּ מֵעֲשֵי ה׳: עַל־אֵלהִים יְשִׁיִּי וּכְבוֹדֶי צְּוּרֹדְעָוִי מַחְסִי בָאלֹתִים ֹּ: טוֹב הֹ' ֻלַבְּלֹ וְרַחֲמֵיוֹ

שָּׂנִירֹ שָׁנֶירָך; שָּׁרוֹת שִּׂרְתֵיכֶם. קְנַה הַאַּנָּה, קַנָה הַקָּנִים, קְנֵי בְּנוֹרָה. נְוֵה צַהִּיקִים, נָוֵהוּ. פָּנֶיך, לְפָּנֵי. מִזבַּחֶךְ עַמֵּנוּ צָרֵיהָ בִּוֹיָהֵם חַלְשֹׁתִיוּ רֶגֶל חַרְבֹתָם

¹ § $22i\beta$. ² § 85e. ³ § $20c\alpha$. ⁴ § 85d. ⁵ § 10c4.

בּלְּבֹּר, נְבֹּרִאֵּר, חִי, פִּמִּכִּר, בֹרָכָּרִי, תַּלְּכִּר, מִפְּׁבִּוֹרִם, פְּלִוּלְבֵּר בִּלְּבִּר, נְבִיאֵּר, חִי, פִּמִּכִּר, בֹרָכָּרִי, תַּלְּבִּר, מִּבְּׁבִּרִי, מִּלְּבִר, מִּבְּרִי, מִבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּיי, מִּבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּרִי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּייי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְּייי, מִּבְּיי, מִבְּיי, מִּבְּיי, מִּבְיי, מִּבְּיי, מִּבְּייי, מִּבְּייי, מִּבְייי, מִּיּיי, מִּי, מִּייי, מִּייי, מִּבּייי, מִּבְּייי, מִּבְּיי, מִּבְּיי, מִּייי, מִּיי, מִּייי, מִּיייי, מִּייי, מִּייי, מִּיייי, מְיייי, מִּייי, מִּיייי, מִּיייי, מִּייי, מִּיייי, מִּיייי,

- וֹ דְגַת הַנֶּם, דְּגָתָם. בֶּן־מְאַת שָׁנָה¹. שְׁנַת הַרָּעָב, 33 שְּׁנָתוֹים, שָׁנָתוֹי, שְׁנַתְים, שְׁנָתוֹי. שְׁנַתוֹים, שְּצַרוֹת. מְצְרַיִם״. שְׁנִתֹים. מְצְרַיִם״. שְׁנִתְים. מְצְרַיִם״. מְוֹעֲבָתוֹים מִצְרַיִם״. מְוֹעֲבָתוֹים מִצְרַיִם״.
 - בַּרְשָׁבְתִיהֶם. נִשְּׁפָּחוֹת, נִשְׁפְּחֹתָם. לְמִשְׁפְּחְתֵּיהֶם. מַחְשָּׁבְתִיהֶם. לִמְשְׁפָּחוֹת, מַחְשְׁבוֹת לָבּוֹ, מַחְשְׁבֹתִם נִמְשְׁבָּתִם, נִמְשְׁפָּחוֹת, מִשְׁפְּחֹתָם. לְמִשְׁפְּחִתִּיהֶם.
- וְאֶנְתִית וְצְקָתִת הֹ׳, נִקְאָתֵנוּ. רְבָבוֹת, רְבָבוֹת אֶּפְרֵיִם״, 34. \$ בְּרְבִוֹתֵיכֶם. נִבְלַת אִיזֶבֶל״, נִבְלָתָם. ו אַנְחָתִי אַנְהֹתֵי בָּרְכְוֹתֵיכֶם. נִבְלַת אִיזֶבֶל״, נִבְלָתָם. ו אַנְחָתִי אַנְהֹתַי. נָבָלָתִם וְצָלֵתִי אִינֶבֶל״, נִבְלָתָם. וּ

^{1 § 39}i.

- ע פּאָרֶת הַשְּׁבְּרְתִּי בִּשְׁבְּרְתִּי. כְּוֹלֵדְהְּדְּ, אֶרֶץ בְּוֹלֵדְהּוֹ. בְּשַׂבַּעַת הַאֶּלֶּהָ, שַבַּעְתוֹ שַּׁבֶּלֶתִיהֶם שַּבְּעֹתִם. בַשְּׂבָרְתִי. לְגָלְנְּלָתָם. שַבְּּלְתִיהֶם שַּבְּעֹתִם. בַשְּׂבְּרְתִי. לְגָלְנְּלָתָם.
- אֹמֶר אָמְרִים אֹמֶרֶת הַאָּמְרוֹת. יְוֹנַקְתּוֹ יְוֹנְקוֹתִיוּ. יְוֹנְקוֹתֶיהָ | חַשָּאתִי חַשֹּאתֵינוּ.
- אול", מַלְכוּת יְהוּדָה, בָּלּוּת יְהוּדָה, בָּלּוּת יְהוּדָה, בָּלוּתוּ...ו בְּשְׁרִינִי מִשְׁרִים הַמִּשְׁרִית הַמְּשְׁרִיּת. מַּחְמִים תַּחְמִּיוֹת תַּחְמִיוֹת. הַפְּנִימִי הַפְּנִימִים הַפְּנִימִים הַפְּנִימִים הַפְּנִימִים הַפְּנִימִים הַבְּּנִימִים הַבְּנִימִיוֹת.
- וו. הֶצָרִים בְּפִּיוּ בֵּלֶּיךְ דַשְּׁמֵיְמָה הֶרָאשׁים וְראשׁוּ פִּיהָ מֵימֶיךְ. שַׁצַר־עִירוֹ, רָאשׁי הֶהָרִים, צָרֵי הַבּּוֹיִם, בִּימֵי מָצְרַיָם, תַּחַת שְׁמֵי ה׳.
- אַבְּחָתְ מִשְׂבָּוֹתְן בִּשְׁבָּוֹתְן מִשְׂבָּוֹתְן חִיבְּבוֹתָם שִׁבְּחוֹת בִּשְׂבָּוְתַּן חִיבְּבוֹת מִשְׂבָוֹת

שִּבְּלְתֵיכֶם נִבְלֵּתְךְ עָרְלָתוֹ שִׁפְּחֹתִיוּ, צַּצְלַתְ הָנָם, בִּרְכוֹת סוב, נִשׁמַת חַיִּים, מִשִּׁפְּחוֹת רְאוֹבֵן.

מַדְשְׁבוּתִי מַדְשִׁבְתִּיכֶם וְלֹא בַרְכִיכֶם דְּרָכֵּי וְאָם ה׳: אַנִּי צַבְּדְּדָּ בָּן־אָבָּתֶּךְ: תְּוֹצְבַת ּה, שִׁפְתֵּי שֶׁפֶר: לִא אַנִי צַבְּדְּדָּ בָּן־אָבָיתֶךְ: תְּוֹצְבַת ּה, שִׁפְתִי שָׁפֵר: לִא

שָׁשֶׁה בָנִים, בָּנִים, שֵׁשׁ, שֵׁשׁ שָׁנִים, שֵׁשֶׁת יָנִים. 39. צְּעַשִּׁרָה שֲשָׁה בָנִים, בָּנִים, שֵׁשֹׁר שָׁנִים, שֲשִׁר יִנִים. 39. צְּעַשִּׂרָה אֲנָשִׁים, פְּרִים צְשָּׂרָה, צֶשֶׁר שְׁנִים, שֲעַשׁר עָשָׂרָה אֲבָנִים, שְׁלַשִּׁה עָשֶׂר בְּבָיִם, שְׁלַשׁ שָשְׂרָה אֲבָנִים, שִׁלְשׁ בָשֶּׂרָה עָשֶׂר יוֹם, שְׁנִים עָשִּׁר שָׁכְּיִם, שִׁלָשׁ שָּשִׁר שָׁשְׂרָה אֲבָנִים, שֵׁעִּל שִׁמְרָה שָׁמְּרָה עָשֶׂר שִׁבְּיִם בְּשִׂר שִׁמְּיֵר שִׁמְּרָה שָׁמָּר שִׁמְּרָה שָׁמָּר שִׁמְּרָה שָׁמָר שִׁמְּרָה שָׁמָר שִׁמְרָה שָׁמָּר שִׁמְּרָה שָׁמָּר שִׁמְּרָה שָׁמָר שִׁמְרָה שָׁנְרָה שָׁנְרָה.

ָּחָבֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים שָׁנָה, אַרְבָּעִים וְחָבֵשׁ שָׁנָה, שָׁבִּעִים שָׁנָה וְחָבֵשׁ שָׁנִים.

אָלָפִרם אִישׁ, מָאתַיִם שָׁנָה, עִּזִּים מָאתַיָם, קְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָבּרם אִישׁ, מֵאָת שָׁנָבּרם אִישׁ, מֵאָת שָׁבְעַת אָלָפִּים פֶּרָשִׁים, יְנְשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ, אֶלֶּך פְּעָמִים, שָׁלֶּך פָּרִים.

שׁמֹנַת יָמִים, צְשָׂרָה גְמַלִּים, שְׁתֵּים צֶשְׂרֵה שָׁנָה, שֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶת. מִוֹבדֹלִי תְוֹרַת־פִּיךְ מֵאַלְפֵּי זָהָב וָכָּסֶתְ: בָּאַרְבָּעָה עָשָּׂר לַחֹדֵשׁ. בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶּהְ תִּזְקֵיָּהוּיִּ. אֵלֶתְ כָּסֶת.

לִיבַשָּׁיתָ נַאַלְּחָיָהְ הִּתְאֵנֵיכֶם וּבִּגְּדִיכֶם וּבִּאָדִילָם 1. בַּאַלְהָיָה בִּירְוּשָׁלַם, מִפְּעוּרֵילוּ מֵרְהֹבָה מֵהֶחָצֵר בּּאַלְמִינוּ מֵרְהֹבָה מֵהֶחָצֵר בּאַלְמִינוּ מֵרְהֹבָה מֵהֶחָצֵר בּאַלִּהָים בּאַלְמֵינוּ מַרְהֹבָה מֵהְחָלָבִים

וַאַדֹנִי וַוְדַסָּדָיוּ וּפָּגרִיהֶם | מִהְוֹרָתֻּךְ לִמְּלִמוֹ מִשְּׁשִׁי בַּיְרְשָׁעִים וּדְרָכֶיךָ וּפְּחְחֵיהֶם וּנְעָבֵינוּ בִּסִפְּרְדְ וּמוֹרֵאֵכֶם מַהַשָּׁלָל מֵאַפּכֶם לְרָעָבָם וַצְצָבֶיך וּסְפָּרִים מִצִּידִי מֵאְּחָלֶיך מִקְבְרֵיהֶם וּכְרָמֵינוּ מֵּרָבְּכֶם וּבְנָדִים בִּבְשַׂיִכֶם מִפְּנֵיהֶם וּנְחָלִים בִּפָּרִיוֹ וּפֶּעָלָכֶם בִּנִּעַרִיוֹ בַּעֲבָרִים בִּוּרַכִיכֶם בֵּרָחֶם לִבְּקִשׁתָם בִּשׁמוֹתָם מִכַּדֵּבְ מִפָּנֶידָ | וּפִּגְרֵי מַלְכֵיהֶם, בַּקְצֵה שָבַהוּ, מִזְהַב אוֹפִיר״, וְזָהַב ּ הָאָרֶץ, כִּיּלְבִי הַאָבְרִים, וַחַתַּן הַמֶּלֶּךְ, מצַר הַקּצְרִים, מִבְּּמַלֵּי אֲדֹנִיוֹ, בּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, עָצֶם בִּינְצָצַיִּי, מִקְצֵהוֹ בּיִרְהַן ּ, מִקֶּרֶב עַמּוֹ, בִּמְעָרוֹת צַרִים. | וּבְחַקּמֵיהֶם וּלְטִפְּטִים וֹמִשְּׂנַאֵי וַלְמְשָׁלִים וּבֵיהַרַרִיהַ וּבִלְשוֹנַם וְלַאֲלָפִים וּבַקַשִׁתִּי וּכִּמְשִׁפְּמִיהֶן וּבַפּלָעִים וּלָאָכְלֹכֶם וּמֵעֲוֹלְוֹתֵיכֶם וּבִרְהְבֹתֶידָ, וּמִבְּשָּׂרִי וּלְאַלְפֵּיהֶם וּמִבָּרְיוָך וּבְפִשְׁיִצְכֶם וּבַמּרְבָּר וּבִלְבָבְךּ וּבְמשַׁב לַצִּים, וְּלְרִשְׁעֵי דָאָּרֶץ, וּלְמִקְוֵה דַּמַּיִם. וּ נֵר לְרַנְלִי דְבָרֶךְ וְאוֹר לִנְתִיבָּתִי: אֵל בָּדוֹל הִ' וּכֶּלֶהְ בָּדוֹל עַל־בָּל־אֱלֹהִים: הוא צוּרָר וְישִׁוּעָתִי: דָּמוֹ בִראשׁוֹ וַאֲבַחְנוּ נִקּיָם:

- וו. וּמֶלְשֶׁלְתְּר בּּרְמוּתֵנוּ לַאֲנָשִׁיכֶם וּבְּתְּרְחוֹת חֵמָת וְלִבְנֵך וּמִנְתָתִי וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְלִנְשִׁיכֶם וּמִימִיהֶם וּבְּתְבְחוֹת חֵמָת, וְלִבְנֵךְ וּמִנְתָתִי וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְלִנְשִׁיכֶם וּמִימִיהֶם וּבְימִיכֶם בְּימֵי אַמִּלְתָּרְ וּשְׁלֹמֹת.
- בַּלַךְ בְּלַכְהָ בְּלְכוּ. שִׁאָרָה שָׁבִרְהִי שְׁבַרְנּי שְׁבַרְנּי שָׁבְרָה שָׁבֵרְהִי שְׁבַרְנּי שָׁבְרָה שָׁבֵרְהִי שָׁבְרָנּי דָבַרְנּי דָבַרְהִי בָּרַהְּ זָבַרְנּי זָבַרְנּי זָבַרְהִּ שַׁבְּרִהְי בַּבְּתִּי. בַּבְּרוּ הַבַּרְהִּ זָבַרְהִּ זַבְּרְהִי שַׁבְּרִהְי הַבַּרְהִי שָׁבַרְהִּי שָׁבָּרְהִי שָׁבָּרְהִי שָׁבְּרִהִּ זַבְּרְהִי הַבַּרְהִי הַבְּרָה זַבְּרְהִי בַּבְּרִהִּי.

^{1 § 5}d. 46a3. 2 § 6f3.

ۼ؆ؗڟؙ؇ؘ؞ ئَدَمُرِد بُدَمُور بُومُور. بُرَوْدِد بُرُمُنْ بُمُومُون بُومُون، بُمُودِد بُمُومُ جُمَاطُن.

ׄרֶבְיּה בֶּבְּדָה בֵּבְּדָה כָּבְּדָה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבָּה קַרְבְּיִּה זָקֵף זַקְנָה זָקַנָה זָקַנָה, הָפַּץ הָפַּצְּה הָפֵּצְינוּ. אָהַב et אָהַב, אָהֵב, אָהַב, אָהַבְּקּ, אָהַבְּתִּי ₪ יָכֹל יָכְלוּ יָכְלוּ יָכְלוּ יִכְלוּ יִכְלוּ יִכְלוּ יִכְלוּ

שָׁפֹּט שָׁבוּר לִשְׁפִּט לִשְׁבֹּר לִזְּכֵּר לְלְבֵּשׁ מִקְבֹר 555. בְשִׁפֹּדְ וֹ לִשְׁכַּב ₪ סְפּר סִפְּרוּ סִפְּרוּ סִפְּרוּ חְלֵבִר לְבַשׁ לִבְשׁי רְדֹק רָדְפוּ זָלִר זִכְרוּ זִלְרוּ שְׁלֵב שִׁלְבִר לְבַשׁ לִבְשׁי הִדְלוּ וֹ נָקְבָה שָׁפְּטָה שִׁלְבָה שִׁלְּבָה.

אָשְׁאָב תִּשְׁכַּדִּנָה וֹ יִשְׁפָבוּן יִשְׁכָּבִּוּן תִּשְׁבְּנוּן תִּשְׁבְּנוּן הִשְּׁבְּנוּן הִשְּׁבְּנוּ יִלְבָּשוּ יִלְרַב נִלְּרַב נִלְּרָבוּ יִלְּרָבוּ תִּשְׁכִּרוּ יִלְּרָבוּ אָשְׁלָרִה תִּלְּבִרּ וִאֶּבְּנִּל יִלְּרָב יִלְרָבוּ תִשְׁכְּבוּ יִשְׁכְּבוּ וִשְׁאַל אָשְׁלָרָה תִּשְׁכַּרוּ וִשְׁכָּבוּן יִשְׁכְּבוּ יִשְׁכְּבוּ יִשְׁבְּבוּ אָשְׁלָרָה תִּשְׁלֵּר וִשְׁכָּבוּן יִשְׁכְּבוּן יִשְׁכְּבוּ

רבץ רבֶצֶת רְבְצִים הֵרֹמֵשׁ הֵרֹכֶּישׁ לְבֵר לְּבְיִם 58. קבור קבוּרִים הֹלֶךְ הַהְלְכִים הֹלֶכֶת הְלְכוֹת שָׁבוּר לְשׁוּרָה. שֹֹנֵא אֹהַב שִׁבִּרֵי לֵב. שִׁמְרֵי הַבָּיִת. בְּרוּךְ ה׳

הָהִים קִי, וְנִיאָרֶע נִתּן לִבֹּנִהאָבֵם: הָאָב דוְנִב וְנִיבָּר לָבְּהִּשֹׁ: מִבְנִה אָעבר, בִּיְרָאֵנִי דִּנְּהָלָט בּנִהגרו בִּהָּנִי יִלְאָרנּ: פָּהְקנּ וְאִין מִדֹר: ני, אֶקנִר בּנִלְטָ מִוּרַע מִהְּטוּ הַבְּנִּי: מִי, חָכָם וְיִהְּכָּער־אַנְּעוּ: נּוְלְנִים בִּערַבּנְלְנִּ מַבְּהָּנְיּ: נִי, מָאָב בְּמְלוּ מַּוֹהְהָבֹנִיך: זִלְּרִנּ בְּהַלְּשָׁ בַּבְּוֹנֶנֵּ: דוִּי בִּאְיֹּיִרִם לָרֵב מוְרַ וְלַמוֹב רֵב: פּהַלְּשָׁ

נַסְתֵּרִנּרּ ו לְּדִעָּלֵם ו הַמָּלֵם הִמָּלִם יִתְּלִםי, הַמַּבְצּוּ הִשְּׁבְרוּ הִשְּׁבְרוּ הַנְּסְבֵּרְנּוּ נְסְתֵּרִנּ ו לְדִעָּלֵם ו הִשְּׁבִרִּה יִשְׁבַרְהָּ יִשְׁבַרְתָּם יִשְׁבַּרְנוּ 1 יָפֶּרֵד יָפֶּרֶדה אָפֶּתַר נִסְתֵר תִּפֶּלֵחְנָה תִּשְׁמֵר תִּשְּׁלֵרה יִשְּׂרְפּה תִשְׂרֵך אִבֶּבְדָה אִשְׁפְּטָה נִשְׁפְטָה וֹ דַגִּשְׁאָר בִּנִּשְׁאֶרֶה יָפֶּרֵד יָפֶּרֵדה אָפָתַר נִסְתַר נִסְתָּר נִסְתָּרִים נִסְתְּרוֹת.

- יִנִבּר מִדְבָּר שָׁלִּחָה לְפַח לְאֵחְהָ יְלָּרָה יָלָּרָה יָלֶּרָה יָלָּרָה יָלָּרָה יָלָּרָה יָלָּרָה יָלָּרָה יָלָּרָה יַלָּרָה יָלָרָה יָלָרָה יָלָרָה יָלָרָה יָלָרָה יְלָבַּרְה יִבְּרָה יִבְּבְּרוּ וְבַבְּרוּ וְבַבְּרוּ וְבַבְּרוּ וְבַבְּרוּ וְבְבָּר יִבְּבָּר יִבְּבָר יִבְּבָּר יִבְּבָּר יִבְּבָּר יִבְּבָּר יִבְּבָּר יִבְּבָּר יִבְּבְּר יִבְּבָּר יִבְּבִּר יִבְּבִּר יִבְּבִּר יִבְּבָּר יִבְּבְּר יִבְּבִּר יִבְּבָּר יִבְּבִּר יִבְּיִים יִּבְּיִים יִּבְּבְּרִים יִּבְּיִים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּיים יִּבְּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִבְּבִּיים יִבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִבְּבִּיים יִּבְּרִים יִּבְּיִים יִּבְּבִיים יִבְּבִּיים יִּבְּבִּיים יִּבְּבִיים יִּבְּבְייִים יִּבְּבִּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּבִּיים יִּבְיִים יִּבְּיִבְייִים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיִים יִּבְּיִבּיים יִּבְּיִבְּיים יִּבְּיבְּיים יִּבְּיְבְּיִים יִּבְּיְיִּים יִּבְּיים יִּבּּרְייִים יּבְּבְּיים יִּבְּיבְּיים יִּבּּיְיִים יִּבְּיִּבְּיים יִּבְּיים יִּבְּיִבּיים יִּבְּיִּים יִּבְּיִבּיים יִּבּּבְיים יִּבְּיבְּיים יִּבְּבְּיים יִּבּּבְיים יִּבּּיבְיים יִּבְּבּיים יִּבּּבְּיים יִּבּּבְיים יִּבּּבְייִבּיים יּבּבּּבְיים יִּבּ

אַ הַתְּהַלֵּבֶּ הַתְּהַלֵּבֶּר בְּחָתְאַפֵּק אֶתְאַפֶּק הַתְּהַלֵּבְנִי לּהְתְאַפֵּק אֶתְאַפֶּק הַתְּהַלֵּבְנ יִתְּהַלָּבָר יִתְהַלָּךְ הַתְּאַפֶּקוּ לְהִתְאַפֵּק אֶתְאַפֶּק הִּתְּאַפַּק, הַתְּהַלֵּבְּה הַמְּתַהַפָּבת. הַמִּתְהַפָּבת.

שָׁאוֹל שָאַל. עָצר עָצַר. הַבְּלהְ ² תִּמְלֹהְ אָם־בְּשׁוֹל § 63. הַצִּמִשׁל בַּנר:

פּבּרוֹב דּלְ לִנְשְׁבְּרֵידַלֵב: דְּיְשׁוּ דּלְ בְּהְמֵּצְאוֹ: נַפְּשֵׁנוּ נִמְלְטְנוּ: מָפְלִינוּ נִמְלְטְנוּ: בָּפְשֵׁנוּ

^{1 § 17}b. 2 § 42, 1.

אָשִׁראָכֹלָם בַּאַשִׁוּ: אָשָּׁׁנִי כַּמִּשְׁכֵּלָת: בִּינִיבִּלְ אִלְּיךְ יְשִׁבְּׁרוּ וְאַשָּׁנִו נִוּמֵן לְנִים אָלִבַּעּסטִּר פָּנִיךּ אָשְׁנִּי: בַּיֹע וָדֵוּן נְדְּלַת אָלִוּע וּמִּנִי אָב וְצָבֶּר אָדְנָיו: ה׳ מַּיִּמָּה נַפּשִׁי: נַדְּרַי לִהְ׳ אְשַׁלֵּם: נְאָר לְשֶׁוֹלְךָ מֵּלֶע וּמִּפְׁתָּיךָ מִדְּבֵּר מִרְּמֵה: בֵּן וְכַבִּּר

וְזֶבֵּרְתִּי וְשָׁלַחְתִּי | וַיִּמְפֹר וַיִּרְהֹּך וַיִּמְפְּרה וַיִּמְפְּרה וַיִּמְשְׁבֵּר וַיִּשְׁבֵּב וַיִּיּבְרָּה וַיִּבְּקָּה וַיִּבְּקָּה וַאָּשְׁאֵל וְאֶזְפָּר וֹתִּשְּׁבֵּר וַיִּשְּׁבִרה וֹנִיִּשְׁכּה וֹנִיִבְּקָשׁ וִיִּלַפְּשׁ וֹנִיּבְהָּל וַיִּשְׁבָּרה וַתִּשְׁלֵךְ וַיַּשְׁכִּרה וְנִיּשְׁלִכה וֹנִיִּתְעַצִּבה.

וֹ בַּרַשֹּׁתְ בָּרַשׁ אֲצָרֵשׁ יְבָרֵךְ וַיְבָרֶךְ וּבַרַכְתִּי וַהָרֵג. 65.
 הַתְּרָבְנָה יַאֱסְפּוּ יֵצֵזְבוּ. טְרֹךְ טֹרַתְ | מִצְחַק. בְּשַׁחֵת מְּלְבָּרָה וַבְּלַתְם נְכַחֵּד וַמְּכַחֵשׁ וּמְעַחַר. נַחֵשׁ יְנַחָשׁ בּוֹ. מְהַרְתָּ וַתְּעַבַּר.
 יְנַחֵשׁ בּוֹ. מְהַרְתָּ וַתְּעַבַּר.

וו שמע משׁלָת מַצְלִית. לְבְרֹת כִּשְׁלִית. וְהָשְׁרִיּר וְהְחַבִּיְתֹּי יֶמֶזְקִּה. בַּתְשַׁרִיּר וְהְחַבִּיְתִּי הָאָיוּן הַצְּבִירוּ הַאָּבִירוּ הַצְּבִירוּ הַצְּבִירוּ הַצְּבִירוּ הַאָּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִּיתוּ בְּבִּבְּרוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִּירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הַבְּבִירוּ הְבִּבְירְהָם בְּבִיּבְיתוּ בְּבִּיתוּ בְּבִּבְירִים בְּבִּבְירִיהּ בְּבְּבִּיתוּ בְּבִּבְּיתוּ בְּבְּבְירוּ הַבְּבִיתוּ בְּבִּיתוּ בְּבִּבְּירוּ הַבְּבְּיתוּ בְּבְּבְּבְירוּ הַבְּבְּבְיתוּ בְּבְבְּרִיהוּ בְּבִּבְירְהָּבּירוּ הְבְבְּבְיתוּ בְּבְּבְירוּ בְּבְבְירוּ בְּבְּבְירוּ בְּבְּבְיבְּבְּבְירוּ בְּבְּבְיבְּבּבְירְהָּם בּבְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיבְּבְּבְּיוּ בְבְּבְּבְיוּ בְּבְבְּבְּבְּבְיבְּיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְּבְיּבְבְּבְּיוּ בְבְּבְּבְיּבְבְּבְּיוּ בְבְּבְבְּיוּ בְבְבּבְיוּ בְּבְבְּבְיּבְּבְּיוּ בְבְּבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבּבְּבְּיוּ בְבְבּבְיּבְבְּבְּיוּ בְבְבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבּבְּיּבְּבְב

בּרֶתֶם הָשִּׁבְתֶם אָסוּרִים. אְצְקֵים הַשְּׁאֲבֹת בְּאֲבִרת לַצְלֹב בְּהָבֶּה לְצְלֵּה נִיִּשְׁחֲטוּ נִיְרְחֲצוּ וְיִשְּׁחֲטוּ נִיְרְחֲצוּ וְיִשְּׁחֲטוּ (ipf.). נִבְהַלֹּה נִבְהַלָּה. וְיִשְּׁחֲטוּ

^{1 § 63}f. 2 § 95d. 3 § 64i.

וְהַשֵּׁצְנוּ וַנַּאֲדְוֹנּ וְהַאֶּבְינִהּ אַלְרּהּ אֹתִי. וְהִשְּׁבְּינִהּ בְּּהְשַׁבְּינִהּ אַתִּי. וְהִשְּׁבְינִהּ נְאָצֶעִּם (ז), וַנִּפְּחֵם (1). וַהְשָּׁבִירוּ וְהָשְּׁבִירוּ וְהָשְּבִירוּ וּנִיּשְׁשָׁם. וַהְּחֲלִיפּוּ וַהְאֲזִינוּ וְאָצֵּבִירוּ וּבְּעֲבִיר וּבְּיִשְׁם (2). וְהַשְּׁבִירוּ וּהְשָּׁבִירוּ וּהְשִּׁבְינִה וּהְשִּׁבְירוּ וּהְשִּׁבְינִה וּהְשִּׁבְינִה מַבְּעַתְּם. (2). בְחֲצוּוּ נִיּשְּׁשֶׁבִיר וּבְּיִבְּחִם (2). בְחֲצוּוּ בִּיּשְׁבָּירוּ בְּבִּבְּחִם (2). בְחֲצוּוּ בְּיִבְּחִם (2). בְחֲצוּוּ בְּיִבְּחִם (2). בְחֲצוּוּ בְּיִבְּחִם (2). בְּחֲצוּוּ בְּיִבְּחִם (2). בְחֲצוּוּ בְּיִבְּחִם בְּיבִיתוּ בְּבְּבְּחִבְּחִים בְּיבְּחִבּים וּבִּיבְּחִבּים בּיִּבְּחִבְּיחִים בּבְּיבְּחִים בּיִּבְּחִבְּיחִים בּבְּיבְיחִים בּבְּיבְיחִים בּבְּיבְיחִים בּבְּיבְיחִים בּבְּיבְּחִבּים בּבְּיבְּתִּים בּבְּיבְיחִים בּבְּיבְּיחִים בּבְּיבְּתְּיחִים בּבְּיבְּתְּיבְּיחָ בִּיבְּיבְּתְּיחִים בּבְּיבְּבְּתְּיבְּיחִים בְּבִּיבְּתְּיחִים בּבְּיבְּיחִים בּבְּיבְּתְּיחִים בּבְּיבְּיחִים בּבּיבְּיבְּתְּיחִים בּבְּיבְּיתְּיחִים בּבְּיבְּיתְּיחִים בּבּיבְּיתְּיחִים בּבְּיבְּיתְּיחִים בּבּיבְּיתְּיחִים בּבּיתְּיחִים בּבְּיתְּיחִים בְּיבְּיתְּיחִים בִּבְּיתְּיחִים בּבּיתְּיחִים בּבּיתְיבְּיחִים בּיבּיתְּיחִים בּיתְּיחְבָּיחְנִים בּבּיתְבִּיתְּיחִים בּיבְּיתְּיחִים בּבּיתְבִּיתְּיחִים בּבּיתְבּיתְיבִּיתְ בִּיבְּיתְּיחִים בּבּיתְיבִּיתְ בִּיבְּיתְים בּיבּיתְיבִּיתְים בּבּיתְיבִּיתְּיחִים בּיתְבּיתְיבְּיתְים בּבּיתְבִּיתְים בּבּיתְבּית בּיבְּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיתְבּיתְיבְיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְיּיִבְּיתְים בּיתְבּיתְים בּיבְּיבְּיתְים בּיבְּיבְיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיבְיתְים בּיבְּיתְים בּיבְּיבְיתְים בּיבְּיתְים בּיבּיתְים בּיבּיים בּיבְיים בּיּיבְּיבְיים בּיבְּיבְיים בּיּיבְייִים בּיּיבְּיבְיים בּיבְיבְיבְיתְים בּיבְּיבְיבְיתְים בּיבְּיבְיבְיּים בּיבְּיבְיבְיּים בּיבְּיבְיבְיּים בּיבְּיבְיּים בּיבְיבְיּיבְיבְיבְיּים בּיבְּיבְיבְּיּים בּיבְיבְיבְים בּיבְּיבְיִים בְּיבְיבְים בּיבְיבְיבְיבְיּיבְיבְיבְיבְיּים בּיבְיבְיבְיּיבְיּיב

פּּּֿ֖לְבַּעַרְהַּאַּהִם הַּהָּמִּיב: זִּבְּעַרְהַּהָּהִם הַּהָּמִּרַ: מַבְּבַעַרְהַהָּמִּים הַּהָּמִּיב: מַבְּבַעַרְהַבִּים הַּהְּמִּיב הַיְּלְבָעַנ מַבְּמִּים אָבִּר אָבַרְרַבּיּ אָתּ מַבְּעַבְּעַבְּרַבִּי בַּבִּיִם הַּלְּבָעַנ מַבְּמִּים אָבָּר אָבָּר אָבּר הַבְּעַבְ הַבְּעָבִר הַשְּׁבִּר: בַּמַּח אָרָב, בְּבַרְ לַבְּבַּר אָבָּר אָבָּר הַאָּבִּר בַּמַח אַרָב. הַבְּעַבְ הַבְּעָרִם הָא הַבְּעַבְ בַּמַח אָרָב, הַבְּרָ לַבְּבָּר אָשָׁר הַאָּבָר הַאָּבָר הַאָּבָר הַלְּעִר הַבְּנִר בְּעָבּר הַבְּעָר הַשְּׁבְּר, בְּבָּעוֹ הַבְּעַב הַבְּעָר הַבְּנִינ הַבְּינִל בִּבְּרָ הַשְּׁבִּר הַלְּעִר הַ הַּעְּבָּר הַלְּעִר הַיִּבְּעַב הַבְּעָב הַיְּבָּר הַלְּעִר הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעָב הַּבְּעַר הַּבְּעִר הַבְּבְּר הַלְּעִב בְּבְּעָב הַבְּעִב הַבְּעַב הַבְּעָב הַבְּעִב הַבְּעַב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעִב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעָב הַבְּעַב הַבְּעָב הַבְּעַב בּעַבְּעַב הַבְּעַב הַבְּבָּב הַּעַב הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַּעָּב הַבְּעַ הַּבְּעַ הַּבְּעַ הַבְּעַ הַּבְּעַ הַבְּעַ הַּבְּעַ הַבְּעַ הַעָּב בְּבָּע הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַּעַב הַּבְּעַ הַבְּעַ הַבְּעַ הַּעְבָּב בּּער בְּבָּעְבוּים בְּעָב הְבָּער הַבְּבְּבְיב הַבְּעָב הַבְּבְּב הַבְּבָּב הַבְּעַב הַבְּבְיב בְּבָּב הַבְּבְּבְיב בְּבָּער בְּבְּבְבְּבְיב בְּבְּבְבְיב הְּבָּב הְבָּב הַבְּבְּבְיב בְּבָּב הַיּבְּב הַיּבְיב הַבְּבְּב בְּבָּב הַבְּב הַבְּב בּיב בּבּיּב הַבְּבְּב בְּבּב בּבּיב בּבּבְים בְּבָּב הַבְּבְיב בְּבָּב הַבְּבְּבְיב בְּבָּב הַבְּב בְּבָב הַבְּבְּב הַבְּבְּב בְּבָּב הַבְּבְים בְּבָּבְים בְּבְּבְבְים ב

יְאָכֶלָה וְאַכֵּלָה תֹאבֵל וַתֹּאבֵל וַתֹּאבֵל וַתֹּאבֵל הָאבִרוּ נִאִּצִר וְאָבִלְה אָבְלוּ הָאבִל וַתֹּאבֵל וַתֹּאבֶל הָאַבְלוּ הָאבְלוּ הָאבְלוּ הַאַבְלוּ הִאבִר וְאָבִלְתִּה אָבְלוּ הָאבֵל הָאבִל הָאבִל הָאבִל הַאבְלוּ בְּאַבְלוּ הַאבְלוּ וַתְּאבֶל וַתְּאבֵל וַתִּאבֵל וַתְּאבֵל וַתִּאבֵל וַתְּאבִל הַאבְלוּ הַאַבְלוּ הַאבְלוּ וַתְּאבֵל וַתִּאבֵל וַתְּאבֵל וַתְּאבִל וַתְּאבִל וַתְּאבֵל וַתְּאבֵל וַתְּאבִל וַתְּאבֵל וַתְּאבֵל וַתְּאבֵל וַתְּאבִל וַתְּאבִין וְאָבְיִים בְאַבְּיר וְאָבְיִים בּאַבְּיר וְאָבְיִים בּאַבְיר וְאָבְיִים בּאַב וּתְּאבִין וְיִּים בּאַב וּתְּאבִין וְיִים בּאַב וּתְּאבִין וְיִּים בּאַב וּתְּאבּין וְבְּיִבְּים בּאַב וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּאַב וּתְּאבּין וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּאב וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּאב וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּיִּים בּאַב וּתְּיִים בּאַב וּתְּיִים בּיִּים בּאַב וּתְּיִים בּיִּבְיים בּאַב וּתְּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְייִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיים בּיּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיים בּיּים בּייִים בּיים בּייִים בּיִּים בּיים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּיים בּיים בּיּים בּיּים בּיים בּיים בּיּים בּיים בּי

¹ Iptv. § 62b. 2 §84f. 3 § 83b.

לַאֶּכֹל יֵאָבֵל אֹחֶזֶת יְאחֵזֵיּן. ₪ תִּקְנַת יְשָׁצִים תֹאבֵר: 'לַמְּה יָאִמִרוּ הַבּּוֹיִם אַיָּת נַא אֵלָהֵיהֵם:

וֹיִפּל וַיִּפְּלוֹ נַפְּלָה וַיַּפֵּל וּלְהַתְנַפֵּל הִבְּיד הְבָּרְתִּ יִבִּיר הַבִּיד הַבָּרְתִּ יִבִּיר הַבִּיד הַבִּיב הַבִּיב הַבִּיד הַבִּיב הַבִּיד הַבְּיד הַבְּיד הַבְּיד הַבִּיד הַבְּיד הַבְּיד הַבְּיד הַבְּיב הְבִיי הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הְבִי הַבְּיב הְבְיב הַבְּיב הְבְיב הַבְּיב הְבְיב הְבִיי הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הְבְּיב הַבְּיב הְבְיב הְבְיב הַבְּיב הְבְיב הְבְיב הְבְיב הַבְּב הַבְים הְבְּיב הְבְיב הְבְיב ה

נְיָּנָלֵד נַיִּנְּלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֵדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נַיִּנְלֶדוּ נִיּנְלֶדוּ נִיִּילְשׁוּ הוֹנִינִ הוֹנִינִ הוֹנְיִישׁוּ הוֹנִינִ הוֹנְיִישׁוּ הוֹלִינִי וְנִיּלְשׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ הוֹנְבִישׁוּ נְיִישׁוּ לְנִבְּעוּ וְּבְּעִתוּ לְנְבָּעוּ וְּבְּעִתוּ לְנְבָּעוּ וְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנְלֵבוּ וְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילִשׁוּ נְנִילֶבוּ וְבִּעְתוּ בְּלְבִיתוּ בְּלִדְתָּה נַנְיִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילְשׁוּ נְנִילֶדוּ נַנְּלֵדוּ נְנְבְּעוּ בְּלְבִּתוּ בְּלְּתְּהוּ נַנְיִילִים נִיְּלֶבוּ וְבִּילִים נְנְלֵבְיוּ נִנְּלֵדוּ נְנְבְּבוּ וְבְּעוּ בְּלְבִיתוּ בְּלְנִתְּה בְּנִילְים נִיְּלֶבוּ וְנִילְים נִיְלְבִיתוּ בְּלְבִיתוּ בְּלְבִּעוּ בְּבְּבִיים נְיִנְלְיִיוּ נַנְּלֵבוּ נְבְּבִּים וְנִילְּבְּיִים נְיִבְּבְיוּ נְנִילְבִיוּ נְנְבְּבוּ וְנְבְּבְיוּ נְנְיבְּבוּ וְנְבְּבּיוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְּבְיוּתוּ בְּבְּעוּת בְּבְּבְיתוּ בְּבְּבּיוּ נְנִילְיתוּ בְּיבְּעוּת וְנִבְּעוּ וְנִינְישׁוּתוּ בְּבְּעוּ וְנִבְּעוּיוּ בְּיִבְעוּת וְנִבְּעִיתוּ בְּבְּעוּת בְּבְּבְיתוּ בְּבְּבְיתוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְּבְיתוּ בְּבְּבְיתוּ בְּיִבְּעוּיוּ בְּיִבְּבִיתוּ בְּבְּבִיתוּ בְּבִּילְיתוּ בְּיִבְּבְיוּ בְּיִבְּעוּ בְּבִּיוּ בְּבְּבִיוּ בְּבְּבִיים בְּיִבְּבְיּוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְיבְּתוּ בְּבִילִים בְּבִּבְיוּ בְּבְּבְיוּים בְּבִּבְיוּים בְּיִבְּבְיוּ בְּבִים וְבִּבְּיוּים בְּיִבְּבִיוּ בְּבְּבּיוּ בְּבִּבְיוּ בְּבִּבְיוּי בְיִּבְּבּיוּ בְּבְּבּיוּ בְבִּבְיוּי בְיִבְּבְיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבִּבְיוּ בְבְּבְיוּ בְבִּבְיוּ בְבּבְּבּוּ בְּבִּבְיוּ בְּבְּבְבּיוּ בְבְּבְיּים בְּבְּבּוּ בְּבְּבּבּוּ בְּבְּבּים בְּבּבּבּיוּ בְּבְּבּבּיוּ בְּבְבְּבּיוּ בְּבְבּיים בְּבּבּיוּ בּבְּבְּיוּם בְּבִּבּיוּ בּבְּבּבּיוּ בְּבְּבּיוּ בְּבְּבּים בּיּבְּבּיים בּיּבּבּיים בּיּבּבּיים בּייִבּבּיים ב

יָרִד יָרֵדְנוּ נֵרֵד אֵרְדָה יֹ, רְדוּד־שָׁפֶּׁה וְיְיְדִים וַתַּשֶׁב וְיֵשְׁבּה לְשָׁבֶּת שִׁבִּי הַעָּבְּה הָעָה וְלְבָּת שִׁבִּי הַעָּבְּה נְתִּבְּיה וְלַבְּת עָבְּר הַעְּבְּה נְתְּבְּכְּה נְתְּבַּלְה וְתְּבְּלְה וְתְּבְּלְה וְתִּבְּלְה וְתִּבְּלְה וְתִבְּלְה וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתְבִּלְה וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתִבְּלְה וְתִבְּלְה וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתִבְּל וְהְבָּבְל וְהְבָּלְם וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתִבְּל וְהְבָּלְה וְתִבְּלְה וְתִבְּלִם וְתְבִּלְם וְתִבְּלְה וְתְבִּבְּל וְתְבְּלְה וְתִבְּלְבְּה וְתְבְּבְת וְבְּבְת וְבִּבְּת וְבְּבְּת וְבִיבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וֹבְּבְּת וְבִילְם וְתִבְּלְם וְתִבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבִּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְּת וּבְּבְּת וּבְּבְּת וְבְּבּבְּת וְבְּבְּבְּת וְבְּבְּבְּת וְבְּבְּת וְבְּבְת וְבְּבְּת וְבְּבּבּת וְבְּבְּת וְבְּבְבְּת וְבְּבְּבְת וְבְּבְבְּת וְבִיבְים וּבְּבְבְת וּבְּבְּת וְבְּבְּבְּת וְבְּבְּבְּת וְבְּבְּבְּתְבְּבְּיִבְּים וּבְּבְּבְים וּבְבְּבְיה בְּבְבּר, בְּבְבְיה בְּבְבּר, בְּבְבְּת וּבְבְּבְּיה בְּבְבּר, בְּבְבְּבְיה בְבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְבּיה בְּבְּבְיה בְּבְבּיה בְּבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְּבְיה בְּבְבּיה בְּבְבּיה בְּבְּבְּיה בְּבְבּיה בְּבְּבְּיה בְּבְבּיה בְּבְּבְּיה בְּבְּבְּבְּת בְּבְּבְּבְּיה בְּבְבּיה בְּבְבּיה בְּבְבּיה בְּבְיבְיה בּבְּבְיה בְּבְּבְּבְיה בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּיה בְּבְבְּבְב

- אַתָּה וּצִּטִיב: הַיִּטְבּה יָבָשׁה יָבָשׁה וַיִּבְשׁה תִּיִטִיב עַמִּהְ, וַיִּיִטְבּה בִּיטִיבָה (12), וְיַנַקְשָּׁם הִינֶקִי הִינִיקָה מֵינֶיקִתּה מֵינִיקְתּה מֵינִיקוֹת מֵינִיקוֹת וְאִימִנָה. יָבָשׁ יִבְשָׁה יָבָשׁה הוֹבִישׁ אוֹבִישׁ. טוב אַתָּה וּצִּיטִיב:
- אַקוֹמֵם הְּקוֹמֵם יְקוֹמֵם רוֹמַמְהִי מְרוֹמֵם יְרוֹמֵם הַתוֹמֵם הְקוֹמֵם יְקוֹמֵם רוֹמֵמְהִי בְּרוֹמֵם יְרוֹמֵם התוֹמַמְנָה יְשׁוּפֵת (לְנִּיּס לְמִיּת קוֹמִיּ פְּרְ בַּיְהָּה בַּיְהִי נָסוּ לֹּיִּשִׁי יְשׁוֹפֵת (לְנִּיּס לְמִיּת קוֹמִיּ קוֹמִיּ פוּרוּ שׁוּבְּה בְּיְתִּה, מוֹת הְאָחִוּן, וַיִּמֹלוּ, בְּהַמֹּלוּ, הָמוֹל יִמוֹל, נְמוֹע אָמִים הַמִּית וְנָקוֹמָה אָמִיּת וְנָקוֹמָה הָצִּית בְּיִבְּתֹת יְנְמָלְתִי וְנָקוֹמְה וְנָקוֹמִי הַבְּיִלְים וְנִּבְּת בְיִּכְּת בִּיְנְים וְנִּבְּת וְנְיִכְּוֹם וְנְבְּלְ וְנִבְּית בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְיִּבְּת וְנְבְּמְם וְנְבְּבְּן דְּסֵר בִּיְנְיִם וְנִבְּת הְיִבְּת בְּיִבְּת וְנְבְּקִם וְנְבְּבְּן דְסֵר בִּיְנְיִם וְנִּבְּן הָסֵר בִּיְנְית בְּיִבְּת בְּיִבְּת וְנְיִבְּן וְנִבְּית בִּיְנְיִם וְנְבְּבְּן וְנִבְּית בִּיְבְּת בְּיִבְּת וְנְיִבְּן וְנִבְּית בִּיְבְּית בְיִבְּית בְּיִבְּת וְנְבְּקְם וְנְבְּבְּן וְנִבְּית בִּיְבְיִים וְנְבְּיִם וְנְבְּיִם וְנִבְּית וְנְבְּקִם וְנְבְּבְּן וְנִבְּית בִּיְנְיִים וְנִבְּית בְּיִבְּית וְנְיִבְּם וְנִבְּית וְנִבְּית בַּיְּיבְית וְנִבְּית וְנִבְּית וְנִיְּתְ בַּיְּית בְּיִבְּית וְנִישְׁב בְּשִׁב בְּיִשְׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּישִׁב בְּישִׁב בְּיִשְׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּיִבְּית וְנִיּשְׁב בְּשִׁב בְּשִּבּית וְנִיּשְׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁב בְּשִׁבּים בְּשִׁבּים בְּיִבְּים וּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים וְנִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּים וְנִבְּים וְיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּם בְּיבְּים בְּיבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיוֹבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיִבְּים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִבְּם בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּבְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיוֹבְּם בְּיוֹים בְּיוֹבְים בְּיבְיּם בְּיבְּים בְּיוֹבְיוּים ב

י alii אֵרֵרָה § 5d.

שׁוּבִי שׁוּבִּי, הָשֵּׁב, הָשֵׁב אָשִׁיב, שׁוֹב אָשׁוּב, הוּשַׁב כַּסְפִּי, הַכָּטֶת הַשׁוּשָׁב, הַשָּׁב. | אַל־תָסוּרוּ מֵאִנְיֵרִי פִּי. רַבּוֹת מַּדְשָׁבוֹת בְּלֶב־אָישׁ וַצְצַת ה' הִיא תְקוּם:

שַּׂבְּיִתִּר ְרְשַׂבְיִתִּי, שָּׁם, מְּיִּםדְיָּא יְרָךְ, שִּׁימּר, תָּשִּׁים -72 פּ רָאָשִּׁם רְאָשִׁיבְּה וַיְּשָׁרִמּר לְשׁרִם, שָׁת אָשִׁית יָשִׁית וַיְּשֶׁת, לָן, וְלִינּר, נָלִין וַיָּלֶן וַיָּלִינּר, וַיָּרִיבהּ יַיָּרֶב, דֶּן יִדְין, שִׁשׁ שַשִׁיִּתִי, שוֹשׁ אָשִּׁישׁ, שִּׁישׂה.

לְלַנֵּלֵל מְלַלֵּלֶךְ וְיִתְּפַּגֵּל וַיִּתְפַּגֵל נִשְּׁשְׁהָ חִנֵּלְהָ וַיְבַּשֵּׁשׁ 73. ₪
חִצֵּלוּ חַבְּלוּ וְיִחֲלֵּלוּ מְתַשְּׁתֵּצֵ | תַּם לַלוּ רֶבָּה לָרֹב, לָנֹז
צאנו, פְּהֹם הַיּוֹם, חָבּן אֶת־עַבְהֶּךְ, וְבַלֵּלוּ אֶת־דָאָבֶן, בְּלַל,
אָרוּר אֲרוּרָה אְרַיֶּדְ, בְּזִזִי צאנו | אָאר נַיָּשׁפּוּ נַיְּבֹזּוּ
תָּהוֹן הַחֵלֵ הַפֵּּר תַּרֵעוּ, נָרַע לֹךְ, הַרֵעוּ, לְחָרַע לְדָּרֶעַ הוּחַל ⊩ הְסָבֶּינָה נַמְחִבּּי, נָרַע לֹךְ, הַרֵעוּ, לְחָרַע לְדָּרְעַב,
הוּחַל ⊩ הְסָבֶּינָה נַמְחֹם הַשְּׁנָה הַבְּרֵעוֹם

תְּסְפֶּה תִּפְּפֶּה וְאֶרְאָה נְרְאָה (2!) יֵרְאֶה נַשְּׁקֶה 74. צּ אַרְבֶּה אֲכַלֶּה אִבְּנֶה הְצַבֶּה נְצְשֶׁה בּנֶה לֹשֶׁה, וַתִּכְּנֶינְה וַתְּשְׁקֵרן | יַצַלֶּה יַצְנֶה יַצְשֶׁה בּנֶה לֹשֶׁה הַצְּשֶׁה בָּנֶת אֵצֶלֶה אַצֵּלֶה וַתִּבְּהֵר וְצְשֶׁה הִּרְבִּה, שְׁתֵּה הַקְּרֵה־נָא צַלִּינוּ צֲמִיתֶם הִשְּׁקִית הָרְאִית | קוִיתוּ בְשִׁית נְבְשִׁית בְּלִית II שָׁצָה קְנָה בָּכָה פִּלָּה נִשְׁבָּה הִקְּרָה הִשְּׁקוֹת בֵּיְרָאת לְצָנִית הְשָׁנוֹת לְצַוֹּת לִשְׁתֹּת לְהַשְּׁקוֹת בִּיְרָאה הִשְּׁקוֹת הְשָׁנוֹת לְצַוֹּת וֹ בְּלְתָה צֵנְתָה בְּנְתָה פִּפְּתָה הִשְּׁקוֹת הִילְאָה וֹלִינְה III הוּ בְּלֵּה בִּיְתָּה בִּיְתָּה בִּיְאָה וֹיִי בְּלֵּוֹת וֹיִבְּלִּה וֹיִבְּלִּה וֹיִי בְּיִּה בִּיִּתְה בִּבְּיִּת בְּבְּלִּה וֹיִי בְּלֵּה בִּיְתָה בְּבְּיִה בִּיְתָּה בִּיְתָה בִּיְתָה בִּיְתָה בִּיְתָה בִּיְתָּה בִּיְתָה בִּיִּתְה בִּיְתָה בִּיִּתְה בִּיְבָּה בִּיִּתְה בִּיִים בְּיִבְּיִה בִּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִּה בִּיִּים בְּיִבְּיִה בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּנִית בְּבָּיה בִּיִּבְּיִם בְּבָּיה בְּיִבְּיִה בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבִּה בְּבָּיה בִּבְּיִים בְּנִיה בְּבְּיה בִּיבְּיה בְּבְּבִּים בְּבְּיִבְּה בְּיִים בְּנִבְּיה בְּנִינִית בְּבְבָּיה בִּיבְּיה בְּבְּיּיִים בְּבְּיה בִּנְיה בְּבְּיִים בְּבְּיתוֹה בְּיִבְּיה בִּיּתְה בְּבָּית וְבְּבִּית בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּנִיוֹת בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּבִּיוֹת בְּיבְבָּית בְּיִּבְיתָה וּ וֹבְיוֹים בְּיִבְּית בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיוֹי בְּבָּיה בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּיה בְּיים בְּיִים בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּיִיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְי

^{1 § 65}h.

וָהִשָּׁקוּ וַשָּׁלוּ הָרָאִי הִבְּנִּי הַכַּפִּי הַּרְבִּי הַעשור ווּענה ווּעלה וַעשור, עשור עלי ראָר עלו הַשִּׁקוּ IV וַהַבָּך וָאֲשִׁתּ וַיָּבֶּן וַצְּק ַנַאָרָא יַנַרָא (2!), וַהַּתַּע, וַהָּלָה אָרֶץ בִּצְרַיָם, וַיַּעַן וַהַּעַן וַהַעַל אַל־הַעַט וַהִּכַס וַאַצַוָּה (5), וַאֲצַוּ † וַהְּתְכָּס, וַיַּעַל עלות, נָאַעַל (2!). נַקוּבְיה וְנָצֵלֶה | הִשְׁתַּחֲיִיתֶם נָאֶשְׁתַּחֲיָה וֹיִהְשַׁתַחוּ וַתִּשְׁתַּלְּבֶוֹנֶין בִּישְׁתַּלִים לְהִשְּׁתְּוֹת ו הַרָבָּה אַרְבֶּה, וּשִּׁכֶרְךְּ הַרְבֵּה מָאֹר. ווּ בִּכָל־מָקוֹם צֵינֵי ה' צופות רָעִים וְטוֹבֵים: טוֹב לֵחֲסוֹת בּה' מַבְּטֹחֵ ' בָאָרָם: אֶבֶן עֲאֲסוּ בּוֹנִים הֵיְתָּח לְראׁשׁ פִּנֵּח: פְּנֵח אֵלֵי: בָּרָא בְּרֹא וַיִּבְרָא מֵצְאָה אֵמְצָא לִמְצֹא וַיִּמְצאוּ דַּנְּנִצְאַת נְנִצָּאַ (3!) נַיִּפֶּצָא יִפְצִאוּן נִצְאוֹ תִקרָא יַקּרְאוּ וַהָּמָלָאוּ מַלָּאוּ וַיְבַילָא מִלְאוּ (2!) וַיְּמַלָּאוּ מַלָּאוּ מַלָּאוּ מַלָּאוּ מַלָּאוּ וַתִּמָלֵא שִׁנֹא שִׁנוּאָה וַיִּשִׂנְאוּ חָטָאחִי טִמָּאוּ טְמֵא וָאֵחָבֵא אַל־הַחָטָאוּ שִוֹנָאחָם וַיַּקַנָאוּ וַיַבַּלָאוּ חִמְצַאוַ, מְלָאחַ בִּלָּאחָם קנַאתִי נִטְנֵיאתֵם נִקרָאתִי. | לַב טָחוֹר בִּרָא לִי אֵלהִים: נשַאתם וַהִּשָּׂא וַיִּשִּׂאוּ נְשִׁאִים נְשִׁאֹת הִּנְּשֶּׂאנָה. הִשֶּה § 76. תַשֶּה, זְלעוֹ הַנְּטוּיָה, וַיִּט אֲהֶלֹה, הַשִּי־נָא. וַיַּכּוּ הַכּוֹת הַהָּ. נָּקָה. נָפָה. יָרָא יָרָאָה אַל־תִּירָא אַל־תִּירָאוּ אַל־תִּירָאוּ וַאָירָא לִיָרָאָה. יָצָאתָ יָצִאוּ וֵצִאוּ וַאַאוּ לַיִּצָא, יִצְאִי רַתַּבַת, בִּצָאתוֹ הוֹצִיא אוֹצִיאָה הְוֹצֵאתֶם הוֹצִיאוּ (2!) וַתּוֹצֵא, וַיָּדִי כָּהוֹצִיאַם. בַּאוּ בַּאנוּ אַבֹא אַבוֹא וַתַּבֹא וַתָּלאנָה וָאָלא הַבָּאִים הַבָּאֹת בִּלאוֹ בִּלאָן עַר־בֹּאִי בֹאדנַא וּבֹאָי הַכִּיאוּ וָהֵבָאתִי תַּכִיא תַּבִיאוּ וַיַּבִיאוּ.

^{1 § 82}b. 2 § 87eβ.

H. Strack, Gramm. hébr. II.

לָהֶבֶּט: אֲשֶׁר אֵין לָה לָאָרן שׁמֵר וּנוֹשֵל: הָבִּין בַּפַּיּין (Prov 6, 6—11) לַהֶבֶּט: אֲשֶׁר אֵין לָה לָאִרן שׁמֵר וּנוֹשֵל:

¹ § 84c. ² § 83c. ³ § 46eβ. ⁴ § 64.

יִבֹים לִמְּפָׁב: וּבָא כֹמִבַּעָּׁב בֹאמֹב וּמִּדְסְרְבְּ פְּאִישׁ מִּלֵּו: מַּמִּים הִמְּנָעֵּב: מִצִּם שָׁנִוּע מְבֹּם שִׁנִּימִׁנ מְצִׁם חַבְּּׁם קַּוֹמֶשׁ אָּנְּרָני בַּפְּאִיר מִאָּכְלָשּ: בֹּבַבְּמָתְי בְּאַלְ שִּׁמְּכֵּב כְּתַי.

- הַבְּרַכֶּרְהַ. בְּבָרְתַּדְּ לְּהַרְּגֵּרְ לְּבִּרְתִּי לְשַׁלְּחִם בְּהִבְּרְאָם וֹ שִׁמְּרֶךְ לְּזְּרְנִי בְּבָרְתַדְּ לְּהַרְגֵּךְ בְּשִׁלְכִה, לְשַׁלְּחִם בְּהִבְּרְאָם וֹ שְׁמְרֶךְ לְּזְּרְיִר בְּבָרְתַדְּ לְּהַרְגֵּךְ בְּשִׁלְכִה, לְשַׁלְחִם בְּהִבְּרְאָם וֹ שְׁמְרֶךְ לְזְּרְיִי נְלְבְּכֹּתְהּ בְּעָרְתִּי לְתַּבְּאִישִׁילִי לְחַבְּאִיתִּי, וֹלְבְכֹּתְהּ 1. לְהָרְגֵּיִי לְבָּרְשֵׁיִי לְחַבְאִישִׁילִי לַחְבְאִיתִיי, מִּיִּבְיִי

הָאָאשָׁה בַּתַנְּשָׁנִי אַנִּיתָנִי וְדִּשְׁמִנִי וְנְשָׁאַתִּנִי וְדַּשְׁמוֹ יָמַשְׁתַּנִי רִשִּׁיתֶנִי וְדְּאָאתַנִי וּנְשָׁאַתַנִי וְדַּשְׁמוֹ בְּבַרְתַנִי וּלְבַרְתַנִי לְפַּרְתַנִי וְוְהִוֹּבְּרְתַנִי שָׁלַּרְתֵנִי בְּבַלְתֵנִי

נְתַתִּיהוּ נְשָׂאתִים.

וּלֹאִיעִיםׁ וּבֹרֹלִשִּׁיםׁ גֹּמִּיעִם וֹבֹאַמִּיוּ וְבֹּאַמִּינִ מִּלְשִׁינִ נִדֹלְשִׁינִ לְשִׁצִּינִי לְשִׁצִּינִי לְשִׁצִּינִי לְשִׁצִּינִ לְשִׁינִ לְשִׁצִּינ וְדִלְשִׁינִ מִּלְשִׁינִ לְדִנִּמְינִרְ לְנִשִּׁינִ לְשִׁינִ לְשִׁינִ מִּלְנִתִּיבׁ מִּלְשִׁינִ לְשִׁמִּינִ לְתַשִּׁינִ בְּבַּנְתִּיבְ בְּבַּנְתִּיבְ בְּבַּנְתִּיבְ בְּנִיתִּיבְ

^{1 § 70.}

ְיַרְצֵׁנוּרָ נְגַצְנוּרָ צְּזַבְנָרוּוּ מְצָאנָרוּוּ מְצָאנוּרָן בּּרַכְנוּכֶם יָרַצֵּנוּם.

וו הַקְבְּנֵי וְיַבְרָנִי וַיִּעקְבֵנִי וְיָשִׂינֵם וַיִּצְּנֵם וְאַפִּינֵם וַיִּצְנֵם וְאַבְּינֵם וַיִּצְנֵם וְאַבְּינֵם וַיִּצְנֵם וְאַבְּינֵם וְאַבְּינִם וְיִּצְּנִם וְיִבְּעָהוּ וַיִּצְנִם וְיִּעְבְּינִם וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְעָּהוּ וְיִבְּעָהוּ וְיִבְּעָבוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָּהוּ וְיִבְּעָּתְם וְיִבְּעָבְּיוֹם וְיִבְּבְּנִם וְיִבְּבְּתוּ וְבְּבְּבִּים וְיִבְּבְּנִם וְיִבְּבְּנִם וְיִבְּבְּנִם וְיִבְּבְּתְ וְבְּבְּיִם וְיִבְּבְּתוּ וְבְּבְּיִבְים וְיִבְּבְּבְים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּים וְיִבְּבְּיִם וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּבְּבִים וְיִבְּבְּבִיי וְבְּבְּבְּיִים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּבְּבִייוֹ וְיִבְּיְבְבִיי וְבְּבְּבְּיִים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּיִבְּיִים וְיִבְּיְבְּיִים וְנִיבְּיִבְּיִים וְנִבְּיִבְּיִים וְנִבְּיִבְּיִים וְנִבְּיְבְּיִים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּיִבְּיים וְיִבְּבְּיִים וְיִבְּבְּבְיוֹי וְבְיּבְבְּיוֹם וְיִבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוּ וְבְיּבְּיוֹם וּבְיּבְּיוֹ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּיוּבְיוּ וְבְּבְּבְיוּ וְבְּבְּבְיוּ וְבְבְּבְיוֹ וְבְּבְּבְּיוֹים וְיִבְּבְּבְּים וְבְיִבְּבְּיוּיבְּיוֹ וְיִבְּבְּבְּים וְבְיּבְּבְּיוּיבְיוּ וְיִבְּבְּבְיוּ וְיִבְּבְּבְיוּיבְיוּ בְּבְיבְבְיוּים וְיִבְּבְּבְיוּ וְבְבְּבְּבְיוּ וְבְּבְּיוּבְיּיםם וּבְיבְי

יִרְדְּפּוּנִי יִרְאוּנִי יַחַרְגָנִי וַאְשַׁלְּחוּנִי, יִשְׁפְּטוּדְ יַצַבְרוּדְּ יִרוּדְּ יַצִּילוּדְ יַצַבְרָחוּ וַיְצְרָרְחוּ וַיְיִבְיִעְהוּ וַלְּצִאְחוּ וַיַּבְּרְחוּ יִלְפָּדוּתַ יִעַפּוּנוּ תִּאִנִים וַיְבֵּלְאוּם וַיִּטְקְמוּם.

בּרְבֶנִי לַמְּדֵנִי שִׁלְּחֵנִי בְּרַבֵנִי חַלְּצִישֵנִי, וַחֲשִׁיבֵנִי דָבְר. עָזְרֵנוּ הַאִּילֵנוּ שָׁבְרֵם הְּנִם הְוֹיִיצִם ₪ שַׁלְּחוּנִי שַׁלְּחֻנִי הַשְּׁקִינִי הַאָּילֵנוּ שָׁבְרֵם הְּנִם הְוֹיִיצִם ₪ שַׁלְּחוּנִי שַׁלְּחֻנִי תַּפִּשׁוּם הַכּּוּם.

ווו. תִּשְׁלָחֵנִי יִשְּׂאֵנִי יִירָשִׁךְ יִמְאָסְךְ אָשְׁלָחַךְ יִנְאָלָדְ

¹ Kenig I, 356.

יִּמְאָנִי שִׁירָאִים יִמְּחָמִים. אָמְלָּטִם שִּמָּבְנִי יִמְאָלִינִי וֹירָאוּלְ שִּלְּצִאָׁרִי נִיּפְּׁשְׁבּ הַנְּאָבָרָ נִיּפְּׁמָרָ יִלְּבָּאֵנִי שִׁמְּלָחֵנִי נְאָּמְאָכֵם נִיּפְּׁטִם שִּׁמָּאָם אָרְפָּאָב נַיִּמְּבָּטִרוּ יִלְרָאֵרוּ נַיִּלְצְאָרוּ נַיִּפְּאָב

שְׁלָחֵנִי קְרָאֵנִי דְּצֵרוּ שָׂאָרוּ אֶרָבֶרָ שְׁמְצֵנוּ פְּלָאִם שְׁלָתִנִי קָרָאָנִי קָרָאָרוּ וּסְחַרוּהָ.

לאובל אָלִבּי אַלּוִבְּמָּנִי אַירָשָׁפָּר אַבְּילָפָּר אַבְיאָכָּנָּר אַבְּאָרָפָּר בַּעָּפָּר בַּעָּפָּר בַּעָּ אַבְשָׁבָּנּר לְאַרָּאָנּר אַאַרִּאָפִּר בַשְׁלָפָּר בַּפָּנּר תְּעָבָּר אַבְשְׁבָּנּר לְאַרָּאָנּר אֲשִׁרְּאָנִר נַאָּרָבָּנּר בַּעְּלֵפָּר בַּפָּר תְּעָבְּרְבָּפּר תְּעָבְּרְאָנּר בּ

אָת־הַאֶלהִים הָתִּקְלָּהְיֹהַ. הַבֶּטִרבָאישׁ. לֶאֶכָל־לֶּחֶם. וַיִּפְּתִּרבְלָנוּ. אָת־הַאֱלֹהִים הִתִּקּלֶּהְרֹהַ. הַבָּטִרנָא. הַכֵּרִרלְּךָ. וַיִּבּּשׁרלֹוּ.

^{1 § 83}f. 2 § 87ma. 3 § 74w. 4 § 46d.e. 5 § 65s. 6 § 83b 7 § 64b. 8 § 9b. 13,9.

לַתָּת לְךְּ (15, 75). הַשִּׁמֶר לְךָּ. מַתַּ. הַשָּׂכֶר נָאָ. לְצַׁהֶּלְ בָּנֵּנְ (14, 39). הַתְּלֹּ בִּי (17, 31). מַתַּ. הַשָּׂכֵר נָאָ. מְקָּהֶרְלָי. תָּלֶרלֹי, הַיָּבְאָ מַתַ. – הַיִּצֵאָ מָתָר לְךָּ (15, 7). הַשִּׁמֶר לְךָּ.

III. EXPLICATION DE DOUZE MORCEAUX DE L'ANCIEN TESTAMENT.

a) Gen. 1-3.

I. 1., 2. בְּהֵהְ \$46a4. ∥ הְחוֹם \$17g3. ∥ רחה III planer (se dit de l'oiseau qui voltige sur ses petits, Deut 32,11). ∥ 3. בּרֹאמָר \$66a3. ∥ \$76β. ∥ 4. בְּרָא \$74g3. ∥ 5. בְּרָא \$17e. ∥ \$13a8.

6. מְּתִוֹדְ \$ 29c. מְתִידְ \$ לְמִרם \$ \$45/β. מְלַתִּר \$ 740ɛ. מְתִּרְאָּה \$ 74m. מְתַרְאָה \$ 74m. מְתַרְאָה \$ 74m. מְתַרְאָה \$ 74m. Pour Seré sous le ח, comp. § 65bl. מון 10. במרם pluriel, non numérique, mais servant à désigner l'étendue: «l'océan», «la surface des mers».

16. שְׁנֵי \$ 89b. || מְּנֵּרְלֵּרִם \$ 17h. || מְּנֵּרְלָּרִם \$ 82c. || 17. מְנָּהְלָּרִם (§ 67i) מְנֵּרְלִּרִם (éd. Baer) \$ 5da. || 20. מַנֶּרְלָּרָם juss. || מַנֶּרְלָּרָם מַנֵּרָלְ

§ 83b. ∥ רעוֹפֶרָה § 71b.

21. אָשֶׁי \$ 87e (l'acc. dépend de אַבְיהַ \$ 83b). אַלָּרְנָהָם \$ § 22kβ. אַ לְּרָנָהָם יוֹן פֿנְּהָ \$ 65b1. \$ 64lβ. אַ בֿאָמֹר אָ \$ 65o. אַ בֿיבָרָ \$ 65b1. \$ 64lβ. בּאָמֹר אָ \$ 65o. אַ פֿרָבּ אָרָרָ אָרָ \$ 46a4. אַ בֿיבָרָ אָרָ \$ 20cβ.

26. בְּבֶל־ \$ 74v. "זְּרְבֶּלֹר ; on peut supposer qu'un terme הַּהָּה manque après ce mot. || 28. נְחָהִי \$ 79iץ. || 29. נְחָהִי \$ 67i; parf. \$ 47b. || אַשִּׁר־בּוֹ \$ 87b. || בַּחָהִי \$ 28g. || 30. suppléez נְחָהִי \$ 17h Rem.

- 11. בּבְּבֵּה attribut. | אָשׁרִּבּׁה noms propres; de même, v. 13, יְבָּבָּה נָּרָּשׁוּ, רְּעָבָּׁה (Tigre), אָשׁרּבּּׁה (Assyrie), הַּבְּּל (Euphrate). | בַּבְּּיִל \$87b. | בּבְּּבָּה \$5da. | הַהָּבְּּל \$9b. | הַבְּּיִל בְּּל bdellium, résine odorante. | בַּבְּּבָּה מוֹיִי סוֹיִי (יִּצְי הַבְּּא לַבְּרָה מוֹיִי (יִּצְי הַבּּּא לַבְּרָה בּּּא לַבְּרָה בּּּא לַבְּרָה בּּּא לַבְּרָה בּּא \$85c note. | בַּבְּּבַּה בּּא בַּבְּרָה | \$56c. | בַּבְּּבַה בּּא בַּבְּרָה | \$71z. | בַּבַּּבַּה בּּא בַּבְּרָה | \$55c; suff. de l'obj. \$78a; זְבַּ וֹנִי fêm.
- 16. מְבֶּלָהְ \$ 748. | מָלֶגל \$ 63d. | אַבְּלֹהְ \$ 66a2. | 17. מְנָגְלָהְ \$ 44b. | מָלָגל \$ 55e. 65o. | מוֹת | \$ 71i). \$ 63d. | 18. מְלֵהְלָּהְ \$ 76b. | 3 בְּנֶגְהוֹ | \$ 28k. | מוֹת | \$ 70d. | בִּיבֶּע † \$ 24f. | מַנְגַיְלָהְ \$ כְּיָבֶא | \$ 70. | בִּיבֶּע † \$ 70d. | בַּיָּבָא | \$ 70d. | מַנְאַ מָּנָרְ † \$ 13b3.
- 21. בְּפַּשְׁרָהַ \$ 67a. || נַיּרְיַהַן \$ 68d. || בְּפַּשְׁרָהוּ \$ 25i. || בְּפָּשְׁרָהַ \$ 48b. || 22. בְּבָּבְּרָ \$ 767. || בַּבְּּבְּרָ \$ 76h; suff. \$ 79f2. || 23. בַּבָּבְּרַ \$ 17a. || בְּבָּרָ \$ 17a. || בְּבָּבְּרָ \$ 16d. || 24. בְּבָּרָ \$ 17a. || בַּבְּרָ בָּבָּרָ \$ 88b. || 24. בְּבָּרָ בָּרָ \$ 88a. || בַּבְּעִיהוּ בּ \$ 26d. || בּבִּרִ \$ 77 (\$ 62dץ).
- III. 1. אַפּל \$ 82ba. || 2. אַפּל אַפּל \$ 42h. || 3. אַפּל \$ 66a2; imparf. = nous avons la permission (§ 47c). || \$ 5a. || \$ 67. || \$ 71a, \$ 53a.|| 4. מוֹיִר מוֹיִר \$ 63d. || 5. בעל הירש \$ 65e3. || \$ 10e4. || \$ 10e4. || \$ 10e4. || \$ 10e4.

- 6. § מַלֵּח | \$ 7408. وَדְּדֶענּ ? \$ 17e. | 7. לְבֵּינִים \$ 68f. | מַלֶּא \$ 31c. | \$ (בּיֵעְטוּ ? \$ 74m.p. | מַלָּח \$ 6b. | \$ (בִּיעָטוּ ? 74m.p. | בִּינְטוּ \$ 79b. | \$ (בּיִעְטוּ ? vers le souffle du jour = vers le soir; בְּיִרְטוּ \$ (comp. 8, 11. 17, 21. | נַיִּרְטוּ \$ 86i. | \$ (בִּירָרָא פּרָרָ ? \$ 42f.; suff. בָּירָ \$ 22iα. | 10. בָּירָ \$ 76g. | \$ אַנְבֶּר ? \$ (65b1. | \$ אַנְבָּר ? \$ (14g. | \$ אַנְבָּר ? \$ (15g.) \$ אַנְבֶּר ? אַנְבָּר ? \$ (15g.) \$ אַנְבֶּר ? אַנְבָּר ? \$ (15g.) \$ (15g.) \$ אַנְבֶּר ? אַנְבְּיר ? \$ (15g.) \$ (1
- 16. הַבְּקְהַ § 74xô. אֵרְבָּה § 74ga. אֶרְבָּה בֿת. λεγ. grossesse. אֵרְבָּה § 68f. || 17. אַרְבָּה בֿמנוּפ de.. || האָבֶלָנָה § 80a; בֻ § 66a2. || 18. הַאָּבָה, sujet הַאָּבָר, || הַאָּבָּלה || Vāv conséc. § 64c. || 19. האָבָל § 71. || האָבָל § 14c. || 20. האָבַל Gray c. ad. Vie.
- 21. אַלְבַעָּה § 36f. | \$ יַבּלְבְּשִׁם § 79e. | 22. אַבָּה § 21g. | בְּבַעָּה § \$ 45fa. | אַבָּה Vāv conséc. § 64c. | זְהַר \$ 76c; זְ \$ 46a4. | 23. הַשַּׁם יונו: chasser, expulser. | בְּעָה הַר \$ 87a. | 24. בְּרָבְּים אַ \$ 64lβ. \$ בַּרָבְּ בֵּץ הַחַיִּרם \$ 55d. | בּרָבָים אַ voy. explic. de 2,8. \$ לְּשֵּׁםר \$ 55d. | \$ 24. בּרָבָּים \$ \$ 21f.

b) 1 Sam 9, 1-10, 1.

- 1. אָרֶץ יְמִינִי un Benjamite, comp. v. 4 אָרֶץ יְמִינִי le pays de Benjamin. אֶרֶץ יְמִינִי 10: fortune. אַרָם \$ 82b. אַרָן 3. אַרֵּל אַרָּוּל \$ 21g. אַרָּל אַרִּר אָרָיִם אָרָל אַרַר אָרָם לַיִּרְל אָרַר אָרָם אַרָּל אָמַר et v. 5, דּוּב noms propres. אַרָּל אָמַר פּהָּגוּה בָאוּ en franç., phr. subord.: après que...avec plusqprf. אַכָּר אַרָּל אַמַר Vav conséc.
- 6. אָרְשׁרְאֵלֹּרְדִּים un homme de Dieu (en oppos. avec § 20b). | אָרָא \$ 63d. || בּאֹ דָבּאׁ \$ 63d. || אָבָל הַרָּטּ \$ 87a. || לַפּנִים \$ 87a. || לַפּנִים \$ 87a. || לַפּנִים s'en aller, sortir, deficere. || הַשְּׁלֵּהְ cadeau, don. || אַרָּטְּקְרָּוּ \$ 84a.b. || פּרָכְּהַרּוּ בְּלַבְּרִים jadis. || בַּלְבְּהִוּ לְּלָבִים impft. avec sens fréquentatif: on avait l'habitude d'appeler.

(proprem. inf. de קְּרָה = קְּרָא) à la rencontre, au devant de, obviam. ∥ 15. 'a אָזָ מ' ouvrir l'oreille de qlqn., c. à d. révéler qlqch. à qlqn.

- 16. אָרָהְר בְּּהָה demain à cette heure. || בְּאָר comp. Ex 2, 25; 3, 7. || 17. בְּאָר אָרָה duquel j'ai dit § 87f. || בְּאַר דְּאָרָה בְּּאָר מִינִי מְּעָר מִינִי מְּעָר מְּאַר מְּאַר מִינִי מְּעָר מְּאַר מְּיִבְּיִי מְּאַר מְּאָר מְּאַר מְּאָר מְּאַר מְּאַר מְאַר מְּאַר מְאַר מְאַר מְאַר מְּאַר מְאַר מְאַר מְאַר מְּאָר מְאַר מְאַר מְיִבְּאַר מְּאָר מְאָר מְּאָר מְאָר מְּאָר מְּאָר מְאָר מְאָר מְּאָר מְּאָר מְּאָר מְיִבְּאָר מְאָר מְאָר מְיִבְּיִי מְּאָר מְיִבְּיִי מְיִיבְּיִי מְּיִיבְּיִי מְיִיבּיי מְּעָר מְּיִי מְיִי מְּיִי מְּיִי מְיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מְּיִי מְיִי מִי מְיִי מְיְי מְיְי מְיִי מְיִי מְי מְיִי מְיִי מְיְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְ
- 21. אַבְּעֶּרָה § 82a. אַבְּעָרָה (le deuxième) désigne certaines subdivisions de la tribu proprem. dite (comme Nombr 4, 18. Jug 20, 12), si, toutefois, il ne faut pas lire בַּעָּיָה (lans laquelle le repas de sacrifice avait lieu). אַרָּיָה § 39. בְּיִּה § 39. בְּיִּה § 67i. בְּיִּה בְּיִּה part, portion. בּיִּה בַּיִּה פָּיִה § 17a Rem. בּיִּה בָּיִּר בָּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִּר בַּיִר בַּיר בַּיִּר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִיר בַּיִּר בַּיִּר בַּיר בַּיִּר בַּיר בַּייר בַּייר בַּייר בַּייי בַּייר בַּייי בַּייי בַּיּיר בַּיי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּיר בַּייי בַּייי בַּיי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיי בַּייי בַּייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַייי בַּייי בַּייי בַּיי בַּייי בַּיי בַּייי בַיייי בַּייי בַּיייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַיייי בַּיייי בַּייי בַּיייי בַּייי בַּייי בַּייי
- 26. בְּתְּעֵבׁר au dehors (sur la rue). || 27. קְּתָּעֵבֹר qu'il passe . ., comp. § 46eβ. || פֵיוֹם maintenant. || Chap. 10, 1 || bouteille. || בְּתַּצֹּר § 70.

c) 1 Sam. 25.

- 1. פֿרְכֶּבְל , פֻּבּוֹך , מָּארָן , אָּארָן \$ 86c. מְּרְבָּער \$ \$ 17f3. קָּארָן , פַּארֹן , sont aussi des noms propres, également v. 3 בְּבָּל (comme appellatif: fou [souvent = impie], voy. v. 25), אֲבִּריבִּיל v. 10 יַשַּׁר 2. מַבָּעָשׁר signif. ici = fortune, biens. || בַּלְּגִּין \$ $73h\gamma$. || בַּלְּבִּר || בַּלְּצִּר un Calébite, de la race de Caleb. || 5. בַּאתַם | \$ 64c.
- 6. אָרֶת שָׁלוֹם (§ 17ca) = לְחֵיר | a la vie! = salut! שְׁלוֹם § 89e. אַרָּי פְּרָלְּמִינִּים § 61c. אַרְיּ פּּרָלְמִינִּים § 61c. אַרְיּ פּּרָלְמִינִּים § 61c. אַרְיּ פּּרָלְמִינִּים § 61c. אַרְיִּבְּירוּ פּּרָלְמִינִּים § 46eβ. אַרְיִּבְּירוּ פּרָפּינִים sens optatif. אַרְיִנְיִאוּ רְיִנְיִינִיוּ פּרִי פּיִינִיי פּיִנְיִינִיוּ פּרָלְּמִינִים עַנְיִינִיוּ פּרָבְּירוּ § 9. אַרְיִנִירוּ פּרָבּירוּ § 73g. אַרְיִי VII s'échapper, se détacher. אַרְיִירְּי פָּרָבְּירִי אַרְיִירִי צִּיִירִי עִּיִירִי עִּיִירְ צִּיִּירְ עַּיִּירְ עַּיִּירְ עַּיִּירְ עַּיִּירְ עַּיִּירְ עַּיִּירְ עַנְיִירִי עִּיִּירְ צִּיִּירְ צִּיִּירְ צִּיִּירְ צִּיִירְ צִּיִּירְ צִּיִּירְ צִּיִּיר אַרְיִירְ צִּיִּיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר אַרְיִיר צְיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִּיר צְּיִיר צְּיִיר צְיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִיר צְּיִּיר צְּיִיר צְּירְ בְּיִּיר בּיִּיר צְּיִיר צְּיִיר בּיִּיר צְּיִיר בּיִּיר בּייי בּייִיר בּיִּיר בּיִיי בְּיִיר בּיִיי בּיִּיר בּיִיי בְּיִיר בְּיִירְ בְּיִיר בְּיִיר בּיִייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִּייִי בְּיִּייִי בְּיִיי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּיִייִי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיי
- 11. דְּלְּמְחְוּאַ et je devrais saisir? § 42h. מְבְּחִוּאַ festin de bêtes égorgées. || 12. דְּלַבְּיִ ici, sens intrans.: se détourner, rebrousser chemin. || 14. בי פוט דעם rudoyer, avec ב. || 15. בי § 87m.
 - 17. מְּדֶבֶּר pour que . . ne pas), de sorte qu'on ne peut

lui adresser la parole. || 18. בְּהָהְ \$39ħ. || הייש au Köthîbh, verbe יישׁ, au Qërê (היישׁה) comme יישׁ, מעלה) «faites, préparées» c.àd. «égorgées». || בְּלֵּהְ froment rôti. || מְּהָרָ gâteaux de raisins secs. || הַבְּלָה, pl. בְּי, gâteaux de figues. || 20. הְבָּהָ partie reculée de la montagne, c.àd., probablement: une gorge.

- 21. אָם pour rien, pro nihilo, frustra. || 22. אָם § 90a.c. || עורן עורן אים עורן בקרר c. à d. toutes les personnes du sexe masculin. || 23. הַּבְּרֵהָר הַבְּרֵה הַלְּטָרָ בָּלְר הַבְּל מָדֶל פָּל מָדֶל אָפָל פָּל אָפָל פָּל מָדֶל אָפָל בַּל מַדֶּל בַּל מַדֶּל בַּל מַדֶּל בַּל מַדֶּל בַּל מַדֶּל בַּל מַדֶּל מַדְל מַדְל מַדְל בַּל מַדְל בַּל מַדְל מִדְל מַדְל מִדְל מַדְל מִדְל מַדְל מִדְל מִדְל מַדְל מַדְל מִדְל מַדְל מִדְל מַדְל מִדְל מַדְל מַדְל מַדְל מִדְל מִדְל מַדְל מִדְל מִדְּר מִינְים מְדְל מִדְל מִדְל מִדְל מִדְל מִדְל מִדְל מִדְל מִיבְּל מִדְּל מִדְל מִיבְל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּל מִיבְּים מִיבְּים מִּים מִינְים מִּים מִּים מִּיבְּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִינְים מִינִים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִינִים מִינְים מִינִים מִינְים מִינִים מִינִים מִינִים מִינְים מִּים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מִינְים מִינְים מִינְים מִּים מְיבְּים מִּים מִינְים מִּים מִינְים מְיִים מְיִים מְיּים מִינְים מְיִים מְיּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִּים מִּים מִיבְים מִיבְים מִיבְים מִיבְים מִיבְים מִיבְּים
- 26. בְּרֵים \$ 906ץ. מְּרֵי comme oti recitativum (בְּרֵים \$ 90e), servant à introduire le discours direct: utique. בְּרֵים שִּׁי meurtre, homicide. בְּרֵים בְּרֵים בְּרֵים בְּרֵים בְּרֵים בּרֵים בּרֵים בּרֵים בּרֵים בּרִים בּיבִּים בּרִים בּיבִּים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּיבּיב בּרִים בּיבּיב בּרִים בּיבּיב בּיבּיב בּרִים בּיבּים בּיבּיב בּיבּי
- 31. est le conséquent de v. 30. מְלְשׁוֹל pemords. || מְלַחִיןּ \$880. || 32. בְּלָחִנְּה \$79/1. || 33. בְּלָחִנְּה de אֹסָ voy. \$75e; suff. § 79/a. || 34. בְּלָחֵנְ inf. Hiph. de בְּלָחִנְ בּר וּ בְּכֵּע הַוֹּ הָרִיעָת introduisant ce qui fait la matière de la protestation (§ 90a) est répété devant la phrase principale du serment. || הַבּבֹּאִר faute de copiste pour בְּבַּבֹאִר, Kœnig I, 647. 648.
- 36. מַלֵּד au festin, dans le festin. || 37. מַלֵּד § 76g. || 39. מַלֵּד Deus enim Davidis causam ita egerat, ut David a Nabal poenas haberet. || מַלְד מַן parla à son sujet = la demanda en mariage.
- 41. בּפֵּרִם avec le visage, c.à d. le visage contre terre. | 43. בַּסְישֵׁקְרַהָן tous deux.

d) 1 Rois 3.

1. מְלַכֶּהוּ avec בְּלֶּבְּהוּ \$ 86c. || 3. לֶּלֶבֶּהוּ \$ 86c. || 3. לֶּלֶבָּהוּ \$ 45f. || מָּבָּהוּה מַ \$ 9.0cm propre, הַ \$ 20ca. || יַבְּהוּה impft. sans Vāv conséc., \$ 47c Rem.

6. מְשְׁרֵת conformément à ce que; comme. מְשְׁרֵת droiture du coeur (מי seulem. à l'ét. c.). מְלָת אָ \$ 6/3. מוּ דְּנָת חַנְּת בְּרָב פְּלִא אָרַע 7. בְּלִת חַנְּת בְּרָב מִּל פְּלִא מִרְב לְּאַ בִּרְע 7. בְּלִת חַנְּת מִּנְּת מִנְּת מִינִּת מִּינִת מִינִּת מִינִּת מִינִּת מִינִּת מִּינִת מִינִּת מְּיִם מִּינִת מְינִית מְינִית מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִית מְּינִת מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִּת מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִית מְינִית מְינִית מְינִית מְינִּת מְינִית מְינִית מְינִית מְינִּית מְינִית מְינִית מְינִּים מִּינְ מּינְ מִּינְ מִּינְ מִּית מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּית מִּינְ מְינִּים מְּינִּים מִּינְ מִּינְ מִּינְ מִּים מְּינִים מְינִים מְּינִים מְּיִּים מְינִים מְּינִים מְינִים מְּינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְּינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְּינִים מְינִים מְינִים מְּינִים מְינִים מְינִים מְּינְים מְינִים מְינִים מְינִים מְינִים מְּינְים מְּינִים מְינִים מְּינִים מְּיִים מְּינְים מְּינִים מְּינְים מְּיִּים מְּיִּים מְייִים מְּיִים מְּיִּים מְּינְים מְּיִּים מְּיִּים מְּינְים מְּינְים מְינְים מְּייִּים מְּיִּים מְינְּים מְיּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּינְייִּים מְינְיּים מְּיִייְיִּים מְינְים מְינִים מְּיים מְינְייִּים מְּייִּים מְינְייִים מְיִיּים מְיּים מִינְייִים

11. בְּשָׁשָׁב ici: question, chose concernant le droit. || 13. בְּבָּלְרָ \$ 65m. || 15. בְּבֶּלְרָ \$ 69a. || \$ 69a. || \$ פֿיבִּלְ \$ 69a. || \$ sacrifice de prospérité, de délivrance (suivi d'un repas de sacrifice).

16. רְּבָּא בְּׁהָּ § 76h; impft. après אַ § 47c Rem. || 17. בְּי je te prie. || אַבְּי אַ § 64h. || 18. בְּּלֵּדְיִה \$ 68f; בְּּ pour représenter le génitif. || רְּבְּלִה sinon, à l'exception de, si ce n'est. || 19. בְּלֵּדִיה acc. temporis répondant à la question: quand? || אַנֵּדִיר parce que.

22. לא כי 17c. | 24. מְחַרוּ 17c. | 24. מְחַרוּ 17c. | 25. מְחַרוּ 25. אַנַר 17c. | 24. מְחַרוּ 17c. | 25. מְחַרוּ

trancher, couper, partager. אחת § 39a.

26. אָשֶׁר־בְּנָה dont le fils § 87a. | נְבְמָרוּ הַוֹּמֶת son amour l'avait emporté (מבר לַנְשָׁר לֹנִים etymologie incertaine, comp. Friedr. Delitzsch, The Hebrew Language p. 40—42). | הַוְּמֵית § 63d. | 28. בַּיִרָאוּ § 76g.

e) Psaume 1.

1. Sur les parfaits du v. 1 (קְּבָּהָ etc.), l'impft. du v. 2 (תַּדְּבָּה voy. § 47d. | בְּלַהְלָּח sans article § 17g2. || 2. נְּלָרָלֹח \$ \$46a4. || 3. נְּלָרָלֹח Vāv conséc. § 64a. || 4. קּבָּקָה § 80a. || 6. קּבָּרָה § 66a.

f) Psaume 2.

 Prov 31, 2). || 13, בְּרֶהַ, acc. de la détermination exacte. קָּרֶה, destin. || בְּרָכֵּה avec l'impft., pour indiquer un fait qui pourrait facilement se produire. || מוֹפָר בוֹן § 21g.

g) Psaume 3.

1. אָרָיִר מוֹ a lui appartenant = composé par lui (מוֹ מענסיוֹגיי, מוֹ מוֹ מִירָּ מִּיר פּר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מְּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מְּיִּר מִּיר מְּיִר מִּיר מְּיִר מְּיִּר מְּיִר מְּיִר מְּיִר מְּיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְּיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְּיִר מְיִר מְּיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְיִר מְּיִר מְּיִר מְיִיר מְיִר מְּיִר מְיִי מְיִר מְיִיר מְיִיר מְּיִי מְיִי מְּיִּר מְּיִי מְּיִי מְיִי מְיִיי מְיִּי מְיִּי מְּיִּי מְּיִי מְּיִי מְיִי מְּיִּי מְּיִי מְּיִי מְּיִי מְּיִּי מְּיִי מְיִי מְיִּי מְיִּי מְיִּי מְיִייִי מְיִי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִי מְיִיי מְיִּיִי מְיִיִּי מְיִי מְיִייִּי מְיִּיִי מְיִּיִי מְיִייִּי מְיִּיִי מְיִייִי מְיִייִּי מְיִיי מְיִּיִי מְיִייִי מְיִּיִּי מְיִּי מְיִּיִי מְּיִי מְיִי מְיִיי מְיִּי מְיִּייִי מְיִי מְיִייִי מְיִּיי מְיִי מְיִיי מְיִי מְיִייִי מְיִּייִי מְיִּייִי מְיִייִּי מְיּי מְיִּיי מְיִיי מְיִיי מְיִיי מְיִּיי מְייִי מְייִי מְייִי מְייִי מְיי מְיִיי מְיִּיי מְייִי מְיי מְיִיי מְייִּיי מְייִי מְיי מְייִּיי מְייִי מְייִי מְייִי מְיי מְיִיי מְייִּי מְייִּי מְיִּי מְיִּיי מְייִי מְיי מְייִי מְייִּיי מְייִיי מְיִייי מְייִייְיי מְיִיי מְייי מְייִּיי מְיּיי מְיּי מְיִּיי מְיי מְיִּיי מְייי מְייִי מְיי

h) Psaume 121.

i) Psaume 127.

1. בְּשֶׁלְכּוֹח appartenant à Salomon (d'après la plup. des interprètes, ce serait également ici le שׁנָא (accusatif adverbial: en vain. || 2. מַּנְאָר vous qui restez assis tard. || שַּנָא (acc. temp., voy. la note sur 1 Rois 3, 19). || 3. בַּבָּעָר et הַבְּבָּעָר forment le sujet. || 5. בַּשַׂרַר \$ 71i. || בַּעַּרַר הַבַּעָר הַבַּעָר פּאַר מּאַר פּאַר מּאַר פּאַר מּאַר מּאָר מּאַר מּאָר מּאַר מּאַר מּאַר מּאַר מּאַר מּאָר מּאַר מּאַר מּאָר מּאַר מּאַר מּאַר מּאַר מּאַר מּאַר מּבּער מּאַר מּבּער מּאַר מּאָר מּאָר מּאָר מּאַר מּאָר מּאָר

k) Psaume 130.

2. בְּשֶׁבֵּ proprem. dressé, raide, fixe (de l'oreille), de là: attentif. | 6. נְּשְׁבִּי complétez par le terme: s'attend. | בְּשְׁבִּי, אָּבְּיִ \$ 82b.

Vocabulaire.*)

שב 38. אַבֶּד § 66*a*. אבה § 66a. pauvre. אַברוֹן אבל adj. en deuil § 25f. être en deuil § 65 h. קבן pierre *28. אבק II lutter § 65b. longue plume des ailes, aile. דגר rassembler. אַנְרַת § 36c. שר brouillard. ארוֹן maître, seigneur § 19 d. *23. אַרָם homme, ord. collect. אַרָמָה § 34*b*. אַלֹנֵי § 10*c* 4. manteau *36. בּה (ē) § 66 b.

ל tente 28 q. dresser une tente. peut-être. mais, cependant. אַרָן § 29 c. אור luire, briller § 71 i. V. ואור lumière. אות II consentir, être d'accord אות m. et f., pl. הוח signe. alors. אדן oreille *28. אזן V être attentif *65. אַנֶּר ceindre *65. את אחות 38. עחד un § 39 a. אחד 66 a. *65. possession, propriété *22.

^{*)} Les chiffres arabes correspondent aux numéros des paragraphes; § renvoie seulement à la Grammaire, * seulement à la Chrestomathie; les chiffres entre parenthèses indiquent d'après quels paragraphes le mot en question doit être décliné ou conjugué. Les chiffres romains (I—VII) désignent, pour les verbes, les conjugaisons; V seul signifie: Causatif. — Les formes verbales sans voyelles sont celles qui ne se présentent pas du tout, ou du moins très rarement, au Qal.

אַחָר § 66 b; III morari 65 c. אחרי אחר § 43 b. fin, terme. ennemi 24 d. inimitié. ארה, aj § 42f. bélier *29. אילה אילה § 36 g. אָרָן § 41, 2. שרש 38. זאָ 1. en vérité, certes; 2. seulement. אכל 66 a. חסurriture. אַכַּלַה אַכָּל 5x § 43a. **5** \$ 41, 3. אלה serment (32). Dieu *22. אַלוֹהָ Dieu (§ 17*g* 3). שבט muet § 24 d. אלת mille *28. $\exists \aleph \text{ si } \S 88; \text{ partic. optative } \S 89c;$ interrogation § 42c.d; DX et אַם־לא dans un serment § 90. ™ mère *26. 38. אַמַּה אַמַּח 39 f. nation *22. אמן V croire; II être ferme, durable. אָמֶץ être fort § 65. אמר 66 *a*. אמֶר parlant *36. אמר § 280. אָמֶרֶה parole, sentence *35. מתחת soupir *34.

פֿגר être en colère 65 h. DON \$ 66 a. \$ 64 l. סכא lier 65. קא colère; du. nez, visage *26. aussi, même. חפא § 66 a. NIDN § 42g. DEN litt. cessation, de là: fin. PEN VII se contenir. של cendre. מרב dresser des embûches, guetter § 65. קארוֹן caisse, arche; avecart. הַאַרוֹן. ארח sentier *28. וארר lion *30. être long, V. devenir l. ארה § 25 h. וארה longueur *28. אָרֶץ terre, pays § 17 d. *28. אַרָר I. III maudire 73. שא feu *26. 38. אשה משפה carquois. אַשֶּׁר 1. partic. relative § 16 d. § 87; 2. que; 3. parce que. אשר III dire heureux. אַשׁרֵּד (seulem. pl. ét. c.) félicités de = heureux celui qui. pas. אַשרים אָר, דאָ avec § 43 e. אָר (acc.) § 43f. מתון ânesse *23.

puits *****22.

שַׁאַשׁ sentir mauvais; V.

vêtement 28 r. עברל V séparer. בהל II être consterné; III causatif. אַהָבֶּה § 34*d*. ארב vacuité, vide § 30 d. 76h; V apporter, on⊒ fouler. พ่า่⊇ § 71 i. § 77. mépriser *74. piller *73. בחור jeune homme, pl. בַּחוּרִים. éprouver. choisir. ਸਪੂਤ se confier (2 en); V. בטן corps, ventre *28. remarquer, comprendre § 72; VII prendre garde; غير à. בּרן . בִּרן et בַּרן . לִ entre . . et. attention. בּרנַה 38. ברת pleurer 74. pleurs *30. inutilité, néant. בַּלְּדַּעֵל confondre § 73n. engloutir. בַּלֶע hauteur (32) surt.: haut-lieu. בַּמָּח ,בַּמָּח § 45 e.g. 7⊒ 38. bâtir 72. בַּנַה raisins verts § 280. à cause de. בער (suff. בַּכֵּרָר) autour. בעל maître *28. בָּעל § 86 c. בַּעַר 1. trans. consumer; 2. intr.

brûler, s'embraser, s'enflammer (ainsi ψ 2, 12). בעת III § 65 b. I, III fendre. vallée 35. matin. בֹּקֵר gros bétail. בַּקַר בקש chercher 60 $\it b$. créer *75. créateur § 24 e. ברוש בעprès. fer. ברול fuir 65. בַּרַח verrou. בְּרִיחַ alliance. בְּרִית קרה genou *28. ברה III bénir 65*b.r*. שׁרֶכָּת bénédiction 34 d. דַּשָׂד viande *25. בשה III apporter une bonne nouvelle. 38. בת morceau בתר coupé (d'une offrande) *28. racheter, délivrer. בַּאַל יאֵל rédempteur, libérateur 24 e. (23) גַּבֹתַּ (23). לבור héros *22. .maître וְבִּרֶּר לְבֵּר (ē) être ou devenir fort. homme (surt. poét.). אַבֶּרָת § 36*b*. toit *26. يد נדר § 30*b*. לַּדֵל (\bar{e}) être grand.

בול grandeur § 28*n.* נדע III couper. ַ אַרֶר § 25*e*. לוֹף (§ 19*b*) peuple. expirer. בַּרַע ከጓኔ séjourner qlq.part comme étranger 71y. § 83d. tondre 73h. ventre *23. vallée § 29 a. se réjouir § 72 d. לְּלְּלֶּלֶת crâne 36*b*. a) révéler; III découvrir; II. IV. pass.; VII se découvrir. — b) émigrer, ∇ conduire en exil 74. la captivité, les exilés 37 a. ול ווו raser (la tête). rouler 73. בַּלַל 🗅 aussi; 🗅 .. 🗅 et .. et. אמא V faire boire. a) sevrer, b) faire, témoigner § 83 g. chameau 26 d. נְּמָל cesser. גַּמַר jardin *26. قِمْ voler, dérober. فِزِدَ cyprès (?) גּׁפַר مرة aire 28p. ord.III, chasser, expulser 65. ondée (28).

קאָל être inquiet, soucieux. רְּבְּלֶּה, pl. בּי gâteau de figues. בְּיִלְה (ē) s'attacher.

parler 60*e*. poisson *24. coll. poissons *33. לבן blé. דוֹר race, génération, γενεά *22. juger 72. קלת f. porte *23. בה sang 24 c. ressemblance, image. וּהְמְעָה larme, aussi collect. (35). לַבָּרְ éteindre. trop presser (le bétail). chardon. הַרְבַּר דרה V laisser fouler, conduire. m. chemin *28. chercher. herbe tendre. germer, V. פיטן gras § 25*f*.

הַהְהָ méditer.
בּיהְי pousser, renverser § 65 h.
בּיהְי pousser, renverser § 65 h.
בּיהְי majesté (25).
בּיהְי majesté (25).
בּיהְי majesté (25).
בּיהְי splendeur.
בּיהְי § 76 b.
בּיהְי palais *24.
בּיהְי palais *24.
בּיהְי aller 68 i. § 64 h; VII se promener *62. — III Part.
בּיהְי marchant avec vigueur.
בּיה דְּיֹה marchant avec vigueur.
בּיה דְּיֹה בּיהְ voici § 40 d.

□ § 42.

קּפְּהְ vertere 65; VII se tourner çà et là. תַּרְת montagne *26 c ɛ. תְּרָת § 11 f. מַרְת s 74 x δ. אַרְת tuer 65. תְּרָת détruire 65.

détruire 65. ואב loup. זבר § 83 g. iégorger, sacrifier III sacrifier. mag sacrifice. ™ § 16 a. b. § 42 g. זה, זה relat. § 87ª Rem. סד (25). être arrogant, bouillonner פֿרּד § 72g. זרת § 29 a. דבר mas, masculus. se souvenir. זכר souvenir (28). זכרון souvenir 23d. méditer, projeter § 73 n. □17 \$ 25 a. se prostituer; Part. זוֹנָה prostituée. sueur. ועם colère *28 i. דעק crier § 65. רבקת cri *34. זקן vieillard 25d. Pi être vieux. וֹבוֹן barbe (menton barbu) *25. וֹן étranger (22). זרוע bras.

זרֶע semence *28.

H. Strack, Gramm. hébr. II.

semer; V porter de la semence.

וו et VII se cacher. Pan le fait de se croiser les mains (comme signe paresse). חַבְּרַה meurtrissure. שֹבַת bâter, lier. ceindre (qlqch.), se ceindre. ceinture *22. חַרַל ($ar{e}$) cesser, renoncer § 65h. בול cessant § 25 h. mois 28 h. לחיל) tourner, trembler § 72 d. mur. חומה off épargner. וויץ 1. rue, ruelle; 2. adv. dehors. שיש (חרש) se hâter (71). אוה voyant *31. Pin être ferme, III affermir, V saisir, ord. avec \(\mu \) ou \(l'acc. \) Pוַהַ fort, vigoureux. NUM pécher 75. קטא"ם pl. t., pécheurs. האטה 36 e. השה, pl. בין froment. ער vivant § 90*b*. enigme. תֵר, חַרָּח, (perf.) § 76c. animal, bête, souv. collect. vie *22. se tordre, trembler § 72d. חַרַל, suff. חַרלו 1. force, vigueur; 2. fortune. Pיה sein *22. Е

קה palais (fond de la bouche) *26. n être sage 65 h. בם sage § 25*b*. בלב lait *25. קלב graisse *28. בולום songe *22. maladie 30c. אַלילָה § 90*c*. profaner, V com- הכלל mencer 73. לל blessé *25. rêver 65. passer, V changer, varier. partager. חלק partie *28. חֵלֶם 38. § חמות ,חם □⊓ chaleur *26. קמַר désirer § 65; II part. נַחָמָר désirable, délicieux. המְהַה chose précieuse. ממה ardeur, colère. מור âne *22. épargner 65. בּקר être chaud. violence, injustice *25. ਾਂ § 39*o*. קה grâce, faveur *26. camper § 74. miséricordieux. ם 1. gratis, 2. frustra. être miséricordieux; VII, (implorer la grâce) 73. ותנה impie § 25 f. קסֶד grâce, faveur *28. חסה se réfugier § 74. cigogne. הַסִּרְרָה

חסר manquer, être privé 65 h. חַסֶר manquant § 25 f. קַּמֶץ prendre plaisir, désirer, être disposé. קּבֶּץ prenant plaisir § 25 f. plaisir, pl. choses précieuses *28. הפר creuser 65. γη 26. חצה diviser § 74. קַּצָּר moitié § 39*0.* sein, *sinus* § 28*0*. קצר parvis 25*d.* pin décret, ordonnance 26 c. חַפְּח id. *22. בְּרֶב épée *28. קרבה § 35 a. הרד craindre, trembler 65h. ∇ . بالآياب crainte, tremblement § 34 d. s'enflammer § 74; וֹ הֹ il se mit en colère. מרוֹן (ardeur) colère (23). le labour. הַרִּישׁ םחה V devoveo § 65 p. קרפה § 35 c.b. חרש V être muet, se taire. שרש sourd § 24 d. קשה retenir § 65. קשָׁהָ dépouiller, découvrir § 65 h. שַׁהַ aestimare 65. חשה ténèbres *28. nn crainte § 26 c. חה brisé. אחן VII s'allier par mariage. קר beau-père *24.

קְּחָה gendre *25; flancé. הַחָה être effrayé § 73 f.o.

רשְׁבָּי (gorger § 65c.
רשְׁבֵּי 1. cuisinier, 2. bourreau.
רשִׁבְּי anneau à cachet 36c.
רשִׁבְּי anneau à cachet 36c.
רשִׁבְּי etre pur, VII se purifier
§ 62b. *65 III.
רשׁבּי il est bon § 77.
רשׁבּי bon.
רוב Pi lēl § 74b.
רשׁבַי être impur, III rendre impur, II se rendre impur *75.
רשׁבַי impur 25 g.
רשׁבַי goût; sens, intelligence.
רשׁבַי pas encore; בּישִׁבְּ avant que.

ראל V entreprendre, vouloir *68. רבל V conduire, apporter (66). נֵבֵשׁ être ou devenir sec 69 a. ゼニュ sec 25 f. le sec (la terre ferme). se fatiguer, être fatigué 68 d. קל craindre § 54 c. § 77. ፓ f. main 24c. ירה V. VII. § 76 f. לַרִּדְּדְּדְ bien-aimé, ami. לַלָּע 68*f*. קַּתַב § 68*g*. יחוָה § 90. יוֹלֵהֵת \$ 36 d. 38. יום de jour. colombe *22.

rejeton *36. יַתַד **§** 68 f. ensemble. unā. et V יחל attendre, יחל s'attendre à ל, ל. 그껄그 69. יור vin *29. רכח V juger, réprimander *68. לל הַבּל 68 g. § 54 c. 68 f.c.b. רַלַּד fils, enfant *28. לל V hurler § 69 d. mer *26. רמן V se diriger à droite *69. ף 69 a, V allaiter. יַסָּד § 68 d. קסָר I. V ajouter *68. § 77. § 84. וו הָסָר III châtier, reprendre, II pass. *68. § 49 c. רַעַר fixer, désigner, déterminer § 68 d. parce que. רַצַן אֵטֵיר פֿבָק être épuisé, las 68 d. בְצַץ conseiller; II. VII délibérer 68 d.לפֶּח beau (31). יִּפִּר § 30c. ለ¥፣ 76 g. רצב VII § 70. רצג **V** § 70. רצע ▼ § 70. ראַב § 70. קצר fingere § 70. רֹצֵי figulus § 24 d.

E*

יַקַד § 68*e*. יַקע § 68 f. γΕΙ § 69 a. § 77. רַקר § 68*e* V. יקש oiseleur. ירא 76*g*. § 68*d*. לרא timens § 25 g. יִרְאָּח § 55. *35. 68*f*. יַרַד יָרָח, I. V. § 76*f*. lune. לָרֶתַּ 777 25e. יַרַשׁ ($ar{e}$) 68d. שׁרֵּשׁ § 40*e*. ַלְשָׁב 68 f. — c. acc. § 83 d. רשֶׁב habitant *24. aide, délivrance. רְשׁוּצֶה שׁרָ dormir 68 d. לשר dormant 25 f. רשׁכ V aider, ordin. avec l'acc. (68). יַשָּׁע , בְּשַׁע salut § 28*m*. לעֵיר droiture. orphelin. יַתוֹם יתר II être de reste, rester, V *68. ⊅ § 45. souffrir, être souffrant *65 בַּאַב ш. être lourd; II être honoré; III honorer. ו פבר lourd § 25 h. laver 60*e*. agneau. בַּבַשׂ אַבְבַעַּוּת § 35*b.* שַּׁבַשׁ soumettre.

seau (26). מוֹם ainsi (se rapp. à ce qui suit). יברכה jusque-là. s'éteindre § 74. prêtre *24. בוֹב étoile *24. עהן V dresser, poser, préparer; II pass. *71. mensonge 25b. TD force *22. שחם III cacher, céler *65 I. שותם III mentir *65 I. בר 1. car; 2. parce que; 3. si, quand, έάν § 88; dans les serments ou l'affirmation § 90, בּר אֲז et בָּר עֲהַח, § 90. בר אָם 1. que, si; car, si; 2. après une négation: mais. totalité, tout, entier *26. retenir *75. בלב chien *28. פרל , פרל § 72g. être achevé, III achever, چלה cesser *74. § 84. belle-fille *22. .38 כלר שלם Vrendre honteux; outrager, faire de la peine à qlqn.; II être honteux, confus. רבים § 45*e.g.* ainsi. שנע V courber, humilier. מוֹף aile § 25 a. שלחם III couvrir 74. מכסף argent 28 r. paume de la main *26.

לַמָּח ,'לַמָּח § 45 e 6.

expier 60 e. rançon *28. agneau. ברוּב chérubin. vigne *28. בית (couper, retrancher בַּרַת conclure un traité. \$ 77. § בָּשַׁל בֿתַבָּ écrire. \$ 36f. קרחברת קרָם § 25 e. \$ 36 c. לתבת ን § 45. \$5 § 41,1. être fatigué, V § 74 x β. § 26 d. ≥ cœur 26. בבב cœur § 25*c*. לְבַּהִי seulement, suff. לְבַהִי לְבִלְתִּר § 41,5. לַבְשׁ (ē) revêtir qlqch. 57 b; V vêtir qlqn. être épuisé *74. flamme. לַּחַט ካ**ን §** 88. § 89 c. לוּלֵר ,לוּלֵא § 88. pétrir *71. joue, mâchoire 30 b. בחם II proeliari § 64 l. pain 28 i.

nuit *29. לַרָּל

בּבר capĕre.

ַ הַלַּיְלָּח (20 c § הַלַּיְלָּח § 17 a.

לדן) לדן (לדן) passer la nuit 72 d.

apprendre, III enseigner.

avec לְעֵל avec לְשׁל avec לְשׁל avec לְשׁל לעם V faire manger. moqueur. לץ prendre 67 h. I. III rassembler, recueillir. langue *23. לשון לאָד très, beaucoup. cent. quoi que ce soit. קיאור pl. או luminaire *23. מַאָכַל nourriture *24. אַכלת § 36*c*. מאן III se refuser à, refuser $\S 65 \, b$. mépriser, repousser. לַּנְּרָל tour *24. שׁבֵּן bouclier *26. voyage *22. לְּבָּר désert *24. la mesure. pourquoi? (pour quelle מַהּוּעַב raison?). קב, איף § 16 e.f. § 45 e.g. מהר III se hâter 65 b. § 84. מוש chanceler *71. להל מדל 71 z. naissance, concr. famille הוֹסֵרִם, מְיֹסֵרִם pl. t., vincula. מוֹעֵד 1. moment, époque; 2. jour de fête; 8. réunion, rassemblement 24e. מורא crainte 24 b. בישׁב consessus, demeure *24. 71 i.u.

אַ מַוָּת § 29 c. מובח autel 24 e. מומור morceau de musique. effacer *74. vision *31. במחנת camp *31. retraite *31. manque, disette. ליקד demain. מַחֲשֶׁבָּה dessein, intention *33 II. דּשָּׁם tribu, bâton *31. מטר V faire pleuvoir. פר רָהָן, מִר \$ 89 d. 38. מרם פִרך espèce $\S~22i\beta.k$. קבַּמָּח couverture (31). עַכַר vendre. פָּלֵא être plein, acc. § 83b; I et III remplir 75. בֶּלֵא plein 25g. בַּלְאַךְ מֿץץελος 24*b*. מַלַאַכַּח § 36 g. .sel מֻלַּת מלְחָמָח $36\,g$. מלט III délivrer, II pass. et réfl. רַלְהְי regnare. עילַהְי regnare. ∀. roi 28*h.* reine 35 a. בלכות regnum 37 a. circoncire, II § 73 n. .parler מִלֵּל royaume 33*b*. מַמְשַׁלַה domination *33 II. ንጋ § 44. § 82 b. — Souvent lié à une autre prépos.: מֵלָם,

au dessus de; מֵעַל לּ au dessous מְחַרָת לָ et מְחַרָת de. כנה compter 74. repos. מנוּחַה כמובה candélabre. לַּלְחָה don, offrande *35. empêcher, retenir. מְסְפֵּר § 24 e. תּסְפַּר nombre 24*a*. סיקנל ornière. בעבר chanceler. presque; אַנְעַנו presque; bientôt, vite. ישלח vers le haut. מַבֶּלָלִים actes, actions. בְּצַבַּקּדם profondeurs. בַּעַן, seulement: לְמַעַן 1. afin . . de, à cause de; 2. לי אַנִשר et う en vue de, afin de. caverne *22. action *31. מעשר dixième 24*e*. מץ, מֹץ balle, vannure. trouver 75. כּאַנָה commandement § 22. egyptien *37. בּצִּרַיִם Egypte. קּקָּנְשׁ sanctuaire 24*a*. réunion (31). lieu *23. מַקנָת § 31*b*. מקק II § 73*n*. amer. מראה § 31 b. tromperie. מְּרַמָּה

פְרֵר être amer, ipf. § 730; III rendre amer. בַּישִׂבִּרת § 37*b*. récompense, salaire *36. סיטים oindre. בּשִּׁדַּחַ Oint, Messie § 23*b*. habitation, tabernacle. כִּשְׁכַּן קשׁל dominer, בְּשׁל sur. בּשָׁל proverbe (25). המשבחת custodia 36b. הקשַשָּׁהָ race, famille 33 b. בּשְׁפָּט droit, jugement *24. שׁלֵקה boisson, échanson *31. ל poids *24. שַּׁשִׁישׁ tâter; III fouiller 73. ਸ਼ਹਿਸ਼ § 31*c*. מת mortuus *22. å dnauq בֿעַעַב קּלָהָ présent, cadeau § 33*a*.

לא donc, de grâce. נאה Pi'lēl § 74b. לָאָב (seulem. *st. c.*) parole, sentence. קאַן I. III commettre adultère 65 b. § 83 e. נָאַץ' I. III se moquer de 65b. ペコン 76 e. טבט V contempler *67. prophète 23 b. :se faner לָבֵל , Impf. לָבֵל בֶּבֶל 1. outre; 2. harpe (28). fou, impie. לֶבֶל folie. לְבַלָּח cadavre *34. נגב § 28 k.

נגל V indiquer 67. נגד § 28 k. éclat *28. לנה נְגְרְד prince (23). לַנַע 67 e.f. coup, blessure *28. frapper, pousser (67). oppresser § 67*b*. ַנגַשׁ 67 d.e.f. § 77. נַרַל § 67 d. לַבַּרְ disperser (67). 67 *d*. נַדַר לַבֵּר, 'נֵבֵר, vœu § 28*m*. conduire (du bétail) 67. נחל III § 65*c*. ipf. § 67 c. נַּחַם fleuve 25 b. להד errer *71. לְלֵח habitation, pacage *31. TM 71 y.z. sommeiller (71). চা s'enfuir *71. vaciller, s'agiter *71. りつ V § 71t. couler § 67 d. מום anneau de l'oreille ou du nez *28. קה; I. V conduire § 77. ruisseau בתל ruisseau בתל héritage, propriété. ותם II regretter, se consoler; III consoler; VII regretter 67. serpent *25. נחש III augurari. \$ 36*b*. נחשת נַחַת § 67 c.

tente. בַּטַע 67 e.f. שׁשֵׁי repousser, rejeter, abandonner. נכד § 28 k. ולכה IV. V. VI. 76 d. ⊓⊃i vis-à-vis § 280. נכר V considérer, reconnaître; VII se déguiser *67. וכר l'étranger. fourmi. נְבֵּלָהוֹ וו נסה III § 76 d. libation, offrande liquide § 28 r. נסה V libare *67. . 67 לַסָּע ינעוּרִרם jeunesse *22. soulier *28. etre agréable. נער 1. garçon; 2. serviteur 28 i. jeune fille, servante *35. § 9b. souffler 67 e.f. .67 נפל נפיץ I, III fracasser. נפש f. âme *28. נצב V placer; II pass. *67. § 70. מצח, נצח durée § 28m. נצל V délivrer, sauver : II pass. 67. נַצַר garder, surveiller 67 b. désigner, maudire. לקבה femelle (oppos. וַבַּר ו לקה II être pur, innocent; III laisser impuni 76 d. innocent 31 a.

ל אהל – 76 d. בטה dresser une

innocence, pureté *23. venger; VI pass. 67. vengeance *34. lumière, lampe. נֵּר לַנְעֹא § 76e; בּנִים πρόσωπον λαμβάνειν, 🤰 🤄 pardonner à qlqn. נשנג V atteindre *67. נשרא § 23 a. עשא V § 76 e. נשה § 76 d. mordre § 67 d. לַשׁל § 67*f*. souffle, respiration (34). נשק I. III baiser 67 d.f. sentier *22. לְתִּיבָה לַחָן donner 67 i; avec le double acc. § 83 h. arracher; III déchirer, rompre. אמה Séa, une mesure *22. se tourner, faire le tour, entourer 73. סברב suff. § 43b. סגר fermer, clore. סדג I. II se retirer, reculer § 71 8. ono cheval. וסוק roseau. שהם se retirer, se détourner 71 y. קׁבָּה hutte, cabane *22. pardon. סַלְּיתַה rocher (28). soutenir § 83*g*. כנורים cécité. מַלֵּד appuyer § 83g.

תְּיָבֶיּהְ \$34c.
אַבְּיּׁתְּיִׁ déplorer, se plaindre, plangere.
אַבְּּׁהְּיָּ emporter, enlever *74.
אַבְּּׁׁ compter, III raconter.
אַבְּּׁׁ livre §28.
אַבְּיּׁ I. III boucher, obstruer.
אַבְּּׁׁ I. III boucher, obstruer.
אַבְּּׁׁ I. cacher; II reft.

עבר 65, servir, c. acc. §83e; travailler (la terre). serviteur *28. בעבור .voy עבור עבר transire 65. עברר Hébreu. בבה corde. עגל § 28*1*. ענלהו vitula 35 b. ענלח § 34*b*. ער § 43 a. \$22. עַד § אָדָה § 33 a. ערות §37*a*. עוד V témoigner, certifier *71. § 64 h. עוד § 40 f. injustice, iniquité. לולם éternité. עון péché 23*c*. עוֹק voler, עוֹק idem *71. שוֹש coll. oiseaux. שור peau. עור aveugle § 24 d.

לד force 26 c.

לא chèvre § 26 a.b. שוב abandonner 65. מַנֵר aider c. acc. § 65. קור aide, secours *28. אַנָטָדָ § 36 h. פַרָּט oiseau de proie, coll. *29. שרו ceil, source *29. שרר 38. ערר § 29*b*. עררם § 26 d. לַל § 43 a. à cause de cela. עַל־כֵּן שלח monter 74. holocauste. עלח \$31 c. עַלָּח se réjouir. עַלַּוּ le Très-Haut (§17 g 3). vierge, jeune femme. peuple 26c ε. בים avec §43*d*. se tenir (debout) 65. עמוני Ammonite § 37 b. se fatiguer, travailler, בְּבֵל a. צמֵל se fatigant §25 f. פֿבֶּק être profond. vallée *28 III. ענב raisin § 25 c. עבה répondre 74, c. acc. §83 e. etre humilié; III humilier, opprimer; VII s'humilier 74. שני misère *30. עלר 31 *a*. ענן III rassembler les nuages §73b. קפר poussière *25. עץ arbre 24f.

שאר III § 65*b*.

מצב douleur, travail pénible *28. עצב II. VII s'attrister. קּעָבוֹן peine, fatigue § 23 d. idoles. עַצַבְּרם לצובת douleur. בצה conseil ₹33. paresseux. סא, membres, pl. היו et בים *28. דעצר retenir, fermer. צֵצֵרֶת § 36*g*. שַׁקַב § 25 i. קבוב saisir par le talon, tromper. ערב VII se mêler à, avoir commerce avec. שרב soir. ברב corbeau *24. לֵרֶג désirer, aspirer. ערה III découvrir, vider § 748. ערום nu § 26 d. שרוים prudent, rusé. קר préparer, dresser *65. incirconcis § 25 h. prépuce *35. בשֶׁבֵּ herbe *28. קשׁת faire 74. §65*l*. עשר III lever la dîme. לשׁוֹל fumer. עשון fumée *25. עשר V enrichir. עשר richesse (28). לית temps *26. maintenant, à présent. עחק V enlever les tentes, décamper *65. prier; II exaucer.

cadavre *28. שַׁנֵשׁ c. acc. pousser qlqn., rencontrer qlqn. délivrer. délivrance. ਜ਼ਰੂ 38. בוץ I. II se disperser 71 o. s. V. no filet. trembler, craindre. crainte, effroi (28). ruisseau (28). échappé, fuyard. juger; VII prier 73. ត្សា afin que . . . ne pas. se tourner § 74. pierre de ראש פי angle, פַּנָה l'angle. לִּפְנֵר ; figure, surface 31a devant moi, לְפַנֵר devant moi, devant ma face; מְּפֶנֶר de devant. interior *37. perles. שׁבַל œuvre, ouvrage *28. קַבָּם fois *28; קַּבָּם § 17 a. בשם II être troublé. ouvrir (la bouche). blessure *28. י פַּקַר visĕre; V praeficere. סuvrir. ם taureau 26 c ε. שרד II se séparer. פֿרַת être fertile, fécond 74. קרד fruit 30 c. פרר V briser 73k.

บาตุ cavalier, pl. อบาตุ.
อบต V dépouiller τινά τι.
อบตุ crime, iniquité (28).
เกตุ morceau 26 c.
เกกุตุ être ouvert; V élargir,
mettre au large.
กกุตุ ouvrir.
กกุตุ porte *28.

צאן petit bétail. אַבַא armée *25. gazelle § 30 c. צַבְּר כôté 26 c. שַׁדִּרֶּם juste. פֿבַרַק être juste. justice 28. צֵּדֶּק שְׁדֶקְקּה justice § 34 a. בוּד chasser *71. ordonner, ordin. avec acc. de la pers. 74. בְּוַחָת cri, clameur *34. rocher 22. צור קקל rire, III plaisanter 65. gibier *29. ל ombre *26. réussir; V faire réussir, accomplir heureusement 65 s. image, idole (28). ténèbres profondes. צַלַע § 25 *i*. אַבֶּע ayant soif, altéré 25 g. germer, V 65s. שַׁלֵּדֶׁל marcher. עַבֶּר pas. עָּעִיק voile, couverture *23.

אַדִּיד petit (23). אַדְּיִד crier. אָדְיִּד crie *34. אַדְּיִּד passereau *22. אַדָּיִ I et V cacher. אַדְ oppresseur, ennemi § 26 c. אַדְיִ oppression, détresse (32). אַדְיִּ être étroit 73 c.

קבַץ I. III rassembler. ensevelir. sépulcre *28. קרַד προσχυνείν 73 m. saint (23). פְּרַשׁ être saint; III sanctifier. קרש sanctuaire; pl. offrande sacrée 28 p. קוה II se réunir; III espérer en. ל voix *22, *pl.* היו. 여 71. φip épines § 29 c. d. poutre. petit 26 d. être petit. קטר III. V encenser. encens. קטרת קרץ été. קרץ פרקץ ,comp. קרץ § 77. mur. קיר I. II être petit, méprisé; maudire 73. קמץ § 28 n. nid; pl. cellules de l'arche שנא III être jaloux *75.

parare, comparare *74. roseau *31. γp fin *26. קצה fin (31). קצין juge, chef (23). moisson *23. moissonner. appeler *75. קרַב (\bar{e}) se rapprocher; ∇ . בֶּרֶב se rapprochant § 25 f. l'intérieur *28. קרָה rencontrer; V 74. קרוֹב près, rapproché (23). ville (surt. poét.). כרו corne *28. קשב V observer, prendre garde, לשׁרו (31). lier. קשׁר arc *28. קשׁת

ראש 38.

אין voir; V. 74.

אין 38.

אין 38.

אין pauvreté.

אין pauvreté.

אין grand en force (26).

אין grand en grand

קגל pied *28. בגל III espionner. avec בְּרָה ou l'acc., soumettre § 74. poursuivre. רַדַּה רוּהַל f. vent, esprit 22. רדה V sentir 71. 71; III. V élever. רוץ courir *71. רוּק V vider *71. largeur *28. rue, place *22. miséricordieux. דרחם III avoir compassion de *65. matrice *28 i. compassion. רחק III planer sur *65. בחץ se laver, laver *65. ףהק, פוחק éloigné. רב combattre, contester 72, דיב plaider la cause אֵת־רִיב דָּוָד de David. dispute, procès. odeur agré- רֹ הַנְּרְחֹהַ odeur agréable. vide, vain. רֵּרֶּק קבב monter à cheval, aller à cheval. \$28 n. jeter; III tromper. fraude, tromperie. lance *28. se mouvoir (surt. des petits animaux). petits animaux.

joie, allégresse.

רבן pousser des cris de joie § 73. בא ami, prochain. רַע méchant, *subst*. mal *26. בעב faim *25. רַעַב affamé 25f. tremblement. רְעָּרָהוֹ mal, méchanceté, malheur רָעָה pascĕre, pasci § 74. רֹעֵהוֹ § 31 a. פֿעַע être méchant, mauvais 73 o. רַעַע Impf. רַעַע (73) briser, rompre. guérir §75. פֿתד être faible, sans force § 74. tuer. רַצַּרוֹ רַצִּץ III. VII. §73 c.e. קרב firmament (23). דָשָׁע pécheur, méchant *25.

 (\bar{e}) être rassasié, acc. § 83 b; **V** § 65. שבע rassasié 25*f*. שבע satiété. en. אֵל, III attendre, espérer אֱל, en. טַבר) champ 31 a. שות (שֵרש) meditari § 72 d. שוּם) placer, mettre 72. שרש) se réjouir 72. ושחום le rire. rire. שחק ່⊐ບູ່ພຸ persécuter. שרבה canities *22. שׁרַחַ buisson. mercenaire. שכרר שׁכל V acquérir de l'intelligence, avoir de l'int.

ישֵׂבֵל, שֵׁבִּל intelligence (28). שׁכַּר louer, soudoyer. שַׂבֶּר gain, salaire *25. vêtement *35. אַמָּת (ē) se réjouir; III réjouir. קיביים se réjouissant § 25 f. joie *35. שַׂמְּחָה vêtement *35. שׁנָא haïr 75. שלא qui hait *24. שַּׁעֵּר cheveu *25. ישׁלִרִים orge, xpıðaí. אַנע § 33 a. ⊃්ප sac *26. קשׁי prince *26. sarment. שַׂרָגִים שׁרַם brûler.

שאב puiser. לַשַּׁאַל (ē) demander; לְשַׁלוֹם demander des nouvelles de, saluer, de la pers. إ שאר II être de reste; V. ישבה emmener captif § 74. שׁבֵשׁ bâton, tribu *28. שבר captivitas, captivi *30. שבע II jurer; V. 65. (שָׁבַּנְּתָה) serment. שׁבַר I. III briser. se délasser, se reposer de son travail. שׁבַר dévaster § 73 g. ושהר le Tout-Puissant (§ 17 g 3). שׁוָא § 29 c. שוב 71. § 84*e.* ישוּעַל renard.

aspirer à. שׁבָּשׁ juge *24. שׁוֹר bœuf, taureau. החש VII προσχυνείν 74xε. ਪੁਜਾਬੂ égorger *65. aurore. שחת III. V gâter, détruire; II être détruit, corrompu 65. רטטט officier (24). שרר chanter § 72 d. לשרר chant, chanson. שרת placer, mettre. בֹשְׁיֵ se coucher. ישכור, שכור ivrogne, ivre. שׁכַּח (ē) oublier. סְשֵׁכֵּחַ oubliant § 25 f. קבו s'abaisser *71. לבׁל être privé d'enfant. שָׁבֶם, suff. שִׁבְם, épaule. שמש V se lever de bon matin. אָבֶּן habiter avec l'acc. §83 d; V. שָׁכֵּוּ § 25*f*. envoyer; III congédier, προπέμπειν. שלה V jeter. VI § 61 g. שָׁלָל butin, proie (25). restituer. שׁלֵם integer 25f. nom 24 f. שם là. שמד V détruire, ravager. וֹשֵׁשֵׁ là, de ce côté-là. 38. שַּׁבַּיִם בּשֵׁים être dévasté, désert § 73 o. שׁמֵּךְ huile. entendre. שַׁמַע

שׁמֵר observer, garder; II se garder. ພັລູພູ່ m., f. soleil 28. שָׁלָ dent, ivoire; שָׁלַיִם dents. *26. répéter; II pass. *74. année *33. שׁנָח (pl. Prov 6, 10) §33 a. שנד deuxième. קיביי contempler, regarder 74. שען II s'appuyer. שׁעֵּר porte *28. servante *35. שַׁפַּשׁ juger. verser, répandre. שֶׁלַּהְ veiller, être vigilant. שקח V abreuver 74. §77. ליקל sicle *28. §39*f*. שַׁקַץ détester. שֶׁקֵר mensonge *28. fourmiller. שַׁרַץ לְשֵׁרֶץ foule, fourmilière. שרש racine 28 p. servir. שֶׁרֶת boire 74. § 77. planter.

רֹאָבְּר plaisir.
רֹאָבְּה figue, figuier *22.
רְאָבָּה aspect, forme (28).
רֹאָבָה Arche.
רַאַבָּה f. (§ 17g3).
רֹאָבָה (§ 30d).
רֹאַבְּה (§ 17g3).
רֹאַבְּה louange.
רְאַבָּה § 29c.

réprimande, répréhension 36. קוֹלְדוֹת (pl. t., seulem. à l'ét. c.) générations; de là: histoire des familles, histoire. הועבה abomination *33. הורה instruction *22. ਜਤੂਜ਼ਰ commencement *22. prière, supplication. אחח sous, à la place de § 43 b. নানান inférieur, placé dessous *37. moût. שׁרָשׁ § 29 b. עלל V tromper (בְּ). in integritas (26). ਜਨੂਜ਼ être étonné § 65 a.

בּיתַה integer (23).
בּיתַה être achevé, fini 73 m.
בּיתַה sommeil.
בְּיתַה grand animal marin, baleine.
בּיתַה HI § 65 b.
בּיתַה errer 74.
בּיתַה Pilpel railler, se moquer *73.
בּיתַה פָּרָה בְּינֹה בָּיתַה בָּינֹה בָּינִה בְינֹה בְּינֹה בְינֹה בִינֹה בְינֹה בְּינֹה בְינֹה בְּינֹה בְינֹה בְינֹה בְינֹה בְינֹה בְּינֹה בְינֹה בְּינִה בְּינֹה בְּינֹה בְּינִה בְּינֹה בְינֹה בְּינֹה בְּינִה בְּינִיה בְּינִה בְּינִה בְּינִה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִה בְּינִיה בְּיִייה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְּינִיה בְי

PUBLICATIONS DU MÊME AUTEUR.

Prolegomena critica in Vetus Testamentum Hebraicum, quibus agitur I) de codicibus et deperditis et adhuc exstantibus, II) de textu Bibliorum Hebraicorum qualis Talmudistavum temporibus fuerit. Leipzig, 1873. J. C. Hinrichs. 131 p.

Catalog der hebräischen Bibelhandschriften der Kaiserlichen öffentlichen Bibliothek in St. Petersburg (zusammen mit Abr. Harkavy. St. Petersburg) Leipzig, 1875. *Hinrichs*. XXXIII, 296 p.

Prophetarum posteriorum codex Babylonicus Petropolitanus, (St. Petersburg), Leipzig. 1876. *Hinrichs.* 449 photolithogr. Seiten u. 37 S. Vorrede, Erläuterungen u. Register. gr. Folio.

A. Firkowitsch und seine Entdeckungen. Ein Grabstein den hebräischen Grabschriften der Krim. Leipzig, 1876. Hinrichs. 44 p.

Die Dikduke ha-t'amim des Ahron ben Moscheh ben Ascher und andere alte grammatisch-massorethische Lehrstücke zur Feststellung eines richtigen Textes der hebräischen Bibel (zusammen mit S. Baer), Leipzig, 1879. L. Fernau. XLII, 95 p.

Vollständiges Wörterbuch zu Xenophon's Anabasis. 4. Aufl. Leipzig, 1884. *Hahn.* 134 p.

Vollständiges Wörterbuch zu Xenophon's Kyropädie. Leipzig, 1881. Hahn. 141 p.

קּרְקֵּרְ אָבּוֹרְת. Die Sprüche der Väter. Ein ethischer Mischna-Traktat mit kurzer Einleitung, Anmerkungen und einem Wortregister. Karlsruhe u. Leipzig, 1882. H. Reuther. II, 58 p. (1 mk. 20.)

Lehrbuch der neuhebräischen Sprache und Litteratur von Herm. L. Strack u. Carl Siegfried. I) Grammatik der neuhebr. Sprache von Siegfried. II) Abriss der neuhebr. Litteratur von Strack. Karlsruhe u. Leipzig, 1884. Reuther. XII, 132 p. (3 mks.)

Max Strack, Aus Süd und Ost. Reisefrüchte aus drei Weltteilen. Bearbeitet und herausgegeben von H. L. Strack.
Vol. I: Das geeinte Italien, Sicilien, Bilder aus Griechenland und Kleinasien. XX, 314 p. (4 mks.) Vol. II: Adria, Bilder aus Palästina und Syrien, Aegypten. X, 346 p. (4 mks.) Karlsruhe u. Leipzig, 1885. 1886. Reuther.

OUVRAGES DU TRADUCTEUR:

Le prophète Habakuk, introduction critique et exégèse, avec examen spécial des commentaires rabbiniques, du Talmud et de la tradition. Genève 1885. Stapelmohr. (fr. 8.)

Notes historiques et littéraires sur la Poésie Gnomique juive, depuis la clôture du Canon hébreu jusqu'au XVI s. Genève 1886. Stapelmohr. (Fr. 2.50.)

Imprimerie W. Drugulin à Leipzig.

